

Autorica bestselera
New York Timesa donosi nam
priču o neutaživoj žudnji...

kresley cole
Zlodjela u
zimskoj noći

Treći roman iz serije "Kad padne noć"

Kresley Cole

Zlodjela v zimskoj noci

*Naslov izvornika: Kresley Cole – Wicked deeds on a winter's night
Preveo: Vinko Vego*

Mozaiik
2014

Ljubavne čari su poput skakaonice.

*Kad započne proces onda nema povratka, a krajnji rezultat bit će bijedan
ako ne znaš kog vruga raditi.*

MARIKETA OČEKIVANA,
plaćenica Wiccae, buduća predvodnica Kuće Vještica

Vješice su dobre za jednu stvar, isključivo jednu stvar. Lomiti.

BOWEN GKÆEME MACRIEVE,
treći po nasljednom pravu na tron Lykæe

PROLOG

Šuma triju mostova

Zima 1827.

Želi obilježiti moje meso... Pun mjesec sipao je svjetlost po platnu od snijega i ogoljelih stabala. Mariahina lovačka zelena haljina sjala je na toj podlozi uočljivo kao semafor i davala znak zvijeri koja ju je progonila.

Obilježiti me zubima, mislila je sva smušena dok je preskakala zaleđeni potočić. Kad je mahnuti urlik zvijeri odjeknuo šumom, ona je posrnula na nasipu. Žurno je ustala i nastavila bježati prema svom domu.

Grane breze čupale su joj kosu i greble hladno, ukočeno lice. I dok ih se ona nastojala osloboditi, snijeg je opet počeo padati i magliti joj vid. Drugi krik u mraku utišao je sva noćna stvorenja. Zaglušivao ju je zvuk njezina otežanog disanja.

Bowen, muškarac kojeg je voljela od djetinjstva, upozorio ju je i pripremio za pun mjesec: - Ja ću se promijeniti, Mariah. Ne mogu to kontrolirati. A ti si još tako ranjiva, pa ipak...

Ustrajala je u tome da se večeras sastanu zato što je znala da je ovo vrijeme opasno za njega i stoga što mu se silno željela iskupiti za stalna odbijanja požude. Ali potom ju je, u zadnji tren, hrabrost napustila. Pogledala je u lice svog voljenog i mjesec joj je otkrio čudovište umjesto njega.

Znao je da je ustravljena. Ledeno plave oči bile su pune životinjske žudnje, a kad su mu se zjenice suzile, shvatio je. - Bježi...Mariah - rekao je nepoznatim hrapavim glasom. - Otiđi do... dvorca. Zaključaj se... sakrij se od mene.

Čula ga je kako grabi prema njoj, sve bliže i bliže, ali još malo i ona je stigla. Došla je do ruba šume i ugledala dom na snježnoj ravnici - dvorac se uzdizao nad stjecištem triju najvećih rijeka kraljevstva. T ako blizu.

Mariah je pojurila poznatom zavojitom stazom koja ju je trebala dovesti dolje. Čim je krenula, čudni pokreti eksplodirali su joj pred očima. Zrak oko nje preplavili su gavrani, pojavljivali su se svuda oko nje i krilima je udarali po promrzlom licu. Počela je naslijepo zamahivati prema njima, posrnula je i izgubila ravnotežu na izrovanoj zaleđenoj stazi.

Bestežinsko stanje... pad... prevrtanje preko ruba klanca... silina udarca izbila joj je zrak iz pluća i pomračila vid. Još uvijek je padala...

Kad se zaustavila u podnožju, začula je bolan i vlažan zvuk kao da joj je neka sila probijala trbuh iznutra. Nezamisliva bol po cijelom tijelu. Širom je otvorila usta u nevjerici kad je opazila oštar komad panja koji joj je izbijao iz tijela. Ne... ne... nije moguće.

Bol se svela na hladan osjet pritiska u njoj i ona se slabašno prihvatila ostataka posječene breze koju je oborio jedan od drvosječa iz kraljevstva.

Sa svakim novim udisajem krv joj je u mjehurićima navirala na usta. Kapala joj je s lica na snijeg, lagano poput suza.

Mariah od Tri Mosta uskoro će umrijeti pod mjesečevom sjenom vlastitog doma.

Zurila je omamljeno u nebo i slušala kako joj se zvijer približava nemogućom brzinom, kao da osjeća krv. I prije nego što je stigla do Mariah, ona je znala da više nije sama.

Kad je opazila još veći broj gavrana iznad glave, dodirnule su ju hladne usne. Praznina i kaos širili su se u njoj poput zaraze. Dok se uzaludno koprcala, glas u Mariahinoj glavi govorio joj je o ovoj noći, o zimskoj večeri ispunjenoj svrhom.

- Umri - šaptao joj je taj glas na krvava usta. Odmah je osjetila kako joj je srce stalo. Pluća su prestala s radom, a maska boli na licu se opustila.

Njena prisutnost je blijedjela, a zamjenjivala ju je druga. Zadnje što je Mariah opazila bila je zvijer koja je bolno urlala na mjesec i kandžama razdirala prsa u divljoj tuzi.

SADAŠNJOST
GROB INKUBA, DŽUNGLE GVATEMALE
TREĆI DAN TALISMANSKE UTRKE
NAGRAĐA: ČETRI MAJANSKE ŽRTVENE PERJANICE,
SVAKA VRIJEDNA SEDAM BODOVA

- Uhodite me, gospodine MacRieve? - upitala je Mariketa Očekivana Lykaea ne okrenuvši se. Bowen MacRieve ju je u tišini pratio mračnim hodnikom koji vodi do pogrebne odaje. Ali ona je osjetila da on zuri u nju - jednako kao i na skupu Talismanske utrke koji se održao prije tri večeri.

- Ne bih rekao, vještice. - Zašto taj hrapavi i grleni škotski naglasak zvuči tako prijeteći? -Uhodim samo ono što želim uhvatiti.

Mari se okrenula da ga osine pogledom zbog ovih riječi iako je znala da joj ne može vidjeti lice skriveno pod kapuljačom grimiznog ogrtača koji je uvijek nosila. Ali ona je mogla vidjeti njegovo lice pod svjetlom fenjera koji joj je visio na ramenu, a kapuljačom je prikrla dugi, pomni pogled.

Uzdahnula je u sebi. Mužjaci Lykae bili su poznati kao zgodni i vidjela je mnoge koji su potvrđivali to, ali ovaj je bio toliko seksi da ti srce stane.

Bio je crnos, gusta i ravna kosa spuštala mu se sve do ovratnika očito skupe košulje. Njegovo tijelo - o kojem je sve češće razmišljala proteklih dana - bilo je božanstveno. Bio je dobrobrano viši od metar i osamdeset, a iako je hodnik bio dovoljno širok da prođe dvoje prosječno građenih ljudi, njegova široka ramena i krupna građa potpuno su ispunili prostor.

Ipak, uz sve te privlačne strane, oči su ga činile istinski jedinstvenim: bogate i tople jantarne boje uz primjesu nekog zlokobnog sjaja koji joj se sviđao.

I ona je također bila malčice zlokobna.

- Jesi li se nagledala do mile volje? - upitao ju je zajedljivim tonom. Da, bio je seksi, ali prijehir koji je osjećao prema vješticama bio je, nažalost, dobro poznat.

- Gotova sam s tobom - odgovorila je i mislila je ozbiljno. Nije imala vremena cmizdriti za otresitim vukodlačkim ratnicima ako misli biti prva od svoje vrste koja će pobijediti na besmrtnoj utrci, strvinarskoj verziji *Čudesne utrke*.

Slegnula je ramenima i nastavila prema sljedećoj pogrebnoj odaji. Ovo je bila deseta koju je pregledala proteklih nekoliko sati - ona i još nekolicina natjecatelja nalazili su se duboko pod zemljom u ovom beskrajnom majanskom grobu.

Možda ga je iznenadila oštrim odbijanjem jer mu je trebalo nekoliko trenutaka dok je opet nije počeo pratiti. Njegovi teški koraci bili su jedini zvuci koji su odjekivali prostorom, a više ih se nije trudio prigušiti. Tišina između njih bila je zamorna.

- Tko je podignuo kamenu ploču s groba? - konačno ju je upitao držeći se preblizu iza nje.

- Tri vilinska strijelca i nekoliko demona. - Strijelci, dva mužjaka i ženka, bili su ubojice koje su rukovale lukom i strijelom brzinom svjetlosti, a razjareni mužjaci demoni posjedovali su čudesnu snagu - samo su Lykae bili snažniji od njih. Pa čak je i njima bilo gotovo nemoguće pomaknuti kamenu rešetku koja je stajala na ulazu u grob.

Doznali su da se cijela piramidalna struktura pomaknula što od vremena što od potresa i sad je ležala na kamenoj ploči koja je težila na tone. Svi su morali surađivati kako bi je podignuli - dva demona dizala su ploču, a strijelci su podmetali pod nju ogromnu stijenu kako bi se otvorio prolaz.

- I oni će te tek tako pustiti nakon napora koje su poduzeli?

Stala je i opet ga pogledala. - A što bi trebali učiniti, gospodine MacRieve? - Ostali joj nisu samo dopustili ući. Iako ih je jedva poznavala, oni su htjeli surađivati zato što su znali da postoje četiri nagrade. Cade, jedan od demona, čak joj je pomogao da se spusti nekoliko metara od vanjskog ulaza do prvog predsoblja. Potom su se svi raspršili kako bi pokrili cio labirint odaja i zakleli se na Učilište da će obavijestiti druge ako naiđu na nešto.

MacRieve se osmjehnuo okrutno iskrivljujući usne. - Ja točno znam što bih učinio da sam na njihovu mjestu.

- A ja točno znam kako bih uzvratila. - Izgledao je iznenađen što ga se ona nije plašila, ali ona nije bila podložna stravi - osim pri susretu s velikim visinama i bizarno krupnim kukcima. A bila je svjesna toga koliko okrutni mogu biti natjecatelji na utrci dok kruže svijetom u potrazi za nagradama.

Okrutnost utrke glavni je razlog zbog kojeg je Kuća Vještica poslala Mari na natjecanje iako su joj bile tek dvadeset tri godine. Izvukli su je iz zabušantske jazbine vještica u New Orleansu i nisu se obazirali na to da se još nije preobrazila iz smrtnice u besmrtnicu.

Ali Mari je bila prefrigana i, za razliku od mnogih vještica, nije se libila upotrijebiti magiju da naudi nekoj drugoj ako ova to zasluži - i ako je stvar izvediva snagom vlastite volje.

MacRieve joj je zapriječio put i sad se gotovo dva metra visok i bijesan vukodlak nadvijao nad njom. Bio je barem trideset centimetara viši od nje i znatno snažniji, ali ona je ostala na svome mjestu.

- Pazi se, mala vještice. Ne želiš razljutiti nekoga kao što sam ja.

Glavna nagrada ove utrke bio je predmet koji su zvali Thraneov ključ, omogućavao je vlasniku povratak u prošlost - i to ne jednom, već *dvaput*. Znala je da je spreman udaljiti je iz utrke za takvo oruđe. Zato ga je morala uvjeriti da to nije moguće.

- Isto tako, ni ti mene nemoj ljutiti. - Glas joj je bio miran dok je gledala u njega. - Sjeti se da ti mogu krv pretvoriti u kiselinu dok kažeš keks - rekla je drsko lažući.

- Da, čuo sam te glasine o vašoj moći. - Zjenice su mu se suzile. - Čudi me, ipak, kako nisi jednim pokretom prsta otvorila onaj grob.

Da, ona bi mogla podići tu kamenu rešetku - uz koncentraciju, neviđenu količinu sreće i nedostatak mamurluka. I ako bi se našla u smrtnoj opasnosti.

Nažalost, njezina moć temeljila se na adrenalinu, bila je podjednako beskrajna i nepredvidljiva.

- Misliš da sam trebala iskoristiti svoju magiju na otvaranje tog groba? - upitala ga je Mari podrugljivim tonom. *Majstorica blefiranja na djelu*. - To bi bilo kao da netko tebe pozove da podigneš perce.

Trznuo je glavom prosuđujući je. Ponovno je počeo hodati nakon nekog vremena, njoj se činilo da je prošao cio sat.

Mari je u sebi odahnula od olakšanja. Propala bi ako bi netko iz Učilišta doznao koliko je zapravo ranjiva. Znala je to, ali koliko god se trudila, kad god bi pokazala i upotrijebila znatnu moć, stvari bi završile *eksplozijom*.

Kao što je njezina smušena mentorica Elianna objasnila: - Konji imaju snažne noge, ali to ne znači da su primabalerine. - Stara Elianna svakodnevno je trenirala s Mari kako bi obuzdala razornu narav njezina čaranja zato što je vjerovala da suptilnija magija potiče najviše straha kod neprijatelja. A Kuća Vještica mešetarila je strahom.

Hodnik je konačno završavao širokim i visokim zidom prekrivenim uklesanim demonskim licima i životinjama. Mari je visoko podignula fenjer i činilo joj se da reljefi plešu kao sjene. Očito su postavljeni kako bi štitili ulaz u manji podni tunel koji je bio oblikovan poput razjapljenih usta sa spuštenim očnjacima.

Mahnula je Lykaeu da krene naprijed.

- Prvo starost, a onda ljepota, gospodine MacRieve. - Opet ga je pažljivo promotrila, a potom se zagledala u tijesan ulaz koji nije bio širi od metra. - Ako mislite da ćete uspjeti stati unutra.

Stajao je nepomično; očito nije dopuštao da ga se usmjerava. -Samo me ljudi zovu gospodin MacRieve.

Slegnula je ramenima. - Ja nisam čovjek. - Majka joj je bila vilinska druitka, a pokojni otac čarobnjak sumnjiva ugleda. Tako je Mari rođena kao vilinska vještica ili "vilica" kako su je prijatelji zezali. - Onda, da te zovem Bowen ili kraće Bowe?

- Bowe me zovu prijatelji, tako me ne možeš zvati. *Koji šupak...* - Nema problema. Imam gomilu drugih, prikladnijih imena za tebe. I većina završava na *ar*.

Nije se ni osvrnuo na njezin komentar. - Ti prva ulaziš u tunel.

- Zar ne držiš neprimjerenim da stojim na rukama i koljenima ispred tebe? Osim toga, tebi ne treba moj fenjer kako bi vidio u mraku, a ako kreneš prvi sigurno ćeš mi umaknuti i prvi stići do nagrade.

- Ne volim da mi bilo što ili bilo tko bude za leđima. - Prekrižio je ruke na prsima i oslonio se ramenom o iskeženo lice na kamenom zidu. Nikad nije vidjela Lykae kako se preobražava u golemog vukodlaka, ali je doznala od onih koji su to vidjeli da ovaj mužjak može biti strašan poput čudovišta, stvarnog ili izmišljenog. - A nosit ćeš na sebi svoj mali crveni ogrtač - nastavio je. - Tako neću moći vidjeti ništa na tebi što bi moglo biti... nedolično.

- Izokrećeš mi riječi? Samo da znaš da sam kriminalno slatka...

- Zašto se onda kriješ pod tim ogrtačem?

- Ne *krijem* se. - Zapravo, ona je upravo to radila. - I sviđa mi se kako mi stoji. - *Mrzila* ga je.

Još dok se nije rodila proreklo se da će upravo ona biti Očekivana, najsnažnija koja će se roditi u Kući Vještica nakon pustih stoljeća - ali, prije četiri godine pretkazano je da će je neki mužjak iz Učilišta prepoznati kao svoju i nastojati je zadržati. Tražit će način da je zatoči i čuva sa sirovošću koju ni jedna magija ne može pobijediti i tako bi mogao oteti svu moć Kući Vještica.

Od tog proročanstva morala se skrivati svaki put kad bi stupila nogom iz kuće. Ne treba posebno napominjati kako je krepki ljubavni život njezinih kasnih tinejdžerskih godina zbog toga primio strašan udarac.

Nosila je ogrtač - crven zato što je duboko u srcu bila pobunjenica poput one opisane u "Grimiznom slovu" - a za rezervu se još služila magičnim sjajem koji je skrivao njezin pravi izgled, glas i miris.

Kad bi je muškarac poput MacRievea ugledao, vidio bi brinetu plavih očiju - dok je ona bila crvenokosa zelenih očiju - i teško bi se mogao prisjetiti da je ikada opazio *nešto slično* tim crtama lica, obhku tijela i dužini kose. Sjaj joj je postao druga priroda i rijetko je mislila na njega.

Unatoč svim mjerama opreza, morala se neizbježno kloniti svih slobodnih mužjaka Učilišta. Pa ipak, Mari je čula na skupu održanom pred utrku - koji je bio neviđen festival trača - da je MacRieve već pronašao svoju družicu i izgubio je prije više od sto godina.

Mari je tad osjetila naklonost prema njemu. Cio život bio mu je usredotočen na družicu, a u dugom životu besmrtnika mogao je imati tek jednu, samo jednu priliku da pronađe vječnu sreću. Kad je opazila da se nije ni pomaknuo, promrmljala je: - U redu. Ljepota prije starosti. - Odvezala je fenjer s ramena i uvukla se unutra. Prostor je bio uži nego što je zamišljala, ali nije imala vremena iznova promišljati svoju odluku zato što se on penjao tik iza nje. Pomirila se s tom situacijom, uzdahnula i podignula fenjer da osvijetli put.

Kamen je bio hladan i vlažan, a njoj je bilo drago zbog ogrtača - dok joj nije zapeo na koljenu i kad joj je vrpca oko vrata potegla glavu prema dolje. Stresla se kad se to ponovilo i zagladila tkaninu tako da je sad lepršala iza nje dok se nastavljala probijati. *Tako. Sad je bolje.*

Pet sekundi poslije: - MacRieve, stao si mi na ogrtač. Pusti... On joj je uvukao ruku među koljena prije nego što se mogla snaći, a potom je podignuo preko njezinih prsa i razrezao kandžom vrpču oko vrata.

Zjenice su joj se proširile, ispustila je fenjer kako bi skupila otrgnute komade odjeće, ali on je povukao ogrtač dalje od njezina dohvata. - Vraćaj to!

- Usporavao te, a samim tim i mene.

Zaškrgutala je zubima boreći se održati samokontrolu. - Da si *ti* krenuo prvi...

- Nisam. Ako ga već želiš, što ne upotrijebiš tu svoju magiju i uzmeš mi ga?

Je li sumnjao u nepostojanost njezine moći? Je li joj ispipavao slabosti? - Mislim da ti se to ne bi svidjelo.

- Onda baš ne želiš ovaj ogrtač. Hajde, vještice, uzmi ga. Bio to sjaj ili ne, ona se naviknula na tjelesnu sigurnost koju i joj je pružala odjeća. A kad je shvatila da ga neće dobiti natrag, obuzdala je poriv da se počese po golim rukama. Iznenada je postala svjesna koliko su joj hlačiće zadignute na butinama i koliko joj se podignula majica tako da se gotovo nazirao trag na leđima.

Umirila se i nastojala zvučati ležerno. - Zadrži ogrtač. - Iako je znala da je promatra, prisilila se i stavila jedno koljeno ispred drugoga. - Jednoga dana dobit ćeš dosta novaca za njega.

On je nakon nekoliko trenutaka kazao: - Ne uzrujavaj se, vještice. Ne izgledaš mi tako nedolično iz ovog mog kuta. Malo si mršava na najvažnijim mjestima, ali nije *tako* loše.

Da, gleda me. Mnogi pridjevi joj mogu opisati guzu, ali mršava nije među njima. *Daje ovakve komentare i dodiruje te samo da te izivocira.* Ipak, ta spoznaja ne umanjuje djelotvornost njegovih napora! - Mršava na najvažnijim mjestima, MacRieve? Čudno, ali čula sam da si i ti tanak na najvažnijim mjestima.

Zahihotao se na silu i napokon je počeo pratiti. - Ne bih rekao. Možda si samo još premlada da čuješ glasine o mužjacima Lykae. Nije za nježne lijepe uši i tako to.

Ne, ona je čula. Proteklih nekoliko dana pitala se mogu li se te glasine primijeniti i na njega.

Koliko je samo dug ovaj prokleti tunel...

- *Stani, djevojko* - zarežao je. Zjenice su joj se opet proširile kad je osjetila vreo dlan položen na stražnji dio bedara. - Škorpion ti se zapleo u kosu.

- Miči ruke s mene, MacRieve! Misliš da ja ne vidim što smjeraš? Pažljivo sam pregledala svaki centimetar ovog tunela, valjda bih opazila škorpiona. - Kad se opet počela kretati, stisnuo joj je nogu. Pritisnuo joj je palac na kožu i počeo prelaziti njime po unutarnjoj strani bedra pružajući joj neočekivan užitak. Morala je prikriti drhtaje.

Ponovno je bila sva svoja tek kad je osjetila blag dodir po kosi. - Misliš da bih stvarno mogla povjerovati da je škorpion baš u ovom tunelu kojim prolazimo i još u mojoj kosi? Imaš li još kakvo biće kojim bi se mogao poslužiti? Vidiš li da se zaplela i mumijina ruka? Stvarno sam iznenađena što nisi iskoristio onu klasičnu priču o tarantuli.

Ruka mu se pojavila između njezinih nogu - ponovno - sudarajući se s prednjim dijelom tijela dok je nešto bacao ispred nje. Nešto *veliko*. Podignula je fenjer i osvijetlila ispred sebe...

Počela je puzati natrag kad je opazila škorpiona veličine šake... Čvrsto se stisnula uz MacRievea - čudan položaj s bilo kim, a kamoli s vukodlakom.

Sav se ukočio pokraj nje. Svaki centimetar tijela. Osjetila je kako mu ruke strše iznad njezinih ramena i čvrste trbušne mišiće kako joj se napinju uz leđa.

Osjetila je na leđima i rastuću, krupnu erekciju. *Dakle, glasine o vukodlacima su istinite*, pomislila je sva omamljena. *Dokaz A je prilično uvjerljiv.*

- *Kreni naprijed* - rekao je režeći na nju. Teško joj je disao tik uz uho.

- Nema šanse. Ukliještena sam između škorpiona i nečeg tvrdog ovdje. - Ugrizla se za usnicu sa željom da je neka od njezinih prijateljica mogla čuti ovo.

Počeo se polako udaljavati od nje. - Ubio sam ga - rekao je između teških udisaja. - Možeš proći, samo se nemoj očešati o njega.

- A što se ti toliko brineš? - Namrštila se kad je osjetila hladnoću bez njega pokraj sebe.

- Ne brinem se. Ubod bi te usporio. A ja sam iza tebe, sjećaš se?

- Kao da bih to mogla uskoro zaboraviti. - Tek tada su joj došle do mozga njegove bešćutne riječi. - Hej, vukodlače, zar ne bi trebao gristi svoj plijen ili se igrati s njim kandžama ili nešto slično? Hoćeš li da ti ga sačuvam za poslije?

- Mogao bih ga vratiti tamo gdje sam ga pronašao, vještice.

- A ja bih tebe mogla pretvoriti u žabu. I to možda u rasprsnutu žabu.

Bez upozorenja joj je dodirnuo malu crnu tetovažu pri dnu leđa. - Što znači ovaj natpis?

Širom je otvorila usta, što od šoka zbog dodira, što od instinktivne reakcije na njega. Htjela mu se izviti uz ruku i nije razumjela razlog. Odbrusila mu je: - *Jesi li gotov s drpanjem?*

- Ne mogu ti to još kazati. Reci mi što znači ovo obilježje. Mari nije imala pojma. Tu je otkad pamti za sebe. Zna samo da joj je majka koristila ta tajanstvena slova u svakom od svojih pisama. Odnosno, koristila ih je dok nju nije ostavila u New Orleansu i uzela dvjestogodišnji druidski dopust...

Lupnuo ju je prstom po tetovaži i nestrpljivo očekivao odgovor.

- Znači "pijana popušila na kladionici". A sad drži ruke dalje ako ne želiš da te pretvorim u vodozemca. - Kad je opazila ulaz ispred sebe, počela je nesmotreno puzati i probijati se s fenjerom koji joj se divlje tresao u rukama. Bila je tek tri koraka u novoj odaji, a onda ju je on zgrabio za zapešće i okrenuo prema sebi.

Pratio ju je pogledom po cijelom tijelu, ispružio ruku i prebacio joj pramen duge kose preko ramena. Kao da nije bio svjestan toga da joj sporo prelazi palcem preko uvojka. - Zašto skrivaš to lice iza ogrtača? - promrmljao je i nagnuo glavu bočno dok ju je pomno promatrao. - Koliko ja mogu vidjeti, s tobom je sve u redu. Ali izgledaš mi kao vila. To objašnjava i ime.

- Kako odoljeti ovim slatkim komplimentima? - Ipak, bio je u pravo što se tiče imena. Mnogim vilama imena su započinjala s Mari ili Kari.

Oštro je pogledala u prst kojim je pridržavao uvojak, a on ga je odmah ispustio kao da je vreo te se namrštilo kao da je ona nečemu kriva.

- Sad se počinješ služiti čarolijama, zar ne? - Primaknuo se kako bi je mogao *pomirisati*.

- Ne, uopće to ne radim. Vjeruj mi, znao bi da jesam. Nastavio je kao da je nije čuo: - Aha, jesi. - Izraz lica postajao mu je siroviji svakim trenom. - Pa i rođena si za te stvari.

Ali ona se iz nekog razloga nije plašila. Bila je... uzbuđena. Sigurno joj je u očima opazio nešto što mu se ne sviđa, zato što se naglo okrenuo od nje.

Dok se on ogledavao oko sebe, ona ga je pozorno promatrala tražeći jednu stvar u njegovu izgledu koja joj nije bila seksi - i nije uspjela.

Svi besmrtnici budu "zaleđeni" u besmrtnosti kad dosegnu vrhunac snage i sposobnosti preživljavanja. Ali MacRieve se preobrazio kasnije od ostalih koje je viđala u Učilištu. Izgledao je kao da se to dogodilo kad mu je bilo oko trideset pet godina. I, kvragu, dobro mu je pristajalo.

Odjeća mu je bila kvalitetna, ali ju je ležerno nosio na sebi. Sitan i naizgled star medaljon visio mu je s kratkog komadića kožne ogrlice oko vrata, a golemi lovački nož bio mu je zataknut za pojas. Indiana Jones je u usporedbi s njim izgledao kao pozerski ljepotan.

MacRieve je nosio i bič na boku i nema sumnje da ga je ponio zbog mogućeg susreta s vampirima koji su ušli kao natjecatelji u utrku. Poput mnogih demona, vampiri su se mogli teleportirati - ili trasirati - i to ih je činilo nepobjedivima. Mari je znala da se neke mlađe vampire može zarobiti bičem, spriječiti ih u trasiranju i tako ih lakše ubiti.

Te večeri na skupu MacRieve su sukobio s jednim vampirom u krvavoj i opakoj tučnjavi, a Mari nikad nije vidjela ljepši način kretanja od njegova. Jedna Valkira prekinula je borbu, ali Mari bi ga mogla gledati još satima...

Kad se MacRieve odjednom ukočio, ona mu je pratila pogled. Pokraj stražnjeg zida nalazio se sarkofag, prvi koji je vidjela. Perjanica je sigurno unutra!

Oboje su pojurili i sudarili se točno ispred njega.

Zaurlo je i zgrabio joj ruke da je odbaci, pogled mu je već bio uprt u grobnicu, ali onda je sačekao i razmislio mršteći se na nju. Stajao je licem u lice s njom i olabavio stisak. - Ti stvarno misliš da se možeš igrati sa mnom? - Ruke su mu kliznule niz njezine i zaustavile joj se na kukovima.

Uzdahnula je. - Zašto misliš da ja bacam neke čini na tebe? -Vjerojatno je mogla, budući da joj je potreban adrenalin tekao venama, ali nije ga mogla usmjeriti. Pogotovo kad je osjetila vrelinu njegovih grubih ruku kroz tkaninu hlačica.

- Sto osamdeset godina nisam dirnuo ženu. - Primaknuo joj se bliže. - Ne bih ih čak ni dvaput pogledao. Ali sada kao da ne mogu skinuti ruke s tebe, *vještice* - zarežao joj je na uho. - Vještice koja mi je pružila osjećaj da ću umrijeti ako ne doznam kako je to poljubiti je. - Povukao se i na licu mu se jasno ogledao bijes. - *Naravno da je prokleta čarolija.*

On je sad želi poljubiti? Zašto baš sad? Sve vrijeme bio je vjeran svojoj mrtvoj družici? Ta ideja smekšala je nešto u njoj - iako je još uvijek bila oprezna.

A što ako je ona doista bacila čini? Elianna je jednom savjetovala Mari da bude oprezna u odabiru želja. A kad je Mari kimnula na tu otrcanu frazu, Elianna je dodala: - Ne. Stvarno ovo mislim. Budi pažljiva. Ne znamo koliko si zapravo moćna, a mnoge vještice mogu ispuniti svoje želje samo razmišljanjem o njima.

Je li Mari tako silno željela poljubiti Bowena MacRievea da ga je očarala?

Kad ju je podignuo na sarkofag i položio joj kukove među noge, pomislila je da je to istina. Progutala je pljuvačku. - Pretpostavljam da planiraš doznati kakav je to osjećaj?

Bitka koja se odvijala u njemu jasno mu se ogledala na licu. -*Prekini s ovim, Mariketa.* - Rastopila se kako joj je hrapavo izgovorio ime svojim naglaskom. Sklonio je ruke s nje, položio ih pokraj njezinih kukova, a prsti su mu se savili i tamne kandže zarile se u kamen. - Zar ne znaš zašto sam na ovom natjecanju? Ja nju opet tražim i želim je pronaći.

Htio je svoju družicu natrag. Naravno. Želio je iskoristiti Thraneov ključ kako bi se vratio u prošlost i spriječio njezinu smrt. Mari je iznenadilo što je prezirala ženu koja je pobudila i održala takvu vjernost svih ovih godina u ovom ratniku. - Ja nisam... odnosno, ja ti ne mislim... ništa učiniti - šapnula je Mari, ali način na koji je reagirala na njegov miris, privlačne oči i čvrsto tijelo među svojim butinama poricao je te riječi.

Širio je oko sebe auru koja ju je zapanjila, bilo joj je teško razmišljati. Nije to bila puka muška toplina i senzualnost. Bila je to sirova seksualna energija, životinjska po snazi - i ona je žudjela za tim.

Ah, bogovi, ona *doista* želi da je on poljubi. Željela je to cijelim tijelom i poticala ga. *Poželi me onako divlje kao što te ja želim... osjeti žudnju kakvu nisi nikad osjetio prema nekoj drugoj.*

Obujmio joj je vrat rukama i zurio u nju. Pogledala je u njega očarana promjenom boje očiju od jantarne do ledeno plave. Očajnički je tražio nešto u njoj što očito nije mogao pronaći, a ruka mu je počela drhtati. - Prokleta bila, vještice, ja ne želim drugu.

Odjednom su joj sinule dvije stvari: on će je upravo poljubiti tako vatreno da više nikad neće biti ista, a poslije će zbog toga zamrziti samoga sebe i nju zauvijek prezreti.

Ova vještica isijava moć. Čarolije i čini su se komešale oko nje. Bowe ih je mogao osjetiti, mogao je oćutjeti kako se zapleću oko njega, vezuju ga uz nju - zato što ga je ona poticala na poljubac

Ne, on ne smije skrenuti sa svoga puta! On to neće učiniti. Toliko je toga na kocki na ovom natjecanju. Njegova prošlost i budućnost. Znao je to - znao je zašto se bori - pa zašto onda nije mogao skrenuti pogled s lica ove vještice?

Dok je gledala u njega, kao da joj se izgled izmijenio. Šarenice su se začas preobrazile iz obične plave u olujnu, izražajnu sivu boju. Liznula je usne i pred njim su umjesto ružičastih postale tamne i zavodljivo crvene. Batina mu je još jače nabrekla i napinjala mu se uz hlače.

Da, on je mora okusiti. Da tek tako ode ne znajući što obećavaju te sjajne usne? Nemoguće. Ne može kad je već vidio tijelo koje je skrivala ispod ogrtača. Bila je sočna, iznenađujuće lijepih oblina i čvrstih, bujnih grudi. A u tunelu je osjetio, kad ju je gledao kako puzi ispred njega, draž raskošnih kukova i guze, snažno kao da se radi o pjesmi sirene. Pratio bi je kilometrima, tvrd kao stijena, dok bi mu srce lupalo u iščekivanju.

Kako bi bilo naći se s njom u klinču? Kvragu, jedva je obuzdao nekontrolirano zabijanje u nju...

- *Bowene* - šapnula je, a u glasu joj se osjetio tračak želje.

Vještica hoće, a on je bespomoćan da joj to ne pruži.

Prvi poljubac u gotovo dva stoljeća.

Položio joj je ruku na zatiljak i privukao je bliže, sagnuo se i prislonio usta na njezina. Sam kontakt bio je dovoljan da ga potrese. Iz tog prvog dodira osjetio je kako rado daje i razdvaja usne. Uzdahnula je, prešla mu dlanom uz prsa i zaustavila se na vratu, a prsti su joj se prepletali u njegovoj kosi.

Gurnuo joj je jezik u usta i ona ga je dočekala sporim, putenim dodirima svog jezika tjerajući ga na dubok udah i uzdahe. Slobodnom rukom obujmio ju je oko struka i stezao je dok je poljubac postajao sve dublji, a ona je zastenjala odobravajući to i postala mekana u njegovim rukama.

Ona je ipak njega očarala i kako je sad moguće da gubi glavu od požude? Izgledala mu je izgubljena. Kad će uzmaknuti? Sigurno se to ne očekuje od njega. Kazat će mu da prestane i on će se nekako uspjati odreći onoga što želi, kao što mu je to pošlo za rukom već stotinu puta.

Ali ona mu nije ništa rekla. Šaputala je između poljubaca: - Da, *Bowene*, da. - Umjesto da utrne njegovu žudnju, ona ju je poticala, kao da priželjkuje da *Lykae* izgubi kontrolu.

Čvrsto ju je ščepao za vrat. Tisuću godina nepokolebljivo prezire vještice. A sad kuša razuzdan i omamljujuć poljubac ove meke vještice rubinskih usana. Bojao se da bi mu ona mogla ispuniti sve seksualne maštarije. Budući da je toliko dugo bio lišen seksa, *Bowen* je *stalno* sanjao o tome.

Izgubiti se nakon toliko vremena... *Otprati je u zaborav. Samo je prati.*

Mari je napokon osjetila kako on popušta, postajao je agresivan i divlji baš kao što je očekivala.

Poljubac mu je bio snažan i vreo na njezinim usnama. A ona je bila i te kako voljna pratiti taj ritam. Podignula se na koljena i besramno stisnula tijelo uz njegovo osjećajući nepopustljivu erekciju na trbuhu.

Uskoro će postati besmrtnica, ćutjela je to, i svi su joj govorili da će protok želja koji će iskusiti do te promjene biti silan. Zasad se pokazao *neodoljivim*. Zar se to upravo sad odvija? Je li uživala u prvom okusu žudnje između dvoje besmrtnika?

Ljubio ju je najrazuzdanije od svih koje je dosad imala i znala je da joj se neće pružiti druga prilika s njim. Zato mu se čvrsto uhvatila za glavu i ljubila ga kao da joj život ovisi o tome.

Dok je prije vodila ljubav, Mari je uvijek osjećala kako nedostaje nešto ključno i bojala se da neće još dugo moći izdržati bez toga. Sad je znala što joj je nedostajalo. *Intenzitet*. Mahnita strast koja je toliko silna da pomračuje zdrav razum i ne ostavlja ništa osim osjećaja. On joj je to mogao pružiti.

Rukom joj je čvrsto obujmio struk i prelazio gore-dolje palcem po torzu. Kad joj je dodirnuo prstenčić na pupku, udahnuo je brzo i iznenađeno.

Uzdrhtala ruka mu se konačno spustila niže...

I ona je osjećala jaku potrebu da ga dodirne pa mu se spuštala prstima niz široka prsa. Kad je došla do pojasa hlača, on joj je gurnuo prste u hlačice. Poljubac im je sad postao još strastveniji.

Nije se mogla suzdržati da ne približi kukove njegovim rukama kad je pomislila kako se dodiruju i ugađaju jedno drugome. Znatiželjno je zavukla vrške prstiju niže i dodirnula velik i vlažan glavić. Trznuo se od tog dodira kao da ga je opekla.

Zgrabio ju je za zapešće, doimljući se kao da dvoji treba li joj odgurnuti ruku ili je privući još bliže. - *Trebam ovo* - konačno je zarežao i gurnuo joj ruku u vrele hlače kako bi mu dohvatila debelu batinu. - *Da znaš koliko*.

- Da! - vrisnula je kad joj je počeo milovati čipkasti porub gaćica.

Uzdahnuo je i spustio se niže. Dodirnuo joj je vlažno meso među nogama, zadrhtao i propeo joj se u šaci. Ukočio se upravo kad više nije sumnjala da će priuštiti jedno drugome ovaj užitak. Erekcija mu je još bubrila u njezinoj šaci i teško je disao, ali je ipak povukao ruku s nje i snažno odmahnuo glavom. - Ne smijem.

Iznenada joj je zgrabio ruku i snažno joj stegnuo zapešće, a ona je osjetila kako joj magija instinktivno struji dlanom. Njegove sablasne plave oči sjale su jače od svjetla. Potom mu se, kao da se sjetio tko je ona, pojavio izraz gađenja na licu. Tiho joj je kazao: - Napusti utrku, vještice.

Sporo je odmahnuo glavom. - Nema šanse, MacRieve. - Nakon svega kroz što je prošla nije dolazilo u obzir da poklekne. Posebice kad se zna da je sljedeća tek za dvjesto pedeset godina.

Usne su mu se polako povlačile ogoljujući duge očnjake. - Zakuni se da ćeš se povući ili ti se ja kunem da ću te na to prisiliti ako me još jednom budeš omela. - Ja te nisam pokušavala omesti...

- Sereš! - Odgurnuo je poklopac sarkofaga na kojem je ona sjedila i odmaknuo je. Spustio je ruku i izvukao perjanicu - majstorski izrađenu u boji zlata i žada. - Gotovo si me dovela do toga da zaboravim što *zapravo* želim. - Držao je perjanicu u šaci i uputio joj zloban osmijeh. Oboje su znali da sad treba samo podići tu perjanicu iznad srca i ona će se naći kod Riore, boginje i zaštitnike utrke. Podignuo ju je i perjanica je nestala. Nar sekundi nakon toga, Mari je nedvosmisleno osjetila magiju i miris šumskog hrama iako se nalazila na drugoj strani svijeta.

Mari je tako lako izgubila ove bodove - ili se može reći da je dopustila da joj budu *oduzeti*.

- Zar ti stvarno misliš da me možeš pobijediti? - zahtijevao je odgovor. - Ili da možeš pobijediti Valkiru ili vampira?

- Jedan vidovnjak predvidio je da će Kaderin napokon izgubiti na ovoj utrci. Onda svatko ima šanse.

Pogledao ju je. - Ti znaš zašto ću ja pobijediti. A koji je tvoj razlog?

Pa da svima pokažem tko sam i što sam! - To je moja osobna stvar - rekla je umjesto toga. - Slušaj, možemo raditi zajedno. Ključ ionako vrijedi dvaput.

- Surađivati s tobom? A što bi mi ti uopće mogla ponuditi? -Izraz njegova lica odavao je da mu je *zabavna* ova tvrdnja. Zjenice su joj se suzile. Ne bi mu smjelo biti zabavno.

- Ja nisam nevjesta, MacRieve. Pobijedila sam u prva dva zadatka koja sam odabrala. - Mari je znala biti iznenađujuće uspješna za nekoga tko se rijetko odvaži na izazove. Ali kad bi odlučila raditi na nečemu, radila je marljivo. U ovoj utrci morala je biti još marljivija budući da je smrtnica. -Vjerujem da sam *te* ovdje ipak pobijedila.

- Znaš li ti koliko se meni gade vještice?

Mnogima u Učilištu bile su odvratne. Bojali su ih se i bili nepovjerljivi prema njima, osim kad bi od njih kupovali čarolije. Taj prijezir nikad je nije zapekao kao sad. - Ne znam, smetnula sam to s uma dok si mi gurao jezik u usta.

Ovo podsjećanje ga je razjarilo. - Dakle, ne misliš se povući iz lova? E, onda ću ti ga ja oduzeti. -Okrenuo se od nje i pojurio prema tunelu.

Nije znala što on smjera pa je osjetila paniku - i magiju - kako bujaju u njoj. Oštro je zatresla glavom i požurila prema njemu.

- Čekaj, MacRieve! - Kad je došla do tunela, on se već uspinjao na drugoj strani. Magija joj se opet počela stvarati u dlanu pa je hitnula jednu zraku njegovu smjeru. Nije znala što će ispasti od ovoga...

Zraka je pojurila kao da je laserska, ali ga je ipak promašila. U tunelu su ostali samo ostaci iskri i plamena, on se nagnuo i mračno je pogledao, a potom nestao.

Dohvatila je fenjer i počela puzati po tom odvratnom prostoru, dišući panično i oštro, a magija je ispunjavala teren oko nje. Kad je izašla iz tunela, požurila je hodnicima i konačno stigla do prvog predsoblja.

Ulaz u grobnicu nalazio se gotovo četiri metra iznad odaje. Stigla je točno u trenutku kad je on lako preskakao tu udaljenost.

Gledao ju je s ulaza, oči su mu izgledale suludo, opazila je da se još više preobrazio. Oko njega je titrala aura divlje zvijeri. Skočio je dolje i smjestio se pod kamene rešetke. Kad je dignuo ruke, ona je kazala: - Nemoj, MacRieve.

Podignuo je teret - bilo je teško, ali uspio je sve sam. Dva demona pokušavala su napraviti istu stvar. A golemi kamen koji su tri strijelca nastojala ugurati ispod rešetke? MacRieve ga je jednostavno odgurnuo i on se otkotrljao s grebena do Mari.

Tad su stigli drugi natjecatelji, kao da su ih njezine misli prizvale, strijelci su ušli u vanjsku odaju, a blagi osmijesi ocrtavali su im se pod svjetlima fenjera. Kad su vidjeli nju, izgledali su šokirani što ne nosi svoj ogrtač. Svaki pogled bio je prikovan za špicaste uši. - Mariketa, ti si *vila*, kao i mi? - upitala je ženka Tera. - Šušalo se o tome na skupu...

Tera se udaljila kad je Mari nervozno trznula bradom u MacRieveovu smjeru. Strijelci su ušli dublje u odaju. Zapeli su tri luka prema njemu dok kažeš keks iako su znali da će on ispustiti stijenu i zarobiti ih ako se usude odapeti. *Ali on će to svejedno učiniti.*

Tad su stigli demoni, brzo shativši o čemu se radi. Očnjaci su im se izdužili kad su se počeli preobražavati u razjareni demonski oblik.

Oči su im pocrnjele, a koža postala tamnocrvena. Elegantno zakrivljeni rogovi, koji su im obično padali sa sljepoočnica, sad su se uspravili i postali poput smrtonosno naoštrenih bodeža, a njihova uobičajena školjkasta boja sad se pretvorila u crnu.

Rydstrom, najstariji demon, zarežao je: - Bowene, dobro razmisli o onome što planiraš. - Očito su se otprije poznavali.

Tera je promrmljala prema Mari: - Možeš li pozvati nekoga u pomoć, Mariketa?

Marije podignula desni dlan nastojeći poslati poruku u jazbinu. Ništa. Opet je isturila dlan.

Kad joj još jednom nije uspjelo, MacRieve se *nasmijao*. Zarežao je glasom koji je podsjećao na divlju zvjerku: - Nisi baš moćna, vještice.

Dostaje. U njoj je uskuhao bijes kakav je rijetko susretala u sebi. Htjela ga je ozlijediti, *trebala je* to, a uskoro se rijetka usredotočenost pridružila gnjevu, a moć joj je dobila kontrolu.

Gurnula je lijevu ruku iza leđa, a s dlana joj se podignula zraka crvene svjetlosti u obliku bodeža. Tera je sigurno opazila što ona radi jer je stala uz nju i podignula fenjer kako bi prikrila sjaj magije.

Raste... raste...

Svjetlosni bodež munjevito je poletio s Marine ruke. MacRieve je izgledao šokiran brzinom leta, izmaknuo se izbjeci, ali mu se raspao u brojnim, bezbolnim komadićima tik iznad srca.

U sridu. Vrlo suptilno.

Pogledao je dolje i nacerio se smatrajući da je sad siguran. - Drži te bodeže kod sebe, vještice, dok se još malo ne naoštire.

Mirno je koraknuo unatrag, a potom ispustio stijenu. Zatvorila je prolaz uz zaglušujuću buku i u nju se zabio roj strelica, ali bilo je već kasno. Zrak, komadići stijene i prašine pali su po Marinu licu zabijajući joj se u oči. Čula je kako vilinski mužjaci urlaju od bijesa trčeći i odbijajući se od stijene.

Mari je obrisala pijesak iz očiju i žmirnula ne vjerujući onome što je upravo vidjela. Vilenjaci su se povlačili u tišini. Jednom davno netko je skakao na istome mjestu nastojeći se očajnički osloboditi.

Duboki tragovi kandži bili su urezani mahnitim crtama u stražnju stranu rešetke.

3

Bowe se sporo povlačio iz grobnice u potpunoj tišini. Znao je da ga unutra proklinju, ali nije mogao ništa čuti. Mnoge stube piramide bile su prekrivene gustim slojem zemlje, a iznad toga korijenjem i visokim stablima.

Čak je i džungla koja je okruživala kockasti vanjski rub ruševina bila tiha.

Nastavio je zuriti u građevinu i na neki neobjašnjiv način oklijevao s odlaskom. Jedan dio njega poželio je jurnuti tamo i ispuhati još više srdžbe na vještici. Na njegovu sramotu, drugi dio htio ju je vratiti i dovršiti ono što su započeli.

Mislila se vratio u trenutak kad je vještica shvatila da će ih on zarobiti. Izgledala je povrijeđeno, a nešto joj je na licu zatitralo.

U tom trenu Cade ju je ošinuo predatorskim pogledom iako je osjećao ubojiti bijes. Sad kad je bila lišena ogrtača, zgodna Mariketa privukla je pozornost demona. I njegov brat Rydstrom također ju je gutao očima.

Bowe se iznenadio kad je doznao da poznaje dva demona koje je spomenula Mariketa. Prije mnogo stoljeća borili su se zajedno - jedva ih je opazio na skupu budući da nije mogao odvojiti pogled od vještice.

Sjetio se da su demoni uživali golemu popularnost među ženkama Učilišta.

Kvragu, zašto mu je tako loše sjela sama pomisao da bi ona mogla završiti s nekim od braće? *Eto im je slobodno...* Pogledao je posljednji put, okrenuo se i otrčao do svog kamiona.

Ni Bowe nije bio imun na poslovičnu znatiželju Lykaea i kad je došao do reda vozila drugih natjecatelja, odlučio je pregledati što se nalazi u njima.

U kamionu demona pod je bio krcat praznim bocama lokalnog piva i zgnječenim limenkama Red Bulla. U kamionu strijelaca našao je boce vode, čokoladice i elektronička pomagala.

Tad je došao do vješticina džipa. Vozila je sama ovim zahtjevnim planinskim cestama koje su bile prekrivene blatom sve do vrha. I prošla je kroz leglo političkog nemira i opasnosti. Nad šumovitom pokrajinom nadvila se prijetnja rata između dviju ljudskih vojski - bit će to sektaški rat između vladajućeg narkokartela i brojne bande narkoterorista. Sukob će sigurno brzo izbiti.

Kog je vruga ona razmišljala? Činjenica da je nekako uspjela stići na vrijeme kad i ostali, čak i prije Bowena, nije bila bitna.

Na suvozačkom sjedalu bile su raširene dvije karte, svaku je podcrtala ne određenim dijelovima i ispisala opširne bilješke. Na stražnjem sjedalu bile su četiri knjige koje je ponijela u svrhu istraživanja - između ostalog *Piramide i palače* te *Čudovišta i maske: zlatno doba arhitekture Maja*. Mnoge stranice pedantno je obilježila raznobojnim papirićima.

Tu se osim knjiga nalazio i iznošeni ruksak u maskirnim bojama. Na jednoj strani ruksaka visjela je blatnjava mačeta, a na drugoj neukusni kričavo ružičasti iPod.

Ružičasti iPod s *naljepnicama mačaka*, tako mu svih bogova. Mlađa je, ali koliko je njoj uopće godina? Moguće da je postala besmrtnica nedavno pa vjerojatno nema više od sto godina.

Bez obzira na dob, očito je premlada i previše budalasta da zna kako se ne smije igrati sa snažnim, tisuću dvjesto godina starim Lykaeom.

A poigrala se s njim, začarala ga je kako bi je poljubio. Bowen MacRieve prezirao je vještice, nikad nije osjetio *žudnju* prema njima.

Njegov otac bio je žrtva spletkarenja jedne vještice. Bowe se sjetio omadijanog sjaja očevih očiju kad bi se sjećao, čak i nakon toliko stoljeća, susreta s crnokosom vješticom čudesne ljepote - i neizrecivog zla u sebi.

Angus MacRieve prišao joj je najednom snježnom raskrižju u starom kraju. Nosila je crnu hermelinsku stolu i bijelu haljinu, a bila je najdražesnija žena koju je ikada vidio ili zamišljao. Kazala mu je da će mu ispuniti želju ako je uputi do susjednoga grada. Angusu je bilo tek sedamnaest godina i poželio je ono što mu je stalno bilo na pameti: postati snažniji od svoje starije braće koji su ga zadirkivali dobronamjerno, ali nemilosrdno.

Idućega dana trojica braće prelazili su zaleđeno jezero, kao i svakoga drugog dana. Usred ciče zime led je puknuo i oni su se utopili. Sutradan su se preostala dvojica razboljeli od nekakve groznice. Brzo su umrli iako su bili krepki i mišićavi momci.

Na kraju mu je zla vještica ispunila želju. Angus je sad bio najsnažniji.

Boweov otac nije se mogao riješiti krivnje koja ga je izmoždila. Zbog njegovih radnji, iako su bile nesmotrene, preživjela su samo dvojica od sedam sinova kralja Lykaea. Angus i mnogo mlađi brat.

Što je još gore, Angusu se zgadilo kad je doznao da je on sada nasljednik trona pa se spremno i brzo odrekao prijestolja.

Vještica je *uživala* u tome da uništi mladog momka koji joj nije bio ni neprijatelj niti je podignuo mač na nju bilo u ljutnji ili napadajući je.

Vješticama je jedini smisao bio širiti neslogu i raspirivati mržnju. Posijati pokvareno sjeme u nekad ponosnoj obitelji.

Začarati muškarca kako bi po prvi put bio nevjeran.

Bijes je preplavio Bowea kad je shvatio što je upravo učinio - i to s prokletom vješticom.

Zaurlao je i zvuk je odjeknuo širom džungle, potom je zabio kandže u bočnu stranu džipa i zarezao po cijeloj dužini. Kad je probio debele gume i iščupao motor, Bowe se okrenuo prema preostalim kamionima i toliko ih skršio da su sad već bili neupotrebljivi.

Ostao je bez zraka i bio je pokriven metalnim krhotinama. Namrštio se kad je pogledao u ruke. Nekada je mogao probiti kandžama petnaest centimetara debelu metalnu ploču i ništa ne osjetiti, kao da se radio foliji.

A sad je ipak osjetio *bol*. Neizmjernu bol.

Vještice, on se neće vratiti - kazao je demon Rydstrom Mari. - Nemoj gubiti vrijeme očekujući ga. Ostali su razgledali rub predsoblja, provjeravali čvrstinu kamenog poda i zidova, ali Mari je nastavila zbunjeno zuriti prema ulazu. Nije mogla vjerovati da ju je MacRieve zatočio u ovom odvratnom mjestu - ili da mu je ona uzvratila jednim od najokrutnijih uroka koje vještica može baciti na besmrtnika. Cade je upitao Mari: - Što si uopće učinila Lykaeu? Odsutno je promrmljala: *-Ubila sam ga.* Mari je odvrtila pogled od ulaza kad je osjetila tišinu oko sebe. - On se neće oporaviti od ozljeda - objasnila je. - Ako mi se ne vrati da to poništim, uroci će ga na kraju dotući.

Tierney, koji je izgledao kao Terin mladi brat, rekao je: - Ti si ga pretvorila u *smrtnika*?

Svi su djelovali šokirani takvom opakošću osim Cadea koji je izgledao zadivljen, koliko je ona mogla prosuditi iz demonskog izraza lica. - Podsjeti me svako malo da te ne naljutim, vještice -rekao je.

Čula je već za Cadea Kraljotvorca i znala je da se radi o nemilosrdnom plaćeniku. Taj "vojnik sreće" sudjelovao je u toliko ratova da se pričalo kako može preuzeti svaki tron.

Osim onog koji mu je brat izgubio.

- Dakle, glasine o tvojoj moći su istinite - rekao je Rydstrom. Crte lica su mu počele gubiti demonsku oštrinu i vraćale su se u normalu - zgodno lice nagrđeno dugim ožiljkom koji se spuštao od čela preko sljepoočnice pa sve do obraza. Crne šarenice pretvorile su se u jarkozelene da se začudila kad je to po prvi put vidjela. Iako se nalazio na drugom kraju prostorije, ipak je morala podići glavu kako bi ga pogledala u oči. Rydstrom je bio visok gotovo dva metra i deset - s popratnim mišićima.

- Snažna - rekao je Cade. - I plaćenica poput mene. - Promotrio ju je od glave do pete očima zelenim poput bratovih, a ona je postala svjesna da je bez ogrtača i da joj sjaj blijedi. Ali nije imala ni energije ni želje povratiti ga. Možda i nije loše što su je sad doživjeli kao družicu besmrtnog ratnika. - Fascinantno - dometnuo je Cade grubim glasom.

Braća su bila dosta slična, osim Rydstromova ožiljka i rogova koji su izgledali na neki način oštećeni. Pa ipak im je naglasak bio drukčiji. Obojica su imali britanski naglasak kakvim se govorilo u kolonijama, s tom razlikom što je Cadeov zvučao kao onaj iz nižih društvenih slojeva. A i njegov način ponašanja bio je potpuno različit od Rydstromova - kao da uopće ne pripada demonskoj kraljevskoj obitelji ili bar plemićkoj.

Ukratko, Rydstrom se ponašao poput nepokolebljivog kralja, a izgledao kao nemilosrdan ratnik, dok je kod Cadea bila upravo suprotno.

Tera je ljutito namještala luk i tobolac na leđima. - MacRieve je sigurno znao da će Mariketa pobjeći pomoću magije, a da će se demoni jednostavno teleportirati vani. Ulaz je tako visok da nas troje ne moramo ni pokušavati podići kamenu ploču.

Budući da se nisu mogli oprijeti o tlo, demoni je nisu mogli podići, a vilenjaci još manje. Oni je nisu mogli ni dohvatiti bez skakanja.

Tierney je izgledao razjaren, a špicaste uši su mu se izravnale niz plavu kosu. - Sigurno je namjeravao zarobiti samo našu vrstu.

Rydstrom je kazao: - Da se ja mogu trasirati izvukao bih vas iz ove grobnice pobrinuo bih se svakako da vas izbacim iz utrke, ali ne tako da vas ostavim na ovome mjestu.

Cade je izvukao mač iz korica i promatrao ga - on očito ne bi učinio tako.

Hild, šutljivi treći strijelac, upitao je: - Zašto si rekao "da se možeš trasirati"?

- Ja i Cade podvrgnuti smo jednoj zabrani i zato nam nije moguće teleportirati se.

Baš kad je Mari odlučila da neće pitati o kakvoj se zabrani radi, Rydstrom se osmjehnuo. - Riječ je o državnom udaru koji nije baš najbolje završio. Strogo smo ukoreni zbog toga. - Oči su mu se zacrnile kad je pogledao Cadea. - Vrlo oštro.

Dakle, to su tražili na ovom natjecanju - da se vrate u prošlost po Rydstromovu krunu.

- Moj brat bio je voljan pomoći drugima - počeo je Cade. - Ali kad uzmemo u obzir što je Mariketa učinila Lykaeu, kladim se da bi nas vještica ostavila da ovdje istrunemo.

- Je li to istina? - Rydstrom je upitao Mari. *Moguće.*

- Naravno da nije - odgovorila je Tera umjesto nje. - Mariketa nas ne bi ostavila ovdje, kao što ni mi ne bismo napustili nju. Ona je dijelom vila. Pogledajte joj uši. Kvragu i utrka, nekad smo imali zajedničke pretke.

- Oh, po toj teoriji ona mene neće napustiti - rekao je Cade sa sarkazmom u glasu. - Ona i ja smo plaćenici. A mi se držimo nekih nepisanih pravila.

- Nije bitno hoću li ja ostaviti nekoga iza sebe - rekla je napokon Mari. - Nisam sigurna da ću uspjeti podići ploču.

- Kako to misliš? - rekao je Rydstrom. - Ti si snažna. Čak i sad mogu osjetiti tvoju moć.

- Ja... ja raznesem stvari - priznala je. - I uglavnom mi to nije namjera. Uglavnom.

Cade je zatresao glavom. - Čitava struktura se oslanja na kamenu rešetku. Ako taj kamen eksplodira, grobnica će se urušiti poput kule od karata.

Rydstrom je rekao: - Pogledajmo kakav je omjer i onda donesimo razumnu odluku. Dakle, koliko često slučajno nešto razneseš?

- Onda kad uspijem aktivirati magiju? - upitala je. - Devedeset devet od sto puta.

Tierney je mrmljao kletve sebi u bradu, a Cade je rekao: - Onda moramo tražiti neki drugi izlaz. Je li netko od vas pronašao izlaz u kojoj od odaja?

- Nema izlaza - rekla je Tera. Friz iznad kamene rešetke privukao joj je pozornost. Složeni životinjski znakovi i hijeroglifi bili su urezani u kamen.

- Zašto to kažeš? - upitao je Rydstrom.

Tera je zaškiljila prema urezanim znacima, kao da je nastojala dokučiti smisao tih životinjskih i geometrijskih oblika. - Zato što je ovo... *zatvor.*

- Uspjela si dešifrirati ove oznake? - Mari je upitala Teru. Tierney je odgovorio umjesto nje: - Ona poznaje *sve* jezike. Tera im je prevela. - Piše da je ova grobnica zatvor u kojem je zatočeno šest demona kradljivaca, inkuba, zbog neprirodnih zločina koje su izvršili nad kćerkom moćnoga čarobnjaka.

- Vjerojatno su je svi zaveli, a potom je tatica popizdio - rekao je Tierney. - I zaključao ih ovdje.

Tera je kimnula glavom. - Maje su ih čuvali na neki način. Držali su ih zatvorene i povremeno ih hranili.

- To objašnjava žrtvene perjanice - rekao je Cade. - Maje su im nudili svoje žene.

Tera je nastavila: - Njihovo prokletstvo bilo je u tome što nisu mogli napustiti ovo mjesto, a ni smrt im nije bila dosuđena. Prema ovom kalendaru ispada da su ovdje proveli tisuću sto i jedanaest godina.

- Pa, to sigurno nije točno - rekla je Mari. - Ničiji dom... Negdje u sjeni začuli su struganje kandži po kamenu. Svi su nelagodno pogledali oko sebe. Nisu bili sami...

- Ulazna vrata stoje satima otvorena - rekao je Tierney. - Zašto bi oni ostali ovdje?

Tera je rekla: - Sigurno su vezani za grobnicu i ne mogu prijeći prag.

- Ako su još uvijek ovdje, to ne bi trebao biti problem - rekla je Mari, ali se ipak povlačila prema Rydstromu i Cadeu. - Zar ne? Pogotovo ako uzmemo u obzir da Tera poznaje njihov jezik.

Svi inkubi koje je Mari poznavala bili su šarmantni i zgodni. Smatralo se da je dobar problem ako se nađeš s nekim od njih u krevetu.

Zašto su joj se onda nakostriješile dlačice na zatiljku? Pogledala je Rydstroma i promrmljala: - Hoće li ti smetati ako budem blizu tebe, momčino?

Umjesto odgovora položio joj je krupnu ruku na glavu na neki čudan i umirujući način.

Odjednom je miris trulog mesa preplavio kriptu. Mari je osjetila kako oko njih kruži zlo - *drveno* zlo.

Očima je zvjerala svuda oko sebe i u njoj je opet nesvjesno počela bujati magija.

Kap nečega... *ljepljivog* pala joj je na golo rame. Polako je podignula glavu pod neprirodnim svjetlom fenjera. Usne su joj se razdvojile i nije nikako mogla razumjeti što se događa.

- Mariketa - šapnula je Tera dok joj se približavala. - Sva si problijedjela u licu. Što bi to moglo... - riječi su joj zamrle na jeziku dok je pratila Marin pogled. Tera je ponovno podignula luk i strijelu.

Ali strijele nisu mogle ubiti ono što je već bilo mrtvo.

- Inkubi! - viknuo je netko dok su bića iz sjene vrvjela po prostoriji, padala i letjela svuda oko njih. Cade i Rydstrom isukali su mačeve. Mari se molila Hekati da je ovi likovi koje je jedva poznavala zaštite, a Rydstrom ju je rukom gurnuo iza sebe.

Demonski mačevi udarili su i promašili prilikom prvog mahnitog napada. Strijelci su neprestano ciljali. Fijuk lukova i sudar čelika bio je zaglušujuć dok je odjekivao prostorijom.

Činilo se da inkubi usmjeravaju napad na Rydstroma - i nastoje se domoći *nje*.

Rydstrom se odjednom našao opkoljen. Mari je oborena kad je ostala bez svog zaštitnika i udarila je glavom o pod tako snažno da su joj zubi zaškrgutali. Krv iz rane na glavi joj je kapala niz obraze. Nasumično je lansirala moćnu plavu svjetlost iz ruku i očiju, ali nije ništa pogađala.

- Cade! - viknuo je Rydstrom nastojeći spriječiti pokolj. -Ovamo!

Brat mu se uspio probiti.

- *Oni žele vješticu...*

Vrisnula je i podigla se na noge, ali su je još jednom oborili na tlo. Kad je počela shvaćati da je inkubi odvajaju od ostatka grupe, ostala je ležati.

- Zašto nju? - Cade je prebacio pogled s Mari na Rydstroma. U nekom zakutku svog uma shvatila je da Cade vjerojatno nema nikakvog interesa spasiti je - pogotovo ako može umjesto nje spasiti sebe i brata.

- *Zašto uopće razmišljaš?* - odbrusio je Rydstrom dok je zamahivao mačem.

Cadeove zjenice su se suzile. - Oh, zajebi to! - zagrmio je i počeo se boriti dvaput žešće...

Očnjaci su se žarili u Marina zapešća. Vrisnula je od boli, a tijelo joj se počelo... micati.

Cade joj je bio najbliži i pojurio je prema njoj vičući: - Tierney! - Strijelac ga je zaštitio nadnaravnom brzinom odapinjući pravu kišu strijela, ali previše inkuba se u tom trenutku obrušilo na njih.

Krv je šikljala iz Cadeova tijela i on je urlao od bijesa.

Ona je vikala, a nešto ju je povlačilo natrag mahnitim trzajima. Mari se kandžama dohvatila kamena vičući dok ju je odnosilo u tamu.

**ŠPILJA FYRE DRAGAN, YELSERK, MAĐARSKA
ZAVRŠNICA TALISMANSKE UTRKE
NAGRADA: OŠTRICA SLIJEPOG MISTIKA HONORIJA**

Špilja Fyre Dragan, Yelserk, Mađarska Završnica Talismanske utrke Nagrada: Oštrica slijepog mistika Honorija

Večeras će mu se vratiti Mariah. Zadnje natjecanje. Zadnja borba kojoj će podvrgnuti svoje iznureno tijelo. A potom nagrada.

Jureći sparnim tunelom prema jami Fyre Dragan, Bowe je bio ispunjen očekivanjem, gotovo lakomislenim zamišljanjem budućnosti koje je ratovalo u njemu s boli od mnogobrojnih ozljeda - *ozljeda koje nisu zacjeljivale*.

Utrka je bila krvožedna baš kao što je očekivao - a na to se i pripremio - ali vještica je ipak imala zadnju riječ.

Čarolija iz grobnice, za koju je vjerovao da je bezazlena, ovladala je njegovim tijelom. Uvukla se u njega i pustila snažno korijenje te mu dan za danom sve više isisavala besmrtnost. Više se nije mogao obnoviti i prvi put je u tisuću dvjesto godina osjetio kako stari. Zapravo, jedva je stigao do završnice. A nema lošijeg trenutka za gubitak snage od utrke. Pogotovo kad uzme u obzir da će ovom nagradom vratiti Mariah.

Neumorno je tražio način na koji bi ju mogao uskrsnuti punih sto osamdeset godina, od one večeri kad ju je pronašao - vitko tijelo bilo joj je probodeno, a zeleni ogrtač raširio se po krvlju natopljenom snijegu.

Nastavljao je voditi nekakav poluživot, nije bio ni živ ni mrtav, ustrajao je u vjeri da je može vratiti dok bi većina Lykaea već pronašli put do smrti u slučaju da su izgubili svoju družicu. Ostali iz klana smatrali su ga ludim pitajući se zašto nastavlja sa životom u tom bijednom sumraku. Čak ga ni rođaci Lachlain i Garreth, koji su mu bili poput rođene braće, nisu mogli razumjeti.

Ali on će im svima pokazati zato što ga je luda valkirska proročica, baš ona od svih ljudi, uputila nakon duge potrage na ovo natjecanje - i kazala mu da je to način na koji će doći do svoje družice. Očajnički je htio iskušati svaku priliku pa je pristupio natjecanju. Kad je doznao da je glavna nagrada utrke ključ koji omogućuje povratak u prošlost, sve mu je bilo jasno i sve je imalo smisla.

Bowe se nije uludo nadao nečemu što se ne može ostvariti. Prilika da vrati Mariah sad mu je bila na dohvat ruke i on će se nemilosrdno boriti za osvajanje tog ključa.

Isto će učiniti i njegovi glavni protivnici: Valkira Kaderin Hladnog Srca i Sebastian Wroth, vampirski vojnik. Prije dvije večeri natjerali su Bowea u minsko polje u Kambodži. Eksplozija mu je zabila zadržali šrapnel među rebra, izbila mu lijevo oko i unakazila dio čela.

A zbog vještice kletve te odvratne rane nisu zarastale.

Bowe je sad bio napola slijep i neopisivo slab, a nadao se pobjedi zato što su preostala samo dva natjecatelja u završnoj rundi - druga finalistica je Kaderin. Da, ta je Valkira bila iznimna natjecateljica, ali na kraju je ona ipak žensko.

Usporio je nastojeći otkriti je li ona već stigla. Ubijanje je dopušteno u završnom dijelu utrke. Hoće li večeras Bowe ubiti ovu žensku kako bi vratio Mariah? Nije sumnjao da bi Valkira, ako bi joj se pružila prilika, isukala ubojiti mač i rasjekla ga od glave do pete ne trepnuvši hladnim, bezosjećajnim očima.

Bowe je ipak bio siguran u jednu stvar: ako izgubi ubit će vješticu koja ga je toliko oslabila.

Dublje pod zemljom začuo se urlik i pećina se zatresla, po njemu je padalo kamenje i prašina. Fyre Dragan - o kojem se pričalo da je zmijolika zvijer velika poput baziliska samo vatrena tijela - sigurno je osjetio Boweov prijestup.

Ovo je u Učilištu bilo poznato kao *mjesto gdje besmrtnici idu umrijeti*. Većina besmrtnika mogla je umrijeti samo ako im se odsiječe glava - prilično nezgrapna mogućnost za samoubojstvo - ili žrtvovanjem u jami poput ove u kojoj caruje nenormalno visoka temperatura. Prolazile su godine i u Učilištu se praktički zaboravilo gdje se točno nalazi ovo mjesto. Sve do sada...

Još jedan vrisak, još jedno divlje podrhtavanje. Stijene su počele padati sa stropa špilje. Dok je on skakao i izbjegavao ih, osjećao je oštru bol od rane na boku. Ali brzo je zaboravio tjelesnu bol zamislivši što će sve raditi kad se ponovno susretne s Mariah.

Zajedno će započeti s novim životom, a on će je razmaziti pomoću bogatstva koje je nagomilao. Mogli bi živjeti na njegovom velikom posjedu u Škotskoj ili imanju Lykaea u Louisiani. Klan je tamo posjedovao goleme terene s kilometrima močvara i šuma po kojima se moglo trčati. Središnja kuća služila je za primanje gostiju i okupljanje obitelji, a tu su još bile posvuda rasute odvojene i udobne lovačke kolibe.

Louisiana je dražila Bowea. Kao da je stalno vidio lijeno mahanje lepezama iznad glava. Povjetarac je širio neobične mirise hrane i donosio zvuke glazbe. Mariah bi se to područje sigurno svidjelo kao i njemu.

Kad mu se vrati, odagnat će joj sve strahove koje je osjećala prema njemu i konačno je uzeti u potpunosti.

Bogovi, kako ju je trebao ispod sebe. Dugo zatomljene želje razbuktale su se u njemu od one večeri u grobnici okruženoj džunglom. I ovako slomljen u tijelu je svakodnevno morao olakšati silovitu bol koja mu je bubrila u batini.

Sramio se priznati, ali dok bi se milovao u krevetu uvijek je zamišljao vješticu. Uobičajene maštarije o polaganju Mariah na krevet i nježnom ulasku u nju zamijenila je Mariketa, iako se nje mogao tek maglovito prisjećati zbog djelovanja njezina sjaja.

Sjetio se da je bio tako vraški zadovoljan i uzbuđen tijelom te vještice, ali nije pronašao razlog za to. Sjećao se sitne tetovaže pri dnu leđa - zamišljao je kako trlja lice uz tu oznaku. Dovoljno je bilo da se prisjeti kako joj je dodirnuo nogu dlanom i već mu je izbijala pjena na usta. Drhtao je pri samoj pomisli na meko i podatno bedro pod kandžom svog palca.

Maštanje o okusu vlažnog mesa koje je dirao dovelo bi ga do tako silnog orgazma da bi zakolutao očima.

Gorak sram nastupao je kad bi se olakšao. Ali svake večeri sram je bivao zamijenjen odlučnošću da pobijedi.

Kad je došao do kraja tunela i opazio visoku odaju špilje ispred sebe punu dima i rasutog pepela, Bowe je požurio unutra. I opazio Sebastiana Wrotha na rubu jame s lavom. Ruku mu je zarobila golema stijena.

Vampir? Kako kad je Kaderin trebala biti ovdje večeras?

- Što se ovdje dogodilo?

- Potres... stijene - jedva je uspio zarezati Wroth.

- Gdje je Valkira? Ona je trebala biti ovdje umjesto tebe. - Zamijenio sam je.

Bowe je sumnjao da se Wroth nedavno preobrazio - relativno nedavno - a sad je znao da je to istina. Stariji i snažniji vampir lako bi se mogao trasirati i osloboditi stijene.

- Ne možeš doći do nagrade - rekao mu je vampir s engleskim naglaskom. - Nalazi se na drugoj strani jame... a uže koje vodi do nje puklo je.

Bowe je promotrio teren i opazio svijene ostatke tankog užeta koji su visjeli sa zida preko puta njih. Imao je konopa u kamionu, ali nije mogao pronaći mjesto na stijeni gdje bi ga mogao zakačiti.

Osim toga, kamion se nalazio na površini udaljen nekoliko kilometara, a kletva mu je svake minute isisavala sve više i više snage.

Znao je da bi ih vampir mogao začas trasirati, ali njegovo oslobađanje predstavljalo bi velik rizik. Ipak, Bowe jest bio slab, ali Wroth je izgledao još slabiji. I Wroth nije htio ovu nagradu tako žarko kao Bowe - iskoristio je natjecanje samo kako bi pridobio Kaderin.

Vampir je bio blijed kao krpa, a krv je curila svuda oko njega. Ako Bowe ubrza, pokuša sam prijeći jamu i ne uspije, hoće li Wroth uopće biti pri svijesti kad se vrati?

Odlučio je. - Mogu te osloboditi pod uvjetom da me trasiraš preko jame. A onda poštena borba pa tko prije do nagrade.

- Mogao bih te prevariti.

Boweu se suzila zjenica onog jednog preostalog oka. - Neće moći ako te zgrabim za zdravu ruku.

Vampir je nakon kraće stanke kazao: - Učini tako.

Bowe je došao do stijene i počeo je gurati. Iako ga je sve podsjećalo na to koliko je oslabio, ipak ga je zbunjivalo što ne može odgurnuti jednu običnu stijenu. Promrsio je: - *Jebene, proklete vještice*. - Upro je leđima i upitao: - A gdje nas točno misliš trasirati?

- Ispod užeta se nalazi kanal s lavom i druga pećina. - Ja ništa ne vidim - procijedio je Bowe.

- Tamo je. Želiš li ti nagradu? Onda ćeš jednostavno morati i vjerovati vampiru...

Stijena se prevrnula. Prije nego što se Wroth mogao trasirati, Bowe ga je zgrabio za lijevu ruku, a potom zazviždao tiho kad je vidio što mu je ostalo od desnice - kost smrvljena u prah i rasječene tetive. - To je *sigurno* boljelo - rekao mu je cereći se.

- A jesi li se ti nedavno pogledao u ogledalo? - odbrusio je Wroth.

- Aha. - Bowe ga je podignuo na noge. - I namjeravam te ubiti zbog toga. Nakon natjecanja. Idemo sad, nemam cio dan na raspolaganju.

Vampir se jedva držao na nogama. Žmirkao je kao da ima problema s koncentracijom.

Bowe ga je lupio laktom. - Hoćeš li uopće moći ovo obaviti... Vampir ih je trasirao bez upozorenja.

Odjednom su se našli u novom tunelu. Iako je Wroth djelovao izgubljeno, nekako je uspio. Dim i para ovdje su bili gušći, a plamen kao da je izbijao iz ogoljene stijene.

Bowe je opazio nekakav odraz na stropu pećine. Pogledao je niže prema izvoru svjetla - blještava oštrica stajala je na stupu u visini pojasa, položena na stijeni na samom kraju špilje. Bowe je pojurio i počeo trčati. Wroth se trasirao i prvi stigao. Uhvatio je oštricu zdravom rukom i skupio svu snagu kako bi se trasirao.

Ali Bowe je već oslobodio svoj bič. Pucnuo je njime i on se svom dužinom omotao oko Wrothova zapešća. Trznuo ga je prema dolje i spriječio vampira u trasiranju. - Ja ću to sad preuzeti.

Wroth je prebacio oštricu u desnu ruku nastojeći ju podignuti i potvrditi pobjedu. Ali uništena ruka beživotno je visjela.

- Nećeš je moći dignuti do srca, ha?

Vampir je pokazao očnjake. - Prije ću te požderati nego ti dati ovo.

- To predstavlja život moje družice.

- I meni je isto na pameti - procijedio je Wroth.

- Valkira je umrla? - Je li zbog toga Wroth ovdje umjesto Kaderin?

- Neće još dugo biti mrtva.

Bowe je zastao kad mu je opazio sjaj u očima. Viđao je istu neumoljivu odlučnost u svom pogledu kad bi se gledao u zrcalu. - Možemo to podijeliti, vampiru - rekao je ne vjerujući što mu nudi, pogotovo kad se uzme u obzir da je on u prednosti. - Ključ će djelovati dvaput.

- Trebam oba... za nju. - Iznenada se vampirova ranjena ruka podignula. Nemoguće - oštrica kao da se svojevolumjno digla i nemilosrdno udarila.

Krv je šikljala iz Boweova zapešća. Presjekla ga je žestoka bol dok je odsječena ruka padala. Vampir se oslobodio biča i trasirao preko jame, dovoljno daleko od Boweova dohvata.

Bowe je pao na koljena, glupavo zureći u krv koja mu je kapala iz tijela. *Kako?* Zinuo je gledajući izgubljenu ruku koja je još uvijek stiskala dršku biča. Kako se ona oštrica podignula?

Ja sam... izgubio? Tijelo mu je divlje zadrhtalo kad je to shvatio. - Jebeni vampiru, ubit ću te za ovo! - zaurao je.

Bowe je izgubio. Neće se moći vratiti i spasiti Mariah - *spasiti je od samoga sebe.*

Opet ju je izgubio. Ponovno.

- Pojest ću ti to prokleta srce! - Ali vampir je već otišao ostavljajući Bowea zarobljenog u vatrenoj špilji u koju su besmrtnici dolazili umrijeti.

6

Skoči, Mariketa! Ja ću te uhvatiti. Mari je puzala na trbuhu, centimetar po centimetar, među užezanim tijelima usnulih inkuba. U posljednja dva tjedna ovo je najveći pomak prema rubu njihova brloga, a da ih pritom nije probudila.

U večeri prvog napada, jedan ju je odvuкао u sjenu, a potom je podignuo u zrak držeći je za zapešća tridesetak centimetara iznad glave iako se ona borila i udarala da se oslobodi. Inkub nije prestajao letjeti uvis, a tijelo joj se ljuljalo kao da je krpena lutka. Kad je udarila glavom o komad isklesanog kamena, crnina joj je pomračila vid. Probudila se na ovom grebenu, negdje visoko u grobnici.

Skoro sam stigla. Oslonila se na laktove i tako se nekontrolirano zatresla da joj se glava zanjihala. *Možeš ti to, Mari.* Jedan lakat ispred drugoga. Napokon... napokon je došla do ruba - i jedva suspregnula uzdah. Znala je da se nalazi visoko, ali nije imala pojma da je situacija ovako loša. Nalazili su se na visini otprilike tristo metara.

Visina. Ma divno.

Kad je Tera opazila kako Mari pogledava preko ruba, pristojno je upalila fenjer. Iako su drugi smrtnici mogli vidjeti u mraku u određenoj mjeri, Mari to još nije mogla. - Mariketa, jesi li dobro?

Mari je slabašno kimnula.

- Hajde onda. Obećavam ti da ću te uhvatiti - rekao je Rydstrom svojim dubokim baritonom.

Mari bi danju slušala kako njih petero raspravlja o planovima obrane ili se prepiru oko bijega i već se naviknula na njihove glasove i osobnosti. Najviše joj se sviđao Rydstrom, i to ne samo zbog snage i lijepa izgleda. Uglavnom je bio staložen i ostajao razuman dok su se sati sporo vukli, a to je neobično za nekoga tko pripada bijesnim demonima.

Ipak, činilo se da ga Cade jedini može isprovocirati pa su se braća nekad znala svađati usred bijela dana. - Još uvijek se ponašaš kao kralj? - odbrusio je Cade. - Ali ti to nisi. Nisi više.

Rydstrom je odgovorio: - A tko je za to kriv, *brate?*

Obojica su, zapravo, ušli u utrku da povrate svoje kraljevstvo - izgubljeno zbog nekog Cadeova čina.

Što se tiče strijelaca, Tera je bila prava sestra naglog Tierneya. Mari je sumnjala i na to da je lijepa vila brineta predmet velikog zanimanja drugog muškog strijelca Hilda. Hild je uglavnom bio tih, ali kad bi govorio ostali su slušali. Mari još nije otkrila jesu li njih troje imali poseban razlog za ulazak u utrku.

- Hajde, Mari! Rydstrom te neće ispustiti - rekao je Cade, a ostali su kimnuli za ohrabrenje. - Samo skoči!

Da, evo me odmah. Sve letim, kurve jedne.

Izraz lica joj je očito odao skrivene misli zato što ju je Tera upitala: - Ako ne možeš skočiti, imaš li neku magiju na raspolaganju? Provela je dva tjedna na ovom grebenu i svaki propali pokušaj bijega razjario bi inkube, a nju još više iscrpio. Nije mogla proizvesti ni svjetlost kako bi razbila gustu tamu koja ju je okruživala. Mari je zatresla glavom. Bila je jednostavno preslaba. Malo se povukla s ruba i pala na leđa. U većini slučajeva nije bila kukavica, ali je rođena i odrasla u području ispod razine mora. Nije svojim očima vidjela planinu dok nije poletjela puna strahopoštovanja iznad gvatemalskog zaleđa punog vulkanskih obrisa i vrhova prekrivenih raslinjem džungle.

Dječji tobogan znao ju je izluditi, a bacanje s visine pola nogometnog igrališta sigurno nije bilo dobrodošlo.

Čudno, ali uspjela se riješiti druge velike fobije - nimalo vještičjeg straha od velikih kukaca. Kad se dovoljno iznurila i umorila da bi ih mogla dalje rastjerivati od sebe, oni su počeli plaziti po njoj, a ona se jednostavno naviknula na njih od tog stalnog izlaganja. Ako je ne ugrizu, onda neće ni ona njih...

Ležala je i tupo zurila u tminu, a inkubi su se opet počeli pomicati.

Ova bića bila su istinski živi mrtvaci - stoljećima gladuju, a ne mogu umrijeti. Pomahnitali su od stalnog zatočeništva i oskudice, ali su ipak očuvali silnu snagu.

Uskoro će ustati i nastaviti s noćnim napadima na petorku ispod njih - nastojat će zatrti besmrtnike kao da su strani, lopovski prijestupnici koji su ušli u dom inkuba želeći ukrasti njihove dragocjene žrtvene perjanice.

A što s njom? Bojala se da bi opet mogli pokušati izvršiti još "neprirodnih zločina", ali zasad su joj samo zarivali očnjake i zabijali kandže u noge kad bi je htjeli skloniti s puta ili natjerati da jede i pije stvari o kojima nije mogla ni razmišljati a da ne povrati. Inkubi su držali ruke podalje od nje.

Još nije došlo vrijeme za skok.

Iako nije mogla komunicirati s njima - kad bi razjapili i pokazali crninu u svojim ustima, iz nje su izlazili samo urlici ili crvi - Mari je nekako uspijevala shvatiti nešto o njima i pogoditi što očekuju od nje.

Održavali su je na životu zato što žele umrijeti.

Nekad lijepi demoni, stvoreni da isisavaju seksualnu energiju iz ženki, sad su pretvoreni u čudovišta.

Mari je shvatila da oni *znaju* što su postali.

U crnini oko tog grebena po prvi put u životu istinski je razumjela da neka bića koja ne mogu baš najbolje vidjeti u mraku, pa svako malo lupnu o nešto, mrze što im se to događa.

Inkubi su u njoj osjetili veliku moć, vjerovali su da ih može uništiti, ali da im se ona mogla obratiti na njihovu jeziku, vjerojatno bi im rekla da su zarobili pogrešnu djevojku. Mari je bila ono što se naziva *ispodprosječnom*, a čak i netko ispodprosječan zna da se tu radi o sociološkom kodu za "drugu klasu".

U Učilištu je bila poznata samo zato što se očekivalo da bi jednoga dana mogla postati poznata. Puno priče - ništa sadržaja. To je bila Mari.

Svi u jazbinama očekivali su da će učiniti nešto golemo i promatrali je budnim okom. Htjeli su da bude vrijedna "čekanja". Čak su je pratili i druge skupine Učilišta očekujući što će se dogoditi s njom. Dok je većina vještica posjedovala snagu jedne, dviju ili, vrlo rijetko, tri ili pet kasta vještica, Mari je bila jedina vještica koja je posjedovala snagu *svih njih*.

Teoretski, Mari je bila ratnica, liječnica, mađioničarka, vidovnjakinja i čarobnica.

Posjedovala je mogućnost da podigne pravu oluju opakih svojstava.

U stvarnosti je pak izgubila stipendiju na faksu, nije se mogla snaći ni s najjednostavnijim čarolijama i stalno je raznosila stvari. Nije znala baratati čak ni štednom knjižicom.

Je li sudjelovanje u utrci bio pokušaj iskupljenja u smislu *sad ću podići šaku i svima vam pokazati*? Pa... da.

Sad je to skupo plaćala. Inkubi je nikada neće osloboditi - pogotovo ako se uzme u obzir da su oni vječni zatvorenici. Ako je jazbina nije dosad spasila, onda neće nikad. Džungle oko grobnice vrve ljudima, gerilskim vojskama, ali oni su se borili i pucali oko hrama ne pokušavajući ući. Koja ironija. Nisu imali pojma kakva se bitka odvija unutra, i to svake večeri.

Mari je znala da se vukodlak neće nikad vratiti. Kako je uopće mogla poželjeti nekoga tko je toliko okrutan da ih ostavi istrunuti na ovome mjestu? U Učilištu je već čula šaputanja da Lykai, u dubini duše, nisu ništa doli mahnite zvijeri iz noćnih mora.

Bowen MacRieve je sigurno takav. Zašto inače nije došao? Ili barem poslao nekoga?

Možda je već umro od bacanja uroka. Ako bude još životario, jednom kad se izvuče iz ovoga sigurno će ga ubiti. Nije još znala na koji način, samo da će biti *polagano*.

Kad su se inkubi počeli dizati svuda oko nje, čvrsto je stisnula oči i nastojala se izgubiti u osvetničkim snovima o Lykaeu.

Bowe se oslonio na kipući zid špilje i ljuljao usahlu ruku. Iako je jedva stajao na nogama, čvrsto je odlučio da neće podleći iskušenju lijeganja na tlo. Zurio je kroz izmaglicu mučne vreline u Fyre Draganu koja je zmijoliko plazila tamo-amo usred lave i očekivala ga.

Kad je znoj kapnuo u Boweovo preostalo oko, pomaknuo se kako bi ga protrljao, ali ruke više nije bilo. Znao je da je tako, stalno je trpio bol, a ipak ju je svako malo pokušao koristiti.

Zvijer u njemu očajnički je htjela živjeti, a što se tiče Bowea, on je mogao pogoditi o kakvom se prokletom nagovještaju radi. Dulje od dva tjedna je zarobljen i ne može pronaći izlaz ili makar način prelaska preko jame. Ne bi nikad mogao predvidjeti da na kraju ove špilje nema drugog izlaza.

Ako ne uspije pobjeći, ovdje će kao besmrtnik istrunuti, neće moći umrijeti i postat će sjena sebe samog. Bowe je znao da nitko neće doći po njega. Čak ni snalažljivi Lachlain, njegov rođak i kralj, ne može pronaći ovo mjesto. Koordinate su znane samo ezoteričkim krugovima Učilišta - ili vampirima. Sebastian Wroth bi se vjerojatno naslađivao znajući koliko Bowe pati.

Tijelo mu je bilo ruševina, a snaga volje ga je napuštala. Trebao bi uroniti dolje u vatru. Borba za život pod ovakvim okolnostima djeluje kao kukavičko rješenje u usporedbi s okončanjem takva života.

Kvrugu, pa i njegov klan čeka već dva stoljeća da on odstupi na neki način.

Htio sam zaborav. Ovo je način da ga dobijem.

Ali zakleo se osvetiti onom vampiru. I žudio je za tim da vještica plati za ovaj nepodnošljivi poraz. Što se njega tiče, ona ga je definitivno izbacila iz natjecanja. Valkira i vampir samo su iskoristili one slabosti koje je Mariketa prouzročila.

Bowe je sumnjao da su ona i preostala petorka davno napustili grobnicu; sad je samo on ostao zarobljen. Tješio se sjećanjem na gadno iznenađenje koje im je priuštio. Prije odlaska uništio im je sva vozila kao i GSM te satelitske telefone.

To što je zarobio vješticu u džungli nije ni približno dovoljna odmazda za ono što je ona učinila. On *nije uspio*. Sve zbog nje.

Osjećao se kao da je iznova izgubio Mariah. Dopustio je sebi tračak nade i zamislio družicu uz svoj bok. I bio je siguran u pobjedu. Sve dok Mariketa nije bacila uroke na njega...

Prokleta vještica ovladala mu je mislima. Htio se sjetiti Mariah, a umjesto nje viđao je olujno sive oči i crvene usnice. Mrzio ju je zbog toga, mrzio ju je što ne može prizvati u mislima lice svoje družice. Kad bi zaspao, sanjao bi samo Mariketu.

Bowe je bio nevjeran družici u mislima - i u djelima.

Vatrena zmija je zaurkala, kao da je nestrpljiva što se Bowe još nije odlučio. Bowe je uspio ustati nakon nekoliko pokušaja i sad se ljuljao uz sam ponor jame.

Završi to sad. Kukavički je nastaviti sa životom.

Osjetio je neočekivan proplamsaj krivnje. *Mariketa je još živa...*

Kojeg bi se vruga sad trebao brinuti za neprijatelja?

Odjednom mu je sinulo. Kad joj je gledao u oči, znao je da ga je začarala. Ali nije znao koliko je taj osjećaj dubok ili trajan u njemu.

On nije trpio posljedice samo jedne čarolije.

Bowe se brinuo za nju kao da je ona njegova *družica*. Sanjao ju je kao da je doista tako. Mislio je da mu pripada - *zato što ga je prisilila na to svojim odurnim čarima*.

Možda bi prokleta vještica trebala pridavati više pozornosti svojim željama.

Znao je da mu je izraz lica čisto zlo kad se povukao nekoliko koraka s ruba litice.

Nedostatak sunca i prave hrane konačno je počeo uzimati danak. Mari je postajala sve bolesnija, sad ju je čak spopala i groznica.

Rydstrom i ostali nastavili su je poticati na skok. Da su tražili od nje da prepliva rijeku punu krokodila ili da prošeta tankim uzetom ponad mačeva, to bi nekako i mogla, ali nikako nije izlazila nakraj s visinama.

Lakše je mogla zanemariti visinu zato što je svakim danom bila sve više u bunilu. Ponekad bi se smijala ili plakala u mrklom mraku misleći na prijatelje kod kuće.

U grozničavoj izmaglici zamislila je Andoain, imanje njezine jazbine malo izvan New Orleansa. Nikad ne bi pomislila da će joj to jezivo mjesto tako nedostajati, ali sad bi dala sve da se može vratiti.

Andoain je većini izgledao kao otmjena milijunaška tvrđava okružena pitoresknim krajolikom koji je privlačio leptire. Kovana željezna ograda okruživala je cijelo imanje. Bila je obojena u blještavo crnu i savršeno se slagala s rebrenicama. Stabla jabuka - lili puna plodova ili u cvatu - rasla su u izobilju.

Bez uljepšavanja to imanje bi poprimilo izgled ruševne stare kuće sa zmijama koje su se svijale uz trule gelendere. Stabla jabuka Isu ostala, ali na svakog leptira u ljepšem dijelu dolazila je gomila pauka i žaba koji su istinski uživali u svom okolišu. Lokve pune trske istočkale su imanje i iz njih su se širile miomirisne ispadne.

Njezina soba, potpuno različita od ostalih prostorija, nalazila se duboko u škripavoj kući i bila je ukrašena ružičastim sobnim tapetama, čipkastim zavjesama i navijačkim rekvizitima koji su ležali na podu. Čarolija ispisana na ulazu sprječavala je da unutra ude bilo što manje od crnih pasa i mačaka koji su bili obvezna pratnja u jazbini.

Ali Andoain joj nije uvijek bio dom. Većinu djetinjstva provela je s vilinskom majkom Jillian u svijetloj i skromno namještenoj kolibi uz zaljevsku plažu. Tamo su bile zadovoljne, samo njih dvije, budući da ih je Marin otac čarobnjak napustio s vedrim obećanjem da će se uskoro vratiti.

Ali na Marin dvanaesti rođendan, Jillian je spakirala sve njihove stvari iz kolibe i odvela je u Andoain. Tamo je raširila ruke i svečano kazala Mari da je to "njezin novi dom". Mari je ostala stajati otvorenih usta, a potom je potrčala u suprotnom smjeru brže nego za kamionima sa sladoledom.

Majka je ostala dva dana s njom. Potom je ostavila Mari za sobom da se dere na trijemu. Otišla je *na dopust*, na tajni druidski otok negdje u Europi. Mari je godinama povremeno primala pisma, tobože su stizala od majke, ali ona je sumnjala da ih Elianna piše umjesto nje.

Mari je mislila da bez Elianne i najbolje prijateljice Carrow, koja je bila crna ovca u jazbini, ne bi tako lako izdržala prve mjesece kad su je naglo počeli obučavati za vješticu. Bože, kako su joj sad nedostajali prijatelji

Predivna, crnokosa Carrow smatrala je da ništa na svijetu nije tako dobro kao život vještice. Kad god bi druga bića iz Učilišta, poput nimfi i satira, počela dizati nosove prema "vještičjim kobilama", Carrow bi podignula obje ruke u frajerskom stilu i viknula: - *Buka, buka, crnčenje i muka, kurvini sinovi! Upravo sam bacila kletvu na vas!*

I onda bi ih *doista* proklela.

Carrow je spadala u rijetke vještice koje su posjedovale osobine triju kasta, iako je ona prvenstveno bila ratnica - uz nespojivu vještinu ljubavnih čarolija. Divlja Carrow trebala je nastupiti na utrci skupa s Mari, ali onda su je uhitili tijekom prošlog karnevala zbog narušavanja javnog reda i mira. Jadna Carrow samo je primijenila jedva znano modno pravilo - *nije golotinja ako nosiš bisere na sebi* - ali jazbine su se već ranije zaklele da joj neće pomoći prilikom sljedećeg prijestupa.

Carrow je trenutačno u zatvoru. Ili je vjerojatno već izišla. Mari je silno željela vidjeti Eliannu, koju je smatrala zamjenskom majkom kakvu je samo mogla poželjeti. Iako je Elianna naslijedila besmrtnost od majke vještice, otac joj je bio čovjek i zbog toga je starjela. Ljubazna i povremeno zbunjena, Elianna je imala više od četristo godina, a da nije bilo uljepšavanja, sve bi joj se to vidjelo na licu. Voljela se šaliti da "nema te vježbe koja bi mogla pomoći onima koji se stalno sunčaju".

Mari se nadala da se nisu previše brinuli zbog nje - Mariketa, vrijeme je - dopro je do nje Rydstromov glas i prekinuo joj tijek misli. - Ovo trebaš obaviti sada.

Boweovo oko bi se otvorilo na najsitniju naznaku nečije prisutnosti. Po prvi put u ovih nekoliko tjedana osjetio je da tu više nisu samo on i zmija.

- Lachlaine? - zarežao je i počeo žmirkati kako bi bolje vidio.

- Da, Bowe, ja sam - rekao mu je rođak kleknuvši pokraj njega i pogledavajući svako malo njegove rane. Bowe je znao da je šokiran, ali je to vješto krio i jednostavno kazao: - Vodim te kući. - Pomogao mu je ustati.

Boweovo osjetilo mirisa bilo je uništeno, gotovo spaljeno u vrućini i zagušljivom dimu, ali još uvijek je mogao nanjušiti vampira. Otrgnuo se od Lachlaina i skočio na sjenovitu figuru iza njih.

Wroth, taj hladnokrvni gad, samo se trasirao u stranu i Bowe se skljkao na zemlju. Mnoštvo rana opet se otvorilo u svježem mlazu krvi.

Lachlain mu je opet pristupio. - Kvragu, Bowe, pa zar želiš umrijeti? On me doveo ovamo da te pokupim.

Bowe se nastojao istrgnuti iz Lachlainova čeličnog stiska. - On me i zarobio ovdje!

- Nemam ništa protiv tebe, Lykae - rekao je Wroth staloženo. - Jebote, zato što si pobijedio!

- Tako je - odgovorio je vampir jednostavno.

- Kako? - Bowe je procijedio. - Kako si uspio podići onu oštricu?

- Oštrica ima svojstvo da nikad ne promašuje metu - objasnio je Wroth. - A taj cilj sam ja samo morao zamisliti. - Vampir ne bi bio ovako miran da je zauvijek izgubio Kaderin.

- Ti si izvukao Valkiru iz mrtvih? - Jesam.

Ključ je djelovao! Bowe je osjetio tračak nade i progutao pljuvačku prije nego što je upitao: - Jesi li ga iskoristio dvaput? - Jesam.

Bowe je oborio glavu. Nije mogao slušati ovo - da je neprijatelj uspio u onome što njemu nije pošlo za rukom. Izjedala ga je sramota zbog neuspjeha.

- Vratili smo Kaderinine dvije sestre koje su umrle prije mnogo vremena - rekao je Wroth.

- Poslije ćemo o tome - rekao je Lachlain gledajući u vatru. - Ne vidim razloga da ovdje duže ostanemo. - Bowe je shvaćao Lachlainovu nelagodu. Vampiri iz Horde su dulje od stotinu godina mučili Lachlaina podvrgavajući ga vatri koja nikad nije jenjavala. Svaki dan bio bi živ spaljen, a nije mogao umrijeti. Pobjegao je nedavno i sigurno mu je mučno što sad mora biti na ovakvom mjestu.

To je podsjetilo Bowea: - Lachlaine, kako da baš ti, od svih ljudi, možeš vjerovati ovom vampiru?

- Ne pripada Hordi. A njegov brat spasio je Emmi život. - Emma, Lachlainova voljena družica i kraljica, bila je poluvampirsko i poluvalkirsko siročiće.

- Da, pomogao je Emmi, ali je to i naplatio. A zašto te ovaj doveo ovamo? Što je on zahtijevao?

- Da se Emma susretne s Kristoffom, kraljem pobunjenih vampira - priznao je Lachlain. - Kristoff joj je prvi rođak.

Bowe je odmahnuo glavom. - To je jako opasno. Da se mene pita, ne bih to dopustio Emmi.

- Ona se želi susresti s njim. Osim toga, nismo baš imali izbora. Kao što si ti jedini koji zna locirati grobnicu u Srednjoj Americi, tako su Wroth i Kaderin jedini koji su znali pronaći ovo mjesto.

Bowe je izgubio mnogo krvi i dva je tjedna oskudijevao u vodi i hrani pa je s teškom mukom pratio što mu Lachlain govori. Zašto je spomenuo tu grobnicu?

- Ako želiš napustiti ovo mjesto, moraš prihvatiti pomoć - rekao je Lachlain i okrenuo se Wrothu: - Daj ruku.

Wroth je brzo kimnuo i pristupio.

- Ne diraj me, vampiru - odbrusio je Bowe. - Kvragu, mogu sam ustati. - I dok se borio stati na svoje noge, promrsio je: - Zašto bi netko uopće htio pronaći tu grobnicu?

Wroth je odgovorio: - Zato što si ti, Lykae, tamo zarobio igrače koji se još nisu vratili.

- Što? - zarežao je Bowe i ustao bez ičije pomoći. Točno prije nego što je pao u nesvijest.

Kog vruga radiš? - odbrusio je Lachlain kad je opazio da se Bowe nastoji pridići na krevetu. Prošao je tek dan otkako su ga doveli na imanje Lykaea u Louisiani.

- Idem onamo gdje trebam biti - odgovorio je Bowe. Glas mu je bio umoran, ali mu se u ponašanju zato ogledalo neko skriveno uzbuđenje.

- Nisi još spreman igdje otići. - Lachlain se jučer, prije nego što se Bowe osvijestio, pobrinuo da mu se sve rane očiste i previju najbolje što je moguće. Bowe je pretrpio zapanjujuće ozljede. Ostao je bez ruke i oka, a torzo mu je probio nekakav zahrđali metal koji mu je razderao donji dio pluća. -Nisi još u stanju gibati se naokolo.

- Briga me.

- Otvorit će ti se rane. - Sama pomisao da se Bowe s takvim ozljedama mogao još boriti bila je začuđujuća - za one koji nisu znali za što se borio. Nakon takvih iskušenja i gubitaka, Lachlain nije mogao nikako shvatiti zašto se Bowe nije survao u onu jamu. Da je Lachlain izgubio svoju družicu Emmu, ne jednom, nego zapravo dvaput, skočio bi za tili čas. Zašto Bowe to nije učinio? Što ga je održalo? O toj temi puno se nagađalo unutar klana.

- Prestani me analizirati, rođače.

Lachlain je uzdahnuo. - Ponekad te stvarno ne razumijem.

Bowe je spustio noge preko ruba kreveta, a potom zaškrgutao zubima u očitom napadaju boli. -Ako nisi uspio u tisuću dvjesto godina, onda nećeš nikad.

Lachlain je znao da je u pravu. S druge strane, Bowe je uvijek bio poseban u klanu.

Poput većine Lykaea, Bowe je bio nestrpljiv i nagao, a ipak je mogao provoditi sate i sate poučavajući djecu pravilima ragbija, njegova omiljenog sporta dok Amerikanci nisu izmislili svoj "nogomet". Iako je Bowe bio prvi u okršajima i revno nastojao naplatiti svaku uvredu, kad bi se bitka okončala bio je i prvi koji bi oprostio te uvrede.

Na sjeveru Škotske zime znaju biti gadne, cio klan žarko žudi za proljećem, ali Bowe je uvijek žalio kad bi se zima, njegovo omiljeno godišnje doba, bližila kraju. Lachlain je pretpostavljao da uživa u njoj zbog toga što je oštra kao i on.

U svakom slučaju, Bowe je uživao u njoj sve dok nije izgubio Mariah za ciče zime...

- Što je toliko važno da se ne možeš više odmarati ili nešto ponesti? -Lachlain mu je pokazao rukom na noćni stolić na kojem su stajali želatinozni paketi hrane i mineralna pića čudna mirisa koja su trebala nadomjestiti unos prave hrane. Očekivalo se da Bowe to pojede nakon dugog razdoblja bez hrane i vode, ali on se jedva mašio. - Radi li se tu o osveti Wrothu?

Bowe nije ništa rekao, položio je stopala na drveni pod i izgledao je kao da se upravo sprema ustati.

- Ako je tako, ja bih te zamolio da bolje promisliš o tome. I to ne samo zbog duga koji ja osjećam prema njegovu bratu. - Da nije bilo Nikolaja Wrotha, Emma bi umrla. - Dovoljna je Bila samo pomisao na to pa da je Lachlain odmah poželi vidjeti i osjetiti iako je znao da je udaljena od njega samo dvadesetak minuta kod svoje opake valkirske obitelji. Ostavio ju je u Val Hallu, na sigurnom, iza debelih zavjesa. Bila je zaštićena od sunca i veselo je igrala videoigrice. - Bowe, nemoj smetnuti s uma da se tu *radilo* o natjecanju. A svi izvještaji koje smo primili potvrđuju da je "natjecatelj Lykaea" bio nemilosrdan i da je igrao prljavije i od same Kaderin tijekom prošle tri utrke. Bowe je slegnuo ramenima.

- Čuli smo da si hipnotizirao Kaderin nekim sjajnim predmetom kako bi je mogao zazidati iza stijene. Zar je nisi ostavio tamo s tri gladna baziliska?

U Boweovim očima - ili bolje rečeno oku - pojavio se bljesak za koji je Lachlain posumnjao da odaje zadovoljstvo učinjenim. - Još smo čuli da si tijekom zadatka u Kongu

opalio Sebastiana Wrotha lopatom posred lica. Nokautirao si ga i bacio u nabujalu rijeku. *Točno u podne u Africi.*

Rođak mu je očigledno divljački uživao u tom činu - i još uvijek uživa.

- Ovdje se ne radi o Wrothu - rekao je Bowe. - Ne još.

- Pa nisi valjda zaokupljen vješticom?

Bowe se napokon zainteresirano okrenuo prema njemu. - Što si čuo?

- Znam sve o kletvi. I da ti doista možeš umrijeti od ovih rana. Bowe je izgledao kao da ga to uopće nije zabrinjavalo. - Imam mnogo nedovršenog posla s tom vješticom. Izvući ću je iz grobnice kad to već nikome nije pošlo za rukom. Ne razumijem kako nitko nije uspio pronaći to mjesto. Na toj etapi utrke koordinate su podijeljene *svim* natjecateljima.

- Rečeno mi je da ih je boginja Riora brisala prilikom svake nove etape - objasnio je Lachlain. - Na to mjesto pozornost su obratili samo oni koji su tamo namjeravali otputovati. A njih si ti zarobio.

Bowe se namrštio. - Bio sam siguran da će na koncu uspjeti pobjeći.

- Kakav je tvoj odnos s tom vješticom? - Emma je prilično dobro poznavala Mariketu zato što je vještica često posjećivala razuzdanije Valkire u Val Hallu. Lachlaina to nije iznenadilo: gotovo svaki put kad bi se približio Val Hallu susretao je pijane vještice koje su se smijale i posrtale naokolo.

Bowe je stao, a potom kazao: - Bacila je još jednu kletvu na mene osim one koja me oslabila. Kletvu zbog koje sam počeo osjećati nešto prema njoj. Mislim da je potaknula u meni misao da je ona moja družica.

- Jesi li siguran da se radi o kletvi? - upitao je brzo Lachlain. - Što ako to stvarno osjećaš? - Mogao se samo nadati. Emma mu je rekla da Mariketa u biti ima dobro srce, ako se stavi na stranu to što povremeno zna biti divlja i što je naopaka kao i sve vještice. Lachlain nije to mogao sa sigurnošću kazati za Boweovu prijašnju družicu. Upoznao je Mariah kad je Bowe putovao na sastanak s njezinim ocem, kraljem brojne frakcije vila. Lachlain je uvijek smatrao Mariah razmaženom sortom. Iako je bila lijepa, visoka i plava, kao da je prezirala osnovne stvari koje su Lykai slavili - hranu, dodir, seks. Ali Bowe je bio zadovoljan s njom pa je Lachlain prešutio te svoje dvojbe. Ipak, sad -Bowe, može biti da su ti dane dvije družice.

- Jesi li ikad čuo da se to nekome dogodilo? - upitao je dok mu se u glasu sve više osjećala frustracija.

- Pa, nisam, ali

- Klan je počeo pisati kronike prije pet tisuća godina i u zapisima tome nema ni traga. Pet tisućljeća, Lachlaine. Znam to jer sam pet godina pročešljavao svaki redak svakog od tih zapisa. Svake jebene kronike.

Lachlain je znao da je Bowe tvrdoglavo tražio način da vrati Mariah, ali nije imao pojma da je pregledao sve te puste kronike.

Bowe je dometnuo: - Vještica je već bacila kletvu na mene pa što bi je onda spriječilo da me dvaput začara?

- Ali *zašto* bi ona to učinila?

Prešao je rukom po zatiljku. - Bio je jedan kratak trenutak kad me ona kad me poželjela samo za sebe. Prisilila me da je poljubim - Prisilila? - Lachlain je podignuo obrve. - *Općinila me* da to uradim.

- Kako možeš biti siguran da je ti nisi želio?

- Zato što sam to mogao osjetiti. I bio sam vjeran Mariah svih ovih godina dok se ta vještica nije poigrala mnome.

Činjenica da Bowe nije spavao s drugom toliko dugo nije šokirala Lachlaina. Iako su Lykai bili poznati po svom neutaživom apetitu, malo toga su cijenili kao odanost. - Emma poznaje vješticu i vidjela ju je bez ogrtača. Kaže da je Mariketa predivna djevojka. Zar se tebi nije učinila takvom?

- Imala je svoj sjaj na sebi. Ne mogu se baš točno sjetiti kako izgleda.

- A što ti je Instinkt kazao? - Instinkt je bio pokretačka snaga s kojom su se svi Lykaei rađali, bio je poput glasa koji vodi pojedinca prema onome što će biti najbolje za njega, ali i za cio klan.

Bowe je zastao prije nego što je priznao: - Instinkt je dugo već tih u meni.

Lachlain je odvratio pogled. Boljela ga je sama pomisao da mu je rođaku uskraćena umirujuća prisutnost Instinkta, ali nije htio da Bowe pomisli kako ga sažalijeva. Lachlaina Instinkt nikada nije napustio, čak ni dok su ga mučili.

Bowe je nastavio: - Na kraju krajeva, bogovi nisu mogli biti okrutniji da *mene* spare s jednom vješticom.

Bilo je istine u tome. Ni jedan Lykae nije vjerovao vješticama - Instinkt ih je stalno upozoravao na to - ali Boweova odbojnost prema njima bila je izraženija nego u ostalih. Gnušao ih se još od dječake dobi, čak i prije nego što je doznao za očev tragičan susret.

Lachlain je ipak kazao: - Meni je za družicu dana poluvampirica i poluvalkira, a ne mogu je više obožavati.

- Mogu se nositi sa svime samo ne s prokletom vješticom, Lachlaine.

Lachlain je promijenio temu. - Ne možeš putovati dok ti se ne povрати snaga. I razmisli, čak i ako je prepoznaš, iz tko zna kojeg razloga, kao družicu, još ne možeš otići po nju. Danas je srijeda - a pun mjesec je u petak navečer. - Svi Lykaei s družicama su se preobražavali pod vrelin mjesječevim sjajem.

- Isuse! Kad se preobrazim, mogao bih je progoniti kao svoju družicu i uzeti ono što mi pripada.

Bowe je iskazao komentar kao da se radi o scenariju koji treba izbjeći po svaku cijenu, ali Lachlain je u njemu vidio bljesak očekivanja te zamišljene mogućnosti. Cijelo tijelo mu se ukočilo. Lachlain gotovo dva stoljeća nije vidio takvo uzbuđenje kod rođaka.

- Morat ćeš pričekati.

Bowe je odmahnuo glavom. - Idem prije toga k njoj da mi skine čini. - A ako odbije? - Onda ću je zadaviti.

- Kvragu, Bowe, idem ja umjesto tebe.

- Dok nam se pun mjesec bliži? I bit ćeš daleko od svoje ženke? Bowe nije znao da je Lachlain propustio posljednji pun mjesec

Emmom zbog toga što je bio na drugoj strani svijeta gdje je održao bdijenje s njezinom obitelji zbog Kaderin. Lachlainu je bilo naporno bez Emme i grozio se da bi se takvo što moglo opet ponoviti, ali nije mogao dopustiti da mu rođak upadne u klopku. -Bit će toga još. Emma će shvatiti.

- A zašto ne pošalješ Munroa ili Uilliamu?

Braća blizanci bili su među Lachlainovim najpouzdanijim vojnicima. -Još se nisu vratili s prošlog zadatka na koji sam ih poslao. - A Garreth?

Lachlainov mlađi brat javio se prije dva dana. - Još uvijek naganja Luciju, svoju valkirsku lovinju. Pokazala se kao neuhvatljiv plijen, čak i za njega. Više nema nikoga komu bih ovo mogao povjeriti. Ja idem. To je moja zadnja po tom pitanju.

Bowe se namrgodio. Lachlain se toliko naviknuo na izdavanje naredbi da je ponekad znao previdjeti činjenicu da je i Bowe alfa-mužjak - i to prilično snažan primjerak kojemu je bilo mnogo ugodnije izdavati naredbe negoli ih primati. Pritom se ne smije zanemariti nešto o čemu njih dvojica nisu razgovarali, tj. da je Lachlain postao kralj samo zato što se Boweov otac odrekao prijestolja.

- Ne idem se boriti s prokletom Hidrom, Lachlaine. Odletim onamo, odvezem se, pokupim vješticu. Zar ti stvarno vjeruješ da sam nesposoban zato?

Lachlain nije samo naljutio, nego je i uvrijedio Bowea. Uzdahnuo je. - Ne, naravno da to ne mislim samo mi dopusti da ti pomognem.

Bowe je kimnuo glavom. - Prije nego što odem želim doznati zašto mi je ona valkirska vidovnjakinja kazala da ću uspjeti vratiti družicu sudjelovanjem u utrci. Možeš li nazvati Emmu i reći joj da potraži Nix...

Lachlain je uključio svoj novi *pager* i počeo - još uvijek se nije dobro snalazio sa suvremenom tehnologijom. Emma mu je nabavila ovu čudnu spravu i nastojala ga naučiti kako je koristiti, ali cio taj dan proveo je bez nje i jedino što ga je zanimalo bilo je razdiranje njezina crvenog negližeza zubima... Još joj nije kazao da crvena boja privlači mužjake Lykaea, a da ne govorimo o onima s družicama.

Dodao je *pager* Boweu. - Kaži mi što tu piše. A ako se ne možeš snaći s jednom rukom, onda je sigurno da nećeš moći baratati mjenjačem u džunglama Gvatemale.

Bowe se ozario i počeo prčkati po uređaju. - Piše: *Zamračí sobu. xoxo.*

- Kvragu! - Lachlain je poletio prema zastorima i brzo ih navukao.

Upravo kad je završavao s drugim prozorom, Emma se trasirala u zatamnjenu sobu i nježno mu se osmjehnula s ponosnim izrazom na licu. - Vidiš. Sustav radi.

- Što radiš ovdje, djevojko?

Uputila je suosjećajan pogled Boweu i kazala: - Morala sam doći kad sam čula za strku u Val Hallu.

- Strku?

- Bolje da to objasni moja teta Nix. - U Emminim divnim plavim očima pojavio se nemir. -Upravo stiže. Rekao si da bi Bowe htio razgovarati s njom?

Bowe se namrštio. - Sablasno, prokleta proročanstvo. Umoran sam od njega i magije i cijelog jebenog Učilišta!

9

Kad je Nix nakon nekoliko minuta vedro ušla u sobu, Bowe je rekao: - Kazala si mi da ću vratiti družicu ako sudjelujem u utrci. Što te navelo da me tako zavaráš?

Zanemarila je njegovo pitanje i bestidno mu dopuzala do podnožja kreveta. Na majici joj je stajao natpis: *Boljet će samo sekundu. Obećavam.* Proklete, čudne Valkire - a ova je još jedna od najčudnijih. Bila je prvorodjenka njihove vrste i sigurno stara više od tri tisuće godina, a izgledala je kao mladica kojoj ne bi dali da kupi alkohol u Americi.

Drugi mužjaci smatrali su Nix jako pristalom; Bowe je u njoj vidio samo moćno biće koje je potpuno poludjelo od dara predviđanja.

Ležala je na boku i savila lakat kako bi mogla osloniti glavu na ruku. Uzdahnula je i kazala: -Bowene, uzela sam te kao svog pokusnog kunića jer te *obožavam promatrati*. Zbog tvoje divljine. -Prešla mu je rastresenim pogledom preko lica i zavijene ruke. - Ne budeš li pazio na sebe, onda..

- Odgovori mi.

- Oprosti, nisam znala da te očarala ljubav neke druge ili, točnije kazano, *začarala*...

- Znao sam! - Bowen je pogledao Lachlaina.

- Znači, svjestan si toga? - upitala je Nix. Bowe je objavio: - *Brutalno*.

- Mariketa će ti to skinuti, znaš, kada dođe vrijeme - nastavila je Nix. - Kao i onu dosadnu smrtničku kletvu. A to je baš zgodno budući da ćeš morati otići po nju i vratiti je u jazbinu.

- Vratiti je vješticama? - Bowe se usiljeno osmjehnuo. Sad, kad su mu se sumnje obistinile, htio je stvarno zadaviti Mariketu - sigurno mu nije padalo na pamet da joj čini jebenu uslugu. - Kad je prisilim da me dovede u red, mogao bih je jednostavno ostaviti u džungli zbog ovoga što mi je napravila.

Nix je odmahнула glavom. - To baš nije moguće. Jedan kontingent uskoro će stići ovamo. Regin Sjajna je bijesna. Ona i nekoliko Marinih prijateljica vještica, uključujući opaku Carrow, odmah stižu.

Bowe joj je namjerno pokazao koliko ga dosađuju te vijesti. Regin je bila mlada Valkira koju je mogao svladati čak i u trenutačnom stanju. A nijedna vještica ne bi se usudila ući na teritorij Lykaea bez propusnice.

Emma je rekla: - Nix, zar ne možeš opozvati Regin?

Kad je Nix odmahнула glavom, Bowe je upitao: - A što sam uopće skrivio toj blještavoj, maloj čudakinji?

Nix je odgovorila: - Lucia je nestala zbog tvog rođaka Garretha. Svi znaju da je ona Reginina NDP, da su zajedno u svakoj nepodopštini, da su partnerice i u domaćim i u međunarodnim zločinima

- Da, da, shvaćamo to - prekinula ju je Emma.

- I da sad, povrh svega, nestane i *Mari*? - upitala je Nix. - I ona je, također, jedna od Regininih prijateljica. Zajedno igraju poker, sestre su *Wiia*, a Mari se može pohvaliti i svojom ulogom u karaoke kontingentu. Regin je usto već dugo službena vozačica vještica.

- NDP? - upitao je Lachlain skupljajući obrve. - Sestre čega? Emma je objasnila: - Najbolje doživotne prijateljice i videoigra.

Lachlain je promrmljao prema Emmi: - Tvoja rodbina jednostavno nije *u redu*.

Emma mu je namignula. - Lachlaine, mislila sam da smo se složili kako se oko toga nećemo složiti.

Bowe je odbrusio: - Ona *nije* prijateljica Valkirama. Čuo sam je na skupu prije utrke kako postavlja najosnovnija pitanja o vašoj vrsti.

- Možda ih je postavljala u nečije tuđe ime? - upitala je Nix. Bowe je promislio Vampir ju je doista prisluškiavao sve vrijeme.

Kvragu, ona je to znala i pružala mu podatke o Valkiri, o *Kaderin!* - Vaša prijateljica Mariketa namjerno vam je nahuškala vampira na polusestru Kaderin tijekom utrke. Jeste li još uvijek spremni braniti tu izopačenu malu vješticu?

- Molim te - Nix se narugala. - Kad je mogla iščupati Marina koljena samo da je uspori u utrci. Onako, iz zabave. Osim toga, ne moraš se samo brinuti o Regin i njezinim kohortama. I drugi su zabrinuti što si zatočio buduću vladaricu Kuće Vještica, jedne od najbrojnijih skupina u Učilištu. - Trznula je glavom prema Boweu i nježno mu kazala: - Mače moje, moraš znati da će tvoje radnje imati određene posljedice.

Nix ga je počela zvati mačetom i tako ga doživljavati, a on joj je to dopustio zato što mu je povremeno pomagala - još jedno poniženje koje je pretrpio kako bi vratio družicu. - Ako je Mariketa tako jebeno moćna, zašto onda nije pobjegla pomoću magije?

- Ona još ne zna kontrolirati sve svoje voljne moći, a ima ih mnogo. Pratimo je i čekamo, ali jednostavno je premlada kako bi ih ukrotila.

Boweovo strpljenje bližilo se rubu. - Onda vještica nije uopće smjela pristupiti utrci!

- Pusti sad to. Kuća zahtijeva Mariketin siguran povratak ili tvoju glavu. Lykae neće dati tvoju glavu, dakle, slijedi rat. U tom sukobu Valkire će iskazati odanost Kući. To znači da i naši saveznici moraju pokazati neke zle namjere prema vama. Naravno, prikaze će to učiniti sa zadovoljstvom. Odmetnuti predački vampiri bit će sretni što mogu dokazati odanost Valkirama - kao i nekoliko demonarhija koje nisu baš radosne što ste svrgnuli zakonitog kralja razjarenih demona, *njihovog jedinog prestolonasljednika*.

Bowe je bio i te kako svjestan da je Rydstrom zakoniti kralj, ali, kvragu, mislio je da će se naći *nekakav* izlaz iz toga.

- Četiri moćna čarobnjaka i trideset sedam jazbina vještica će se ujediniti i stići ovog tjedna. - Ton joj je postao ozbiljan. - Leglo od desetak furija prekinulo je san zbog ovog događaja - dometnula je i Emma je na ovu vijest nervozno progutala pljuvačku. - Nemoj da ti sad moram govoriti koga sve poznaju jedanaest vilenjačkih strijelaca, recimo samo ovo: njihov tata jači je od vašega.

- I svi će djelovati kao saveznici tih vješticih plaćenica?

Kimnula je. - Nestašni Lykae, kakav si samo incident među vrstama stvorio. Zarobio si šest besmrtnika. To je Charlie Foxtrot epskih razmjera.

Opazivši Lachlainov razdražen pogled, Emma je objasnila: - Charlie Foxtrot se kaže za, pa, krupni zajeb.

- Zašto mi nisi rekla da se ovo sprema? - Lachlain je upitao I Emmu.

- Znala sam samo za Regin i da se nešto zakotrljalo u Kući. prijateljica sam s vješticama, ali one su vrlo tajnovite i ne odaju planove sve dok ne postanu spremne za akciju.

- Nema potrebe da ovo eskalira - rekao je Lachlain mirnim glasom. Bowe je znao da Lachlain nikad ne bi odao koliko je zabrinut zbog posljedica njegovih djela, ali položaj mu je takav da to mora biti. - Bowe mi može reći gdje je vještica. Oslobodit ću njih šestero i vratiti Mariketu.

Bowe je uzdahnuo. Lachlain ga još uvijek nastoji zaštititi, uvijek kupi iza njega. Da je bar dobio novčić svaki put kad bi Lachlain kazao: - Ah, Bowe, ovog si puta zajebao.

Ali Lachlain ga još nikad nije izvlačio iz nečega ovako krupnog.

- Ne, već sam ti rekao. Ovo je moj problem. - Bowe je jedva ustao i zavrtjelo mu se samo od toga. - Ja ću se pobrinuti za to.

Lachlain je odmahnuo glavom. - Kako se misliš obraniti od šest vrlo razjarenih besmrtnika?

- Trebali bi biti zahvalni što sam se uopće vratio po njih. - Kad je Lachlain izvio obrve, dodao je: - Dat ću im da se zakunu na Učilište da me ne napadnu prije nego što pristanem otvoriti grobnicu.

- Onda se barem najedi i naspavaj pa pričekaj da prođe pun mjesec.

Nix je pucnula jezikom. - U Kući su rekli da se Mari mora vratiti prije slijedećeg punog mjeseca kako bismo izbjegli ovo. Osim toga, ovo je premalen grad za brojne skupine. Sve mogu biti saveznice ili Valkira ili vještica, ali *nijedna* od tih skupina nije saveznik nekoj drugoj. Samo neka im se putevi malo više ukrižaju i nešto bi tu moglo izbiti.

Bowe je pogledao Nix. - Zar ne pretjeruješ malo, Valkiro...

Izvana se začulo: - Želite se zabavati oko *moje* vještice? Sviđaju vam se takve igrice? E, onda se igrajte hvatala! - Nešto im je fijuknulo iznad glava, kuća se zatresla. Svi su pali na pod dok se žbuka sa stropa prašila po njima.

- *Koji je to vrag?* - upitao je Bowe.

- To je Regin - odgovorila je Nix staloženo. - Bacila je auto iznad nas kako bi pao na glavnu kuću Lykaea. Sva sreća da je kuća prazna. Bowene, mislila je da je to tvoje vozilo. Ali, zapravo je njegovo. - Oprezno je uperila prst prema Lachlainu koji se namrgodio prije nego što je uputio znakovit pogled prema Emmi.

Bowe je zarežao: - Ona baca jebene *aute*?

- Vidiš? Nisam pretjerala. - Nix je ustala i tiho se uvukla među zavjese, a potom viknula kroz prozor: - Nisi u formi, Regin! Pogrešan auto.

Odmah nakon toga kuća se opet zatresla. - Oh, to je puno bolje - uvjerala ih je Nix. - Ovo je Bowenov!

Imanje se još jednom divlje potreslo. Nix je provirila kroz zastore koje ja navukla na glavu poput časne sestre. - Tko vozi Chevelle iz '78.?

- Nix! - viknula je Emma.

Odmaknula se od prozora. - Trenutak je savršeno pogodeo - rekla je Nix naglo ozbiljnim glasom. - Rat je doista pred vratima.

Emma i Lachlain su se pogledali. Svi u Učilištu ježili su se takvog rata. Izbijao je svakih pet stoljeća poput mističnog pokolja koji desetkuje besmrtnike. Tu nije bilo ni velikog rata ni odlučujuće bitke, kao da je sama sudbina sijala takve sukobe i huškala skupine na međusobni sukob. Boweov otac kazao je da će sudbina posijati družice u neke obitelji - ali da će požeti iz većine drugih.

- Čemu sve to? - Bowe je nesigurnim koracima krenuo prema ormaru kako bi se odjenio i morao je stisnuti čeljust da zaboravi na bol u rebrima. - Zar ne misliš da će rat u Učilištu biti malčice previše za vješticu koja se vraća nakon tri tjedna prekida?

- Prekida... *s kim?* - upitala je Nix. - Mače moje, zatočio si prekrasnu, seksepilnu mladu ženu sa sektom inkuba? Iako se Regin kune da se ne radi o sektu inkuba, nego *o pod*...

- Nix, usredotoči se! - rekla je Emma, a Nix je na nju mlako zasiktala.

- Inkubi? - zarežao je Bowe i jeza mu je prošla kroz kralješnicu. - Grobnica je bila prazna, već je dugo napuštena. Tamo nije bilo živih inkuba. Nije ih moglo biti.

U Nixinim zbunjenim očima ogledala se tuga. - Vještica će biti u lošem stanju nakon tri tjedna provedena u tamnoj kripti - dometnula je povjerljivim tonom. - Čini se da si joj zaboravio ostaviti nešto vode i hrane.

- Ništa nisam namirisao, ništa nisam *osjetio*... - Kad je opazio Nixin neumoljiv izraz lica, Bowe se stresao - ne mora razmišljati o skrivenim značenjima, treba nešto učiniti oko toga.

- Lachlaine, možeš li mi pomoći sa sređivanjem prijevoza? - počeo je prekapati po odjeći boreći se s vrtoglavicom. - Ako krenem za jedan sat, mogao bih biti tamo sutra prije sumraka.

- Onda, u redu - uzdahnuo je Lachlain. - Naravno, pomoći ću ti sa svime što ti bude potrebno.

Iako je Bowe zvučao kao da se radi o rutinskoj radnji, oslobađanje i praćenje Marikete natrag do

Amerike neće proći bez brojnih teškoća.

Na prošlom putovanju bilo mu je teško probijati se "cestama". Sad kad je kišna sezona počela, mogle bi biti posve neprohodne. Pogotovo ako se uzme u obzir činjenica da će Bowe moći voziti samo jednom rukom i batrljkom. Ljudski vojnici koji su vrvjeli tim područjem sad bi ga mogli i nadjačati i zadržati budući da je oslabio, čak i ako bi se potpuno preobrazio. Bowe će ih morati izbjegavati sve dok ne skine sa sebe smrtničku kletvu.

Podizanje grobne rešetke bilo je gotovo nemoguće čak i s punom snagom i objema rukama, a sad? - Morat ću ponijeti nekakvu pneumatsku dizalicu da uđem grobnicu.

Kad je Lachlain kimnuo, Emma je rekla: - Ja ti mogu dati i satelitski telefon pa neka se Mari javi čim bude prilika.

- Da, i trebat će mi još onih stvari kojima ste me pokušali nahraniti. Pića i ona želatina. I nekakva kutija prve pomoći, za svaki slučaj.

Nix je pljesnula rukama od uzbuđenja zbog ovih aktivnosti, izgledajući još smušenija. - Ja mogu pomoći, ja mogu pomoći! Mogu ti dati stihove za Mariketu!

Lachlain, Emma i Bowe nakratko su stali i pogledali je.

- Ne možeš napustiti kuću bez toga!

- *U svakom slučaju* - nastavio je Bowe. - Ja sam upravo proveo dva tjedna bez hrane i vode. Tri tjedna je neće ubiti.

- Netočno.

Bowe je opet pogledao Nix. Glas mu se spustio za oktavu kad ju je upitao: - A zašto je netočno?

Zaškiljila je prema njemu i odmah postala zbunjena zbog mjesta na kojem se nalazila. - Što je netočno? Jesam li ja netočna? - počela je laštiti nokte. - Ja tako rijetko pogriješim.

Bowe je jedva suzbijao poriv da zadavi ovo čudno biće. Zarežao je: - Rekla si mi da nisam u pravu kad sam rekao da tri tjedna neće ubiti vješticu.

- Oh, da, *to*. Kako bih seja mogla sjetiti svih lanjskih razgovora? Ne mogu vidjeti unutar kripte, loš *voodoo* i moćan talisman drže znatizeljne oči na razdaljini, ali zdrav razum mi kaže da Mariketa vjerojatno umire.

- *Umire? Kako?*- promrsio je znajući da Lachlain pažljivo promatra njegovu grubu reakciju.

- Zato, mače moje, što se Mariketa Očekivana nije preobrazila. Ona je još uvijek smrtna. Još jedan automobil fijuknuo im je iznad glava.

10

Bowe je sjekao mačetom spletene povijuše lijana probijajući se kroz džunglu. Puteljak do grobnice bio je označen prije nekoliko tjedana, a sad je već zarastao.

Kao što je predvidio prošli put, izbio je sukob između dviju ljudskih vojski. Bowe je morao ostaviti kamion kilometrima od grobnice zato što su vojnici postavljali mine po svim cestama.

Gorio je od želje da stigne do Marikete, ali nije mogao učiniti puno u stanju u kakvom je bio i s velikim teretom na leđima - više od sto trideset kilograma opreme koju je morao ponijeti.

Ranije se Bowe zabavio skupljanjem zaliha i brzim spremanjem za put, ali tijekom leta osjećao se frustriran i poželio je kandžama rastrgati zrakoplov na komadiće. Iz torbe je izvadio Nixino pismo adresirano na "Mari Očekivanu". Zanimarivao je Valkiru koja mu je svako malo govorila da to ponese sa sobom dok nije postala tako bijesna da su munje počele sijevati svuda oko njih. Nevrijeme je postalo tako divlje da su čak Regin i vještice ustravljeno ustuknule.

Bio je sam u zrakoplovu i slomio je Nixin crni voštani pečat pa pročitao bizaran sadržaj - stihove o zrcalima, šaputanju, tajnama. Osjetio je neobjašnjivu jezu od tih riječi.

Čitanjem je ubio vrijeme do dolaska. Mogao je samo razmišljati i kolebao se između mržnje prema Mariketi i straha za njezin život. Bowe je prezirao ono što mu je učinila - kao i činjenicu da je vještica - ali ipak nije htio da umre.

Pojavio mu se još jedan žulj od stezanja drške mačete, ali Bowe je to zanemario. Nema baš mogućnost prebacivanja mačete u drugu ruku.

Sve je upućivalo na to da ona nije živa, ali Bowe se svejedno nadao. Rydstrom, demon pun ožiljaka, bio je okrutan, ali častan ratnik. Bowe je usto znao da Rydstrom i Cade imaju mlade sestre. Ako je Rydstrom odlučio zaštititi vješticu, ona će možda preživjeti glad - i inkube.

Bilo je tu i nemirno zanimanje koje je zasjalo u Cadeovim očima. Možda je taj plaćenik uzme pod zaštitu... zato što je želi.

Ta misao potakla je Bowea da siječe mačetom jače nego što je bilo potrebno i lako je posjekao jedno mlado drvo.

Kvrugu, što je mislila ta mlada smrtnica kad je odlučila sudjelovati u utrci?

Iako je proklinjao glupost njezinih radnji, divio se tolikoj hrabrosti, pogotovo kad je uzeo u obzir mladost. I prije je sumnjao da je mlada, ali Bowe je sad znao da su Mariketi zapanjujuće dvadeset tri godine - *kronološke*. Ne samo da se nije preobrazila u besmrtnicu, ona čak nije prešla trećinu života prosječne smrtnice.

Ako je Bowe mislio da je Emma, sa svojih osamdeset kronoloških godina, premlada za Lachlaina, kvragu, Mariketa je onda još curica.

I vještica

Začuli su se krici koji su mu probili uši. *Iz grobnice?*

Bowe je potrčao najbrže što su mu rane dopuštale preskačući oborena stabla. Nije sjekao ono što bi mu se našlo na putu, već je trčao ravno kroz grmlje zanemarujući bol od povijuša koje su mu se omatale oko vrata i greble ga sve dok ga nije počelo peći.

Kad se konačno probio kroz sloj stabala koji je okruživao rub grobnice, čuo je da se unutra odvija nešto poput pravoga rata.

Bijela svjetlost izbijala je kroz nove pukotine u kamenu. Cijela je građevina podrhtavala. Čuo je Rydstroma koji je urlao od boli i streličarku koja je vriskala. Bowe još nije čuo ni glasa od vještice.

Zar je već prekasno?

Jebote, na koji način on može *brzo* podići tu kamenu rešetku? Da je podigne jednom rukom to bi mu oduzelo previše vremena. Može li je on uopće sam podići? Sad je tisuću puta slabiji nego što je bio prije. Nema ni kamen o koji bi se odupro prilikom podizanja.

Nema obje ruke.

Nema šanse...

Bowe je napokon čuo Mariketin jecaj - slab i piskutav. Nije imao vremena analizirati potpuni osjećaj olakšanja kad je osjetio da je još živa. Znao je samo da je teško ozlijeđena i da joj treba pružiti zaštitu.

Zajebi podizanje.

Ugurao je ruku ispod ruba rešetke, zario kandže i dobro ih uglavio kako bi je mogao snažno zahvatiti. Kad je čuo još jedan njezin jecaj, napeo je svaki mišić u tijelu.

Ništa.

Kvragu, da je ona doista njegova družica, on bi mogao podići rešetku. To znači da je *moguće* i kad ona to nije - on ovo može napraviti!

Više je nije čuo. Prodoran strah uvukao se u njega... podizao je koristeći se svom snagom i vičući iz svega glasa. Kamen se počeo pomicati. Centimetar naviše, potom dva

Uspio ga je podići tridesetak centimetara kad je opazio mlitavo tijelo izgurano iz općeg meteža.

Mariketa? Da, iako ju je jedva prepoznao bez sjaja kojim je zastirala svoj pravi izgled.

Bowe se hrvao s teškim kamenom i iznenadio se kad mu je Instinkt zazvonio u glavi, jasno i snažno.

- *Tvoja.*

Zašto se sad vratio nakon toliko vremena? Zašto se osjeća kao da je u njoj prepoznao družicu?

Ne, ovo je samo njezina čarolija, ona ga zavarava. Iako je to znao, jedva je suspregnuo paniku kad je opazio koliko joj je tijelo polomljeno. Osluškiavao je otkucaje njezina srca i osjetio da preskače. Usne su joj bile blijede i ispucale, obrazi upali. Krv joj je kapala iz kutova usta.

Kao i kod Marikete kad je mrtva pala u snijeg.

Nije mogao još dugo držati kamen... mora ga ispustiti... ali vještčina noga mu se ispriječila na putu. Nastojao se prebaciti u stranu kako bje sklonio, a bitka se unutra nastavljala.

- Spusti se!

- Jebote, *odapni* strijele na njih!

- Ostala sam bez strijela. - Bez strijela? Pa strijelci imaju mistične tobolce koji se tobože nikada ne prazne.

- I ja također. *Trči!*

Vila je viknula Cadeu da joj pomogne. Sekundu poslije našla se u zraku s krvavim lukom pričvršćenim za leđa.

Čuo je kako nečije kandže grebu naviše dok su se Cade i Rydstrom polako provlačili. Nisu se uopće osvrnuli na Bowea, samo su ispustili mačeve i nastojali držati kamen podignutim dok se preostala dva strijelca ne izvuku.

Tetive lukova bile su okrvavljene od stalnih odapinjanja. S čim su se oni to ovdje sukobili?

Dok se Bowe spremao ispustiti svoj teret, umjesto odgovora pojavila se iz grobnice dlakava siva ruka, *mrtva* koža, posegnuvši nasumično, ali nepogrešivo prema vještici. Kandže su joj se žarile u zapešće - a ona uopće nije reagirala na to.

Iz grobnice je sijevnula još jedna ruka, a prsti su stezali *jednu od zlatnih perjanica*?

- *Puštajte* - viknuo je Bowe i trojka je ispustila kamen odsjekavši tako ruke koje su se netom pojavile. Bowe se oslonio na zapečaćeni ulaz, teško je disao, a Cade je požurio prema

Mariketi kako bi joj iščupao kandže iz zapešća. Koža joj je bila krvava i puna rana. Bowe je odmah shvatio da su je stalno tako povlačili.

Zaškiljio je prema drugoj odvratnoj ruci. Zašto je nudila perjanicu?

Kad je Bowe podignuo glavu, suočio se s pogledima petero besmrtnika spremnih na osvetu.

- Pustite ga sad. - Streličarka je išla položiti Mariketinu glavu na svoje ruke. - Ona je u šoku. - Ostali su se skupili oko nje, svi osim jednoga strijelca koji je prvo počeo trzati špicastim ušima, a potom je otrčao preko čistine.

Kad se vještica počela tresti, Bowe je pao na koljena pokraj nje.

- Vode! - poviknula je vila na njih. - Izgubit ćemo je!

On je brzo skinuo čuturu s ramena i predao joj je. - Što joj se dogodilo?

Nitko nije obraćao pozornost na njega.

- *Kvragu, kažite mi što se dogodilo!*

Vještica se ukočila pokraj njega, naizgled zbog podizanja glasa. Ošamućeno je otvorila oči dok je stenjala. Bijela svjetlost iz njih poletjela je u zrak i počela joj se skupljati na mekim dlanovima. Usne su joj se rastavile i teško je disala.

Bez ikakva upozorenja osovila se na noge, oči su joj bijesno sjale, a pogled je okrenula prema Boweu. Crvena kosa ovila joj se oko krvavog lica, kao da se nalazi usred oluje. Lišće i pijesak uzvitali su se oko njezina tijela. - *Ti.*

- Ja...

Bio je dovoljan samo jedan trzaj ruke da Bowea baci na grobnicu i smrska sve što je nosio u ruksaku. Prikliještila ga je za vrat dok se uzaludno koprcao i borio doći do daha. Usred borbe opazio je da joj čizme strše prema gore - zato što više nije dodirivala tlo.

Tijelo joj je bilo tako krhko premalena je da bi ovladala tolikom moći - *neopisivom* moći. Nikad u

svom dugom životu nikad nije vidio ovakvo što.

Vještici je zatitrao osmijeh na sablasnim usnama. - Vratio si se - umilno mu je kazala dok mu se

pritisak na vratu pojačavao. Bila je užasna. Bila je zastrašujuća.

A on je znao da će uskoro umrijeti.

- Mariketa, nemoj! - zurlao je Rydstrom. - Pusti mene! Mari ga je jedva čula. Magija joj je odzvanjala u ušima i plesala kroz vene - prvi put u njezinu životu sve je bilo čisto i savršeno.

Predivan osjećaj.

Još jednom je stegnula ruku oko MacRieveova grla, a tek usputno opazila je da mu nedostaje ruka i da mu je lice u povojima.

- Daj ga meni! - Tierney je izvukao oštricu. Cade i Tera okružili su MacRievea i oboje su htjeli osjetiti užitak ubijajući Lykaea za ono što im je učinio.

Mari se neće tek tako odreći svoje lovine. Sve dok mu glavu ne rastavi od tijela

U blizini je odjeknuo nekakav oštar prasak, poput pucnja. Ona ga je čula unatoč larmi koja joj se odvijala u glavi.

- Mariketa - započela je Tera opreznim tonom. - Pusti ga i bježi. Odmah.

Oprezno? Nakon svega što su proživjeli? Čulo se još prasaka - sigurno je pucnjava.

Osjetila je da je Hild pretrčao preko ravnice, a sad se vratio. - Dvije gerilske vojske su zametnule bitku, kilometar prema zapadu - izjavio je sav zadihan. - U svakoj ima bar po dvjesto ljudi. Imaju rakete, minobacače. Možda ih budemo morali uzeti u obzir kad budemo donosili daljnje odluke.

Bowe je sve to predvidio, ali nije mogao ništa učiniti. U njemu se skupljala frustracija i mučila ga na jednak način kao i snažno stezanje oko vrata. Sila ga je bacala na leđa i smrvila u prašinu sadržaj ruksaka.

Onda su se oči vještice promijenile, dobile su srebrni sjaj - čist i jednobojan - i počele jarko blještati. Zurio je u nedoumici i opazio... opazio da se tu radi o... *ogledalima*. Kroz glavu mu je prošla Nixina čudna rima, čak i dok ga je Mariketa ubijala.

Vještica je drugom rukom usmjerila energiju prema Boweu - osjećao je kao da mu ta zraka obavlja transfuziju kiseline u vene. *Pretvoriti krv u kiselinu*, tako mu je govorila.

Rydstrom ju je zgrabio za zapešća nastojeći skrenuti djelovanje magije s Bowea, a potom se namršti kad je opazio da joj se tanke ručice nisu ni pomaknule. Objema rukama povukao ju je unatrag i konačno joj odmaknuo ruku od Bowea - prema grobnici. Sad kad se oslobodio stiska i vrele boli, Bowe je pomamno počeo uvlačiti zrak u sebe i odmicati se. Dok je on trljao grlo, njezina zraka mrvila je kamenje. Cijela struktura je zadrhtala. Prvo podrhtavanje zatreslo je stabla iznad njih. Drugo ih je prodrvalo i ogoljelo im lelujave grane.

Oči vještice, tako sjajne, izgledale su opčinjeno. Rydstrom je vikao: - *Eksplodirat će!* - Povukao je Mariketetu k sebi. Prestala je isijavati svjetlost i mlitavo pala na tlo. Ali bilo je prekasno.

Grobnica se rasprsnula atomskom silinom - čak je i kamen temeljac poletio u zrak - a iza nje je ostao samo krater. Što god da je živjelo unutra, sada je zbrisano s lica zemlje.

Rydstrom je potrčao s vješticom na rukama prateći ostale koji su tražili sklonište od prave kiše kamenja. Iako je i Bowe jurio za njima, iz nekog razloga spustio se i istrgnuo zlatnu perjanicu iz odsječene ruke, a potom ugurao vrijednu nagradu u ruksak.

Upravo kad se Rydstrom bližio stablima, golem kamen pao mu je na nogu i zarobio ga. Demon je nastavio čvrsto stezati Mariketetu i štititi joj glavu.

Bowe je osjetio što će se dogoditi, čak i prije nego što su se golema stabla džungle počela savijati i ljuljati prema krateru na kojem je nekada stajala grobnica. - Daj je meni!

Rydstrom je procijedio: - Odmah nakon što te pokušala ubiti?

Bowe nije imao vremena za objašnjenja i zato mu je jednostavno odbrusio: - Kunem ti se da ću je odvesti na sigurno mjesto.

- Ne razumiješ, MacRieve! Jebote, ona može *umrijeti*...

- Da, znam, smrtnica je, a sad ju pusti! - Kad je Rydstrom nastavio oklijevati, Bowe je kazao: - Ti ne znaš što će se dogoditi? Grobnica je predstavljala moćno mjesto. Iskorijenjena moć stvara prazninu.

Rydstrom se osvrnuo. Snažno je odmahnuo glavom i olabavio stisak oko Marikete. Pozorno je promatrao Bowea. - Vidim li na njoj još samo jednu ogrebotinu, odrubit ću ti glavu, Lykae.

Mari je zastenjala i osvijestila se, žmirnula, otvorila oči i opazila da je čvrsto svezana na mišićavom muškom ramenu - te da stoji na obronku planine. Na stotine metara ispod njih, stabla i zemlja urušavali su se u golemu provaliju na kojoj je prije bila grobnica.

Nekontrolirano je drhtala i duboko udahnula vrisnuti, ali netko joj je kazao hrapavim glasom: -Ne deri se, nego se dobro drži za mene. I ne pokušavaj ništa kao prije, vještice - ako želiš izaći iz ovoga živa.

MacRieve. Zar ga nije ubila? Čvrsto se uhvatila za njegova široka leđa. - G-gdje su ostali?

- Ispod nas, nastoje se domoći sigurnog mjesta.

- A zašto si ti krenuo *gore*? - Bila je suočena s najgorim strahom i prisiljena povjeriti vlastiti život ovom Lykaeu.

- Znači, ne voliš baš visine? Krenuo sam gore zato što nas ovdje ljudi ne mogu sustići.

Podizao se uspinjući se uz *lijanu*? - Past ćemo pa ti imaš samo jednu jebenu ruku! - Potezao je lijanu, puštao je i grabio naviše uspinjući se tako centimetar po centimetar.

- Da, i vraćam je natrag. Kao i oko. Idemo sad. Skinu mi kletvu i izliječi me.

- Nikad. Nadam se da ćeš umrijeti od toga - zasiktala je.

- Onda se isto tako nadaj da mi ruka neće pasti niz ovu klizavu lijanu. Spustit ćemo se vrlo nisko i vakuum će nas sigurno usisati. Ah, već osjećam kako me povlači za pete. A sad počinje i kiša.

Podignula je glavu u nevjerici. Krupne kapi padale su joj po licu.

Namjerno ih je pustio da se strmoglave nekoliko metara, a onda je opet dohvatio lijanu drmajuci je na leđima dok je ona mahnito stezala šake uz njegovu košulju.

- Prekini! Ah, bogovi, prekini s tim!

- Vraćaj mi ruku!

Razmisli! Vjerovala je da može uspješno skinuti kletvu iako se osjeća slabo. Skidanje kletvi nije tako teško kao njihovo bacanje, podsjetila se. Elianna je uvijek govorila: "Beba ne može ispisivati kaligrafiju, ali je zato lako može izbrisati."

U sebi se zaklela da će čim prije baciti na njega još goru kletvu pa mu položila dlan na leđa i okrenula ga prema van nastojeći iščupati urok.

Ništa. Škrgutala je zubima, ponovno stavila ruku i opet pokušala. Ovog puta naletjela je na otpor, kao da je položila dlan u ljepilo. Zgrabila je urok!

Mari je još jednom povukla ruku. Povuci... potegni...

Ruka mu je počela zacjeljivati - rasla je i stršila kroz krvav zavoj sve dok mu kandže nisu probile tkaninu.

Zurio je u ruku i promrmljao: - Još malo i gotova si - zvučao je u isti mah zbunjeno i zgađeno. -Preslaba sam. - Upri, vještice!

Odmahnula je glavom uz njegova leđa. - Opet ću se onesvijestiti.

- Ne zanima me.

- Hoću! Zakuni mi se na Učilište da ćeš me sigurno dopratiti do Rydstroma.

- Dakle, do Rydstroma? - odbrusio je čudnim glasom. - Učini mi ovo i kunem ti se da će biti tako.

Duboko je udahnula i opet pokušala drhtavom rukom, vrtjelo joj se sve više iz sekunde u sekundu.

- To je to. - Ruka mu je izgledala savršeno zdrava, a on je ipak zahtijevao hrapavim glasom:-Još. Promrsila je kroz zube: - Radim sve... što mogu...

Novom rukom strgnuo je povoj oko glave i okrenuo lice prema kiši. - Bravo, curo. Još samo jedan urok i...

Je li to *njezin* prigušen jecaj? Svijet joj se još jednom zacrnio pred očima.

Dok je vješticino mršavo tijelo slabjelo na njegovim leđima, Bowe je osjetio kako je snaga nahrupila u njemu. Zatreptao je, ispružio ruku i duboko udahnuo. U sebi je izbrojio neke sitnije ozljede i shvatio da je opet zdrav - ponovno čitav. Nema više boli, mučne agonije u rebrima pri svakom udahu. Ona je obavila svoje.

Bowe se čak osjećao bolje negoli u sjećanju na stanje prije ozljeda.

Sad se lako uspinjao uz lijanu, čak je uspio skočiti šest metara do vrha planinskog grebena koji je tražio. Ranije, dok su još bili niže, namirisao je da bi negdje na uzvisini moglo biti izvorske vode u slučaju da prestane kišiti. Osjetio je i ustajao miris pećine u kojoj se mogu skloniti ako kiša ne prestane padati. Bowe je krenuo prema planini čim je od Rydstroma preuzeo vješticu.

Špilja je bila udaljena osamsto metara, valjalo se probiti kroz gust sloj golemih stabala džungle pa je odlučio odmah nahraniti vješticu, sad kad je već neposredna opasnost prošla. Opazio je malenu, kvadratnu visoravan i počeo pretraživati teren da vidi ima li tu možda otrovnih biljaka ili životinja. Vratio mu se prijašnji oštar vid i ništa nije pronašao - samo vlažno i mesnato lišće. Da, ovo mjesto bilo je pogodno.

Kad je položio Mariketetu na debeo sloj lišća, kišica joj je počela ispirati krv s lica i zaglađivati kosu preko špicastih ušiju. Jedna tanka ruka mlohavo joj je visjela na boku, a drugu je podmetnula pod glavu. Izgledala je kao nježna, ranjiva ženka - nikako kao vještica neopisive moći kojoj je upravo svjedočio. Ni kao ubojica, iako je dokazala suprotno.

Nejasno se prisjećao njezina prilično prosječnog izgleda - ništa na njoj nije bilo posebno, ništa se nije isticalo, nije bilo sumnje da je upravo to htjela postići svojim prurušavajućim sjajem. Sad joj je blijeda koža sjajila na lisnatom pokrovu. Sićušne uši bile su oštre i divno špicaste. Mali top koji je nosila bio je mokar i gotovo proziran uz bujne grudi.

Čak i ovako ozlijeđena i prljava, bila je prokleta zgodna...

- *Tvoja.*

Sklopio je oči kad je osjetio umirujući šapat Instinkta. Nije pogriješio ranije, nije zamislio cijelu stvar. Bogovi, kako mu je to nedostajalo - htio je zaurlati od užitka zbog ovog povratka.

Kad je opet pogledao u nju, pomislio je na kratak trenutak: *Zadrži prokletu kletvu, zadrži Instinkt, zadrži ljepotu koja ti se nudi. Zašto ne?*

Snažno je odmahnuo glavom. Pojavila se krivnja, rastao je bijes. Zar on doista razmišlja o tome da postane bezuman rob jedne vještice? Vještice koja se prije samo nekoliko trenutaka onako divljački ponijela? Otac mu se sad sigurno okreće u grobu.

Bowe je skinuo ruksak i spustio ga pokraj nje. Sad je objema rukama lako odvezao sve one vrpce koje su ga prije toliko mučile. Kleknuo je i počeo tražiti piće - samo su dvije boce ostale cijele. Barem je želatina sačuvana.

Stavio joj je ruku pod vrat i podignuo je, ali ona mu se, čak i u nesvjesnom stanju, slabašno opirala. Nije odustao pa je popila pola boce i progutala nešto želatine.

Zasad je bio zadovoljan tim i počeo joj je pažljivo promatrati tijelo. Mutna sjećanja na njezin prijašnji izgled počela su mu se kristalizirati u glavi i opazio je da nije mnogo izgubila na težini. Nekako ispada da *nije* gladovala. Ali olakšanje je bilo kratkotrajno.

Jesu li je ona stvorenja ščepala?

Osjetio je srce u grlu i položio je na leđa kako bi joj pregledao ozljede. Očistio joj je prljavštinu i krv s ruku i nogu na blagoj kiši.

Da su je silovali, gačice bi joj bile potrgane, ali njezine su bile cijele. Očekivao bi masnice od grubog stezanja prstiju, ali na vratu i blijedim bedrima nije ništa opazio.

Skinuo joj je košulju i promatrao pune grudi koje su se jasno ocrtavale pod prozirnim grudnjakom. Ni tu masnice nisu nagrdile meso kremaste boje. Činilo se da ju je nešto zaštitilo od najgorih napada inkuba.

Nastojao se okrenuti, ali njezine ružičaste bradavice su se ukrućivale pod kapima kiše koje su joj padale ravno na grudi. Zasihtao je i promrmljao neku zakletvu. Nijedna vještica ne bi smjela biti ovako lijepa.

Bila je savršena i ljupka, usta su mu se ovlažila od želje da siše njezine ukrućene bradavice. Nije si mogao pomoći, prešao je prstima preko jedne bradavice i ona je zadrhtala.

Ovo je ludilo. Opet joj je navukao top i čuo nekakav pokret koji je pomaknuo lišće iza nje. Ogolio je kandže, ruke su mu se oštro spustile, mislio je da se približava neka životinja, kad ono... *lijane* su joj počele puziti po tijelu, omatale su se u velikom broju oko nje, kao da je štite.

Zjenice su mu se proširile i odbrusio je: - Ah, kvragu! - Jedva se suzdržao da ne odskoči. Magija. I to ovdje, jebote. Kad joj se približio, trnje mu je izgrebalo kožu. Nije ih mogao strgnuti s nje i unatoč snazi koja mu se povratila.

Pa ipak nije osjetio nikakvu opasnost za nju.

Bilo je dovoljno loše što je već raznijela grobnicu, ali ova jeziva, podmukla magija puno ga je više izživcirala. Ustao je i počeo šetati tamo-amo, s nelagodom pogledajući prema njoj i prstima prolazeći kroz kosu.

U zelenom kavezu, točno pred njegovim očima, koža joj je počela rumenjeti, usne su joj se crvenjele i opet postajale pune. Spavala je tako prirodno, kao da je rođena na ovom mjestu, a njezine ogrebotine i masnice blijedjele su i ostavljale za sobom glatku, porculansku kožu. Bila mu je tako prokleta zgodna - iako mu se od magije prevrtao želudac.

Jesu li ovo neke nove čini? Da nije kakva nova čarolija umjesto uroka za ozdravljenje? Zar je ovo njezin pravi izgled? Kvragu, nadao se da nije. Suočiti se istodobno s neprirodnim čarima i prirodnom ljepotom?

Nastojao je prisjetiti se izraza njezina lica dok je uživala gušeci ga. To je bio njezin istinski izgled.

Ispod njih se praznina počela povlačiti, napokon se zasitila. Čuo je ostale kako se penju mnogo prije nego što su stigli do visoravni. Kad se Rydstrom odmaknuo od ruba, preletio je pogledom preko Boveove ruke i oka. - Izliječila te?

- Aha. I sebe je. Ali sad je zarobljena ovim lijanama. Rydstrom je kimnuo, izgledao je kao da ga ne brine ozljeda na nozi. - Moramo je odnijeti do nekog suhog mjesta. - Došepao je do nje. - Nitko od nas nije u stanju pronaći izlaz odavde večeras.

Bowe je opazio da je petorka mršava, da su im usne ispucale i oči upale. Kad je obavila svoju magiju, smrtnica je sad izgledala bolje od besmrtnika.

- A što je sa Škotom? - upitao je jedan od strijelaca. Bowe je odgovorio: - *Škot* ide gdje god ode ova vještica. Cade je kazao: - Mislim da je Tierney mislio na to možemo li *sad* podmazati ovog Lykaea?

Rydstrom je došao do vještice i sagnuo se. Trnje se razdvojilo pred njim i dopustilo mu da je podigne. Dok ju je Rydstrom ljuljao na rukama, Bowe je osjetio da mu se usne povlače i očajnici izdužuju.

- *Taj mužjak ugurao se na tvoje mjesto... uzima ono što tebi pripada.* Ne, kvragu, nije njegova. Ona je bila samo sredstvo za skidanje kletve, sredstvo koje nije htio ispustiti iz vida. Ali znao je da mu ne mogu daleko umaknuti. Podsjetio se na to da je opet snažan. Nitko ga neće moći spriječiti da je vrati.

- Eksplozija će privući pozornost ljudi - rekao je Rydstrom dok ju je predavao u ruke Cadeu. - Najbolje da mi nju sklonimo. Nanjušio sam špilju u blizini.

To je ona u kojoj je Bowe planirao napraviti ležaj za Mariketetu i sebe.

Cade ju je uzeo u naručje, ali nije još htio otići, očito je želio zametnuti kavgu.

- Ja ću se pobrinuti za to - uvjeravao ga je Rydstrom. - Moj stari prijatelj Bowe i ja ćemo porazgovarati.

Porazgovarati? Bowe se usiljeno osmjehnuo. Zašto mu se onda rogovi uspravljaju i crne? Zvijer u Boweu se također probudila, bila je spremna na borbu s demonom, ako već dođe do toga. Bowe se nadao da neće biti tako. Trebao je ispitati Rydstroma - ne ubiti ga.

-Ja ću naložiti vatru - rekao je konačno Cade gledajući u nju. - Nastoji nešto pojesti. - Kad je Cade krenuo, Bowe se borio s gotovo neodoljivim porivom da je otme. Uspio se ipak primiriti, ali je dugo pratio kako joj se kosa njiše preko Cadeove ruke.

Strijelci su upućivali Boweu prijeteće poglede, a potom su napokon krenuli za Cadeom ostavljajući Bowea i Rydstroma nasamo.

- Sretan si što ti dugujem u krvi, MacRieve, inače bih tražio zadovoljštinu za ovo što si nam priredio.

Dok je Rydstrom bio kralj sklopio je savezništvo s Boweovom vojskom - tad je još bilo dovoljno Lykaea da Bowe bude general vlastitim ljudima. U jednoj bitki protiv vampirske Horde, Rydstrom i Cadeova najmlađa sestra uvukli su se u okršaj, a Bowe je spasio njezin život.

- To ipak ne znači da ću moći zadržati ostale u tom pokušaju - rekao je Rydstrom.

Bowea to uopće nije zabrinjavalo. Sad kad je opet snažan, oni mu ne predstavljaju ozbiljnu prijetnju. Zapravo, jedina prava prijetnja je vještica.

- Cade se neće obazirati na taj dug ako Mariketa potpuno ne ozdravi. Ili ako bude tražila od njega da te ubije.

- Pa što mu ona predstavlja? - Bowe je zahtijevao odgovor. -Kakav je njegov interes?

Rydstrom je slegnuo ramenima. - Vjerojatno želi pokušati s njom.

Bowe je osjetio kako mu se šake stežu i kandže zabijaju u dlanove. Lykaei su mogli prepoznati družice po mirisu ili čak pogledu, dok su mnogi demonski mužjaci to mogli odrediti samo nakon spavanja sa ženkom. Démoni su takvu provjeru nazivali *pokušavanjem*.

- A zašto ti meni ne kažeš što ona tebi predstavlja? - rekao je Rydstrom strogim tonom.

- Zašto još uvijek gledaš preko mog ramena u njezinu smjeru dok ti ruke krvare?

- Proklela me i sad mi mora skinuti uroke. - Ali ti si ozdravio.

- Vještica me nije urekla samo smrtnošću bacila je čini na mene kako bih povjerovao da je moja družica.

Rydstrom je uzdignuo obrve, ali prije detaljnijeg raspitivanja Bowe mu je kazao: - A sad mi reci, koji joj se vrug tamo dogodio?

- Bilo bi bolje pitanje koji joj se *nije* dogodio. - Bowe se namrštitio, a Rydstrom je kazao: - Što si očekivao? Ostavio si prekrasnu ženku u grobnici s barem šest pomahnitalih inkuba.

- Nisam vidio nikakve masnice koje bi to potvrdile. - Bowe je tvrdoglavo odmahivao glavom. -Nije mi izgledala kao da je bila ozlijeđena na takav način.

- Ne, ne vjerujem. Ali moraš znati da je u ovih nekoliko tjedana prošla kroz pravi pakao.

- Vjerovati? Kako to misliš *vjerovati*? Pa zar vi niste bili s njom?

- Ugrabili su je netom nakon što si zatvorio grobnicu. Mislim da su samo čekali priliku da je otmu.

- A zašto je vi niste preoteli? - Bowe se približio Rydstromu, spreman iščupati mu grkljan. - Zato što je vještica?

- Možda tebe ždere takva predrasuda, ali ja sam u njoj vidio samo mladu, nezaštićenu smrtnicu. Nisam je uspio preoteti zato što su je odmah odveli u svoj brlog, trideset metara iznad nas. Svaki put kad bismo se pokušali penjati po zidovima - uleknutim zidovima - napadali su nas s okrutnošću kakvu sam vidio u samo nekoliko bitaka u svom životu.

- Kvrugu, pa kako ste je onda večeras uspjeli osloboditi?

- Svaki dan sam je nastojao nagovoriti da skoči, ali ona se silno boji visina. Potom, dok su inkubi popodne spavali, ona je konačno kazala da će to učiniti. Kao da je znala da stižeš - rekao je očito se prisjećajući. - Uhvatio sam je i pregledao bila je bolesna a onda su oni opet napali. Vratio si se upravo kad smo očekivali da će nas propisno izlupati. - Namrštio se na Bowea i kazao: - Znaš, nije mi bilo drago kad sam čuo da te Mariketa proklela, ali sad uviđam da bismo još uvijek bili u onom paklu da ona to kojim slučajem nije učinila.

- Nisam se vratio samo kako bih skinuo uroke - rekao je Bowe. - Ulog je veći.

- O čemu se radi?

- O ratu. Moja frakcija, tvoja, Valkire, Kuća Vještica. Moram se javiti do punog mjeseca i uvjeriti njezinu jazbinu da je s njom sve u redu.

- Imaš li satelitski telefon u ruksaku?

- Aha - promrmljao je Bowe. - Smrskao mi se kad me vještica prilijepila uza zid.

Slegnuo je ramenima. - Imam ja jedan u kamionu.

- Ne. Nemaš. Razbio sam vam aute, GPS-ove i telefone. Rydstromu su se suzile zjenice.

- Dakle, ti si očekivao da ćemo se mi uspjeti osloboditi?

Sad je Bowe slegnuo ramenima.

- To će pomoći u ublaživanju bijesa kod ostalih.

- Ma briga me za njih. Ali, što se tebe tiče, znaj da sam bio siguran da ćete pobjeći zato što me vještica uvjerala da može podići onu kamenu rešetku tako lako kao što je mene večeras dignula uvis.

Rydstrom je pogledao prema njoj. - Loše kontrolira svoje moći i odmah oslabi oteli su je naglo i nasilno. Vodili su je sve do svog brloga i lupali joj lubanjom o kamenje, od čega se onesvijestila. -Kad je opazio Boweov izraz lica, rekao je: - Teško je slušati, a zamisli kako je tek bilo gledati, a ne moći učiniti išta pod milim Bogom. - Utihnuo je, očito je iznova proživljavao taj prizor. Opet se okrenuo prema Boweu i kazao: - Sad mi reci zašto je ne možemo odvesti na zapadnu stranu?

- Kako si znao?

- Pa zato što je nisi jednostavno odveo do kamiona i odvezao se dok sam ja bio u škripcu.

- Na putu ovamo susreo sam vojske. Sukob je eskalirao otkako sam posljednji put bio ovdje.

- Razumijem. Očito si izgubio u utrci. Tko je pobijedio? - Vampir.

- *Vampir* te pobijedio? A vještica proklela? Kvragu, Škote, čini mi se da ti je ovo bio baš zajeban mjesec.

Mari je zaškiljala kad se probudila. U špilji je? Da, a Cade stoji pred njom i stavlja drva na upravo zapaljenu vatru dok mu mač stoji na dohvat ruke.

Namrštila se zamijetivši da ne nosi košulju, ali onda je opazila da ju je zgužvao i stavio pod njezinu glavu. Vatra se rasplamsala i po tamnim zidovima počele su plaziti sjenke. Svjetlost se odbijala od velike zlatne ogrlice na njegovu golemom bicepsu i laštila mu ponosne rogove.

Mari su demonski rogovi uvijek predstavljali ugodan prizor. Ima i gorih stvari koje te dočekaju kad se probudiš.

Okrenuo se prema njoj i nasmiješio se, kao da je znao da ga promatra. - Podsjeti me da te ne naljutim, vještice - rekao je ponavljajući riječi koje joj je kazao prve noći u grobnici.

Tad su ušli Hild, Tierney i Tera, a ruke su im bile pune zelenih banana i nekakvog malog, okruglog voća koje je mirisalo na dinju.

- Gledajte tko nam se probudio - rekla je Tera sklanjajući smeđu kosu s lica. Bila je čupava, zamršene kose, a Mari je znala da je isti slučaj i s njezinom kosom.

Iako su i ostali bili izmoždjeni od napora i gladi, bili su ipak tipični besmrtnici koji su otresali prošlost sa sebe i gledali naprijed, neustrašivo se vraćajući u život.

Hoće li Mari ikada steći taj dar? Osjećala se kao da je uhvaćena u tornadu koji je još uvijek vitla. - Što se dogodilo?

- Dignula si grobnicu u zrak, uhvatio te vukodlak, a potom si se izliječila - odgovorila je Tera.

Izliječila? Rana više nije bilo, a vrtoglavica i umor od kojih je patila tjednima nestali su. Polako se uspravila i sjela uz vlažan zid. Prešla je put od grobnice do špilje. Sad mora čekati deset sati da opet vidi sunce.

Približila je koljena prsima i nastojala izvući nekakav smisao iz svega što se dogodilo. Znala je samo da se previše toga zbilo.

Pitanja su joj se rojila u glavi. *Kako* je uspjela raznijeti cijelu grobnicu? Da, razaranje je očito njezina specijalnost, ali struktura je bila veličine omanjeg stadiona. Nikad prije nije oslobodila toliku moć.

Razmišljala je i o tome bi li nastavila ubijati MacRievea da je Rydstrom nije spriječio. I osjeća li sada bar malo želju da ga opet pokuša ubiti?

Podignula je ruke prema licu i pipala u potrazi za ozljedama, čudeći se kako se uspjela potpuno oporaviti od svih rana koje su je morile proteklih tjedana. - Jesi li sigurna da sam se *sama* izliječila?

Tera je kimnula. - MacRieve je kazao da su te prekrile povijuše i da si se izliječila pomoću njih.

- Povijuše?

- Sve je to izgledalo prilično... Wicca.

Mari se nikad prije nije uspjela sama izliječiti. Nije se mogla riješiti čak ni mamurluka s četiri Advila i čarobnim štapićem.

Naravno, ranije nije mogla ni gledati u budućnost. Ipak, malo prije sumraka probudila se iz duboka sna i nekako je znala da mora skočiti. Konačno je obavila taj skok zato što je znala da se MacRieve napokon vratio. Ali kako?

- Gdje je sad MacRieve?

Cade je odgovorio: - Rydstrom ga ispituje.

- Jeste li opazili Lykaevog pogled kad ga je zakucala uza zid? - upitao je Tierney dok su jeli voće. - Znao je da će ga ubiti. - Namrštilo se na Mari. - Teško mi je sad gledati te i

pomisliti da si ti razorila grobnicu. - Tierney ju je, poput svih ostalih, gledao kao da je čudo: s mješavinom divljenja i opreznosti. - Nisi se šalila kad si rekla da raznosiš stvari, zar ne?

- Pusti je na miru. - Tera je sjela pokraj Mari i gladila joj zapetljanu kosu. - Zar ne vidiš da je pretrpjela šok od eksplozije?

Šok od eksplozije, zbuđenost i gađenje zbog toga koliko je prljava. Mogla je još namirisati inkube na sebi i znala je da zaudara iako ju je dobro oprao pljusak. I ona se također pitala kakav im je sad plan...

MacRieve i Rydstrom ušli su u špilju. Svi su ustali osim Mari.

- Kog vruga on radi ovdje? - zahtijevao je odgovor Cade i munjevito krenuo rukom prema maču.

- Cade, s tobom ću razgovarati vani - rekao je Rydstrom, a ton mu je bio takav da ne trpi nikakav prigovor. Tako kraljevski. - Ovo se odnosi na sve vas. Čuo sam vijesti o kojima želim razgovarati s vama.

Tera je uputila preziran pogled prema MacRieveu. - A MacRieve?

- Ostavi ga na miru.

- Što ako Lykae nešto pokuša s Mariketom? - upitao je Tierney. Mari je odgovorila nježno, a da nije ni podigla pogled. - Ako

Lykae nešto pokuša s Mariketom, ona će završiti ono što je ranije započela.

Rydstrom je tad podignuo obrve, a potom se okrenuo prema ulazu u špilju. Ostali su ga nevoljko pratili.

MacRieve je šetao sam s njom, stalno je pogledavao i mrmljao nešto na gelskom. Slabo je poznavala taj jezik - majka joj je ipak druitkinja. Znala je dovoljno psovki i kako se kaže *vještica* pa je mogla shvatiti općenit smisao njegovih misli.

Čula je, osim MacRieveova mrmljanja, i razgovor ostalih. Rydstrom je počeo objašnjavati što će se dogoditi ako Mari ne nazove jazbinu prije punog mjeseca i kako je MacRieveu povjeren zadatak da je doprati natrag do kuće.

Drugi su odlučili da će je oni voditi kući zbog niza razloga. Prvo, planirali su ubiti MacRivea i zato ga nisu smatrali pogodnim za ulogu pratitelja. Drugo, *oni* su htjeli zaštititi "malu smrtnicu" - strijelci zato što su u njoj vidjeli vilu, a Cade zato što je rekao da "on to jednostavno osjeća".

Rydstrom je ipak htio poštedjeti Lykaea da bude još jedan mač više pri ruci. On će im biti potreban, umovao je, da zaštiti Mari na povratku u civilizaciju zato što je sada to mnogo pogubnije nego kad je ona sama ovdje stigla. Ljudske vojske su u pokretu i predstavljaju joj stvarnu prijetnju.

Ali ostali su prezirali MacRivea, nisu mu mogli vjerovati i svi su se složili da se "Bowen Ogorčeni ne snalazi baš najbolje u *igri s ostalima*".

Bowen Ogorčeni? Kako prikladno.

Također su se suglasili da ne poznaju nasilnijeg, nemilosrdnijeg i nepoštenijeg besmrtnika od Bowena MacRivea.

MacRieve se namrštio prema njima, a potom se okrenuo njoj, kao da se nadao da ovo nije čula. Otvorio je usta kako bi nešto rekao, ali ih je odmah zatvorio. Što bi joj želio kazati? Što joj uopće može kazati? - Oh, *moje* isprike što sam te izložio mučenju i teror, znam da nikad više nećeš biti ista, *ali...* Mislio sam da ćeš se uspjeti osloboditi - napokon je rekao. - Nije mi bilo ni nakraj pameti da ćeš ostati toliko dugo zarobljena.

Ignorirala ga je zureći u udaljenu stijenu špilje.

- Nisam se mogao ranije vratiti zato što sam i ja bio zatočen na jednome mjestu. Također bez hrane i vode.

Dobro. Kad mu nije ničim uzvratila, njegova frustracija postala je opipljiva. Prešao je zdravom rukom po licu kao da se čudi što je zacijelilo. Potom se, kao da se nije mogao zaustaviti, spustio do nje.

Sjedili su obasjani vatrom. Neprijatelji. On ju je gotovo uništio. Ona ga je gotovo ubila. Iz nekog razloga taj joj je trenutak bio najnestvarniji u cijeloj ovoj ludoj noći - zato što je shvatila da je njegova prisutnost u određenoj mjeri... *smiruje*.

- Moraš mi skinuti ovu kletvu, Mariketa.

Napokon mu je uputila pogled ispod nabranih obrva. - To sam već *učinila*.

- Da, skinula si jednu, ali znam da si mi natovarila i drugu. Palcem i kažiprstom je dodirnula čelo. - O čemu ti pričaš?

- Začarala si me kad smo se poljubili. Učinila si to tako... da ja sad osjećam da si mi družica.

- Što te tjera na takvu pomisao? - upitala ga je nastojeći se prisjetiti te maglovite večeri.

- Zato što si već dokazala da ti nije nikakav problem bacati čini na mene. Valkira Nix mi je to potvrdila. Isto tako mi je kazala da ćeš to skinuti s mene.

Mari je progutala pljuvačku. Poznavala je Nix i vjerovala joj.

Pozorno joj je promatrao izraz lica. - Ti to poričeš?

Poželi me strastveno kao što i ja tebe želim... Jedva se suzdržala od šrenja zjenica. Oh, Hekato, zar ga je doista toliko očarala da je sad želi? Do te mjere da nju smatra družicom? Pocrvenjela je kao krivac.

Potom su joj se usne razdvojile. *Proročanstvo*. Započelo je obveznim: "Zbit će se tako da...", a potom se, u bili, govorilo da će besmrtni ratnik oteti Očekivanu i udaljiti je od

Kuće Vještica ako je prepoznata kao svoju družicu. Nijedna magija neće biti dovoljno snažna da ga porazi i odvraća od toga.

Zar se proročanstvo odnosi na *MacRievea*?

Besmrtnik? Odgovara. Ratnik? Odgovara. Je li je prepoznao kao družicu? Kvrugu.

Zar su njezine nepredvidljive moći dovele do toga? Očito jesu.

- Ako to nisi učinila, onda jednostavno opovrgni. Zakuni se na Učilište da nisi i tad ćemo razmisliti što se dogodilo.

Nije mogla kazati da je to učinila, ali nije mogla ni opovrgnuti u cijelosti.

- Vjerojatno si sad preslaba da mi skineš ovu drugu kletvu. Shvaćam to. Ali ovo govorim i za tvoje dobro. Potreba da se prema tebi ponašam kao prema družici u meni je jaka. Da ne kažem silovita.

- Pa ti se šališ! - počela se udaljavati od njega dobacujući mu užasnut pogled.

- Ne, ne, nije tako - podignuo je ruke, ali ona je i dalje uzmicala.

- Ne bih se seksala s tobom da si zadnji besmrtnik na zemlji! Namrgodio se. - Biti s družicom uključuje mnogo više od toga. Pogledala ga je s nevjericom.

- Samo mi kaži da ćeš je skinuti kad se odmoriš. Onda neću uopće morati objašnjavati na što sam mislio. - Ustao je i opet počeo šetati. - Nećemo više morati razgovarati. Znam da to želiš jednako kao i ja.

- Nemaš pojma *koliko*.

- Nastojim biti strpljiv iz petnih žila iako se zna da to nije moja osobina. Znam da si prošla kroz pakao, ali ja te nisam namjeravao tako silno povrijediti. A ti si to *stvarno* namjeravala meni učiniti. Slušaj, zar nas doista moram staviti u sličnu situaciju kao prilikom skidanja one prve kletve?

- *Sitnu situaciju?* - viknula je. - Kad si me doveo do toga da se uplašim za svoj život, a onda me onako bezdušno spuštao prokletom lijanom samo da se prestravim? - Beščutni gad! - *MacRieve*, ja se stvarno nadam da sam te začarala. Onda možeš slobodno istrunuti u želji da budem tvoja.

Nešto opasno zasjalo mu je u očima. - Govoriš to olako, a nemaš pojma koliko si štete nanijela svojim trikovima.

- Na primjer?

- Malo mi je nedostajalo da vratim pravu družicu da spriječim njezinu smrt i vjerovao sam da će tako i biti. Ali zbog ozljeda koje nisu zacjeljivale, bio sam prisiljen donijeti odluku koja me koštala utrke. Zbog tebe, Mariketa, nisam mogao spasiti život nevinoj mladoj ženi. *Nikad je neću imati.* Otela si mi život, budućnost, obitelj, bilo kakav oblik svrhovita postojanja.

Mari je opazila da su ostali utihnuli i sad vjerojatno prisluškuju.

- Je li ti još uvijek ugodno što će me nastaviti mučiti tvoja kletva? Nisi me mogla gore raniti nego da izgubim družicu ne jednom, već dva prokleta puta!

Prožeo ju je bijes i ona je također ustala. - A što ćemo s tim kako si ti mene povrijedio? - upitala je tihim i opakim tonom. - Dan za danom sam morala ležati među trulim leševima inkuba, a *svjetlo dana* nisam vidjela tri tjedna. Svaki put kad bi me zgrabili u mraku i silili da pijem krv kako bi me održali na životu, ja sam izdržala zamišljajući kako ćeš mi platiti. - Čeljust i šake su mu se stegli dok je postajao sve razjareniji, ali ona se više nije obazirala. - Zatočio si me na onom prljavom mjestu ne osvrnuvši se, a vratio si se samo zato što ti je nešto trebalo od mene!

Prišuljao joj se bliže i prisilio je da izvije vrat kako bi ga mogla gledati ravno u oči. - Uvjerila si me da možeš otvoriti grobnicu lija sam vjerovao da ćeš naposljetku pobjeći. Nisam imao pojma da je kriptu *zauzeta* ili da si ti prokleta *smrtnica!* - Zgrabio ju je za ramena.

Nastojala mu se istrgnuti, ali on ju je čvrsto držao. Bogovi, kako ga je samo poželjela zavritlati špiljom - i to jednakom silinom kao prilikom ranijeg zakucavanja!

- Kog si vraga mislila kad si se prijavila na natjecanje poput Utrke? - prodrmao ju je za ramena. - Znala si u što upadaš, a ipak si se prijavila. Mogla si *umrijeti!* - vikao je i snažno je tresao.

Podignula je ruke da ga odgurne i on je poletio preko cijele špilje.

Kad je pao na tlo izgledao je onoliko zabezeknut koliko se ona tako osjećala. MacRieve je kao gromobran hvatao sve njezine moći. Kad god ih je poželjela upotrijebiti protiv njega, one su djelovale *besprijekorno*.

Dok se ponovno dizao na noge, izraz čiste zlobe tako mu je iskrivio lice da je pomislila kako bi je mogao ubiti.

Prikladno - zato što je ona namjeravala ubiti njega. - Po tom istom značenju, MacRieve, i ti si mogao znati u što se upuštaš! - vikala je. - Zato prestani *cedrati* o kletvi koju sam bacila na tebe! Ako si već ušao u smrtonosno natjecanje protiv vještice, očekuj da ću iskoristiti sva oružja koja su mi na raspolaganju.

Uperio je prst prema njoj, otvorio usta i odmah ih zatvorio znajući da je ona u pravu. - Nisam namjeravao da ti se to dogodi! A ti si na mene udarila samo iz zloće.

- Jedino kad si nas namjeravao zatočiti!

- To sam učinio zato što si bacila prljavu kletvu na mene!

- Kao što ti nisi namjeravao da budem zarobljena i da mi se dogode sve one grozne stvari, tako ni ja nisam namjeravala da izgubiš družicu, to nikome ne bih poželjela, čak ni tebi. Bezobrazan si kad kažeš da je *moja* noćna mora bila *slučajna*, a potom me izravno optužiš za vlastite nevolje. U tri tjedna izgubio si utrku, družicu si izgubio zbog gubitka utrke, a sad je sve samo *moja* krivnja! Mogao bi za promjenu okriviti osobu koja te na kraju utrke pobijedila; sigurna sam da nije bilo sve po propisu i pristojno. Ili bi mogao okriviti onoga tko je odgovoran za smrt tvoje družice!

- *Ja* sam odgovoran - zarežao je, a oči su mu iznenada izgubile sjaj toliko da ju je to prenerazilo. -*Ja*. I bogovi znaju da je tako. - Potom je izjurio iz špilje razmičući publiku koja mu je bez riječi stajala na putu.

- Ta mala, prokleta *vještica!* - odbrusio je Bowe dok je jurio prema čistini. Odakle joj samo pravo da se onako izdire na njega? Jebote, da ga *zavitla?*

Rydstrom se pojavio upravo kad je Bowe šakom probio stablo. - Onda, zavukla ti se pod kožu? -Što ti hoćeš?

- Da ti kažem što smo odlučili.

- Što ste *vi* odlučili? Ja sam zadužen za vješticu. Rydstrom se nije obazirao na njega. - Hild večeras kreće na put, vraća se na mjesto sukoba. Brže će putovati sam i moći će se provući kroz redove vojski da što prije objavi vijest frakcijama. Cade, Tera, Tierney i ja putovat ćemo istočno s njom i vratit ćemo je u Ameriku.

Bowe je razgibavao krvavu šaku. - A što meni predlažete?

- Želimo da odeš. Tvoja prisutnost je očito uznemiruje.

- Oh, da, jadna, slabašna curica koja me hitnula u zrak kao da sam vražji kamen. Želite da odem i, vjeruj mi, ja također to želim. Ali ti zaboravljaš da je moja glava u pitanju ako ona ne stigne u jednom komadu. Budući da se ovo pretvorilo u igru "zaštitimo smrtnicu na putu kroz džunglu", mislim da ću ipak ostati i pobrinuti se da ostane živa.

- Ti si obavio svoj posao. Hild će ih obavijestiti da ja preuzimam punu odgovornost za Mariketu. Ako joj se nešto dogodi, to je onda moj problem, a ne tvoj. - Shvativši da se Bowea to nije dojmilo, Rydstrom je kazao: - Ako ostaneš, mislimo da ćete se međusobno poubijati.

Vjerojatno. - Ne mogu otići dok mi ne skine drugu kletvu. Shvati me, *neću* otići.

- A ja sam siguran da će ti baš sad ispuniti sve što poželiš. Bowene, o čemu si mislio?

- Nisam mislio.

- Pa barem ti dobro poznaješ žene.

- Ja poznajem *žene*, ne vještice. A vjeruj mi, demonu, postoji razlika.

- Nikad nisam vidio da si tako izgubio živce, a svjedočio sam tvojemu gnjevu mnogo puta -rekao je Rydstrom, a ton mu je postajao zamišljen. - U svakom slučaju, nadam se da ti se družica nije reinkarnirala.

Bowe se sledio. I to mu je palo na pamet, naravno, ali mogao je pronaći na desetke razloga da odbaci takvu ideju. *Pa ipak...* -Zašto to kažeš?

Rydstrom je došepao do jednog oborenog stabla i spustio svoje golemo tijelo na panj. - Što ako te Mariketa nije začarala? Ako prihvatiš vjerovanje da se nikome u Učilištu ne pruža druga družica, onda je reinkarnacija jedino objašnjenje, ako već misliš da je ona tvoja.

Bowe je znao da Rydstromova znatiželja ide uz bok svakom Lykaeu i on je doista uživao rasplećući zagonetke i rješavajući probleme. Rydstrom je očito smatrao da ova situacija spada pod prvu ili drugu kategoriju ili čak pod obje istodobno. Ušao je u ono analitično raspoloženje koje je bilo suprotno demonskom kad bi potpuno gubio razum - još gore nego Bowe u svom vukodlačkom obliku.

Tu je i ležao problem s Rydstromom. Kad bi se počeo ponašati demonski, onda je to bilo *stvarno* demonski.

Nastavio je: - Slučajevi reinkarnacije su jako rijetki, istina, ali ipak postoje.

- Ne, mene je vještica začarala - ustrajao je Bowe. - Valkirska proročica mi je potvrdila ono što sam već osjećao. Čak mi je kazala da će mi Mariketa na kraju skinuti kletvu.

- Valkirska proročica? - Rydstromu su se nabrale obrve. - Ne misliš valjda na *Nix*? Kako ju ono zovu?

Lebeno Juda Nix.

- Šteta, takva ljepotica, a tako šupljoglava. Ali zašto bi povjerovao takvom ludom stvorenju u nečemu ovako važnom?

- Svatko kome ja vjerujem na ovom svijetu ima povjerenja u nju - rekao je Bowe. - I meni je to dovoljno. - Ali je li doista bilo dovoljno? Kvragu, Mariah i Mariketa, osim sličnih vilinskih imena i špicastih ušiju, ne dijele ništa zajedničko. Mariah je bila tako eterična i nevina, a vještica je senzualna, izopačena i tako... *hrabra*. Ne. Mariketa ne može biti ona. Jednostavno nemoguće.

Rydstrom je pozorno promatrao Bowea. - Sad i nije bitno je li Mariketa ona ili nije. - Što to znači?

- Neprijateljsko raspoloženje u njoj vjerojatno se već pretvorilo u mržnju. A ništa ne može toliko umrtviti žensko prihvaćanje tobožnjeg partnera kao ogorčena mržnja. Pogotovo kad taj partner ne pripada njezinoj vrsti. - Rydstrom je ignorirao Boweovo mrštenje i rekao: - Pitam se samo je li vještica doista mogla baciti tako kompliciranu kletvu na tebe. Razmisli malo: obična ljubavna magija ne bi mogla prouzročiti takvu reakciju kod tebe.

Jedino u što je Bowe bio nedvojbeno siguran jest to da je ne voli. Želio ju je, osjećao snažne porive da je zaštititi - i da spava s njom. *Bogovi, kako je samo htio spavati s njom.*

Ali ona mu se čak nije ni *sviđala*. To je bilo logično ako se uzme u obzir da ga je napala. *Dvaput.*

- Njezina je moć silna - nastavio je Rydstrom. - Ali je nepostojana i ona je prilično nespretna s magijom. Pa ipak, da bi ti ovo učinila, morala je na neki način izmijeniti Instinkt u tebi, a ne samo *prelati* po njemu. Ona je nekako uspjela *prevariti* silu koja se usavršavala stotinama tisuća godina. Pretpostavimo da joj je to pošlo za rukom i nemojmo sad o tome da te dignula u zrak: priznala nam je da joj se to dogodi devedeset devet od sto puta. Misliš li da je večeras mogla skinuti jednu kletvu, a ostaviti drugu? I to u onakvu stanju?

Bowe je osjetio kako mu se znoj probija kroz obrvu. Što ako... što ako je Mariketa Očekivana zapravo... *njegova*? Njegova žena koja mu se vratila? Kako bi je prisvojio, zaštitio - *prisvojio*. Osjetio je divlje uzbuđenje na samu pomisao da je posjeduje i da može podložiti tu snažnu volju vlastitoj.

Što ako mu se sudbina doista smilovala nakon svih bijednih godina?

Snažno je odmahnuo glavom. - Moja sposobnost zacjeljivanja usavršavala se na jednak način i u istom trajanju, ali ona je ipak uspjela začepkati u *to*.

- Mogla je od nekoga naučiti tu smrtničku kletvu, ali zar ti doista misliš da su je mogli poučiti kako izmijeniti Instinkt? - rekao je Rydstrom. - Da te pitam, postoji li neki način na koji možeš bez sumnje dokazati da je ona tvoja?

Bowe je zastao prije nego što je promrmljao odgovor: - Samo ako joj napravim djecu.

- Jebote, šališ li se ti sa mnom? - odbrusio je Rydstrom, a potom dometnuo sužavajući zjenice: -Točno! Sad se sjećam.

Bowe je prešao rukom po zatiljku.

- Budući da je to dokaz koji ti treba, sad barem znam u što trebam ciljati, a ne mogu ni zamisliti ugodniji napor od takvog.

- Ne zamišljaj ništa inače ću ti iščupati grkljan!

Rydstrom je podignuo obrve.

- Dakle, da si na momemu mjestu, ti bi samo pratio Instinkt i smatrao je svojom puste godine dok ne odlučiš sa sigurnošću?

- Ako misliš na to da uživam puste godine s tom zamamnom crvenokosom djevojkom, onda je odgovor potvrđan.

- Kvragu, nemoj tako pričati o njoj!

Rydstrom ga je pogledao tako da nije bilo nikakve sumnje da je Bowe prenio ono što je htio. Opet.

- A što ako naposljetku dođem do zaključka da se radilo o čaranju? - upitao je Bowe. - Što ako je se ne budem mogao riješiti nakon tako dugog vremena.

- Ako i ona ne bude mogla napustiti tebe, što je onda loše u tome? - rekao je Rydstrom.
- Neki muškarci zgrabe sreću gdje god im se pruži prilika. - Opažalo se nešto nalik na suosjećanje u njegovim očima. Rydstrom je, također, predugo tražio svoju suđenu demonicu.
- Pogotovo ako za takvu sreću nećeš naći obećanja na drugim mjestima. - Ustao je spremajući se za odlazak. - Što god radio, donesi odluku o njoj, Bowene, ovako ili onako, a onda je se pridržavaj.

- Ti mi pomažeš s njom? Iako je Cade želi? Je li to zbog starog prijateljstva ili da njemu pomrsiš račune?

Ako je ovo drugo, onda će Cade nagrabusiti.

Odnos između dvojice demona bio je složen. Nisu samo bili osobno neskloni jedan drugome -kad bi Rydstrom uzimao skalpel da sustavno raspори određeni problem, Cade bi uzimao čekić i divlje zamahivao. Radilo se i o tome da je Cade izgubio Rydstromovu krunu.

Rydstrom je odgovorio: - Tebi bi obje mogućnosti odgovarale, zar ne?

- Istina. - Ako je demonski odnos bio složen, onda je Cadeov i Boweov bio prijeporan. Bili su isuviše slični - ubojice u službi kraljeva i vođe koje je sudbina prisilila da prate drugoga. Bowe je pratio Lachlaina zato što mu je bio poput brata i stoga što je bilo časnو služiti pod njim. Cade je pratio Rydstroma zato što se, na svoj divlji i neumjestan način, nastojao iskupiti za gubitak krune. -Onda, o čemu se radi?

- Moj brat misli da želi Mariketu zato što je predivna...

- Je li je smatrao takvom kad se nalazila u onom krvožednom vješticijem stanju i kad me davila? - odbrusio je Bowe. - Ili kad je razmjela grobnicu i sve živo što se nalazilo u njoj?

- Što se tiče ovog potonjeg, djevojka je samo radila svoj posao. - Što time hoćeš kazati?

- Vještice su plaćenice, to je jednostavno činjenica i mislim da su inkubi *željeli* da ih ona ubije. Držim da su je zato tresli dok je bila u nesvijesti izvan ulaza i da su joj iz istog razloga nudili zlatnu perjanicu. Htjeli su joj platiti. Očajnički.

Platiti joj onim zlatnim predmetom koji Bowe trenutačno čuva u ruksaku.

- U svakom slučaju, Cade ju je vjerojatno smatrao predivnom u takvom stanju. Za razliku od tebe, njemu se sviđa to nešto opasno u njoj, kao i činjenica da je sposobna za teška razaranja. Ipak, ona nije za njega. Cade se već susreo sa ženom koja će biti njegova iako to sada poriče. Duga je to priča, ali dovoljno je da ti kažem kako je prilikom prvog susreta izgubio dar govora na nekoliko trenutaka.

- Cade želi ugrabiti vješticu kako bi izravnao račune sa mnom - rekao je Bowe.

Prije sedamsto godina, Cade je odlučio *pokušati* s lijepom gostioničarom. Polagao je velike nade u to. Umjesto toga, ona se uvukla u Boweov krevet. Nakon slatke noći, Bowe se nije ni sjećao da je to ona očekivana gostioničarka.

Rydstrom mu je kazao suzdržanim tonom: - Da, sigurno je riječ o izravanju računa. Očito ne postoji drugi mamac do

Marikete. - Prije nego što se okrenuo poći, rekao je: - Zapamti, odluči se. U protivnom ćeš imati još manje šansi za njezin oprost. A nešto mi govori da tvoja vještica neće tek tako trpjeti neodlučnost jednog Lykaea, onog koji ne može donijeti zaključak želi li je ili ne želi.

Kad je Bowe opet ostao sam, osjetio je da mu srce lupa. Može li se predati Instinktu? Pustiti da ga vode tijelo i duša te zanemariti ono što mu razum nalaže?

Može li zanemariti prošlost s Mariketinom vrstom?

Što ako ne razmišlja o predaji vlastite volje vješticinoj, nego jednostavno važe svaku mogućnost kao što je to činio proteklih osamnaest desetljeća? Osim Nixina proročanstva o utrci, ovo je bio trag koji je dosad najviše obećavao.

Obrve su mu se skupile dok se prisjećao svih detalja onoga što mu je Valkira kazivala. - Naći ćeš družicu tijekom utrke. Nije mu kazala da će mu se *vratiti* ili da će je on *dobiti natrag*. I nikad mu zapravo nije rekla da ga je Mariketa začarala - samo to da će mu skinuti kletvu.

Bowe je progutao pljuvačku. To je... *moguće*.

Kvragu, možda je Rydstrom u pravu - moglo bi biti prekasno. Što ako je već počinjena prevelika šteta?

Ne, Bowe je znao da žene mogu biti bića koja znaju opraštati. Lachlain je priznao Boweu da se, u onim suludim danima nakon što se oslobodio mučenja, loše ponašao prema Emmi, a da mu je ona ipak oprostila.

Naravno, Lachlain nije Emmu *zatočio u grobnici*.

Bowe je ipak vjerovao da može nagovoriti Mariketu da prijeđe preko toga. Naposljetku, ona nije imuna na njega, ili to nije bila tijekom prvog susreta. Sjetio se kako joj je tijelo reagiralo na njega, kako je bila vlažna dok mu je vrtjela kukovima na ruci, pa je proskitao nekakvu zakletvu i položio dlan na prednji dio traperica.

Kako iskoristiti njezinu slabost? Bio je nemilice zaostao u udvaračkoj praksi. Otkako je Mariah umrla, jedini oblik komunikacije s dostupnim ženama za njega se svodio na podrugljiv osmijeh, ako bi se ove već dovoljno osmjelile da mu pristupe. Zar nije bilo tako? Jedva se sjećao žena prije Mariah.

Osjećaj hitnosti koji ga je bičevao svih ovih godina sada se udvostručio. Nije mogao u cijelosti prihvatiti pomisao da postoji najmanja mogućnost da mu se družica nalazi na samo kilometar od njega - i to u obliku neprijatelja koji mu priželjkuje smrt.

Sad kad mu se snaga povratila nakon tjedana slabosti poželio je trčati u noći a da se ne udaljava od nagrade koju je namjeravao uzeti. Umjesto toga popeo se na vrh planine i počeo promatrati područje koje ga je okruživalo.

S ovog položaja vidio je nekoliko rijeka na istoku, a potom namirisao slanu vodu. Obala Belizea nije predaleko u onom smjeru. Na zapadu je vidio ljude u radnim odorama kako vrve po zemlji poput mravi nastavljajući sijati mine.

Mariketa svakako mora krenuti na istok. Bowe je preživio eksploziju mine, ali znao je da ne može riskirati sa smrtnicom koja je tu na kilometar od njega - i to onom koja je možda *njegova*. Ruta će biti duža, ali na kraju će biti sigurnija za nju.

Osim ako ne uspiju stići do punog mjeseca...

Bowe se odmah okanio takve pomisli. Ne, do petka će biti na obali.

Ravno ispod njega ležalo je mjesto uništeno eksplozijom, podsjetnik na to tko je zapravo Mariketa i koliku moć posjeduje. Prožele su ga sumnje o njoj. Da je siguran u to da mu je ona družica, bi li mogao prihvatiti činjenicu da se radi o vještici? Bi li je mogao predstaviti klanu kao svoju ženu?

Opet je zamislio to drhtavo i razuzdano biće pod sobom i puls mu se odmah ubrzao.

Kvragu, smislit ću već nešto.

Bowe je na nekoliko kilometara od novog kratera opazio niz uništenih vozila. Njezine stvari sigurno su još unutra. A ona će u sadašnjem stanju cijeliti bilo kakvu, pa čak i sitnu utjehu.

Može izaći u noć, vratiti joj stvari i otići u lov kako bi joj pribavio hranu. Može iskoristiti snagu i vještinu da se pobrine za ženu kojoj je potreban. Počeo je drhtati od iščekivanja.

- Zaštititi. Opskrbiti.

Instinkt ga je opet usmjeravao. Bowe je bio spreman poslušati ga i krenuti u džunglu.

Idući sat lovio je pod neprekidnom kišom krećući se prema padinama i potocima s nekom novom divljinom. Napokon je, nakon cijeloga života provedenog u iščekivanju, radio ono za što je rođen i htio je zavijati prema nebu od zadovoljstva.

Da, Bowe je znao da sve ovo može biti lažno. Ipak, cijelim tijelom i dušom osjećao je jednu stvar iako mu se razum bojavao istine. Ali on je toliko dugo znao samo za bijedu i čežnju.

Čak bi i Mariah razumjela da je vješticina privlačnost tolika da joj se ne može odoljeti

Oblaci su se tad nakratko raspršili otkrivajući voštani mjesec. Okrenuo se licem prema svjetlu koje je zapovijedalo samo njegovoj vrsti i ta moć ispunila ga je strahopoštovanjem, kao i svih ovih godina. Mjesec koji se probijao sad je uzrokovao da se i u njemu bore nestrpljivost i jeza.

Pognuo je glavu i zjenice su mu se suzile u Mariketinu smjeru.

Ako mu doista pripada... bolje joj je da se boji njegova prave naravi.

Hild je otišao i očito mu je bilo mrsko što mora napustiti Teru - iako je ona izgledala nesvjesna toga da mu se sviđa - a preostala petorka pojela je onoliko nedozrelog voća koliko su mogli podnijeti. Potom su se razmjestili oko vatre u potrazi za ležajem.

Cade je namjeravao zaspati pokraj Mari i njoj to nije bilo mrsko, ali Rydstrom mu se oštro obratio i kazao nešto na demonskom, zbog čega se Cade namršti na ulazu u špilju, a potom se okrenuo on nje.

Ostali su padali u san jedan po jedan, samo je Mari ostala budna, još uvijek promrzla i gladna. Iako su bili usred džungle, ova špilja nalazila se na većoj visini. Noćni zrak bio je vlažan i hladan, a njezina duga kosa još se nije osušila.

Rydstrom je također bio budan, stavio je još drva na vatru i došepao do svog ležaja.

- Kako ti je noga? - upitala ga je. - Brzo zacjeljuje.

- Drago mi je to čuti - rekla je prisjetivši se svega što je učinio za nju. - Slušaj, Rydstrome, hvala ti što si mi večeras pomogao. Hvala ti za svu pomoć koju si mi pružio.

- Nema na čemu. - Kad je sjeo pokraj nje, pozornost su joj privukli njegovi oštećeni rogovi. Na jednom je bio iščupan komad, a na drugom je nedostajalo desetak centimetara s kraja.

Marin prvi - i jedini - dečko na duže vrijeme, Acton, bio je olujni demon. Godinama su bili u vezi i znala je koliko su rogovi važni demonskom mužjaku. Čak su i ženke bile tašte zbog svojih sitnih, mekih roščića koji su izgledali poput simpatična ukrasa za kosu.

Kad bi se rogovi kod bijesnih demona uspravili i naoštrili, vršci su im ispuštali smrtonosan otrov. Njihovu vrstu nije se tako lako moglo zaskočiti s leđa. Gubitak vrška roga za jednog bi ratnika predstavljao ozbiljnu ozljedu. - Što se ovdje dogodilo? - Jedva se suzdržala od toga da ispruži ruku i prijede prstima preko jednoga roga, što je bilo strogo zabranjeno. - Je li boljelo?

- Kao sam vrag. Dosta sam se borio kad sam bio mladi.

- Kladam se da si se tukao s Cadeom.

Odmahnuo je glavom. - Nismo živjeli i odrastali u istom kućanstvu. Nasljednik je uvijek odijeljen.

To joj je objasnilo razlike u naglasku i odgoju.

Očito je namjeravao promijeniti temu pa je kazao: - Znaš, večeras sam opazio nešto čudno.

- Bila ti je čudna samo jedna stvar?

Podignuo je obrvu i nastavio: - Ranije, kad sam ti spomenuo da će nas Lykae napustiti, pomislio sam da ćeš biti zadovoljnija. - Zašto joj Rydstrom tako pomno prati reakcije?

- Bila sam potpuno zadovoljna. - Potpuno. - Spas u pravi čas, rekla bih.

- Da ne znam pravu istinu, pomislio bih da sad čak priželjkuješ njegov povratak.

- Oh, ali ti *znaš sve*. MacRieve je bijesan i treba ga obuzdati. Iako ja možda ne bih trebala govoriti protiv njega budući da ti je on očito prijatelj. Večeras si ga spasio od mene.

- To sam učinio i zbog tebe. Nisam htio da poslije požališ što si mu skinula glavu s ramena.

- Ja sam vještica, sigurno bih pronašla način da to prebrodim. - Nagnula je glavu prema njemu. - I stvarno si branio MacRivea pred ostalima.

Kimnuo je. - Bowen i ja smo se mnogo godina skupa borili. A u jednoj bitki spasio je život mojoj najmlađoj sestri.

- MacRieve? - Kad je Rydstrom ozbiljno kimnuo glavom, upitala ga je: - Kako te onda uopće mogao zarobiti?

Rydstrom je slegnuo ramenima. - Mislim da je bio blago šokiran kad me opazio unutra, ali, pošteno govoreći, ja sam isto uradio njemu. Utrka je bila u tijeku, a on je očajnički želio taj ključ.

Rekla mu je ravnodušnim tonom: - Pretpostavljam da je silno volio svoju družicu.

- Ne mogu ti to sa sigurnošću reći. Nikad se nisam našao u blizini kad su on i Mariah bili zajedno. A bili su skupa samo nekoliko tjedana prije nego što je ona umrla.

- *Mariah?* Bila je vila?

- Da. Vilinska princeza. Po svemu sudeći, vrlo lijepa. *Princeza?* - razmišljala je Mari prelazeći prstima po čupavoj kosi. *Lijepa?*

Zbunilo ju je to što joj je sad raskuštran izgled smetao više nego ranije. Spustila je ruku kad je opazila da ju Rydstrom zagonetno promatra. - Kako je umrla?

- Čuo sam da joj se dogodila nekakva nesreća u šumi.

- Zašto je onda on rekao da je odgovoran za njezinu smrt?

- Bio je tad s njom i zato krivi sebe.

- Sigurno ima još nešto u toj priči osim toga.

- Žao mi je, Mariketa, ali ja ne mogu ništa više kazati o tome. Nažalost, ne mogu ti preporučiti ni da njega upitaš.

- Oh! Dobro, neću sad baš noćima razmišljati o tome.

- Nećeš? Meni se čini da si dosta znatiželjna.

- On mi je neprijatelj. I nije loše doznati nešto o njemu.

- U pravu si, naravno. Odgovorit ću ti na sva pitanja o kojima nešto znam.

Zastala je, a potom se nije mogla suzdržati da ga ne upita: - Kakav je on inače? Kad se ne bori za nešto?

- Nekad je bio veseo, ali uvijek je radio po svome. Otkako mu je družica umrla, počeo je lagano kopnjeti i postao je hladan i ravnodušan. Neki čak kažu sulud. Priznajem da zna biti sirov i da nema dlake na jeziku, ali ostali su večeras bili u krivu: on nikad nije bio bespotrebno okrutan.

- Zašto toliko mrzi vještice?

- Ne poznajem detalje, ali mislim da mu je obitelj ozbiljno nastradala zbog jedne vještice. Osim toga, nema tog Lykaea koji vjeruje vješticama. Mislim da ih se instinktivno malčice i pribojavaju.

- MacRieve mi ne izgleda kao netko tko se plaši bilo čega.

- Istina, u borbi je uvijek u prvim redovima, prvi dočekuje neprijatelja. Ali s tvojom vrstom... -

Udaljio se i rekao tišim glasom: - Jednom sam ga vidio kako polako prelazi ulicu i sklanja se s puta,

nesvjesno, čak jednoj gatari. Uopće nije bio svjestan toga.

- Nema šanse! - Netko je promrmljao u snu, a ona je tiše kazala: - Znači da ga je onda večerašnji napad stvarno uzdrmao i ne mislim ovdje na puku igru riječima.

Osmjehnuo se otkrivajući pravilne zube i kratke očnjake. - Da, ali takav ti je Bowen: on će to brzo stresti sa sebe.

Dok je razmišljala o onome što je upravo doznala, Rydstrom je rekao: - Zapamti jednu stvar ako ikad naletiš na njega ili bilo kog drugog Lykaea. Ključ za njihovo razumijevanje jest činjenica da su oni doista *poput vukova*. Ako se provede dovoljno vremena s njima, to se da lako primijetiti.

- Kako to misliš?

- Jesi li ikad čula za Instinkt Lykaea?

Kimnula je. - Posjeduju vučji duh ili tako nešto. Zbog toga zavijaju na mjesec, grizu svoje partnerice, grebu se na nedoličan način, bla, bla...

Iz nekog razloga djelovao je zadovoljan njezinim površnim odgovorom. - Ipak je malo složeniije. Ali sutra ćemo detaljnije o tome. - Legao je na bok i sklopio oči. - Naspavaj se. Putovanje koje nam predstoji bit će zamorno

Satima kasnije, Mari je još uvijek bila budna, gladnija i počela je drhtati. Iako se nalazila u bijednom stanju, mislila je da ipak može sve prespavati...

- *Dođi do mene* - čula je glas iz daljine.

Hitro je ustala žmirkajući prema sjenama. Na ulazu u špilju opazila je kako u tmuni sjaje nečije tople, jantarne oči. Vratio se!

- Ah, ipak si uzbuđena zbog mog povratka - promrsio je. - Srce ti se uznemirilo na sam zvuk moga glasa.

Kakav bezobrazluk! - To je stoga što sam voljna baciti te još malo uokolo. *Nikad* mi to neće dosaditi. - Hladno ti je i još si mokra. - Ništa ti ne promiče.

- Donio sam ti hranu.

Gotovo je povratila od pomisli na želatinu i zelene banane, ali tad ju je miris nečeg kuhanog, nečeg *božanstvenog*, jednostavno preplavio. - Kakav je to miris? - upitala je dok su se ostali počeli buditi jedno po jedno.

- Tvoja hrana, Mariketa - odgovorio je. - Prava gozba. - Pokraj mjesta gdje je stajao na samom rubu špilje opazila je nešto što je izgledalo poput ribe s ražnja i potočnih rakova, kao i neku vrstu pečenog mesa položenog na glatki komad drva. Sočno voće ležalo je na obilatoj hrpi, a nije spazila nijednu zelenu bananu.

Slina joj se počela skupljati u ustima, a Rydstrom je promrmljao: - Čini mi se da te tvoj Lykae nastoji zadiviti. Ako već ne može uzeti, onda će bar pokušati iskušenjem.

- Začepi, demone - rekla je i on se nasmijao.

- Ima dovoljno hrane za sve i namjeravam se s vama pogoditi za nju - rekao je MacRieve.

- Što želiš? - upitala je Tera trljajući oči.

- Vjerojatno ste prislušivali i čuli da je ova mala vještica bacila na mene dodatnu kletvu, kletvu zbog koje ju doživljam kao svoju družicu. Zato je neću ispuštati iz vida - *pratit ću je* na povratku iz džungle i boriti se sa svakim tko mi pokuša stati na put. Kad posložim planove za nju i ona se složi s njima, i vi ćete se također usuglasiti. Nema mijesanja.

- Kakvi planovi za mene? - Mari je zahtijevala odgovor prekrivši ruke na prsima.

- Postoje tri mogućnosti, Mariketa. Prva, zanijeći da si bacila kletvu na mene. Druga, priznaj istinu i skini je. Ili treća, zakuni se kako tijekom naše avanture nećeš opet koristiti magiju, blizu mene ili na meni te da ćeš se pripremiti na to da sad imaš partnera.

- Što to točno znači?

- Ukratko, ja ću ti se pobrinuti za hranu, štitiću te, a ti ćeš raditi sve što ti ja kažem. - Ispljunula je zalogaj, a on je kazao: -Jednom kad iskušiš da ti netko poput mene, moćan i zapovjednički nastrojen Lykae, svako malo naređuje, mislim da ćeš učiniti sve što je potrebno kako bi me se riješila.

- Pa ja te se *već* želim riješiti! - viknula je. - Radije bih pristala na prokletog inkuba i još bih mu se vedro nasmiješila i pozdravila ga poljupcem.

- Ah, to boli, vještice - rekao je a da uopće nije zvučao povrijeđeno.

- Pa i da sam učinila ono za što me optužuješ, ne znam kako bih to sad poništila. Vidio si iz prve ruke kako malo kontrole posjedujem nad vlastitim moćima.

- U nevolji se čovjek svačega dosjeti. Ako ti se dovoljno zgađim, siguran sam da ćeš nešto smisliti. Ili jednostavno možeš poreći da si mi to učinila.

- Mari, reci mu samo da to nisi učinila - rekla je Tera.

Nije mogla! - Vjerujem da nisam. Ali ja... Ja se ne mogu zakleti u to.

- Onda ti preostaju dvije mogućnosti. Odluči se. - Potom se obratio Rydstromu: - Imat ćeš gozbu i još jednog mužjaka koji će je čuvati, samo ako se ne budeš miješao u to da se ponašam prema njoj kao da je moja.

Mari se osvrnula po špilji. *Oni stvarno razmatraju ovo!* Svi osim Cadea koji ih je promatrao proračunatim i uznemirujućim pogledom. - Svi ste poludjeli. Ja njega prezirem - pogledala je MacRievea ravno u oči i odbrusila: - Ako misliš da ću spavati s tobom, onda si pukao, poremećen si.

- Uopće te ne moram *poticati* da spavaš sa mnom - prekinuo ju je samodopadnim tonom. - To ne spada u ovaj dogovor.

- Nikad neću pristati na to. Nikad...

- Prije nego što odlučiš - uskočio je MacRieve - znaj da bih se pobrinuo, da si moja družica, za sve što ti je potrebno da se osjećaš udobno. - Usne su joj se razdvojile kad je izvukao *njezinu torbu* iza sebe i počeo kopati po njoj. - Na primjer, tvoja četkica za zube. - Podignuo je ružičastu četkicu.

Uzeo joj je stvari iz auta? I prekopavao po osobnim predmetima.

Već je vidjela MacRieveovu žestinu, a sad joj se pružio i pogled na njegovu lukavu i prepredenu stranu. Shvatila je ono o čemu joj je Rydstrom pričao. MacRieve je izgledao... *vučje*.

Onda se sjetila što još ima u toj torbi. *Oh, velika Hekato*. Osjetila je jezu duboko u trbuhu. Mari je tu držala i neke osobne stvari - intimne - vrlo osobne stvari. Poput šminke koja zapravo nije šminka.

- Ili ovo. - Ravnodušno joj je pokazao flaster za sprječavanje trudnoće. - Ne znam o čemu se radi, ali znam da bi ljudi koji koriste flastere, iz bilo kojeg razloga, mogli poželjeti nove. - Potom je na red došao iPod. - Shvatio sam da ženke tvojih godina ne mogu izdržati dugo bez slušanja glazbe, inače postanu nerazumne i s njima se jednostavno ne može sporazumjeti. A koliko si dugo ti izdržala bez ovoga? - Izvukao je plavu bocu i protresao je. - Imala si i nekoliko boca Orangine u džipu. Očito ti se sviđa, zar ne?

Samo nemoj Oranginu! Slina joj se opet počela skupljati u ustima.

- Ovdje je i zlato Maja kojeg bi se vjerojatno htjela dočepati. - Podignuo je tešku perjanicu.

Zapanjujuće.

Sjetila se daju je vidjela u odsječenju inkubovoj ruci, kao da ju je nudio, ali je poslije pomislila da se zagubila u krateru. Ako bi joj MacRieve dao inkubovu perjanicu, to bi joj bila prva plaća otkako je postala mistična plaćenica.

Ne, odupri mu se! Ponašati se kao njegova družica? Ispunjavati njegove zapovijedi? Mogla se suzdržati od hrane i Orangine. Može se oduprijeti i *zlatu*, ali on je opet nastavio kopati.

Pronašao je *taj predmet*. Ali možda ipak ne zna čemu to služi...

- A evo i tvoje *šminke* - rekao je s opakim sjajem u očima. Oh, ne, on zna što je to i sad se poigrava s njom. Umrijet će od ovolike uvrede!

Lice joj se zažarilo kad je dometnuo: - Sigurno osjećaš ljutu potrebu nakon tri tjedna bez ovoga.

Poigrava se mnome... - Vraćaj moje stvari - rekla je kroz stisnute zube. - Odmah!

- Dođi k meni, pristani na moje planove i učinit ću to. Do petka ćemo se vratiti u civilizaciju. Dotad ću se prema tebi ponašati kao da si moja.

Hrana, suha odjeća, četkica za zube, nedostatak gorkog poniženja...

- Daj mi jedan dan - usprotivila mu se. Uzvratio joj je nepokolebljivim tonom: - Do petka.

Dugo je oklijevala, a on se ponašao bezbrižno i suzdržano, kao da bi samo slegnuo ramenima

ako bi ga odbila. Ali kad ga je pažljivije pogledala dok je čekao njezin odgovor, otkrila je nešto više.

Bowen MacRieve susprezao je dah.

Koristila ona magiju ili ne, sigurno ne misli ostati bez aduta u ovoj razmjeni. On je, iz nekog razloga, silno želio postići dogovor. To joj može dobro poslužiti.

Kad se prisilila ustati, Cade ju je upitao: - Ne misliš se valjda složiti s ovim? Spavati s njim zbog neke ribe? Ako se radi o tome, pričekaj pola sata i ja ću se vratiti s ulovom.

- Rekao sam da seks nije dio ovog dogovora - zarežao je MacRieve. - Slušaj, Cade, zašto bih pravio pogodbu da nekakvu ženku uvučem u krevet, kad ih jedva mogu odbiti od sebe?

Mari je podignula obrve znajući da hvata samo površni smisao njihova razgovora. Osjetila je i da Cade samo čeka trenutak da krene u napad.

Došla je do MacRievea, stavila stvari u torbu i samodopadno toptala po zemlji do njega. Otišla je dalje od mjesta koje joj je on naznačio, a on ju je jednostavno privukao bliže. - Pomirila se sa sudbinom - rekao je ostalima dok je pružao Mari širok list krcat ljuskastom ribom. - Pristanite na to da se nećete miješati u naše putovanje. - Izvadio je krupni, nasjeckani avokado.

- Mariketa, ti ovo ne moraš raditi - rekla je Tera iako je stalno gledala u hranu.

Marije uzdignula bradu. - Ne. Učinit ću to. Ako sam preživjela nešto toliko ogavno kao što je zarobljeništvo s inkubima, onda ću sigurno moći podnijeti čak i jednog Lykaea na nekoliko dana.

Tierney je rekao: - Pa, ja neću čekati pozivnicu. - Kad su on i Tera navalili na ponuđenu hranu, Cade je izišao iz špilje. Izgledao je kao da želi nekoga ubiti.

- Vratit ću ti ja za ovo - Mari je šapnula MacRieveu. - Ne moram koristiti magiju da požališ što si me nastojao poniziti.

- Znao sam da bi te "šminka" mogla dovesti pameti. A nisam je uopće morao uključiti.

Obrazi su joj se iznova zarumenjeli. - Jesi li završio?

- Ne mogu ti to reći. - Prošlo je nekoliko trenutaka, a onda se sagnuo i šapnuo joj na uho: - Kad pojedеш to, uživat ću u tome da ti pružim ugodnu, dugotrajnu kupku...

- Još uvijek ne razumijem zašto nismo mogli prespavati u onoj špilji - rekla je Mari dok ju je MacRieve izvodio u noć.

- Zato što je moja špilja bolja od one.

- Sad stvarno shvaćam sve. - Kiša i buka cvrčaka i žaba koja je odjekivala iz niskoga žbunja svuda oko njih natjerala ju je da povisi glas. - Je li daleko? - Kad je odmahnuo glavom, rekla je:

- Zašto te onda moram držati za ruku dok idemo kroz džunglu? Ova staza izgleda mi kao da ju je iskrčio traktor.

- Krenuo sam ovim putem dok si jela kako bih se uvjerio da je sve sigurno. Odnio sam onamo i tvoje stvari - kazao je dok ju je usmjeravao prema osvijetljenom ulazu špilje.

Kad su ušli, čuli su mahnito klepetanje krila među sjenama, a potom se sve stišalo. Unutra je gorjela vatra. Pokraj nje je opazila da je on već raspakirao neke stvari, a postavio je i jednu slamaricu. - Pa, tebe se nikako ne može nazvati pesimistom, MacRieve.

- Istrgnula je ruku iz njegove. - Mislim da te tvoje ludilo ipak obmanulo.

On se samo naslonio na zid, doimljući se zadovoljno što je gleda dok sama istražuje okoliš. Čitala je o ovom dijelu Gvatemale i znala je da se ovdje širi golema podzemna mreža vapnenačkih jama.

Iznad njih se nadvio visok svod s kojeg su se spuštali stalaktiti.

- Što je toliko posebno u ovoj špilji?

- U mojoj žive šišmiši.

Duboko je udahnula. - Ako se držim tebe, onda mi ne gine *samo* najbolje.

- Gdje su šišmiši, tu je manje komaraca. A ovdje imaš i kadu u kojoj možeš uživati. - Skrenuo joj je pozornost na dublji i udaljeniji dio špilje. Podzemni vrutak s pjeskovitom obalom vijugao je kroz jamu. Zjenice su joj se proširile. Pokraj izvora nalazio se bazenčić veličine malo *većeg jacuzzija*, a uz rub je stajala posložena njezina kozmetika, frotir za lice i ručnik. Torba puna čiste odjeće bila je odmah uz rub.

Mari je vrisnula od sreće ugledavši sve to i sagnula se odmah razvezati vezice čizama. Kad ih se riješila, počela je skakutati na jednoj nozi dok je s druge skidala čarapu. Zastala je samo kad je došlo vrijeme da skine hlače.

Pogledala ga je i opazila sjaj iščekivanja u njegovim očima. - Ti ćeš me, naravno, sad ostaviti samu.

- A mogu ti i pomoći.

- Dovoljno sam se puta okupala sama pa mislim da ću nekako uspjeti i sada.

- Umorna si. Zašto mi ne dopustiš da ti pomognem? Sad kad opet imam obje ruke, žarko ih želim iskoristiti.

- Ostavi me samu ili se uopće neću okupati.

- U redu. - Slegnuo je ramenima. - Otići ću zato što nema šanse da te *pustim* da budeš neuredna. Zovi me ako ti što zatreba.

Isuviše lagano. Znala je da će on lako odustati, ali nije mogla odoljeti zovu vode. Skinula se, bacila hlačice, donje rublje, top i iskorišteni flaster na jednu hrpu koju je kasnije namjeravala spaliti. Potom je ušla uzdišući od užitka.

Voda nije bila vrela, bila je mlaka i pružala joj je izvanredan osjećaj usred vlažnog špiljskog zraka. Zaronila je i zaplivala do ruba. Na sve je mislio - četkica, pasta, šampon i regenerator. Istisnula je pastu na četkicu i počela pažljivo četkati svaki zub.

Nakon toga utrljala je tekući sapun na frotir i njime izribala svaki centimetar svoga tijela. Završila je s drugim pranjem i ispirala kosu kad se MacRieve ležerno ušetao. Bio je bosonog i nosio je samo iznošene traperice te medaljon na vratu.

Zaronila je dok joj voda nije došla do vrata. - Rekao si mi da ću imati privatnost - srdito mu je kazala. - Obećao si. - Ona uopće nije bila sramežljiva, ali ga isto tako nije htjela zadirkivati zamamnim tijelom u kojem on nikada neće uživati.

- Da, ja sam održao to obećanje. - Vidjela je pod svjetlom vatre da su mu prsa razvijena i mišićava te da ih je pokrивao sitan sloj zlatnih dlačica na preplanuloj koži. - Nema šanse da te sad ostali mogu vidjeti.

- Mislila sam i na privatnost naspram tebe.

Namrštio se kao da govori gluposti. - Partneri imaju drukčije shvaćanje privatnosti - rekao je i nonšalantno skinuo traperice, ostavljajući izvanredno oblikovano tijelo potpuno golim.

Ostala je zabezeknuta i mogla je samo zuriti u kožu i nabrekle mišiće. Pogled joj se spustio niže, prešla je preko isklesanog torza i došla do tamnijih dlačica ispod pupka. Očima se spuštala niže, kao da je omamljena, do ogromnog ukrućenog spolovila.

Već je osjetila koliko je krupan, ali nije bila spremna svjedočiti ovakvoj veličini. Penis mu je rastao iz sekunde u sekundu dok je ona zurila u njega, izduživao joj se pred očima. Počeo je još brže disati, a ona kao da nije mogla skrenuti pogled.

Krupan glavić koji je ranije nakratko dodirnula ovlažio se i butine su joj se, kao u odgovoru na to, tako snažno stegnule da je gotovo vrisnula.

Znala je što se događa - patila je od besmrtničkog fenomena *pretjerane nadraženosti*.

Preobrazba iz smrtnika u besmrtnika označava vrijeme nelagodne prilagodbe. Vid i osjet mirisa značajno se izoštre, čak se i osjet dodira pojača, pa ipak smrtnicima u preobrazbi treba vremena da se prilagode razlikama. \

Ukratko, osjeti su je bombardirali i to je bio problem.

Zato što nadljudski osjeti podrazumijevaju i nadljudsku požudu.

- Bogova mi, Mariketa - zarežao je. - Mogu *osjetiti* tvoj pogled na njemu.

Konačno se prisilila i odvrtila pogled. Čim se okrenula od njega, čula ga je kako ulazi u vodu. Uzdahnula je i požurila prema rubu izići, a on ju je uhvatio rukom oko struka.

- Pusti me! - zahtijevala je i borila se, nakratko zapanjena kamenom čvrstinom koja ju je bola.

- Uživam u tvom meškoljenju, ali nemoj toliko udarati. Ah, pazi da me ne lupiš u jaja! U interesu nam je da funkcioniraju kako treba.

Bolno! - Gade jedan, prestani me probadati *tim!*

- Ako se nastaviš migoljiti, vještice, ja neću uspjeti umiriti kukove.

Sledila se, ostala bez daha i shvatila da se s njim ionako ne može boriti. I on je također otežano disao, ali ne od napora. Osjetila je topao dah na vratu i ušima pa zadrhtala, a bradavice su joj se ukrutile pod njegovom rukom.

- Ovdje ti treba moja pomoć iako to ne želiš priznati.

- Misliš da se ne znam sama oprati?

- Zube si četkala dobrih deset minuta, a kosu si dvaput oprala i vjerojatno bi se to opet otešlo u trećem pokušaju, ali ruke su ti se sigurno umorile.

- Uopće *nisu!*-*Jesu*. - Dobro sam.

- Oh? Pruži mi ih onda da ih vidim.

Zakolutila je očima i podignula ruke. Kad je on počeo psikati, oborila je pogled. Nokti su joj bili prljavi! Lice joj se odmah zacrvenjelo. Proklet bio!

Okrenuo ju je, a ona je prekrila grudi rukom. Dopustila mu je, zureći u svod, da joj opere jednu pa drugu ruku. Iskoristio je pjenu i izmasirao joj svaki prst od vrha do dna.

Kapci su joj otežali kad joj je počeo čvrstim pokretima palčeva masirati dlanove, prvo jedan, potom drugi. - Ruke su ti tako sitne - rekao je glasom koji je bio ugodno tih i razgovijetan. - Ali lijepe. - Jedva se suzdržala od drhtaja.

Napokon ju je pustio i ona je posramljeno zateturala. Kad je ponovno otvorila oči, skupljajući energiju da mu se iznova odupre, opazila ga je kako prelazi palcem po vapnencu.
- Zašto to radiš?

- Otupljujem rubove. Pruži mi opet te lijepe ručice. - Uslijedila je nova runda masaže sve dok se otpor u njoj nije potpuno povukao od užitka. Promatrala mu je lice dok je pažljivo zavlacio tupu kandžu pod svaki njezin nokat. Obrve su mu se nabrale od usredotočenosti dok je pažljivo obavljao svoju zadaću, kao da mu je to jako važno.

- Eto ga - rekao je kad je završio. - A sad je na redu ta tvoja griva. - Opet ju je okrenuo.

Još uvijek je bila opuštena i voljna surađivati pa se prepustila njezi. On je uvukao kandže i masirao joj glavu toliko dugo dok nije osjetila da se sva rastopila. Znala je da to opet obavlja onako usredotočeno kako on zna jer je htio savršeno ispuniti zadatak. Jedino što nije znala jest razlog.

Ako je ovako nastoji mučiti i učiniti toliko jadnom da skine s njega drugu kletvu, onda loše obavlja svoj posao.

Ali MacRieve sigurno ne vjeruje da je ona njegova. Zar bi uopće mogao vjerovati u to?

Dok joj je utrljavao šampon u dugu kosu, rekao je: - Vidiš, Mariketa, nije tako strašno. Da si znala da ću te ovako tetošiti, sigurno te ne bih morao ucjenjivati.

- Nisi imao nikakvo pravo kopati po mojim stvarima.

- Upozorio sam te da ćeš me smatrati bahatim. Ipak mi je čudno da su mi iskrsnula dodatna pitanja umjesto odgovora kad sam pretraživao tvoje stvari. Čemu služi onaj flaster iz torbe?

Slegnula je ramenima. - Protiv trudnoće.

- *Kontracepcija?* - hitro je upitao. Savršeno.

- Pa što onda? - Ukočila se. - Zar sad misliš da sam laka? - Taklo te u žicu, Mariketa?

- Većina momaka mojih godina doživljava tetovažu na mojim leđima i flaster na ruci kao oznake za drocu.

- Drocu? Oh, shvaćam. - A ja to nisam. Droca.

- Naravno da nisi - složio se, nastojeći da mu se u glasu ne osjeti koliko ga ovo zabavlja.

- Većina momaka tvojih godina samo se nada da jesi. A da kojim slučajem i jesi, oni ne bi znali što s tobom.

- Koliko je tebi točno godina, MacRieve?

- Dvjesto, dodaj ili oduzmi koju.

Ponovno ga je pogledala, kao da procjenjuje šali li se. Kad je podignuo obrve, rekla je: - Velika Hekato, pa ti si *relikt*. Zar ne moraš otići u neki muzej kao izložak?

Zanemario je njezine primjedbe. - Još jedna zagonetka: u torbi ti nisam pronašao žilete, a pazuhu i noge su ti glatki.

- Obavila sam to laserom - rekla je i dometnula: - Mogu te *čuti* kako se mrštiš, djedice. - Iznenadila ga je jer se doista mrštio.

Ništa mu više nije objasnila, ali on nije propustio priliku. -Čovjek se pita gdje si se još tako dobro uredila. - Zadrhtala je od tog mrmljanja na uho. - Već se radujem što ću te opet dirati po tom mjestu.

- Ha! Zašto misliš da ću ti ja to *ikada* dopustiti?

- Znam da si požudna. A oduzeo sam tvoju sitnu alternativu. Bacio sam je u rijeku. - Uzdahnula je, a on je kazao: - Trebala mi je minuta da shvatim što je to, a potom minuta da povjerujem kako ga imaš. A tek zamišljanje kako ga koristiš? Bio sam u takvom stanju da sam jedva mogao trčati bez spoticanja.

- Opet me pokušavaš posramiti. Prestani s tim. Neću se sramiti zato što sam poput svake druge djevojke mojih godina.

- Ja ne želim da se ti sramiš bar ne u takvim stvarima. Znam i to da ćeš se uskoro pretvoriti u besmrtnicu, a nagon je onda sigurno silan. Zapravo, većinu žena zbune sve te nove žudnje - kazao je. - Najbolje je da ih čvrsta ruka vodi kroz besmrtnički seks.

- Kladim se da bi ti rado volontirao.

Uzdahnuo je i rekao ojađenim tonom: - Ako baš moram... A sad se ponovno nasloni da ti isperem kosu.

Zastala je, a onda ga poslušala. Nagradio ju je vodom koju je prethodno zagrijao u limenoj posudi. - *Ooh* - nježno je uzdahnula, a njemu se od toga batina još više napela.

- Tako si putena. - Kad joj je isprao kosu, rekao je tišim glasom: - Da nisi toliko umorna, nekoliko bih te puta doveo do orgazma.

Uspravila se naglo i ošinula ga kosom po bradi i vratu.

- To se neće dogoditi! Ja sam naučila lekciju s tobom! - Udaljila se. - Gdje ti prođeš, tu trava ne raste.

- Kako to misliš?

- Predala sam se poljupcu, a potom sam se našla u grobnici s prastarim zlom koje me tjeralo da pijem krv. Sve je u uzroku. Kad se sve doda i oduzme, ti jednostavno donosiš nevolje.

- Uvjerit ću te u suprotno tijekom vremena koje ćemo provesti zajedno.

- A kako to namjeravaš izvesti? - upitala ga je podrugljivim tonom. - Tako što ćeš me dobro, stvarno dobro okupati?

- Ne, planiram iskoristiti svoj lopovski šarm da te zavedem. - Ali ti nisi šarmantan.

Bahato se nasmijao iako nije bio nimalo zadovoljan što mu je ovo kazala. -Još se nisam ni počeo truditi oko tebe. A sad se vrati na tebi je red da me okupaš.

Mari se namrštila na njega. Nije joj se sviđao ovaj novi, flertovski pristup MacRievea jer je, kvragu, doista posjedovao određeni grubi šarm. - Zaboravi na to. Izlazim i ne želim da me gledaš.

Skupile su mu se obrve i on ju je razočarano pogledao, kao da mu je oduzela igračku - i to bez ikakva valjana razloga.

- To je najmanje što možeš učiniti za mene.

Kad je konačno okrenuo krupna leđa prema njoj, ona ponovno nije mogla odvojiti pogled od vlažne kože i mišića. Snažno je odmahнула glavom, izletjela iz vode, sagnula se prema položenom ručniku i prekrila se njime.

Kleknula je pokraj torbe i počela je pretraživati tražeći nešto u čemu bi mogla spavati. Imala je jednu široku majicu. Gdje je? *Čekaj...* Zažmirila je prema njemu i opazila kako drhtavom rukom trlja lice - kapci su mu bili teški.

- Gledao si me dok sam izlazila, zar ne? - upitala ga je nehajno i opazila da mu ne vidi desnu ruku pod vodom te da su mišići te ruke bili u punom pokretu.

- *Naravno*, gledao sam - odgovorio je bez ikakva srama. - Opisao bih taj prizor kao onaj koji ti može promijeniti život. Onda sam počeo razmišljati je li moguće da se kurac toliko digne da ga se više ne može ukrotiti.

Pogledala je u svod ljutita što joj se obraća na takav način. - Jesi li uzeo moju majicu za spavanje iz torbe?

- Aha. I našao sam još neke svilene stvarčice koje bih želio vidjeti na tebi. - Besraman, prepreden vuk.

Mari se ugrizla za usnu dok je promatrala tri kompleta donjeg rublja koje je on već vidio - i vjerojatno dodirivao i tko zna što još radio s tim: jedan za *regeneriranu nimfomanku*, drugi za *kurvu* i treći za *zaigranu kurvu*. Baš slatko. *To je posljednji put da će ići kupovati donje rublje s Carrow.*

Ustala je, prošetala do torbe i uvukla ruku kako bi pronašla najširu moguću majicu. Kad je izvukla jednu, opazila je savijeno pismo slomljena voštanog pečata. Rukopis se vidio i s vanjske strane i bio je ženski.

Koja to ženska njemu piše pisma? I što je u njima tako posebno da ih je odlučio ponijeti na putovanje?

Pomislila je da izlazi iz vode pa je zatvorila torbu. Čula ga je iza sebe kako stresa kosu na vučji način i osjetila nekoliko kapljica vode na sebi dok je ustajala.

Bila je leđima okrenuta prema njemu i omotala se ručnikom nastojeći se odjenuti a da ništa ne otkrije.

- Iako bih ovo mogao gledati cijelu noć, nemoj se truditi, vještice. Već sam ti vidio svaki centimetar tijela.

Pogledala ga je preko ramena ne znajući je li zadovoljna ili nezadovoljna time što je navukao traperice. - Kako to misliš?

- Dovoljno sam visok. Kad sam stajao iza tebe, samo sam trebao spustiti pogled. A vid mi je tako izoštren da lako mogu gledati i ispod vode.

Ona nije bila sramežljiva, a ovo skrivanje tijela poput rumene djevice ionako nije njezin stil. - U tom slučaju... - rekla je i spustila ručnik.

Zasiktao je. Kad se ponovno počela oblačiti, on je promrsio: - *Dakle, nisi stidljiva?*

Stidljiva? *Girls Gone Wild* su naspram nje i njezinih prijateljica izgledale poput cirkusa. - Samo sam milosrdna prema starim vukodlacima.

Sočna, obla guza, glatka bedra, vitka leđa i struk... BoWe nikad u životu nije vidio zamamniju figuru. A proživio je mnogo, jako mnogo. Bio je svjestan da ga je tijelo dvadesetogodišnje vještice opčinilo.

A kad se gola sagnula prema ručniku? Da se nije već pripremio za takav prizor od kojeg zastaje dah, utopio bi se, ošinula bi ga munja.

Sad je gledao kako odijeva opako, svilenom donje rublje i grudnjak, suzdržao se od uzdaha i samo nastavio promatrati. - Nikad nisam pomišljao da se pojam "zategnute guze" može primijeniti i doslovno.

- Mislila sam da te nije briga za moju guzu. Koliko je meni poznato, rekao si da sam mršava na najvažnijim mjestima.

- Ti si isto kazala za mene. *Očito* smo se oboje prevarili. A do tvoje guze mi je jako stalo. Privrženost raste iz minute u minutu.

Uputila mu je pogled i odjenula košulju kojoj je zavrnila rukave jer joj je bila preširoka. Namrštio se kad je izvukla drugi flaster i zalijepila ga s unutarnje strane lakta. Da je znao čemu služe kad ih je pronašao, odmah bi ih bacio.

Kontracepcijski flaster. Ta prokleta stvar kao da ga je dražila.

Stavio je još drva na vatru i sjeo na slamaricu vabeći je da mu se pridruži. - Dođi, vještice, osušit ću ti kosu.

- Mogu i sama.

- Ovo je dio dogovora na koji si pristala.

Uzdahnula je i pridružila mu se. Vani je kiša ponovno počela lijevati po krupnom lišću. Unutra je pucketala vatra koja je pružala zlatan sjaj njezinoj crvenoj kosi kroz koju je on prelazio prstima sušeći krupne kovrče. Sad mu je, kad ju je okupao, božanstven miris njezine kose i kože preplavio osjetila.

Da, ona je ovo mogla i sama obaviti, ali on se nije htio odreći ovakvih zadataka. Zadovoljavale su ga na jedan nov način, umirivale neprekidnu žudnju s kojom se borio godinama. Naposljetku, nije više patio od silovitog osjećaja da nešto mora žurno uraditi - odnosno, pronaći način da vrati družicu.

Osjetio je kako su mu kaptici otežali, ne samo od požude već i od *zadovoljstva*. Gotovo je zaboravio što znači biti zadovoljan. Još ga je mučila želja da je posjeduje, ali on je uživao čak i u tome. Radije će istrpjeti neispunjenu požudu s nadom da će je ipak utažiti nego beznadnost zbog koje je tako dugo trpio.

Otkrio je da može odložiti na stranu svoju suzdržanost i samo uživati u ovome, osjećao je da se nalazi točno tamo gdje mu je i mjesto. Postalo mu je tako ugodno da nije mogao vjerovati svojim očima kad je opazio da su se suze počele slijevati niz njezino lice.

- Kvragu, Mariketa. Zašto plačeš?

Obrisala je obraze. -Ja sam tvoja neprijateljica. Trebalo bi ti biti drago što se osjećam ovako jadno.

- Trebalo bi mi biti. Ali nije. - Ona se *osjeća... jadnom?* Razmišljao je što bi još mogla poželjeti. A već je pomislio da su napredovali. - Pa što ti treba? Da ne budeš nesretna?

Trznula se i odmaknula od nje, a on joj je u zadnji tren izvukao prste iz kose da je ne počupa. - Ne podnosim ovo! Ta tvoja ljubaznost... zbunjuješ me, a tako sam umorna i toliko te *mrzim*. - Suze su joj se i dalje slijevale niz lice.

- Kvragu, prestani plakati, Mariketa.

Tad se podigla na koljena i lupila ga po ramenu. Izraz njezina lica odavao je iznenađujuće olakšanje pa ga je nastavila udarati, šamarati i šaketati. - Ostavio si me tamo! -

Zjenice su mu se suzile dok je primao udarce, ali je nije zaustavljao. - Vratio si se samo kako bi ozdravio.

- Da mogu ponoviti tu noć, drugačije bih uradio.

Napokon joj je ponestalo snage, slabašno ga je ošamarila i sjela. Promrmljala je zapanjenim tonom: - Ti si me jednostavno... *napustio*.

Vještica je bila razmetljiva i nije se sramila pokazati svoje moći - vrat ga je još uvijek bolio od njezina napada. Ipak se pitao je li osjetila nevjericu kad je kamena rešetka pala, ne samo zbog škripca u kojem se našla nego i zbog činjenice da je upravo on krivac za to?

- Ti si mi sama kazala da se ne smijem žaliti jer se radi o natjecanju. Rekla si da je sve pošteno.

- I jest pošteno. Ipak, ne želim da me zavede muškarac koji me tako povrijedio. Gledao si me u oči i zarobio me, prepustio me samom paklu. Zar misliš da je onda moguće da se poželim probuditi pokraj tebe? Ili da te gledam dok vodimo ljubav? - Položila je dlan na čelo, a njemu je palo na pamet da je sad toliko iscrpljena da uopće neće birati riječi. - Mislila sam da si drukčiji.

- Teško mi pada žaljenje zbog onoga što sam ti učinio. Eto, možeš uživati u spoznaji da me tvoja kletva ozbiljno pogodila. - Ispustio je dugačak uzdah. - U minskom polju sam se borio protiv vampira i Valkire. Prokleti vampir sredio je stvar tako da mina eksplodira točno ispod mene. Izgubio sam oko, a pola lica mi je razneseno. Oveći šrapnel zabio mi se u prsa. Samo su mi se gomilale ozljede koje nisu mogle zacijeliti. Ovaj bi te podatak trebao usrećiti.

I dalje je plakala šmrcajući i izgovarajući njegove riječi: - Trebala bi. Ali nije.

Kvragu, ovo postaje nepodnošljivo. Nije imao pojma što reći ni iskustva da umiri žensku koja plače. T ako na kraju nije ništa kazao, samo ju je položio na slamaricu i dlanom joj prekrpio rame.

Ona je ošamućeno zurila u vatru, on je sjedio iza nje, gladio joj kosu i sklanjao je s njezina lica dok joj je palcem brisao suze. Kad je dotaknuo vršak špicastog uha, ono se trznulo.

Napokon su joj kapci otežali. Ali suze su nastavile padati i kad je sklopila oči. Promrmljao je sebi u bradu: - Kvragu, vještice, nemoj... boli.

Znao je da je zaspala kad je počela duboko i ravnomjerno disati pa je oborio pogled i počeo je pažljivo promatrati. Mali vilinski nos bio je prekriven sitnim slojem pjegica, a brada je imala ljupko tvrdoglav oblik. Svilena crvena kosa kovrčala se oko lijepo oblikovana lica.

Rubinske usne bile su joj blago razmaknute dok je spavala. Predivna, iako malena ženska.

I, neka mi bogovi budu na pomoći, ona bi mogla... biti moja.

Nije se mogao oduprijeti želji da se spusti uz nju. Omotao je ruke oko nje, a kad je nježno privukao njezino sitno tijelo, ona je uzdahnula. Dodirnuo joj je vrat nosom, čisto da ispita situaciju. Uho joj se opet trznulo i ona mu se primaknula. Čak se i u snu ponaša kao da je njegova.

Znao je dvije stvari: prvo, seks s njom bit će nešto što nije mogao ni zamisliti, i drugo, mora steći povjerenje u nju, što znači da treba strgnuti onaj flaster prvom prilikom.

Mari se probudila u gluho doba noći, a iz nekog je razloga osjetila silnu potrebu da pročita pismo koje mu se nalazilo u torbi. Bojala se da je taj razlog, nakon svega što je s njim prošla, ipak ljubomora.

Sumnjala je u to da se probudio nakon što se ona digla sa slamarice, ali on nije ništa govorio dok mu je kopala po stvarima. Kako bi i mogao išta kazati kad je i on prekapao po njezinim stvarima?

Ponovno je izvukla pismo i otvorila ga mršteći se kad je doznala da ga je poslala Valkira Nix i da je namijenjeno *Mari*. Zašto joj ga MacRieve nije dao? Umjesto toga, taj gad slomio je pečat i pročitao ga!

Pogledala je prema njemu i brzo pročitala sadržaj.

*Mariketa,
sretan ti skori veliki rat!
Gledaj, imam jedan dar za tebe.
Ključ sudbina... komad slagalice za Vješticu u Zrcalu.
Uvijek privržena,
Dama Nix,
Pravalkira
Moja majka me savjetuje kako ne bih stala
Blizu zrcala;
Boji se da opazila ne bi
Malenu vješticu sličnu meni.
Crovenim, crovenim usnicama ona će šapnuti
Upravo ono što ne bih smjela znati!
P. S. Još uvijek mi duguješ pedeset zelembaća.*

Koji je ovo vrag?

Kakvo zrcalo? Da nije zrcalo Mariketina majke? Zašto Nix misli da je Mari ovo potrebno?

Mari poznaje Nix cio život i bila je svjesna da, iako Nix često djeluje zbunjena, ta Valkira ništa ne radi bez razloga. Zapravo, Mari je provela dovoljno vremena u njezinoj blizini da zna kako *sve* što ona radi - bez obzira na to zvuči li ludo ili nepovezano - ima neki razlog, bilo da se radi o slučajno izgovorenoj riječi ili o nehotičnu dodiru.

Prošla je pokraj MacRivea i vatre razmišljajući o tome i stigla do vode. Sagnula se uz bazen i počela zuriti u glatku površinu pitajući se da ovo nisu možda magične riječi.

Mari je bacala kletve po principu pokušaja i pogreške, a vještice su najranjivije naspram tuđih kletvi upravo onda kad bacaju vlastite. Kletve otvaraju vrata kroz koja svašta može ući.

Kao što ju je Elianna učila: "Posegni za moći i tvoja će moć postati ranjiva."

Marina nekontrolirana, gotovo *beskorisna* moć. Što uopće ima izgubiti? Osim sposobnosti da MacRivea pošalje nebu pod oblake?

Odlučila je i počela mrmljati riječi, jednom, dvaput... kod treće recitacije, njezin odraz se počeo mijenjati kao da je nešto bačeno u bazen. Onda je opazila nešto čemu se nije nadala. Oči su joj izgledale poput dvaju ogledala, a kosa joj se izvijala oko glave iako je Mari osjećala da stoji mirno u špilji zaklonjenoj od vjetra. To što je gledala u vodi bila je ona, a opet i nije.

- Što... što je ovo? - šapnula je.

Odras je *progovorio* odgovarajući joj:

- Čarolija. Zar se Mari stvarno našla pod utjecajem čarolije? - Tko si ti? -kazala je začuđeno.

- Ti! -odgovorio je odraz. - Ali kako?

- Ti si *Vještica u Ogledalu*. *Odrizi upravljaju tvojim moćima*. - Glas je doista bio Marin, ali ipak izobličen, kao što vjetar huči drukčije kad se provlači kroz lišće.

- Mogu gatati pomoću ogledala? - Znala je da samo nekolicina vještica to može i da je to jako koristan talent.

- *Ti si prava gatara s ogledalom*.

Vau. To nije samo koristan talent. Gatare s ogledalom iznimno su rijetke. Ne samo što mogu gatati pomoću ogledala, kao što neke druge gatare čine pomoću zvijezda, nego ih mogu koristiti kao oruđa za izoštravanje i kao zaštitne talismane - čak i vrata za putovanje kroz vrijeme i prostor. - Ali ja ne razumijem. Nikad se nisam služila ogledalom kako bih poboljšala magiju.

- *Prati me, pokazat ću ti*.

Mari je ustuknula osjetivši da joj strah kola žilama poput leđa. - Unutra? - *Jesi li spremna, Mari?*

- S-spremna za što? - Osjetila je kako se u njoj opasnost bori s primamljivošću, a privlačnost hrva s odbojnošću. Možda je ovo trik nekakve čarobnice, čarolija koja bi mogla preoteti Mari njezine moći. Divlje je odmahнула glavom. - Ne, nisam spremna... nisam spremna...

Kad se iz vode pojavila blijeda ruka, Mari je htjela odskočiti, pobjeći, ali ju je neodoljivo privlačila sjajna jabuka ponuđena na gotovo prozirnom dlanu. Odraz ju je mamio onim jedva čujnim glasom: - *Samo gricni...*

Bowe je progutao pljuvačku trljajući oči u nevjerici... Mariketa je ipak još uvijek bila tu, naginjala se uzeti jabuku iz sablasne, vlažne ruke.

Skočio je na noge i jurnuo prema njoj vičući: - *Ne diraj to!* Uzvik je dugo odjekivao. Šišmiši su počeli suludo letjeti u sjenama koje su ih okruživale. Dok je trčao uz vodu opazio je krajičkom oka vještčin odraz - koji se nije *slagao s njezinim pravim izgledom*. Mariketa ga nije pogledala, samo žena u vodi nije skidala sjajne oči s njega.

Nasrnuo je na Mariketu, istrgnuo joj jabuku iz ruke i bacio je u zid tako snažno da se raspala. Kad su se šišmiši počeli jatiti oko njih, spustio ju je na pod i legao na nju kako bi joj zaštitio glavu i tijelo.

Minute su prolazile. Otvorila je oči kad se buka napokon stišala - vidjela je samo *njegov* odraz prije nego što joj se vid razbistrio.

- Zaklela si mi se da nećeš koristiti magiju dok si u mojoj blizini!

- Mislila sam da spavaš.

- Još gore! - Bowe se probudio opazivši da među rukama nema tople i podatne vještice, a to ga je naljutilo u iznenađujućoj mjeri. Čuo ju je kako mu pretražuje torbu i pomislio da mu rovari po stvarima iz istog razloga zbog kojeg je on pretraživao njezine - iz neutažive znatiželje da nešto dozna o njemu. Ona je, umjesto toga, naumila uzeti ono jezivo pismo. - Kopala si mi po torbi.

- I ti si po mojoj! Zašto mi nisi dao pismo? Naslovljeno je na mene!

- Zato što sam znao da će se dogoditi nešto slično ovome. Ono stvorenje u vodi se pojavilo zbog rime, zar ne? I, kvragu, o kakvom se *biću* uopće radi?

- Ne znam.

- Sličilo je na tebe. - Na jedan paklenski način. - Ako ne znaš o čemu se radi, kako onda možeš vjerovati da ti neće nauditi?

Pokušala je slegnuti ramenima.

Uzdahnua je. - Kako ću te moći zaštititi ako nastaviš raditi ovakve stvari? - Ovo je bio upravo jedan od razloga zbog kojih toliko prezire magiju - bio je to nevidljiv i nedokučiv neprijatelj od kojeg nema obrane. Nije shvaćao čemu služi ta rima ni zašto je tako burno reagirao na nju. - Pretpostavljam da nemaš pojma o stvarima koje ne možeš znati?

- Ne. Nemaš pojma. - Prelazila mu je pogledom po licu. Kad joj oči ne bi izgledale vještije, znale su biti tako prokleta ljupke. Obrubljene gustim crnim trepavicama, bile su sive poput divljih olujnih oblaka - vatrene kao i svaki drugi dio njezina tijela. Osjećao je da baš ovako *treba* gledati u njega. Instinkt je snažno djelovao u njemu i pružao mu dobar osjećaj zato što ju je zaštitio, a nagrada mu je da je može opet sigurno držati u zagrljaju. Iznenada mu se javila silna potreba da je poljubi...

- Oh, ne opet! - Nastojala se izmigoljiti ispod njega, a njemu je to samo pojačalo erekciju. Kad je opazio da su joj se usne blago razdvojile, znao je da je osjetila njegovo pulsiranje na sebi.

- Hitnut ću te preko cijele špilje, MacRieve.

Munjevito joj je zgrabio zapešća i zadržao ih iza leđa. - Mislim da nećeš moći dok su ti ruke u ovom položaju. - Spustio se pokraj nje i slobodnom rukom joj počeo polako otkopčavati košulju.

- Pa što ti to namjeravaš... - jedva je čujno uzdahnula kad je podignuo koljeno i čvrsto priljubio svoje bedro uz njeno, lagano ga pomičući uz njezino spolovilo.

Otvorio je usta i poljubio joj ključnu kost trgajući joj košulju, prvo jednu pa drugu stranu, ali je zapeo na skidanju prozirnoga grudnjaka s prednje strane. Djelomično zato što

nije imao iskustva sa suvremenim ženskim donjim rubljem, djelomično zato što nije mogao odvojiti pogled od bradavica koje su mu pupale pred očima ističući se na tankoj tkanini.

Napokon je prednju kopču razderao kandžom. Dok je pomicao tkaninu preko zategnutih vršaka, njezino disanje je već postalo mahnito, a golo meso se od njega tako izazovno dizalo i spuštalo.

Upravo u trenutku kad ju je mislio dodirnuti, ona se opet počela boriti, a grudi su joj uzdrhtale. Obratio joj se grubim glasom: - Ah, ljepotice, nemoj mi se sad praviti važna.

Ukočila se, a lice i prsa su joj se jako zacrvenjeli.

Sagnuo joj se do bradavice i kazao: - Čuo sam neke glasine o spavanju s vješticama i da postaju prave robinje samo ako se spuste usne tamo gdje treba.

- Ja nisam ro... ooh. - Oštro je izvila leđa dok je on lizao i sisao.

Sad joj je vrškom jezika počeo oblizivati i drugu bradavicu. Kad je opazio da nije sklopila oči nego da ga gleda u zanosu, uzdahnuo je.

Iako joj je žarko želio strgnuti gaćice i uroniti među njezina bedra, prisilio se usporiti dodir. Bio je nježan prema njoj. Opazio je *piercing* i prešao prstima preko njega, a ona se trznula. - Često sam razmišljao o ovome proteklih tjedana. Ljubiti te posvuda, dodirivati te vrškom jezika. - Znao je da je riječi još više uzbuđuju, mogao je namirisati koliko je ovlažila.

- Ja ne želim ovo - rekla je uz drhtaj dok su joj se oči teško sklapale.

Pomilovao ju je po boku, a ona se počela izvijati. - Govoriš mi to, ali tvoje tijelo mi kazuje neku posve drugu priču. - Varaš se.

- Nisam se seksao gotovo dva stoljeća, a ni olakšao već tri tjedna. Kad sam se posljednji put dodirivao, maštao sam kako ležiš ispod mene, upravo kao sad. To bi moglo izludjeti svakog muškog, a tek spoznaja da i ja tebe uzbuđujem?

- Ne napaljuješ me *toliko*.

- Laži mi o nekim drugim stvarima, ali nemoj o ovome. Zaboravljaš da sam Lykae, mogu nanjušiti da si uzbuđena i to me izluđuje. Da te sad pomilujem između butina, sigurno bi bila vlažna, zar ne? Ti *žudiš* za užitkom.

- Možda. Ali ne s tobom, MacRieve. - Snažno je odmahнула glavom, a zjenice su joj se suzile. -MU s tobom. - Izgledala je potpuno nepokolebljiva. - Skidaj se s mene ili ću početi vrištati.

Mlada vještica očito može suspregnuti želju koju osjeća prema neprijatelju.

On je u tom trenu poželio posjedovati takav talent.

Mac Rieve je prešao rukom preko usta. Polako se odmaknuo od nje i sjeo uza zid špilje podižući jedno koljeno. Ona je ponovno navukla košulju i također sjela, a potom su dugo čekali dok on naposljetku nije rekao: - Izmožden sam, Mariketa. Tako sam prokleta iscrpljen. Dovoljno dugo sam patio i bez ove dodatne boli koju mi ti nanosiš.

- Oh, ja te mučim zato što ne želim spavati s tobom?

- U meni je sila, vrlo snažna koja mi govori da si moja. Kaži mi samo jednu stvar: jesi li ti kriva što te toliko želim?

Ugrizla se za usnu: nije znala! - Ti stvarno misliš da postoji šansa da sam ja tvoja... družica? Pa ti već imaš jednu.

- Može se prijeći i preko toga - rekao je spokojno. - Neću se ljutiti ako mi sad priznaš. - Ispravio se kad joj je opazio izraz lica: - Bit ću srdit, ali to će proći. Inače ne ostajem dugo kivan.

Uzdahnuo je kad je odvrtila pogled bez odgovora. - Mariketa, jesi li ikad osjetila da si se potpuno izgubila? Da si toliko zbunjena da više ne možeš razlikovati lijevo od desnog?

Upravo sad. Zbunila ju je iznenadna promjena u njegovom ponašanju i ona je kimnula glavom.

- Ja nisam. *Nikad.* Uvijek sam kročio jasno zacrtanim pravcem. Sve je bilo crno-bijelo. A sad više ništa nije kao prije.

- Naprimjer?

- Na primjer činjenica da sam te sanjao i maštao o tebi u danima kad sam se borio vratiti družicu. - Izgledao je posramljeno i odvratio je pogled, a vatra mu je ocrtala profil u sjeni. - Bol od rana je ništa naspram krivnje. - Gorko se osmjehnuo. - *Uvijek* prokleta krivnja. Ne možeš shvatiti što to znači *ništa* ne osjećati ništa osim toga.

Ustao je i počeo koračati. Rekao je gotovo sebi u bradu: - Ili kako je to znati da nisi cio i da više nikad nećeš biti. - Prošao je prstima kroz kosu, a potom stao i pogledao je u oči. - A s tobom, opet, sve izgleda drugačije osjećam se drugačije i, kvragu, Mariketa, ja to *želim*. Tako silno to želim.

Pristupio joj je, uhvatio je za ruke i osovio na noge. Spustio je pogled i tihim glasom kazao: - Ne vraćaj me u život samo kako bi me opet uništila.

Potresla ju je dubina boli i zbunjenost na njegovu licu. Nakon svega je ipak suosjećala s njim. -Slušaj, kako bi bilo da ti ja kažem sve što znam, pravu istinu, a da ti onda zaključiš što se događa? Sve ću ti ispričati jer ni sama ništa ne razumijem.

Brzo je kimnuo i oslobodio joj ruke kako bi je odveo natrag do vatre. Pokazao joj je rukom da sjedne na slamaricu, kao da je njezin domaćin. Kad je sjela, spustio je krupno tijelo pokraj nje i namjestio se tako da je može gledati izravno u oči.

- U redu, MacRieve, mogu se zakleti na Učilište da te nisam svjesno navela na to da me smatraš svojom družicom. Ja *nikad* nisam začarala nekoga. Moje su prijateljice znale istući učiteljice još u prvom osnovne, ali ja nisam posjedovala tu sposobnost.

Opazila je da mu se u očima pojavila nekakva nada pa je brzo dometnula: - Ali isto tako nisam bila vidovnjakinja do vremena provedenog u grobnici - objasnila mu je kad joj je uputio upitan pogled. - Svaka jazbina sastavljena je od pripadnica pet različitih kasta vještica. Zato se držimo zajedno i zbog toga smo jake kao cjelina. Prevladava mišljenje da ja posjedujem moći svih pet kasta: moći ratnice, mađioničarke, vidovnjakinje, čarobnice i iscjeliteljice. Dosad nisam pokazala ni ukrotila ni jednu od tih moći. Večeras sam, na neki način, znala da ti dolaziš. Tu sam se pokazala kao vidovnjakinja. Kad sam te napala i ubila inkube, to je bila ratnica u meni. A sad sam izvela i magiju s odrazom.

- A i uspjela si se sama iscijeliti. Ako je istina da si me začarala, onda je to pet od pet.

Kad je kimnula, nada koja je bila živa u njemu počela je jenjavati. - A što je s večeri na skupu pred utrku? Namrštila se. - Te večeri nisam *ništa* učinila.

- Ako doista nisi ništa učinila, zašto onda nisam mogao skinuti pogled s tebe? U blizini je stajao prokleti vampir s kojim sam se ranije tukao, a ja sam se ipak morao boriti svim silama da motrim na njega, a ne zurim pritom u tebe. - A *on je...*

Kad je prekrizio ruke na prsima i znalački kimnuo, ona je izlanula: - Kad smo se one večeri poljubili, ja sam poželjela da me želiš silno kao što sam ja tebe željela. To sam svjesno učinila, ali ipak sam se brinula da te ne *začaram!*

On ipak nije izgledao obeshrabreno, kao da je bio zadovoljan njome. - Dakle, *silno* si me željela?

Osjetila je da su joj se obrazi zacrvenjeli. - To je bilo tad, a sad je sad, MacRieve. Razmisli malo: ako je bilo suđeno da nekoga uspješno začaram, to si morao biti baš ti. Ti si kao gromobran za privlačenje mojih moći.

- Dakle, ja tebi također predstavljam nešto jedinstveno. Možda ti na neki način pomazem?

Zanemarila ga je i neoprezno nastavila: - Moguće je da uopće nisam željela tebe. One večeri kad si me vidio bez ogrtača, šteta je već bila počinjena. Možda sam samo iskoristila priliku...

- Što misliš kad kažeš *šteta*? I zašto si uopće nosila taj ogrtač i zaštitni sjaj?

Sve mu kaži. Neka sam dokuči. Uzdahnula je i promrsila: - Jedno proročanstvo kaže da će me ratnik iz Učilišta prepoznati kao svoju družicu...

- *Ratnik iz Učilišta?* - *Opet se ponadao.* - Pa to sam ja!

Bogovi, on ima najseksepilniji osmijeh. Uvijek izgleda tako ogorčen, potišten, a dovoljan je samo jedan pokret usnama da mu se cijelo lice izmijeni i jantarne oči postanu tople.

- To sam sigurno ja, djevojko.

- Ali to može biti i trik! Istina je da me prepoznaješ kao družicu, ali to ne znači da bi me trebao tako doživljavati ili da je to stvarno. Mogla sam te lako začarati. Nekim vješticama je dovoljno samo nešto poželjeti pa da to odjednom postane njihovo. Možda se dogodilo upravo to.

- Ti stvarno vjeruješ da se to čaranje moglo zadržati i nakon što si skinula smrtničku kletvu s mene? Bila si slaba i izvan sebe od umora i ozljeda. Ne možeš me pogledati u oči i kazati mi da si mogla skinuti jednu, a ostaviti drugu.

Podignuo je obrve kad je napućila usne. Odvratila je pogled i rekla: - Možda ne u prošlosti... -Jesi li osjetila još koju od vlastitih kletvi? Zastala je trenutak i potom odmahнула glavom. -1 nisi mi učinila ništa tijekom utrke. Da nisi nosila zaštitni sjaj te večeri, ja bih te ipak prepoznao po mirisu. -

Stvarno se ponadao.

- Žuriš jer želiš da sve bude određeno. Ona tvoja crno-bijela priča. A to nećeš dobiti sa mnom.

Na licu mu je počivao samozadovoljan izraz olakšanja od kojeg je poželjela uzdahnuli od frustracije. - Ako mi govoriš istinu, Mariketa, onda doista postoji šansa da si mi prava družica.

- A zašto bi ti dobio dvije? Zar si nešto posebno?

- Možda si... možda si reinkarnirana. - Namrštio se. - Ne izgleda-I daš mi šokirana što sam ti ovo kazao.

- Nisam. Moja prijateljica Regin ima reinkarniranog udvarača koji je lud za njom i stalno joj se vraća. I nikad ne propušta veliki rat.

- Pa da, ima smisla da je veliki rat potaknuo sve ovo uključujući i *tvoju* reinkarnaciju.

Nije osjećala da je ovo njezina druga runda - sigurno bi to na neki način dokučila. - Je li tvoja družica bila poput mene? Jesmo li slične? Ponašamo li se slično?

- Uopće niste slične, osim imena i ušiju. I ona je također bila vila.

- Kako si je upoznao da nisi možda ušao u neki grob? Zanimario je ovaj posljednji komentar i odgovorio: - Znao sam je cio život. Nakon petogodišnjeg izbjivanja vratio sam se u kraljevstvo njezina oca, a ona je već bila izrasla u pravu ženu.

- Bi li inače znao što je ona istoga trena kad bi je upoznao? Odmahnuo je glavom. - Ne događa se uvijek. Ženke određenih vrsta često moraju doseći zrelu dob kako bi potaknule Instinkt.

- Ja to ne osjećam kod sebe. A onaj udvarač kojeg sam ti spominjala stalno se sjeća prošlih života. Ja ne pamtim ništa slično.

- Još uvijek si mlada.

- Reci mi samo da je sve ovo istina... - Istina je.

- Ipak ostaje činjenica da te ja ne želim. Čak i ako sudbina nalaže da postoji neka poveznica među nama, jaje ne priznajem. Pa ti se meni čak ni ne sviđaš.

- Da među nama nije bilo zle krvi, bih li ti se sviđao?

- Privlačio bi me, ali *nema šanse* da bih poželjela išta trajnije s tobom bilo tu zle krvi ili ne.

- Pa koji je to vrag sa mnom? - Oči su mu zasjale, a tračak nesigurnosti koji je upravo otkrio brzo se utopio u poplavi nadmenosti. - Snažan sam, mogu te zaštititi i bogat sam. A kunem ti se, djevojko, kad iskusiš kako je to dijeliti krevet sa mnom, nikad više nećeš poželjeti napustiti ga.

Očima se upio u njezine dok je izgovarao ovo potonje, a nje se, usprkos svemu, ipak dojmilo potpuno samopouzdanje koje je osjećao na ovom terenu. Pitala se kakve je sve trikove imao besmrtnik star dvanaest stoljeća.

Stresla se u sebi. - MacRieve, kad se smirim, to će onda biti s muškarcem koji oh, ne znam kako to reći koji ima smisao za humor ili skromnost. Ili možda ne osjeća silnu mržnju prema vješticama? Možda s nekim koji osjeća zanos prema životu? Ili će to biti netko tko je barem rođen u istom tisućljeću kad i ja?

- Neke od tih stvari ne mogu se promijeniti, ali znaj da nisam uvijek bio... ozbiljan kao sad.

- Ma nije bitno. Jednostavno smo previše različiti. Treba mi muškarac koji će se slagati s mojim prijateljicama, vješticama, koji će znati razliku između *etno rocka* i *jangle popa* i koji će moći prijeći ledeni svijet u Zeldi.

MacRieve je sigurno razmišljao na kojem se ledenom području nalazi ta tajanstvena zemlja Zeldi. Napokon je kazao: - Te se razlike mogu premostiti...

- A razlika u godinama? Stalno mi govoriš kako sam mlada, a time me samo podsjećaš koliko si ti star. Svake minute očekujem da kažeš nešto ofucano tipa "kad sam ja bio u tvojim godinama", a ja se onda neću moći suzdržati od smijeha.

Namrgodio se na ovo, ali je ipak rekao: - Promijenit ću tvoje mišljenje o meni. Priviknut ćeš se na mene.

- U dva dana? To je tvoj plan? Ma, zaboravi.

- Kvragu, vještice, zar ne osjećaš znatiželju da vidiš kamo bi nas ovo moglo odvesti?

- Ne, ali me zanima kako je ti osjećaš kad toliko prezireš moju vrstu. Kako si me samo brzo podsjetio na to kad sam ti predložila da udružimo snage u utrci! Nikad neću zaboraviti tvoje gađenje. - Je li mu se to čeljust stisnula? - Zašto nas *toliko* prezireš?

Slegnuo je ramenima. - S vješticama nikad ne znaš na čemu si. Sve su licemjerne i izopačene.

- A s Lykaeima kao dobiješ ono što vidiš? Oh, čekaj, potpuno sam zaboravila na zvijer u tebi. A kad vidiš da te to očekuje, već je prekasno, zar ne?

Zjenice su mu se suzile. - Pripadam jednoj od najmoćnijih vrsta na ovoj zemlji nijedna nije snažnija od Lykaea. Za rat sam se spremao, a potom i borio cijeli život. Pa ipak me ti,

sićušna tijela i ne posebno snažna, možeš ščepati za vrat. To nije *prirodno*. Vještice nisu prirodne.

- Nisi mi sve rekao.

- To je sve što ćeš čuti večeras.

- Znaš što? Igrat ću se. Odgovoriš li mi točno na jedno pitanje, mogla bih razmisliti o tome da ti pružim priliku da me osvojiš.

- Pitaj, djevojko.

- Recimo da smo uspjeli prijeći prepreke koje nas dijele i da smo zajedno nekoliko godina, a tebi se onda ukaže prilika da se vratiš po svoju družicu. Možda postoji neki drugi ključ. Bi li ga odbacio da ti ga netko pruži?

Kao da su mu osjećaji zatitrali na licu. Počešao se po zatiljku. -Mogao bih ti lagati, ali neću. Iskoristio bih ga.

Usne su joj se razdvojile. - Pa kog bih vruga onda ulagala vrijeme i osjećaje ako me ti nećeš pratiti? - Ustala je i brzo se udaljila od njega. - Igra je gotova, MacRieve.

- Ali moraš razumjeti moje razloge. - Skočio je na noge i zgrabio je za lakat. - Vjerujem da bi se radilo o tebi.

- Ne osjećam se kao da je moja duša već negdje postojala. Štoviše, ja volim sebe. Osim magičnih moći koje su se kasno pojavile i nekoliko storniranih dosjea, mislim da sam prilično zgodna i poželjna. A ti bi me tek tako izbrisao?

- Ne bi bila izbrisana. Bila bi samo drukčija.

- A što je s mojim prijateljima i obitelji? - Ovdje se ne radi o tome da bi ona suviše nedostajala svojim, tj. Jillian. - Što je s proročanstvom da sam Očekivana? Imam i ja neke odgovornosti.

- Dobila bi drugu obitelj, drugu sudbinu...

- Ako sam reinkarnirana, a ta duša nije dostupna kad sam rođena, onda to više ne bih bila *ja*. Znaš da je to istina. - Potreslo ju je koliko ju je ovaj gad povrijedio. - Dakle, primi jedan savjet: kad se idući put budeš udvarao nekoj ženskoj, nastoj joj *ne* odati da bi joj spremno izbrisao sav život jednim okretom ključa kako bi mogao biti s drugom ženom koja ti je draža od nje!

Savršeno, MacRieve, razmišljao je Bowe dok je zurio u svod špilje. Kapi vode putovale su uzduž njega, opirući se sili teže, a potom bi spuznule niz stalaktit. Uzdahnuo je. Ne samo što nije napredovao s njom nego je vjerojatno dodatno produbio njezinu mržnju.

Naviknuo se raditi sve što poželi - i da drugi rade sve ono što njemu godi. Ipak, kad je htio još porazgovarati s njom i dodatno objasniti neke stvari, opazio joj je u očima da bi se mogla svakoga trena izderati na njega.

Bowe je znao da nije smio onako odgovoriti. Naravno, ona ne može sagledati situaciju na njegov način. Ali pitanje koje mu je postavila uhvatilo ga je na spavanju. On bi postavio takvo pitanje, to je bio njegov stil razmišljanja, ali se tomu nije nadao od nje.

Trebao je jednostavno slagati. Ipak, odbacio je tu misao čim mu se pojavila zato što nikad više nije htio lagati svojoj ženskoj. Problem je samo u tome što ova možda uopće nije njegova, a sad se još dodatno udaljio od izvora koji bi mu to mogao sa sigurnošću potvrditi.

Pogledao je prema njoj, ležala je s druge strane vatre i okrenula mu leđa. Je li moguće da je Mariketa doista drugačija verzija Mariah? Potpuno drugačija verzija? Ili se uhvatio toliko te reinkarnacije zbog toga što ga je oslobađala krivnje - za smrt Mariah i zbog neporecive žudnje koju je osjećao prema drugoj?

Njih dvije samo imaju slične uši. Mariah je bila visoka, vitka, graciozna, izgledalo je kao da lebdi iznad površine kad bi hodala. Sitna vještica senzualno je ljuljala bokovima, a svaki njezin korak tjerao mu je krv iz mozga među prepone. Večeras je po trinaesti put prešao dlanom preko batine. Htio ju je promatrati kako gola šeće do kreveta na kojem on sad leži.

Uvjeravao je samog sebe da ne uspoređuje dvije ženske kako bi odlučio koja je *bolja*, nego da to čini kako bi provjerio teoriju o reinkarnaciji.

Kvragu, sad uopće ne bi znao što učiniti s ključem. Zar bi se uistinu mogao vratiti kad bi povjerovao da vještica više neće živjeti?

Tu je ležala bit problema jer, kad bi znao da će to izbrisati vješticu, onda bi bio siguran da ona dijeli dušu s Mariah. Ta činjenica dopustila bi mu da ostane s vješticom, bez obzira na ključ, a ne bi osjećao ni najmanju krivnju.

Čekaj malo. Zašto se u ovoj situaciji odmah odlučio za vješticu? Ako bi na jednako lak način mogao doći do Mariah, zar ne bi izabrao nju? Mariah mu je uvijek predstavljala pravo savršenstvo.

Bowe je ipak po prvi put priznao - teško i nevoljko - da ona možda nije savršena... za njega.

Bowe je većinu zrelog doba proveo govoreći sve što mu padne na pamet, uopće se ne obazirući na posljedice. Život je predug za takvo što. Ali, sjetio se kako bi i neka najblaža zakletva znala potišti Mariah - bez obzira na to što su on i njegova vrsta koristili te riječi tisućama godina prije nego što su ih drugi počeli doživljavati kao loša bića.

U njezinoj blizini često bi se osjećao kao da mora hodati po jajima. Nastojao se promijeniti zbog nje i postati džentlmen. Ali neke su odlike ipak tvorile dio njegove prirode.

Uživao je biti nesputan u postelji, a poput svih muškaraca svoje vrste bio je divlji u krevetu. Ali Mariah je bila vilinska princeza odrasla u osamnaestom stoljeću koju su kočile vrlo ograničene predstave o seksu. Bowe je nikad nije uzbudio - nikad ga nije poželjela kao on nju. Bowe je to znao jer ona ništa nije tajila. Milovala bi ga ispod brade dok bi joj sjajile ljubičaste oči i tad mu se zaklinjala da će ona biti ta koja će ukrotiti njegovu zvjersku narav.

Zato se borio zanemariti niske porive jer bi oni nju ustravili ili bi se možda čak onesvijestila ako bi se poveo za njima. Ugušio je u zametku poriv za riječima koje bi htio izgovarati tijekom seksa. Nastojao je izbaciti iz glave sva ona mjesta po kojima ju je htio ljubiti...

Nikad je nije u potpunosti uzeo, jednom ju je dodirnuo između butina i snuždio se kad je opazio da je njegova pažnja nije ni najmanje uzбудila. Hladna kao led.

Ali Mariketa je bila podatna i vlažna kad bi je dirao, tijelo joj se spremalo za njega. A način na koji je on govorio? *Uzbuđivao* ju je. Znao je da bi hedonistička vještica pristala na sve u čemu bi oboje mogli uživati. Da je one večeri u grobnici odlučio dodirnuti jezikom njezino spolovilo, ona bi zastanjala u očekivanju užitka i raširila noge za njega.

Možda te noći nije bila snažna i silovita, ali u njoj se osjećala strast koju je *on* razbuktao. Bowe je tek sad shvaćao koliko mu je Mariahina hladnoća poljuljala samopouzdanje.

Iznenada je pocrvenio zbog ovih bezobzirnih misli o njoj. Bila je slatka djevojka koja je toliko toga mogla ponuditi muškarcu.

Bila je nježna vila kraljevske krvi, iz dobre obitelji, pa je brak s njom donosio vrijedno savezništvo između njegove i njezine vrste. Elegantna Mariah izabrala je upravo njega za svoga zaštitnika. Od svih kraljevskih udvarača - a bilo ih je mnogo - odlučila se udati za *njega*. Bila bi dobra družica i brižna majka.

Namrštio se. Problem je samo u tome što mu je kazala da ne želi imati djecu. Bez obzira na to koliko je on dugo maštao o vlastitoj obitelji.

S druge strane, nije bila prokleta vještica.

Bowe se okrenuo od Marikete na svoju stranu. Ova zbunjenost nije bila mučna poput stalne krivnje, ali s krivnjom je barem znao na čemu stoji.

Čuo je Mariketu kako se komeša i shvatio da se u njoj opet budi požuda. Okrenula se na bok. Oh, kvragu, ne može se reći da baš potajno dira te svoje osjetljive grudi. Patila je zbog onoga za što bi on rado ubio samo da mu se pruži prilika da joj to priušti.

Ponovno je uvukao ruku u traperice i dodirnuo batinu, zasiktao i bolno uzdahnuo. Prošlo je sto osamdeset godina otkako ga je posljednji put netko drugi doveo do orgazma. A samo tri metra od njega, drhtavo klupko požude u obliku čiste mašte ležalo je i mučilo se zbog nedostatka muške ruke.

Koliko će on još moći izdržati?

Pretjerana nadraženost. Za mnogim se stvarima žudi kad se osoba nalazi na rubu dostizanja besmrtnosti. Doslovno.

Mari nije bez veze nosila vibrator u torbi. Olakšanje triput na dan predstavljalo joj je isto što i lijek bolesnoj osobi - mogla bi slobodno zatražiti i recept za to. Sad je toliko silno žudjela za orgazmom da je nakratko čak uzela u obzir i MacRievea.

Kako je još može privlačiti nakon onakvog priznanja? Nastojala je zanemariti potrebu. *Misli na neke druge stvari.*

Ona *ne smije* misliti na njegove čvrste usne i nepopustljivu erekciju koja joj se protrljala uz guzu.

Pitala se može li ovo sama obaviti a da je on ne čuje. Dva brza dodira i gotovo. Bila bi mirna barem nekoliko sati. Možda je on već zaspao...

- Bogovi, Mariketa. Trebam te dodirnuti. Ne spava. - Nosi se kvragu.

- Misliš da ne mogu dokučiti koliko ti treba muško? Zaboravljaš tko sam ja.

- Ja *točno* znam tko si. I na što si sve spreman. Tiho joj je prišao, ona nije ni opazila sve dok nije legao uz nju. - Daj da ti pomognem.

- Približi se još samo malo, MacRieve, pa ću te zakucati na svod i cerekati se kao prava vještica.

Nešto se očito promijenilo u njezinu pogledu jer su se njemu suzile zjenice. - Ovo može biti samo još gore. Ako doista prolaziš kroz preobrazbu, ja ne mogu ni zamisliti kako ti je.

Prilično loše. A pod *loše* se podrazumijeva *uspaljeno*. Nagon uopće nije jenjavao - nije mogla ni zamisliti kako će se naviknuti na to. Zavoljela je seks i prije nego što se našla na rubu postizanja besmrtnosti te vječnosti koju će provesti u nadljudskoj požudi.

Ipak, nije bilo nikakve akcije - *pune četiri godine*. Loše je odabrala trenutak kad je prekinula s demonom Actonom - točno pred početak razdoblja s plaštem. Kad nije imala nikakvu prokletu šansu privući drugog ljubavnika.

Sad bi opet mogla uživati u seksu. Žudjela je za tim da je ovaj Lykae pomazi.

- Ako mi ne daš da te zadovoljim, onda se bar sama zadovolji. - Počela je opažati da mu naglasak postaje izraženiji što se više napaljuje.

- Možda i hoću ako ti odeš.

- Ne mogu te ovdje ostaviti samu. Jednostavno to obavi. Već smo ustanovili da nisi sramežljiva.

Bio je toliko blizu da je gotovo mogla osjetiti vrelinu tijela i čisti muški miris. - Znam ja tvoju igru. Misliš da ću se toliko prepustiti pa da ću drage volje prihvatiti tvoju ruku kad mi je pružiš...

- Kunem ti se Učilištem da te neću dirati. Ti ćeš dobiti ono što ti treba, a ja priliku da zavrijedim tvoje povjerenje. Ne moraš se dalje mučiti samo zato što mi ne vjeruješ.

- A što ćeš ti raditi? - Isto što i ti.

- Oh - odgovorila je tupavo. Pomisao da bi ga mogla vidjeti dok se poigrava svojom krupnom batinom sve dok ne svrši odagnala je svaku razumnu misao iz njegove glave.

- Vjerujem da bih bio spreman pasti i na koljena ako bi te to potaklo. - Zlatne oči su mu bile tako izražajne kad ju je pogledao, kao da ništa drugo na svijetu nije vrijedno njihove pozornosti osim nje. - Ili ne prihvatiti ruku koju si mi večeras pružila - rekao je hrapavim glasom. - Mariketa, samo zamisli kako bi nam bilo dobro.

Ona kao da nije mogla odvratiti oči od njegovih, zapanjila je samu sebe kad je spustila ruku niže, sve do gaćica.

Njemu su se obrve skupile. - *Ah, dobra djevojka* - zarežao je.

Ona je progutala pljuvačku. - Ti počinješ.

Ruka mu je smjesta poletjela prema rasporku. Zvuk patentnog zatvarača iznenađujuće je glasno odjeknuo špiljom kad ga je povukao naniže. Polako ga je otvarao, kao da je ne želi preplašiti onim što će upravo raditi. Ona je počela brže disati čim se on počeo dirati.

Ipak je krajičkom oka opazila nešto što joj je odviklo pozornost. Krupan špiljski pauk plazio mu je po nozi, ali MacRieve se toliko zanio gledajući je da ga uopće nije primijetio.

Podigla se na koljena i pružila ruku prema njemu. On je sigurno pomislio da je ciljala na prepone zato što je prosiktao nekakvu zakletvu i rukama je zgrabio oko struka. Kad je pustila pauka da joj se uhvati za tri prsta, povukla ga je i pokazala ga njemu. MacRieve ju je naglo pustio.

Premjestila ga je izvan špilje, vratila se i opet legla, a njemu su se zjenice suzile. - Ti si se prestrašila škorpiona u grobnici, ali te ne plaši pauk iste veličine?

- Takve stvari me više ne plaše, nakon što su insekti plazili po meni...- *U mraku, tjednima.*

Usne su joj se razdvojile. Podsjetio ju je u pravo vrijeme. Ni kanta hladne vode po glavi ne bi je brže riješila ove senzualne omame. Namjerno mu se obratila zajedljivim tonom: - Zapravo, mislim da su inkubi uključili i pauke u moju jednoličnu prehranu krvlju pa sam se vjerojatno priviknula. Pretpostavlja se da kao *vještica* moram održavati kontakte sa svim nižim bićima takvog tipa. Lice mu se snuždilo.

- Gotovo sam zaboravila kakav si ti zapravo, *Bowene Ogorčeni*. - Okrenula se na bok, daleko od njega. - Ali sad ću i te kako pripaziti.

Mari se idućeg jutra probudila mrzovoljna, kao medvjedica kad se digne iz zimskoga sna. Osjećala se nelagodno u vlastitoj koži, iscrpili su je čudni zahtjevi što ih je njezinu tijelu postavljala izopačena požuda.

Protrljala je snene oči, prešla pogledom po špilji, ali nije vidjela MacRievea. Otišao je i ostavio joj voće koje je promotrila sa sjajem u očima. Inače voće nije bilo glavni sastojak njezinih doručaka. Nije bila ni kavopija, ali je zato jela mnogo Eggosa, a sad je već prošlo mnogo tjedana otkako nije okusila nijedan keks.

Ostavio joj je i čistu odjeću i već je sve spakirao osim njezine planinarske opreme i kozmetike. Zar je sada misli i odijevati?

Jedna stvar nedostajala je u kompletu: ogrtač. Prvi put nakon mnogo godina Mari se spremala znajući da na sebe neće staviti ni sjaj ni ogrtač.

Zabrinjava li je proročanstvo? Ne baš. Misli je da može izaći na kraj s "besmrtnim ratnikom". Strategija koju je odabrala? Bacanje dotičnog.

U stvari, nije mogla vjerovati da se tako dugo i silno plašila ovoga. Namrštila se kad se sjetila propuštenih dana na plaži i spojeva koji su propali zato što su muški mislili da je ružni mali trol prekriven metrima grimizne tkanine.

Jučer je opet mogla staviti sjaj na sebe, ali u svrhu čega? Stvari su ionako već izmaknule kontroli. Osim toga, nije ni znala koliko je sjaj glomazan i iscrpljujući sve dok ga nije skinula - osjećala se kao da se riješila parazita teškog pet kilograma.

Ustala je i počela se dotjerivati. Splela je kosu u dvije pletenice kako bi pokrila uši, nešto što nije učinila godinama. Potom je izvukla ogledalce iz nesesera - *nije* namjeravala pogledati u kakvom joj je stanju kosa ni jesu li joj oči otečene od sinoćnjeg plakanja. Ne, ona je htjela istražiti svoje novo otkriće.

Zurila je u ogledalo, gutala pljuvačku, a potom šapnula: - Moja majka kaže da ne smijem prići... - Kad je dovršila rimu, odraz joj je zamijenila pojava sjajnih očiju i raskuštrane kose. Mari je čarala, koristeći se moćima druge kaste. Zbog toga što je ona jebena gatara pomoću ogledala!

Odlučila je upitati zrcalo nešto što je oduvijek željela doznati. - Što znači biljeg na mojim leđima?

- *Napisan je na mrtvom jeziku, a znači: kraljica odraza.*

- Kraljica? - Smatraju je kraljicom elementa koji je čini snažnijom od bilo koje druge vještice. Mari takvo što nikad nije vidjela u životu.

- A što znači ono upozorenje u rimi? Što ja to ne smijem doznati?

- *Pokazat ću ti.* - Ruka je probila površinu ogledala, a staklo je postalo savitljivo kako bi omogućilo ovakav pokret i kako bi joj mogla pružiti jabuku koju je držala.

Mari je buljila u sjajnu jabuku, a usta su joj se neočekivano ovlažila, kao da se radi o keksu. Snažno je odmahнула glavom.

- Ne, zašto mi jednostavno ne kažeš?

- *Ako pođeš sa mnom, moći ćeš dobiti odgovore na sva svoja pitanja.*

- Pa, ako već toliko toga znaš, reci mi onda zašto je Nix dala rimu meni, a ne Elianni.

Ili Jillian.

- *Uzmi me za ruku.*

- Ti misliš odgovoriti na sva ta pitanja odjednom, zar ne? - Mari su se suzile zjenice kad je shvatila. - I poput tipičnog, frustrirajućeg proročišta rijetko ćeš mi dočarati nešto ili pružiti moralnu pouku.

Odraz se suzdržljivo osmijehnuo. Odlično. Prava magična kugla. Mari je počela sumnjati u to da će se odraz na kraju pokazati kao ona računalna animirana spajalica - isprva

pomaže, a potom poželiš da jednostavno iščezne.

U svakom slučaju, Mari je razvila vlastite pretpostavke o tome zašto joj je baš Nix predala pismo. Valkire su postajale snažnije što su bivale starije, a neki su u Učilištu počeli šaputati da je Nix postala toliko snažna da bi čak mogla *utjecati* na ishod velikog rata. Nix je to i spomenula u pismu.

Mari se obratila odrazu: - Ako je ovo sve što mi imaš kazati, onda te napuštam.

- *Ne zaboravi jabuku.*

Dok ju je prihvaćala, Mari je sebi promrmljala u bradu: - Ne zaboravi jabuku bla, bla, bla. - Bila je svjesna da se rugala vlastitom glasu.

Iako je silno željela zagristi u nju, postala je nervozna, bojala se iskušenja.

U bajkama - koje su gotovo uvijek istinite - opake vještice pružale su jabuke sa zlom namjerom. Ali sve vještice smatrale su jabuke svetima jer su simbolizirale znanje i dalekovidnost. Nije postojao nikakav razlog da ih se smatra bilo zloma bilo dobrima.

Držala ju je objema rukama i nelagodno se osvrnula oko sebe. Možda ne bi smjela biti sama u tamnoj špilji kad je ovo prvi put da se odlučila na ovakav skok. Da, ona će je okusiti... *kasnije*, odlučila je i ubacila u naprtnjaču.

Kad je izišla iz špilje opazila je gustu jutarnju maglu i oblačno nebo iznad sebe. Zažmirila je i oborila pogled, preplavljena razočaranjem što ne može na koži osjetiti sunce. I vampiri su vidjeli više sunca negoli ona u ovaj dvadeset jedan dan.

A teško će ga ugledati i u slijedećim satima. Kad se spremala za ovo putovanje, čitala je o ovdašnjoj džungli i naučila da samo mali postotak svjetla koje obasja šumski pokrov stigne do tla. Stabla su uglavnom visoka i tanka kako bi uhvatila svjetlo, a usto imaju i pravi lisnati suncobran pri vrhu. To je stvaralo čudan okoliš - šuma je, iako mračna, bila otvorena poput skladišta s tu i tamo postavljenim stupovima čija je zadaća podupiranje krova.

Vidjela je kako su se ostali okupili u blizini iako je MacRieve stajao po strani. Sve su oči bile na njoj, a Cade se posebno usredotočio na njezin vrat. Živcirala ju je ova pozornost pa joj je došlo da izlaze: "Nismo ništa radili!"

Umjesto toga okrenula se prema Rydstromu i ležerno ga upitala: - Hej, šefe, što ima?

MacRieve je zabrundao: - A tko je njega imenovao... šefom?

- Rydstrom je poput *kralja*. - Pogledala ga je od glave do pete. - A ti... *nisi*.

- Ja sam treći po pravu nasljedstva... - Udaljio se kad je opazio Rydstromov vedar pogled.

Rydstrom joj je odgovorio: - Morat ćemo se svojski potruditi da stignemo do Belizea prije nego što se ti budeš morala prijaviti. Ali slobodno nam reci ako ti bude potreban odmor. - Kad je kimnula, nastavio je: - Cade je pri vrhu. Ja vodim, a ženske neka se postave između muških. - Obratio se MacRieveu: - Ti stani na začelje.

Znala je da je Lykae zalijepio pogled za njezinu guzu kad je zagrmio hrapavim glasom: - *Kako god ti kažeš.*

Potom je MacRieve stao točno iza nje, prstima joj dodirujući pete, kao da je iznimno ozbiljno shvatio svoj zadatak. - Ako trebaš pomoć kad se budemo penjali, ja ću ti je pružiti. I nemoj *ništa* dirati, bilo živo ili neživo. Ne poteži lijane, nikad, i nastoji stati točno tamo gdje su drugi prije tebe ugazili. Neka oni riskiraju. U niskom grmlju zna biti zmija koje su spremne napasti. *Fer-de-lance* tip zmija.

Pročitala je dovoljno dok je istraživala da zna kako *fer-de-lance* označava *opasno*.

- I nemoj piti vodu koja nije prokuhana. Imam pljosku u ruksaku koju sam već pripremio za tebe. Kad poželiš piti, samo kaži.

- Jesi li gotov s objašnjenjima koja se *ionako* sama po sebi podrazumijevaju? - upitala ga je i ljutito stala namještati ranac.

Tierney se nasmijao kad je dovršio jednu bananu i odmah brzo ogulio drugu. - Meni se čini da je vukodlak sinoć napao, ha, Škote? - rekao je u predahu između dvaju zalogaja. Izgledao je kao netko tko u jedno jutro nastoji povratiti sve kilograme koje je skinuo.

Mari se sjetila da MacRieve više voli njezinu drukčiju verziju pa je uputila pretjerano zadovoljan osmijeh preko ramena. - Izgubio je u svakom jurišu. Sve ključne nade su mu... *isparile*.

Cade se nacerio prije nego što se uputio na posao.

- Pazi gdje staješ, vještice - MacRieve joj je šapnuo na uho, a u glasu mu se osjetilo da se očito raspalio. - Nisam još ni počeo igrati onako kako samo ja znam.

Bowe je osjetio da je na rubu strpljenja nakon što su prešli tek kilometar.

Toliko toga joj može nauditi. Igrali su se tjelohranitelja jedne smrtnice, a ovdje kao da se sve urotilo protiv njih. Ustajala voda, zmije, određena vrsta *žabe* mogla bi joj doći glave.

Osjećao se kao da prenosi najkrhkiji mogući porculan kroz ratnu zonu.

- Planiraš li me početi odijevati uz sve ostalo? - upitala ga je kad su svladali jednu tešku uzvisinu.

- Jutros sam naumio spakirati što više stvari kako bi ti mogla duže spavati - utišao je glas. - Ili se pobrinuti za ono što si sinoć ostavila nedovršenim. - Samog je sebe zadivio koliko se nesebično ponio. Njezina neispunjena želja povećala je mogućnost da se ona nade u krevetu s njim, a on ipak nije mogao podnijeti da se ona muči. - Nastojao sam biti obziran. Iako imam malo iskustva s tim.

- Neću razgovarati s tobom o tome. Jednostavno neću.

- Osjećam tvoju potrebu na jednako snažan način kao i vlastitu.

- Možda imam takve potrebe, ali to sigurno ne znači da ću tebe izabrati kako bi mi pomogao. - Skrenula je pogled prema Cadeu koji je pohlepno srkao vodu.

Bowe joj se obratio tihim i srditim glasom: - Uputi mu još jednom takav umiljat pogled, Mariketa, i ti ćeš biti kriva za smrt tog demona. On samo želi "pokušati" s tobom. Znaš li ti što to znači?

- Zapravo, *znam* što to znači. *Muka je to, samo da znaš*. Jedan od mojih momaka bio je demon.

- Momaka? - namrštio se. - Misliš, *ljubaonika*. Kvragu, koliko si ih to imala? - Zaustavio se. - To znači da si prilično slobodna, je li? S drugim muškima? Jer to će biti kraj...

- A što ti misliš? - uputila mu je pitanje preko ramena. - Da sam još uvijek djevica?

- Tek su ti dvadeset tri godine - rekao je zvučeći strogo čak i samom sebi. - I nastojim ne razmišljati o bilo kojem muškarcu prije mene. Ali ako već nisi nevina, onda se nadam da se to dogodilo samo jednom, u mraku, s nekim nespretnim čovjekom koji je bio toliko loš da si se trudila suspregnuti zijevanje ili se boriti protiv napadaja smijeha.

Slegnula je ramenima. - Sigurna sam da se recke na mom uzglavlju ne mogu usporediti s brojnošću tvojih.

- Da, ali ja sam star dvanaest stoljeća! Čak i da sam imao svake godine po jednu žensku, nije teško shvatiti kako broj naraste.

- Pa, ja sam mlada. - Upravo kad je nakratko osjetio olakšanje, promrmljala mu je seksi glasom: - Ali, mali, da samo znaš koliko sam bila *zaposlena*.

Šake su mu se stegnule. - Ljubomorani?

Vjerojatno je mislila da joj to neće priznati, ali on joj je kazao tihim glasom: - Da, zavidim svakome tko je stavio ruke na tebe. - Uputila mu je tajanstven i znatiželjan pogled. - A sad, ako ja pogodim točan broj onih koje si odvela u krevet, ti ćeš mi reći jesam li u pravu.

Brzo je opet krenula naprijed. - Neću se igrati. Sagni se.

Zjenice su mu se suzile. - Jedan. Imala si jednog. - Ramena su joj se gotovo neprimjetno ukočila, a on je poželio opustiti svoja od olakšanja.

- Otkud ti sad to? - upitala ga je ležerno.

- Zato što bi svako muško koje te zaslužuje ubilo suparnika koji bi mu pokušao tebe preoteti. Pretpostavljam da ti je demon bio prvi i posljednji. Pa kako si ga onda prisilila da te ostavi na miru?

- A što ako bih ti rekla da se još uvijek viđam s njim?

Bowe je odmahnuo glavom. - Neće moći, ako uzmemo u obzir kako si se ponašala one prve večeri sa mnom. Osim toga, ako ti je on dopustio ući u utrku, a pritom te nije zaštitio, onda te i ne zaslužuje. Kad se vratimo, ubit ću ga iz principa.

Što su dublje zalazili u džunglu, Mari je sve više stvari izgledalo *prastaro*.

Nešto je izraslo na panjevima, što im je davalo dlakav i jeziv izgled u magli. Vjeverice koje je opazila nisu bile sive, već crvene, a mnogi listovi u grmlju bili su viši i krupniji od nje.

Iako je većini tankih stabala korijenje izbijalo *iznad* tla, nalik na prave vene, stablo ceibe je bilo toliko golemo da mu je korijenje bilo visoko poput nje i debelo kao njezin radni stol u Andoainu...

- Sagni se. - MacRieve je zamahnuo iznad nje mačetom i sasjekao jednu granu koja se nadvila nad nju. Račistio je mnogo više terena od ostalih koji su bili ispred njih - sve dok pred njom nije stajalo dvostruko više prostora nego što joj je bilo potrebno.

- Zar su mi bokovi širi nego što sam pretpostavljala?

- Ne želim da ti se neka životinja približi. Nisi ni svjesna kakve se sve opasnosti ovdje kriju.

U tom trenu s krošnje iznad njih oglasili su se majmuni urlikavci i zapanjili je.

- Bokovi su ti, samo da znaš, besprijekorni.

Iskusila je malo - doista sićušno - uzbuđenje zbog ovog komplimenta, kao i poriv da zanjiše kukovima ispred njega. Potom je opet krenula ona paklenska buka i ona se usredotočila na prolazak kroz džunglu.

Stabla su padala na mjestima gdje su pritoci izdubili tlo pa su se panjevi u područjima tik uz obale gomilali jedan preko drugoga poput klada. Između njih se vješto probio sitan grm koji je tako uhvatio svoje mjesto pod suncem - previše je toga raslo na tlu kojim se bilo iznimno teško probijati.

Ona i MacRieve su se pomalo udaljili od svih - Rydstrom se uporno probijao naprijed dok ga je Tera pratila u stopu, Cade je izviđao put ispred svih, a Tierney je svako malo nestajao kako bi ulovio još više hrane. To je očito odgovaralo MacRieveu jer je tako mogao iskoristiti svaku priliku da je dodirne, čas bi joj obrisao kaplju znoja s obraza, čas bi joj maknuo list iz kose.

Kad su stigli do još jedne hrpe panjeva, MacRieve ju je jednostavno podignuo i prenio. Potom je to ponovio kad su se našli kraj potočića - i još jednom pokraj nove hrpe panjeva. Iznad, ispod i kroz šumu.

Iznad, ispod, iznad... ispod. U jednom trenutku posjeo ju je na visok panj i pogledao izravno u oči. - Kakve su mi šanse da ti sad ukradem jedan poljubac? - Bijela košulja bila mu je napola otkopčana, a na mišićavim prsima sjajilo se znoj. Sinoć je otkrila da joj *cijelo* njegovo tijelo oduzima dah - svaki centimetar.

Ipak mu je odgovorila: - Nikakve. Ne želim da me poljubiš.

- Mislim da ipak malo želiš. - Sklonio joj je vlažan uvojak s čela, a potom vješto izmaknuo ruku prije nego što je ona imala priliku odgurnuti je od sebe.

- Ja se samo želim vratiti kući, natrag u svoj život u kojem nema nikakvih Lykaea. A sad me spusti.

- Neću. Prvo moram primiti poljubac kao danak. - Približio joj se kao da je kakva plaha životinja koju ne želi otjerati. Iako se ona plašila gubitka slabašne kontrole nad svojom *pretjeranom nadraženošću*, još uvijek je osjećala iskušenje da sklopi oči i prihvati njegove usne na svojima.

- Tako je, *djevojko* - promrmljao je i nježno joj obujmio lice krupnom rukom.

Mari je u posljednjem trenu dohvatila ranac i izvukla jabuku postavljajući je između njih.

Zjene su mu se proširile, a potom suzile. - Da se nisi usudila - rekao je.

Ona se, naravno, usudila. Krepko je zagrizla jabuku i pratila ga dok je on izgledao kao da će upravo suspregnuti drhtaj i spustiti ruku.

Kazala mu je punih usta: - Ali mislila sam da si se htio ljubakati.

Spustio ju je sav ukočen, okrenuo se i nastavio put ostavljajući je da koluta očima zbog tog sočnog okusa. Kao da je pojela super jabuku - bila je hrskavija, ukusnija i sočnija od bilo koje druge. Čak se osjetila i energičnijom. Kad ju je pojela, odmah je poželjela drugu i pitala se kako bi se mogla opet sastati s odrazom.

Kad je bacila ogrizak, MacRieve ju je pogledao. Gust uvojak gavranski crne kose padao mu je preko oka i došlo joj je da uzdahne. Nažalost, Mari je *doista* željela da je on poljubi. Unatoč svemu, osjećala je kako privlačnost prema njemu u njoj postojano gori. Iako je MacRieve bio seksi - i to nepodnošljivo - ona neće sebi dopustiti da bude toliko zavedena da zaboravi na onu mrsku stvar koju joj je sinoć kazao.

Pogotovo to ne misli učiniti samo zbog toga što joj je on maknuo nekakvo granje i lišće s puta.

On će njoj, doduše, biti voljan oprostiti i vratiti se potom nekoj savršenoj vilinskoj princezi. Ako postoji nešto što Mari prezire, onda je to odbačenost. A ipak joj se to stalno događalo.

- Što nije u redu sa mnom? - pitala se po tisućiti put.

Oba roditelja pronašla su nešto što ih je ispunjavalo više od njezina odgoja. A ne može se reći da je bila zahtjevna kći. Kvragu, da joj otac nije umro, mogao se vratiti kad god je htio i ona bi mu oprostila za sve što je bilo i prošlo. Mogao se pojaviti na njezin petnaesti rođendan i donijeti nekakav nepromišljeno odabran dar u stilu oca koji nikad nije kod kuće, nešto poput seta za čaj ili Barbie pećnice. A ona bi bila toliko zahvalna da bi odgodila vozački kako bi se mogla igrati s tom pećnicom.

Ipak, on se nije vratio - čak je nije nazvao. Nijednom. Kao da je nestao s lica zemlje. Jedan dan imala je oca, drugi nije.

Najviše ju je povrijedilo kad ju je napustila Jillian. Da su odnosi između nje i Mari bili loši, taj je odlazak ne bi tako dotukao. Ali život s njom bio je *predivan*.

Sjetila se kako bi joj majka stavila povez i smijala se na plaži raširenih ruku dok je nastojala uhvatiti Mari koja je čicala od smijeha. - Gdje je moja mala vještica? - gugutala je, a crvena joj se kosa sjajila na suncu poput vatre. Kad bi Mari pustila Jillian da je uhvati, ova bije podigla visoko u zrak, a potom bi obje uz smijeh pale na pijesak.

Elianna joj je objasnila da su joj roditelji - bolje rečeno bivši roditelji - važne osobe i da imaju - ili su imali - važnog posla...

Acton, Marina prva ljubav, isto ju je tako odbacio. Mladi demon godinama joj je bio dečko. Udvarao joj se kad su imali četrnaest godina, prvi put su spavali sa šesnaest, a potom je ona tri godine koristila svaku priliku da to ponove.

Bila je sretna s njim sve dok je nije napustio zbog neke tanke i visoke nimfe lelujavih zlatnih uvojaka. Zapravo, ne može se reći da ju je napustio, budući da olujni demoni nemaju samo jednu suđenu demonicu, nego često drže hareme, pa je tako i on htio ostati istodobno u vezi s Mari, ali i s nimfom. To je bilo grozno, ali Mari je bilo jasno da će ona biti rezerva ako ostane u toj igri.

Naravno da nije ostala, ali ju je odlazak od njega silno pogodio i još dugo mučio. Bio joj je prva ljubav i to što ga je morala napustiti gotovo ju je ubilo.

Čini se da je Mari uvijek bila rezerva. Zar je to njezina sudbina?

Pogledala je u MacRivea. Može se okladiti da je i njegova vilinska princeza visoka i plava.

A Lykae nije samo izabrao drugu žensku umjesto Mari - njemu se više sviđalo ono što je smatrao njezinom drugom verzijom.

MacRieve je rekao kao da joj je pročitao misli: - Razmišljao sam o pitanju koje si mi sinoć postavila.

- Oh, i ja također - odvrtila je oprezno dok je bijes kipio u njoj. Vukodlak nije imao pojma da obilazi oko zamke koja žudi za tim da mu pričepi šapu.

- I što si smislila?

- Ne, ne, ti prvi. - Kad je zastao, dometnula je: - *Inzistiram.*

- Nisam siguran da bih odgovorio na isti način - napokon je kazao. - Što više vremena provodim s tobom, više sam... sve si mi privlačnija bez obzira na to što si vještica.

Slatko, Lykae, sva sam se rastopila. - A sad ti kaži meni.

Pogledala ga je u oči.

- Razmišljala sam da ću se morati zaštititi ako ti ne budeš došao do drukčijeg zaključka.

Zastao je jer mu očito nije ponudila onakav odgovor kakav je očekivao.

- Sve ti je to stvar samoočuvanja, MacRieve. Ako se ta reinkarnacija doista mogla dogoditi, onda ti sigurno neću dopustiti da se vratiš i izbrišeš me. Ja ću *tebe* prva uništiti.

- Zar bi ti to doista mogla? Jučer nisi smogla snage da me ubiješ.

- Jučer me nisi pokušao smaknuti. - Uputila mu je zloban pogled osjećajući se poput prave vještice. - Osim toga, već sam ispunila svoju kvotu ubojstava za danas.

Uvijek sam se pitao što se to događa za vratima jedne jazbine - rekao je Cade kad se vratio s izvidnice smještene nekoliko kilometara ispred njih.

- Ne mogu govoriti u ime svih jazbina, ali moja je prilično bijedna. Puna sapunice i ovisnosti o internetu. - Od nje se očekivalo da ih povede prema slavi, ali je i Mari, također, voljela sapunice. -Možeš li zamisliti gomilu sijedih starih vještica koje se cerekaju nad kotlom?

Uzdignuo je obrve. - Mogu.

- Da se sad neka odmakne od kotla, mi bismo joj se počele tako pakosno smijuljiti da je "stara garda" i to bi potrajalo mjesecima. A rijetko vidiš sijede stare ženske zato što većina vještica koristi neku vrstu sjaja.

Opazila je da je MacRieve pozorno sluša. Ova tema kao da je zanimala čak i Rydstroma i strijelce.

- Je li doista istina da čarate pjevanjem i prinosite krvne žrtve? - upitao je Cade.

- Čaramo pjevanjem kad imamo neku novu rimu, ali one se brzo ofucaju. Kao što samom sebi ne bi ponavljao: 'Idem sad do kuhinje pa ću tamo zagrijati vodu za čaj.' Jednostavno to učiniš bez ikakve priče. Ali ako po prvi put ulaziš u kuhinju i spremaš čaj, onda čak možeš i izreći nešto dok to radiš.

- A krvne žrtve? - poticao ju je MacRieve.

Mari ih je sve obuhvatila pogledom. - Zar vi stvarno želite da vam pričam o vještičarenju?

Cade je žurno rekao: - Da. - MacRieve je zarežao: - Aha. - On je upijao sve što im je Mari objašnjavala. Zar bi se mogao tako pretvarati da ga ovo zanima?

- Pa, neke vještice još uvijek rade to s krvi. Ali u našoj jazbini na to gledamo ovako: žrtva je sve ono što je osobno i na cijeni kod te osobe. U staro doba radilo se o janjetu ili kokoši zato što se prepuštanje hrane smatralo velikom žrtvom. Ali danas... ako bih htjela pristupiti Hekatinu oltaru, onda bih se odrekla iPod-a i osjetila bih da se time žrtvujem.

- A što se to očekuje od tebe? - upitala je Tera.

- Nemam pojma - odgovorila je. - To nitko ne zna, samo se nagađa.

Cade je rekao: - Možda se očekivalo da razoriš onu grobnicu.

MacRieve se šturo osmjehnuo. - Mislite li da je to sve što vještica nosi u sebi? Onda niste na svojoj koži iskusili njezinu moć kao ja.

Mari je bila zbunjena - i ona je razmišljala o istoj stvari. Nije htjela doseći vrhunac života u dvadeset trećoj.

- A kakvi su to neprijatelji vještica koje bi ti mogla pobijediti? - upitao ju je Tierney trgajući srčiku iz raspuknutog kokosa. Koliko je samo morao trčati do obale da bi našao kokosovo stablo

Odgovorila je: - Postoje neki čarobnjaci koji su se izdvojili od ostalih, jedan vještac koji ubija trudne vještice...

- Ako se od tebe očekuje da postaneš najmoćnija vještica - prekinuo ju je MacRieve - onda si ovdje poslana kako bi se borila s najvećim zlom. Sudbina ne troši svoje streljivo uzalud.

- To nije moguće - rekla je. - Nema tog smrtnika ili besmrtnika koji bi mogao pobijediti našega najvećeg neprijatelja.

- A zašto ne?

- Zato što se radi o boginji. - Mari je uzela poveći gutljaj prokuhane vode, a potom obrisala usta o rame. - Ili je barem to bila. Zove se Haxa, Kraljica Lažnih Lica.

- Što nije u redu s njom? - upitala je Tera.

- Ponovno vas pitam, jeste li stvarno raspoloženi za ovu priču? MacRieveovo "aha" stiglo je malo prije Cadeova "da".

- U redu - rekla je polako. - Na samom početku Wiccaje postojale su tri vještice i boginje, tri sestre. Hela je bila oličenje dobrote, Haxa zla, a Hekata i jednog i drugog.

- Ali ti si rekla da slaviš Hekatu, zar ne? - rekao je Tierney u predahu od jela. - To znači da slaviš boginju koja je djelomično zla.

- Ona je predstavljala ravnotežu dobra i zla. Mi vjerujem da je sve u ravnoteži. Sve dobro ujedno je i zlo. Svemir ne može stvarati bez razaranja.

- Da stalno sja sunce, sve bi postalo pustinja - objasnio je Cade i kad mu se ona nasmijala i kazala: - Točno tako - MacRieve mu je uputio ubojit pogled.

- Kad je Haxa počela sve više jačati, Hekata i Hela obuzdale su njezine moći: umjesto boginje postala je besmrtnica.

- Zašto je nisu jednostavno ubili? - upitao je MacRieve. Naravno, to bi bio *njegov* prvi poriv.

- Ne mogu. Sve tri su vještice u srcu, a u našoj vrsti nemoguće je ubiti člana obitelji. A ostali je nisu mogli izbaciti iz igre jer je još uvijek iznimno jaka - hrani se bijedom, posije ju u drugima, a onda požanje. Čak se pričalo da u jednom brlogu drži zatočena neka živa bića koja su zaleđena u vječnoj agoniji dok se ona hrani njihovom mukom.

- Kako izgleda? - brzo je upitao MacRieve.

- Može poprimiti oblik bilo čega ili bilo koga, bilo to živo ili mrtvo. Nitko joj još nije vidio pravo lice. Mogla bi biti bilo koja od nas... - Potom je Mari namjerno progovorila zlokobnim glasom: - *A mi to nikada ne bismo doznali.*

- Kako bira žrtve? - upitao je MacRieve nestrpljivo.

- Nije zamijećen uzorak koji se ponavlja. Udarit će na despota s jednakom lakoćom kao i na nevinu djevojku sa sela.

MacRieve je izgledao kao da je dugo mozgao o ovome, a onda je kazao: - Je li istina da vještice ne žele druge besplatno liječiti?

Mogla je i pretpostaviti da će MacRieve udariti ravno u srž pitanja zašto vještice nikad neće steći poštovanje drugih vrsta Učilišta. Progutala je pljuvačku i priznala: - Uglavnom je to... točno. - Svi su umuknuli, kao što je i očekivala. - Ali morate razumjeti razlog. - MacRieve je podignuo obrve kao da ne može dočekati objašnjenje. - Prije tisuću godina vještice su besplatno pružale takve usluge, i to stalno, ali bi ih se na kraju uvijek proganjalo zbog toga. Preci su mi zaključili da naša vrsta treba svu zaštitu i moć koju novac može pribaviti. Radi se o tome da vještice koje žive u vilama i čiju riječ slušaju kraljevi neće biti *spaljene na lomači* kao što se često događalo onima koje su živjele u niskim potleušicama na rubu šume.

MacRieveov izraz lica bio je nedokučiv, isto tako nije mogla proniknuti u to što ostali misle. Zar bi ih trebala uvjeravati u grozan položaj vještica? Istaknuti da nema te vrste u Učilištu koja je bila progonjena poput njih?

Izgubila je tu priliku kad su ponovno naletjeli na gušće grmlje. Bilo je teško razgovarati, ali je zato imala vremena eksperimentirati sa zrcalom.

Otvorila je preklopno ogledalce u širokom džepu hlača. Kao da joj je sam dodir stakla poboljšao koncentraciju. Mari je odavno naučila sve čarolije koje je trebala znati, ali nikad ih nije iskoristila. Hoće li joj sada, uz pomoć ovog alata, to uspjeti?

Palcem je polako crtala krugove na površini, a na ruci joj se pojavila magija. Sad se osjećala usmjerenom i usredotočenom. Ogledalo je zapravo provodilo njezine moći, usmjeravalo ih, kao što podzemni kabel provodi elektricitet.

I dok je uživala u ovoj opojnoj kontroli, odlučila je iskušati nekoliko manjih čarolija na vukodlaku - zato što će to biti dobra vježba, a pod *dobrom vježbom* podrazumijevala je *zabavu*.

Učinila je da jedan korijen izbije točno ispred njegovih nogu. Kad se spotaknuo, stisnula je usne i suspregnula osmijeh.

Magija... *dobra*.

Cio idući sat pogledavao ju je sumnjičavo i stisnutih zjenica, kad god bi mu se vezice odvezale i golemi se mravi počeli uspinjali po njima, kad bi ga grane odalamile po licu ili kad bi u zadnji tren izmaknuo kakvoj ptici ili majmunu u padu. Ona bi ga samo ležerno pogledala kao da se pita: "Pa što se to događa?" Ali on nije ništa kazao, a što se nje tiče, mogla bi ovako nastaviti cio dan...

Krajičkom oka opazila je nekakav pokret. Nešto slično povijuši odmotalo se na tlu i poletjelo prema njoj. Vrisnula je i nastojala to odbiti energetske udarom. Ali MacRieve je već ugrabio zmiju; dohvatila ga je njezina magija i bacila uvis. Tijelo mu je preletjele kroz grmlje i usput se *sudaralo sa stablima*.

Kad je pao trideset metara dalje i ljutito bacio zmiju iz ruku, žustro je skočio na noge i pojurio prema njoj, očiju ledeno plavih od bijesa.

- *Kvragu, vještice, nećeš valjda opet!*

- Bilo je slučajno! - viknula je vještica. Možda je bila iskrena, ali Bowe više nije mario za to.

- Cijelog jutra si se poigravala sa mnom, zar ne? - Približio joj se i pružio joj priliku da dobro promotri kakva se to zvijer krije u njemu.

Ona je glasno progutala pljuvačku i povukla se nekoliko koraka, ali se ipak prisilila ne uzmaknuti potpuno.

Zapanjilo ga je što se nije preplašila. Iskusni vampirski ratnici ustuknuli bi pred njegovim vučjim oblikom, ali ona je ostala ne mjestu i *nije se ni pomaknula*.

Čak je podignula bradu.

Cade je požurio niz nasip kako bi je zaštitio. Boweu su se usne povukle i ogolile očnjake na samu pomisao da bi mu to moglo pasti na pamet. Ona je smatrala da je njegov bijes usmjeren prema njoj pa je ponovno počela stvarati magiju na rukama.

Podignula je oba sjajna dlana i stala ga pozivati mrđajući prstima. - Hajde. Spremna sam za još jednu rundu. Iako bi dosad i ameba shvatila da sa mnom *nema zajebancije*.

Svi su se ukočili i umuknuli. Cade je nastavio trčati prema njoj, ovoga puta dvostruko brže.

- Ne, Cade, ja ću ovo srediti - rekla je smirenim glasom ne sklanjajući pogled s Bowea.

Bowe je u međuvremenu lagano odmaknuo glavu, kao da je upravo opazio biće kakvo nikad prije nije vidio. Potom je u

Rydstromovu pogledu opazio da ga ovo silno zabavlja - demonu se očito sviđala igra - i jednostavno se počeo... cerekati. - Maca brzo pruža te svoje kandžice, zar ne?

Rydstrom je skrušeno odmahnuo glavom prema Boweu, kao da mu je žao što slijedi njegovo neminovno i neizbježno povlačenje, a potom su se svi, uključujući i mrzovoljnog Cadea, nastavili kretati.

Bowe je prišao Mariketi i sagnuo se blizu nje. Nije se uopće trudio skriti iznenađenje pa je promrmljao: - Kvragu, kako bi rado zarila te kandže u mene.

Pogled njezinih sivih očiju odavao je oprez. Primijetio je da je još neko vrijeme držala podignute dlanove.

Osjećao je ponos, čak i nakon ove napadne magije, zbog toga što je ostala na mjestu. Poželio se uspraviti i pokazati prstom na nju kao na svoju žensku. *To je moja djevojka. Moja.* Ali srce mu je počelo ubrzano tući kad je shvatio da bi ona usred punog mjeseca, kad se on potpuno preobrazi, mogla ostati uz njega. Još uvijek ju je nastojao udaljiti od sebe prije punog mjeseca, ali za ubuduće...

Prožimalo ga je uzbuđenje, pristupio joj je i kazao: - Lijepa si kad se spremaš za napad.

- Bar si ti to dosad mogao primijetiti.

- Hajde, maco, uvuci svoje kandžice i mi ćemo opet biti prijatelji.

- A kad smo mi to bili prijatelji!

- Postajem ti sve draži. Vidim to.

- Istina. Bacam naokolo samo one koji mi se sviđaju. I da ti nije palo na pamet ponovno me nazvati macom!

- Pa podsjećaš na njih s tim svojim sitnim, špicastim ušima. - Jesi li završio?

- Ne znam. - Šutio je nekoliko trenutaka, a potom dometnuo: - Mislim da si ti najhrabrija cura koju sam dosad upoznao. Iako mi nije baš drago što tako spremno iskorištavaš magiju protiv mene. Uživao si u tome?

Izgledala je kao da razmišlja o tome neko vrijeme, a potom je uzdignula obrve. - Jesam. Osim toga, mislim da tebi treba zaprijetiti s vremena na vrijeme. Podsjetiti velikog i moćnog Lykae da nije baš nepobjediv.

- Aha, to mi treba. - Uhvatio ju je za ruku. - Potpiši.

Istrgnula se. - Nisam ti ja za kratkoročne poslove. A ti samo to nudiš.

Zapravo, on je cijeloga jutra preispitivao svoj stav...

Ona se na putu nijednom nije požalila niti ih je zamolila da uspore iako je mogao opaziti da teško hvata korak s neumornim besmrtnicima. Očito je cijenila to što joj oni pomažu iako ih ništa na to ne obvezuje.

Osim što je bila odvažna, ona je lako sklapala prijateljstva i stvarala čvrste veze. I kao da je na sve gledala s čuđenjem i znatiželjom. Primijetio je da je nekoliko puta poželjela zastati i istražiti prizore koji su je zanimali. Da su ovdje samo njih dvoje zajedno i da nemaju nikakvoga vremenskog ograničenja, on bi je strpljivo pratio u tom istraživanju. Znao je da nešto od tog čuđenja valja pripisati njezinoj mladosti, ali je vjerovao da se ona nikad neće u potpunosti riješiti toga.

Danas je doznao da nije prinosila krvne žrtve na oltaru - to je uvijek dobrodošla spoznaja o mogućoj družici. Da i ne spominje to što je vještica izgledala kao da je istrgnuta iz njegovih najgrozničavijih maštarija o ženama.

Ona je u tom trenu stala podignuti kosu i izmasirati vrat, kao da je utjelovila njegove misli. On bi se svaki put ukočio od iščekivanja kad bi ona ovo napravila, prelazio bi dlanom preko usta znajući da će povući majicu kako bi obrisala znoj s obrva. Opet je to učinila otkrivajući sitnu tetovažu na leđima. Ispod nje je opazio nizak rub crnih svilenih gaćica; vidio je dovoljno da može pogoditi kako nosi tange - iako joj ih on nije jutros odabrao.

Nelagodna spoznaja popratila je taj kratki i nadražujući prizor. Cijelim putem kroz Gvatemalu kurac će mu biti mahnito uzdignut.

Osim ako je ne nagovori da ga spasi te napasti.

Kad su se počeli uspinjali jednom prilično strmom stazom i kad je opazio da je malaksala, odlučio ju je zgrabiti za guzu i tako je pogurati. Čim je ispružio ruke, kazala mu je: - Baš si odabrao dobar način da ostaneš bez šape, MacRieve.

Nasmijao se. - Ne preporučujem ti to.

- Onda ih nastoji držati uza se.

Kad su izbili na vrh staze, opazili su slikovit kanjon. Spora rijeka slijevala se niz terasaste, vapnenačke vodopade. Voda je bila kristalno plava i čista.

Mariketa je uzdahnula i okrenula se prema Rydstromu. - Možemo li stati ovdje?

Odmahnuo je glavom. - Moramo nastaviti. Moraš se javiti na vrijeme.

Izgledala je pokunjeno dok je pogledavala prema gustoj i mrkoj džungli kroz koju su se upravo probili, a Bowe je za to vrijeme rekao Rydstromu: - Ja joj svejedno moram prokuhati vodu za ostatak dana. - Osvrnuo se oko sebe, ali nije pronašao ni suhog drva ni suhog tla koje bi mu to omogućilo. Pogledom je tražio Cadea, a kad nije ni vidio ni nanjušio njega i Tierneya, rekao je Mariketi: - Ostat ćeš ovdje onoliko koliko mi treba dok ti ne pripremim vodu.

Vedro se osmjehnula - bio je to prvi pravi osmijeh koji mu je uputila.

Oh, kvragu. Imala je očaravajući osmijeh. *Aha, baš tako.*

Potom je pojurila prema vodi upravljajući lice suncu. Tri tjedna nije osjetila to svjetlo. Zbog njega. On je pristupio Teri nastojeći se otresti žaljenja. - Osušit ću tlo da pripremim vatru i... zamolio bih te da pripaziš na Mariketu.

- Učinit ću to, ali ne misli da se radi o usluzi koju činim tebi - kratko je odgovorila Tera. Bowe je primijetio da strijelci nisu bili toliko ljuti na njega kad su doznali da ih nije namjeravao zarobiti na tako dugo razdoblje. Isto tako nisu se posebno trudili postati prijatelji s Lykaeom.

Ispustio je torbu. - Ovdje su njezine stvari i ručnik, ako joj zatreba. - Potom je stišao glas. - Ali nigdje ne smiješ puštati vješticu. Pazi da ostane pokraj vode. I ne daj joj da išta dira. Vjerojatno bi je nešto zainteresiralo pa bi odlutala, dakle, ne skidaj oči...

- Dosta, Lykae! Neću dopustiti da je nešto ubije dok ti ne pripremiš tu vodu, u redu?

Mari je gotovo drhtala od uzbuđenja. Ovo mjesto je... raj.

Cvjetovi veliki poput tanjura uživah su pod suncem. Grimizne i žute latice bile su tako sjajne i savršene da su izgledale kao lažne. Tirkizna voda tiho se spuštala u kaskadama, stvarajući plitke bazenčiče. Svaki je bazen bio okružen paprati ili istočkan pravim otočićima cvijeća.

Pitala se je li netko poželio oazu - ne kao zaštitu od sunca, nego oazu *od sunca* - i onda dobio ovakvu nagradu.

Kad su se MacRieve i Rydstrom uputili zapaliti vatru, ona i Tera razderale su jedan paket - Tera je uzela sapun, šampon i posuđenu čistu odjeću, a Mari kupaći kostim.

Prije nego što se pokazala u kupaćem - oskudnom crnom bikiniju - iskusila je trenutak čudnog kolebanja: nitko je osim MacRievea godinama nije vidio s tako malo odjeće na sebi. Trokutići na gornjem dijelu bili su uski, a donji dio sličio je na tange.

I nije baš bila vitka.

Nikad prije nije se sramila oblina kojih bi se većina žena nastojala riješiti vježbanjem. U četvrtom razredu srednje škole dogovorila se sama sa sobom: ide na dijetu onoga trena kad njezino tijelo u bikiniju ne uspije potaknuti gibanje u kupaćima bar jednoga zgodnog tipa na plaži.

Čemu popravljati nešto što nije slomljeno?

Sunce ju je mamilo, sjetila se MacRieveove reakcije kad ju je vidio голу i odbacila je ručnik.

Tera je ležala našamponirane kose, a Mari je rasplela svoju, slušala iPod i uživala u sunčevim zrakama. Jutarnji vidik potpuno se izmijenio na ovome mjestu.

Još uvijek nije mogla vjerovati da se brinula zbog proročanstva. *Da nju netko zatoči?* Nju ništa ne može zadržati! Ni besmrtni ratnik ni grobnica puna inkuba.

Ovdje je bila slobodna, a mislila je da će umrijeti na onome mjestu. Uskoro će opet vidjeti svoje prijatelje. Otpjevat će stvarno loše karaoke s Regin i Carrow u klubu Cat's Meow - učinit će to bez ogrtača. Anonimne karaoke s ogrtačem jednostavno nemaju isti stupanj uzbudljivosti.

Na ovom putovanju izvela je nešto doista monumentalno ubojstvom inkuba. Možda nije pobijedila pa čak ni stigla u završnicu utrke, ali kad se vrati u New Orleans neće šetati, nego paradirati.

Svi su nešto očekivali? Pa, Mari je upravo uništila tisuću godina star izvor zla. *Hura za čarobnicu s ogledalom!*

To joj nitko ne može oduzeti. Razorila je davno zlo i sad je više nije toliko mučilo to što nije dovršila pohađanje satova iz građanske odgovornosti.

Najbolje od svega u ovom scenariju jest to da će biti plaćena. Mnoge skupine unutar Učilišta dijele zajedničko vlasništvo. "Dijeli, i to dijeli na jednake dijelove" može biti moto Valkira, ali slogan vještica je: "Moje je *moje*." Od Mari se očekivalo da se pobrine za sebe.

A sad će to učiniti sa *zlatom*.

Službeno je proglašena mističnom plaćenicom, napokon netko tko zarađuje u njihovoj Kući. Ranije je ponovno pregledala MacRieveov ruksak samo kako bi se uvjerila da je perjanica još uvijek unutra i namrštila se vidjevši da ju je pažljivo umotao u ručnik, kao da je želi sačuvati za nju...

Iako ju je MacRieve i dalje živcirao, zbunjivao i frustrirao, ego joj je još uvijek rastao od činjenice da je jedan od najzgodnijih i najizazovnijih muških koje je vidjela u životu - i usto ne može skinuti šape s nje.

Cijeloga jutra uživala je u prizoru četiri odabrana mužjaka, a ipak, kad god bi maštala o vođenju ljubavi opazila bi MacRieveovo lice iznad sebe. Sinoć je nakratko mogla vidjeti kakav bi on bio kao ljubavnik.

Bio bi *divlji*.

Vođenje ljubavi s Actonom za Mari je uvijek bilo ugodno, ali nije osjetila da joj tlo nestaje pod nogama. Nikad nije poludio od žudnje za njom, nikad je nije obljubio sa suludom požudom. Bila je sretna s njim znajući da seksualni odnosi nikad nisu savršeni, ali je dugo žudjela za silinom osjećaja.

Ipak se pitala bi li MacRieve bio *pretjerano* silovit? Besmrtni mužjaci poznati su kao neumorni ljubavnici, ali za Lykaee se još govorilo i da grizu i grebu. Usto, MacRieve je bio golem - u svakom pogledu.

Zašto ja uopće razmišljam o ovome?

Nije ni primijetila koliko ga je često kradom promatrala sve dok ga nije izgubila iz vidokrug. Koliko će još dugo trebati njemu i Rydstromu?

Veliki mužjaci i njihovi razgovori. Ubila bi da može poslušati o čemu to oni razgovaraju...

Čekaj malo... Izvukla je slušalice iz ušiju, dohvatila preklopno ogledalo i rastvorila ga.

Ne bi samo željela čuti... nego i *vidjeti*.

- Onda, nema napretka s njom? - upitao ga je Rydstrom dok je oštrio mač sjedeći na stijeni. Bowe je šetao oko vatre koja se sporo razgarala. - Nula bodova, očigledno.

- Sutra navečer je pun mjesec.

- Kao da to ne znam. - Bowe je bio nervozan od čuvanja vještice, od toga što se mora suzdržavati od dodira, od pustog mozganja što mu ona zapravo predstavlja u životu. Uza sve to ga je stalno pratila sjenka voštanog mjeseca.

Iako se brinuo za Mariketinu sigurnost, opazio je da je toliko puna života da se neće tek tako predati. Vještica je bila borac. Nažalost, on je sam kriv što u njemu vidi neprijatelja.

- Pitao sam se zašto si prihvatio društvo na ovom putovanju - rekao je Rydstrom. - Ja nisam samo dodatni mač, zar ne?

Bowe je odmahnuo glavom. - Ako je ne izvučemo odavde na vrijeme, morat ćete je zaštititi od mene. Neću imati vremena pridobiti njezino povjerenje ili je pripremiti.

- Misliš li da će pobjeći od tebe? - Ne smijem riskirati...

Ukočio se kad je zapuhao čudan povjetarac, osjetio je svježinu čak i usred džungle. I on i Rydstrom osvrnuli su se oko sebe.

Bowea je iznenada obuzeo sablastan dojam da ih netko promatra.

Rydstrom je upitao: - Vidiš li u daljini nešto što ja ne mogu vidjeti?

- Ne. A i nisam nikoga namirisao u blizini. - Stresao je taj osjećaj sa sebe i nastavio koračati, razmišljajući kojim putem krenuti. *Koji mi je slijedeći potez s njom?*

Izazvati i ubiti Cadea. Naravno.

- Prestani razmišljati o tome - rekao je Rydstrom. - Neću ti dopustiti da ubiješ Cadea pa ti je bolje da odbaciš takve misli.

Boweu su se suzile zjenice. - Mislio sam da ti je sposobnost čitanja misli isparila skupa sa sposobnošću trasiranja.

- U ovom slučaju uopće ne treba čitati misli. Samo da znaš: ako će netko ubiti mog brata, onda ću to biti ja. Osim toga, ne moraš se samo brinuti o Cadeu.

- Što to sad znači?

- Mariketa će se uskoro preobraziti - rekao je Rydstrom. - Pa?

- Pa to znači da će definitivno biti spremna za družicu. - Rydstrom se počeošao po bradi.

- *Nikad* nisam vidio da je ženka tako spremna.

- Ne govori tako o njoj!

Slegnuo je ramenima. - Trebao si čuti Tierneya. Tri tjedna sam u njezinoj blizini to postaje sve snažnije iz dana u dan. Vратиš li je u civilizaciju a da ne stvoriš vezu između sebe i nje... drugi mužjaci će ti je pokušati preoteti.

- Vezu? Ne znam kako bi moglo doći do toga. Ona me prezire. - Bowe se spustio na jedan panj. - Kako mi je samo prije bilo lako sa ženama. - Nije imao iskustva s ovakvim stvarima. Tisuću godina bilo mu je dovoljno da samo pokaže prstom i dobio bi svaku koju bi poželio. Sad je doista morao upitati samoga sebe može li osvojiti Mariketu.

- Ima neka prilično ugodna ironija u tome da zapravo želiš vješticu koja tebe ne želi.

- Uživao si u ovome, zar ne? Rekla je da nismo sukladni ili neko slično sranje - namršti se. - Znaš li ti što je *jangle pop*? - Kad je Rydstrom odmahnuo glavom, Bowe je nastavio: - Pitala me bih li se vratio po Mariah.

- Pametno pitanje.

- Kvrugu, na čijoj si ti strani? - upitao ga je Bowe, ali Rydstrom je samo podignuo ramena. - Pitala me i ja sam joj rekao... da bih se vratio.

- Nepromišljeno, Škote.

- Tako sam se osjećao u tom trenutku. Zar sam joj trebao lagati?

- U tom trenutku? A samo dvanaest sati poslije nešto se bitno moglo promijeniti? Zar ti nisam rekao da doneseš odluku i pridržavaš je se?

- Nije to tako lako. Svaki put kad shvatim koliko silno želim vješticu, osjetim da sam nevjeran. Ne želim da me Mariketa smatra nevjernim, a to ne bih bio ako je ona zapravo Mariah. - Prošao je prstima kroz kosu. - Čovjek bi mogao poludjeti razmišljajući o tome.

- Samo budi razuman. Koje su njezine vrline i mane?

- Razuman! Uvijek ti s tim prokletim razumom. Znaš li u čemu ću stvarno uživati? Kad upoznaš svoju demonicu i kad ti ona uzdrma temelje tog spokojnog ponašanja. Smijat ću se kad se razjariš i kad ti se rogovi uzdignu kao šipke svaki put kad ona prošeće pokraj tebe.

- Primam na znanje. A sad, započni s vrlinama.

- U redu. Pametna je, hrabra i, svih mi bogova, krasi je iznimna ljepota. A ja se neću ispričavati što sam tipično muško - ja *doista* želim da najseksi žena koju sam vidio u životu bude moja.

Priznajem da je želim uz sebe i u krevetu. Želim se osjetiti samodopadnim što i ona mene želi. - Mane...

- Vraćamo se opet na vještice. Zar te ne bi živciralo da ženska može prema tebi usmjeriti energiju snage atomske bombe svaki put kad se naljuti?

Rydstrom je kimnuo glavom u znak sažaljenja, a potom rekao: - Zaboravi sad to što je vještica...

- To ću svakako zaboraviti - prekinuo ga je Bowe. Vještice je dragovoljna djelatnost. Ja ću se pobrinuti za to da ona *nikad*...

Iznenada ga je ubola pčela. - Kvrugu - promrmljao je, otjerao je rukom i nastavio: - Ako je uspijem oteti iz jazbine i ubaciti među Lykae...

Još jedan ubod. - U vražju mater!

Kad je čudan povjetarac opet zapuhao, Boweu su se suzile zjenice. - Vještica. - Pogledao je u nebo i oko sebe. - *Opet* se poigrava mnome! Za ovo ću je prebaciti preko koljena.

Kad je Mari opazila da su se Cade i Tierney vratili, brzo je sklopila ogledalo i vratila ga u džep. Ali još uvijek joj se vrtjelo u glavi od onoga što je MacRieve rekao - i, naravno, umirala je od želje da ga bocne još nekoliko puta.

Nije mogla dokučiti što ju je više potreslo - da joj je tako spremno htio oduzeti magiju ili što je kazao da je najseksi žena koju je ikad vidio. *Najseksi* znači više seksi od njegove savršene družice...

- Vidim da si uspjela preživjeti sinoć - rekao je Cade dok je sjedao pokraj nje na stijenu.

- Gotovo sam umrla od uzrujanosti, ali to je sve s čim sam se suočila.

Skinuo je znojem natopljenu košulju. - Priznajem da sam mislio da će stvari biti drukčije. - Kad je uzdignula obrve, rekao je:

- Bowen je imao puno uspjeha sa ženama. Ili s "droljama", kako ih je tada nazivao. Svake večeri druga ženska.

Drolje? - Tako dakle? - Nije bila ljubomorna. Baš je briga. - Čini mi se da mu je Rydstrom prijatelj, a ti nisi. Zašto?

- Borili smo se oko žene, naravno.

Možda mali tračak ljubomore. Nijedno muško nikad se nije borilo zbog nje. - Što se dogodilo?

- Znao je da ne može biti njegova družica, ali da zato može biti moja. Zaveo ju je samo da mi napakosti. Nakon njega više nije imala vremena za demonskog plaćenika iako je on više nikad nije vidio.

- Pokušavaš li mu možda uzvratiti preko mene?

Cade je dodirnuo rukom jedan od svojih rogova. - Možda. Vrijeđa li te to?

- Ne, zato što možda i ja tebe iskoristim da njega učinim ljubomornim.

- Zato što ga želiš?

- Ne, zato što on želi mene. - Slatko se nasmijala. - A ja ga želim povrijediti.
- MacRieveu je davno prošao rok trajanja za nekoga poput tebe.
- Ja ću dati sve od sebe. - Prebacila je kosu iza uha. - Cade, nešto me zanima. Rydstrom mi je rekao da vas dvojica niste odrasli u istoj kući.
- Ja sam bio izdvojen. Rijetko sam viđao obitelj, ali tako nalaže običaj.
- Oh, sigurno ti je bilo grozno.
- Zapravo, bilo mi je izvrsno. Nikad se nisam htio vratiti... čak sam odbio kad me Rydstrom pozvao da vladam dok on bude na ratištu. Znaš, on mene krivi što je izgubio krunu. Kaže da bi je još uvijek imao da sam ja bio tamo dok je on toliko dugo izbivao iz kraljevstva. Kvrugu, krivi me za sve svoje nevolje.
- Čula sam da se svađate zbog toga u grobnici. Žališ li sada što se nisi vratio?
Sporo je kimnuo glavom. - Svakoga sata. - Osvrnuo se oko sebe, približio joj se i promrsio: -Mari, ovo ne bih kazao pred drugima zato što mi odgovara da me prati glas sebičnog, hladnog i nepouzdanog gada, ali ti mi zvučiš kao netko tko mora ispuniti svoju sudbinu. Ako okreneš leđa svom poslanju, možda kako bi postala uplašena družica i žena jednog Lykaea, sudbina te onda neće samo prezreti. - Lice mu je postalo ozbiljno. - Ona će te stalno *kažnjavati*...
Odjednom je začula urlik iza sebe. Krajičkom oka zapazila je golemu šaku usmjerenu prema Cadeu.
Bio je to MacRieve. U ubojitom bjesnilu.

Mari je čula krckanje kosti prije nego što je Cade preletio preko stijena i pao u grmlje. Pomislila je da mu je ključna kost pukla, ali se on uspio nekako osoviti na noge da se suoči s MacRieveom.

Cade je režao, a oči i rogovi su mu pocrnjeli. MacRieveovi očnjaci i kandže su se izdužili, ali nijedan od njih nije u cijelosti poprimio svoj zvjerski ili demonski oblik - izgledali su kao da su na samom rubu preobrazbe.

Mari je jedva ustala, a Tierney joj je dometnuo iza leđa: - Da ti nije palo na pamet umiješati se. -*Jede* li on to u ovakvom trenutku?

Nije skretala pogled s njih dvojice i rekla je: - Ali oni će se poubijati!

- Primiš li samo jedan zalutali udarac od bilo kojeg od njih, mrtva si.

Mari je uistinu počela vjerovati u to dok ih je gledala kako se bore. Kružili su jedan oko drugoga, nastojali opaziti slabe točke i svako malo udarali šakama poput maljeva. Lecnula bi se svaki put kad bi udarili jedan drugoga u lice.

Jurnuli su poput metka, a tutnjanje njihovih teških koraka lo-I milo je prhko vapnenačko tlo. Ukrstili su šake i kandže pa uletjeli u džunglu obarajući teška stabla koja bi im se našla na putu.

MacRieve je krenuo u još jedan bijesni juriš, zabio se u demona i obojicu ih bacio prema vodopadu. Lupnuli su o stijenu i smrvili u prašinu vanjski pokrov, prešli preko ruba jedne terase i survali se u bazen koji se nalazio ispod nje.

Izgledalo je kao da je Cade u prednosti, pao je na MacRievea, ali to je kratko trajalo.

MacRieve je odgurnuo Cadea i pružio jednu ruku prema njegovu grkljanu dok ga je drugom rukom zarezao blještavim kandžama po torzu. Krv je tekla iz obojice slijevajući se u čistu vodu.

MacRieve se borio s takvim bijesnim divljaštvom, kao i one večeri na skupu - kad mu se ona mogla satima diviti...

Rydstrom je bez upozorenja uletio među njihove šake i laktove. Kad ih je napokon uspio razdvojiti, sva trojica su krvarila i ostala bez daha.

MacRieve je okrenuo glavu, ispljunuo krv i zarezao: - Vještica je *moja*. - Onda se, prije nego što je ona stigla reagirati, uspeo do stijene na kojoj je stajala. Zgrabio ju je i privukao k sebi polažući joj krupnu ruku na šiju. Usne su mu se povukle iza očnjaka.

Cade je škrgutao zubima.

- Samo se opet približi onome što je moje i ja ću te uništiti. -Tad ju je jednostavno prebacio preko ramena i počeo prelaziti preko bazena prema drugoj strani džungle.

Lupala ga je šakama po leđima i udarala nogama da se oslobodi. - Kog vraga radiš?

- Aha, samo ti lupaj. Ako netko bude dovoljno blesav da me prati, taj prizor će ih sigurno zaustaviti.

Kad se sjetila da joj ovako svi mogu vidjeti jedva pokrivenu guzu, prestala se opirati. - Kamo me vodiš? - zahtijevala je odgovor.

- Na jedno skrovito mjesto. - Uzdahnula je kad je preskočio s njom cijeli riječni pritok, a on je dometnuo: - Ja i ti moramo srediti neke stvari.

Nekoliko trenutaka kasnije zacičala je osjetivši vodopad na leđima. On je samo stresao kosom i nije promašio ni koraka, tako je vučje to izgledalo.

Samo da nije opet špilja!

U jednom trenutku sjedila je na suncu i brbljala s demonom, a sad je ponovno uvlači u tamu vukući ju tamo-amo poput kakve neandertalske lovine.

Ali što su dublje zalazili mogli su opaziti da se sunce uspijeva probiti do samoga dna. Kako to? Podignula je glavu. Doveo ju je do spomenika palima - vrtače s čistim bazenom na

dnu. Čitala je o tome da su Maje ovakva mjesta smatrali svetima.

Kad su ušli spustio ju je i odbrusio:

- Shvati jednu stvar: nećeš ići naokolo ovako odjevena. Zapravo, ako odmah ne vratiš svoj sjaj, nabavit ću ti neki drugi jebeni ogrtač!

Njezino strahopoštovanje prema ljepoti ovog mjesta brzo je zamijenila razjarenost. - Ti si *sumanut*.

- Moguće, ali jasno je da nisi kao druge ženske i ne možeš se onda ni odijevati kao one.

- O čemu to pričaš?! - viknula je.

- Sve tvoje obline, crvena kosa, taj prokleti prsten na pupku sve to dovodi muškarce do gubitka razuma. Cade je znao što riskira od mene, a ipak je izazvao moj gnjev samo kako bi bio blizu tebe.

- Još jednom ti ponavljam: ja nisam tvoja! A to što si onako udario Cadea... nije bilo u redu! Mogao si ga ubiti.

- Zar to stvarno želiš?

Iskoračila je kao da će krenuti. - Idem provjeriti što je s njim...

- Znači, ti to *doista* želiš! - Zgrabio ju je za lakat i okrenuo prema sebi, a oči su mu divlje sjale. Košulja mu je bila gotovo posve poderana, vidjela su mu se sjajna i znojna prsa koja su se još teško dizala od borbe. - Ovo je osjetljivo vrijeme. Nisam spavao s tobom, a bliži se pun mjesec. A ti primaš pažnju drugog muškog?

Vještice, igraš se s vatrom! - Obrisao je rukom krvavu sljepoočnicu. - Zaboravi demona. Ona zna da nisi njegova. Da je u to doista vjerovao, onda bi se više potrudio u borbi. Nije čak postigao ni bijesno stanje.

- A ti se nisi preobrazio u vukodlaka za mene!

- Nisam htio da to vidiš! - zurlao je i ščepao je za ruke. - Da nisi nikad posumnjala u žudnju koju osjećam prema tebi. Da se doista radilo o borbi za to komu ćeš pripasti, ja bih mu iščupao prokleti grkljan, a potom ga položio pred tvoje noge kao dar!

Usne su joj se rastavile. Učinilo joj se da je na trenutak opazila kakva je nutrina jednoga mužjaka Lykae. Njoj se *to... svidjelo*.

Teško je disao, a mišićava prsa su mu se napinjala. Oči su mu još uvijek bile svijetloplave i nije ih skidao s nje, kao da se radi o nečemu najdragocjenijem što posjeduje - i čijeg se gubitka pribojava.

MacRieve je tek završio s borbom. Ona je još na skupu shvatila da bi ga mogla gledati satima, ali je tek sad sebi priznala da je tada po prvi put osjetila koliko ga želi.

Te večeri nije ga uspjela poljubiti kao što je htjela ni pomilovati njegovo moćno tijelo.

A sad...

Surovost, silina. To je oduvijek željela - čak i prije nego što ju je ova besmrtnička potreba počela izjedati. *Želim to... želim njega*.

Izraz lica joj je odao glad. Obrve su mu se nabrale i zarežao je: - *Mariketa?*

Podignula je ruku i položila mu je na zatiljak povlačeći ga dolje kako bi ga mogla poljubiti.

Očito je bio šokiran pa je na trenutak zastao. Potom je uzdahnuo i olabavio stisak na njezinim rukama. Spustio joj je ruke na guzu i počeo je mijesiti kao da je samo čekao na taj osjećaj. Promrsio joj je na usta: - *Pohotna vještice*.

- Poljubi me snažno, MacRieve, kao da ti sve ovisi o tome.

- Pohotna i zahtjevna. Bogovi, kako me zadovoljavaš. - Tad ju je doista poljubio priljubljujući usne uz njezine i gurajući jezik između njih. Vrelo... vlažno... *snažno*. Sad je mogla samo odgovoriti na njegove pokrete bez razmišljanja.

Njegovi krupni dlanovi još su bili na njezinoj guzi, privukao ju je k sebi i položio uz krutu batinu. Bila je na sedmom nebu...

On je ipak prekinuo šutnju. Zarežao je između udaha: -Ja ne dijelim ono što je moje. Nema drugih muških. *Samo ja.* Samo ću ja postojati za tebe.

Otvorila je oči i shvatila da ju je u jednom trenu podigao uspravno - noge su joj popustile pred njegovim poljupcem. Potom se namrštila. - A što s tobom? - upitala ga je nastojeći ostati pribrana kad ju je počeo pohlepno ljubiti i lizati joj vrat. - Kažeš mi da si ti moj jedini, a planiraš me šutnuti prvom prilikom zbog druge ženske? - Ogorčenost joj je rasla sa svakom izgovorenom riječi.

Odmaknuo se i pogledao je ravno u oči. - Sad ti ne mogu sa sigurnošću kazati da bih to učinio.

- Oh, a da to nije zbog toga što misliš da ću sad popustiti? Progutao je pljuvačku i promrsio: - *Pa hoćeš li?*

Bijesno ga je pogledala pa nakratko promotrila divno lice i mišićavo tijelo. Osjećala je glad prema njemu. Ali nije mogla prijeći preko toga da bude odbačena, što znači da nije mogla uživati u surovosti, a to opet znači da je sad bila razjarena. Žudnja joj se iznova izopacila, gubila je kontrolu, a ipak ostajala usredotočena na potpuno nedostojna muškarca.

- Mariketa, ne znam bih li se mogao odvojiti od tebe... čak ni ono vrijeme koje mi treba da se vratim - promrmeljao je sebi u bradu kao da ga je prenerazila ova spoznaja: - Istina je.

Vrlo dobro! - U redu, u tome ću te podržati. - Podignula je lice kako bi ga još jednom duboko okusila. Rekla mu je bez daha između poljubaca: - Ovo sranje je dobro i *djeluje!* Još me ljubi!

Ali on joj je obuhvatio lice i zadržao je. - *Nije sranje.*

Žmirnula je prema njemu. Ona gori za njim, a on sad misli postati brbljav? - Nisam *ponovno* s tobom u špilji zbog tvog iskričavog razgovora. Pričepi ili začepi, Škote.

Podignuo je obrve. - Opaka mala vještice. - Naglasak mu se tako jako osjećao u glasu da je zadrhtala. - Natjerat ću te da povučesh te riječi. - Strgnuo je poderanu košulju i bacio je na tlo. Gurnuo joj je ruku straga među noge, podignuo je i položio na košulju koja je pala na pijesak. - Sjedni tom lijepom guzom tu i ja ću ti dati ono što želiš.

Kad joj je Bowe pomaknuo gornji dio bikinija, ona se oslonila na laktove. Gledala ga je sivim očima ispod teških kapaka dok joj je ogoljivao bujne grudi.

Kad je opazio bradavice, kurac mu je počeo pulsirati, spreman probiti traperice. - Tako ću te snažno sisati da ćeš me osjećati do kraja dana. Želiš li to?

Uzdahnuo je kad je izvila leđa i uhvatila ga sitnim šakama za kosu kako bi ga privukla grudima. Ushićeno je sisao vršak, osjetio kako se koči i pupa pod njegovim jezikom. Rekao joj je dok se približavao drugoj bradavici: - Mariketa, imaš najljepše tijelo koje sam ikad vidio. Želim ti učiniti tisuću stvari, samo što ne znam gdje započeti.

Zastenjala je kad joj je usnama obujmio drugu bradavicu. - Što god misliš učiniti, učini to brzo. Blizu sam.

Uspravio se i uzdignuo obrve. Neće izdržati dovoljno da joj pripremi tijelo. Odlučio ju je skinuti prije nego što je uzme.

Povukao joj je crnu vrpcu na desnom bedru kako bi ponovno mogao osjetiti njezino međunožje. Hoće li biti vlažna kao i prije? Kad se pomaknuo odvezati i vrpcu na lijevom bedru, ona se počela migoljiti da mu olakša, kao da nije mogla dočekati da se već jednom riješi odjeće.

Zurila je još uvijek oslonjena na laktove - ushićena kao i on kako joj je spuznuo materijal u obliku slova V otkrivajući crvenkasto-kestenjaste stidne dlačice. Zagrcnuo se i kazao: - Raširi noge. Pokaži mi koliko si vlažna.

Zajecala je umjesto odgovora i razmaknula koljena. Glasno je uzdahnuo kad je opazio da joj se spolovilo sjaji za njega. Kurac mu se ukrutio da već jednom ude u nju, a pritisak u teškim jajima bližio se boli. Ruka mu je drhtala dok ju je spuštao kako bi je pomilovao.

Zabacila je glavu na prvi dodir, a on je snažno udahnuo pomislivši da bi lako mogao svršiti u istom trenu. - Tako vrela i vlažna. Ne mogu ni zamisliti kako će to biti kad mi obujmiš batinu.

Ponovno je podignula glavu, obrve su joj se nabrale. - Oh, bogovi... *Bowene...*

Raširio joj je usnice palcem i kažiprstom misleći drugim kažiprstom početi trljati napeti mali klitoris. Kratko i nježno stenjanje postajalo je glasnije sa svakim njezinim novim udahom. Tako blizu...

Sjeme koje mu se skupljalo u batini počelo je pulsirati u potrazi za olakšanjem. Iako joj je očajnički htio pritisnuti bokove uz zemlju i zabiti se u nju, želio je podjednako uživati u svakom prizoru Marikete na samom rubu.

Njezina reakcija bila je najerotičnija stvar koju je ikad vidio.

Piercing joj se sjajio od jedne zrake sunca koja se probila dok je ona počela drhtati. Grudi su joj bile tako pune, a nabrekle bradavice stršale su kao da preklinju da ih se još više siše. Odvratila je pogled od mjesta na kojem ju je htio milovati, a potom ga bez daha pogledala izravno u oči.

- *Bowene, molim te...*

Mari je legla na leđa, spuštala se na laktovima kako bi ga mogla uhvatiti za zapešće dok je spustila slobodnu ruku podižući kukove.

MacRieve je snažno odmahnuo glavom, kao da ne vjeruje vlastitim očima. - Samo sa mnom, vještice - zarežao je i počeo joj prelaziti pogledom po cijelome tijelu. - Ovo *mora* biti moje.

Ona bi mu u tom trenutku rekla bilo što. Grlenim glasom je promrmljala: - Samo s tobom.

- Onda snažno svrši za mene. - Jedan trzaj njegovog velikog prsta ju je otpustio. Zatomila je krik i oštro izvila leđa ljuljajući mu se kukovima na ruci u potpunom

samozaboravu. - *Dobra djevojka* - rekao joj je na uho dok se bespomoćno koprcala. - *Voliš to.*

To se stalno nastavljalo dok užitak nije postao prejak pa mu je Mari morala odgurnuti ruku. On joj je napokon dopustio da predahne.

Kleknuo joj je između raširenih nogu, raskopčao traperice i svukao ih do koljena. Ukazao se golem ukrućen penis, a on je izrekao nekakvu kletvu kad su joj ruke krenule prema njemu. Obožavala je taj osjećaj, umilno ga je milovala gore-dolje cijelom dužinom sve dok nije počeo uzdisati i propinjati se kukovima gurajući batinu kroz njezine šake.

Potom je umočio srednji prst u njezinu vlažnost, od čega je ona počela stenjati, a on siktati. - *Tako si uska* - promrsio je kroz zube. - Ne želim te ozlijediti. Moram biti siguran da si spremna.

Vratni mišići su mu se silno napeli, a prsa su mu bila vlažna od vodopada i znoja. Pogledom je prelazio po njezinu tijelu, ali uvijek se vraćao na oči, kao da ga pogled na njih uzbuđuje jednako kao i pogled na grudi.

- Vještice, svršit ću ako ne prestaneš s tim svojim mekim dlanovima.

Liznula je usnu i nastavila mu natezati pulsirajuće meso. Kad joj je gurnuo i drugi prst, opet je osjetila da je na samom rubu. - *Bowene...*

- Počeo sam prepoznavati taj ton. Nisi valjda blizu? Znao sam da ćeš biti ovakva. Znao sam.

Pomislivši da će brzo zamijeniti prste svojom batinom, vrisnula je kad je počela svršavati u navali vlažnosti.

- *Osjećam* kako me stežeš. *Gotovo je.* - Slobodnom rukom joj je obujmio šaku i snažno stisnuo. Zarežao je: - Ne mogu više zadržavati sjeme, Mari. - Tijelo mu se napelo i potpuno ukočilo, divljački je kriknuo. U zadnjoj sekundi uspio je naciljati da ne svrši po njoj. Otvorila je širom usta kad je počeo izbacivati sjeme po pijesku, to je trajalo i trajalo, a nju je zapanjilo koliko je ovaj krupni mužjak veličanstven u svom divljem užitku.

Kad je konačno svršio s drhtajem, ona je ponovno legla, a on se opružio uz njezin bok dok mu je penis još uvijek pulsirao. I dok je ležao omamljen, on je pružio ruku i uhvatio njezinu - samo kako bi je držao dok su oboje dolazili do zraka. Nakon svih stvari koje su upravo radili, on je osjetio potrebu da je *uhvati za ruku.*

Zurili su u prigušeno sunčevo svjetlo, bok uz bok, ruke u ruci.

Mari, voda je upravo postala preduboka, a tebi je i te kako došla do grla.

Kad se okrenuo prema njoj oči su mu imale topao jantarni sjaj, a kutovi usana su mu se blago svinuli. - Nisi me mogla više zadovoljiti. Jednostavno nije moguće. - Izgledao je kao da se nalazi u ushićenom raspoloženju, kao da je kapitulirao u znatno većoj mjeri od nje.

Ona je pak znala da je Bowen MacRieve uzbuđen jer se, vjerojatno prvi put u gotovo dva stoljeća, istinski počeo radovati budućnosti.

Ali ona mu nije htjela pružati lažne nade kad u njezinu životu nije bilo mjesta za njega. Čak i ako mu oprostí što ju je zarobio i ako zna da će im susreti postati još luđi, ona je podjednako vjerovala u to da bi morala stubokom promijeniti život kako bi mogla biti s njim. Nije bila sigurna da bi to mogla učiniti za nekoga koga voli, a kamoli za nekoga za kim samo žudi. Bez obzira na to koliko je ta žudnja silna.

- Idemo te sad pripremiti...

Odmaknula mu je ruku i ustala. - Ne, ja sam gotova.

- Ti si *gotova*? Pa tek smo započeli. Jesam li... jesam li učinio nešto krivo?

Slegnula je ramenima i počela se odijevati. - Moramo krenuti. Obrve su mu se skupile. - Zar onda žališ zbog onoga što smo učinili?

- Nisam nesretna što smo bili zajedno. Ali nisam ni sretna. Podignuo je traperice. - A što bi te učinilo sretnom?

- Slušaj, MacRieve, ja te nisam ni prije zavaravala: nisi moj tip. Pretpostavljaš da se ja slažem sa svakom tvojom konačnom odlukom, a to neće moći. I dok ti pokušavaš odlučiti,

znaj da sam ja već odlučila. Za tebe u mom životu nema mjesta.

- Čak ni nakon ovoga?

Zakolotala je očima. - Oh, molim te, nakon svih *drolja* koje si jebao i odjebao, barem bi ti morao znati da ovakav spoj ne znači ništa.

- Jebao i odjebao? O kojem vragu ti pričaš?

- Cade mi je ispričao o ženskoj oko koje ste se sukobili.

- Kvragu, pa ona mi se sama uvukla u krevet!

- Sad i onaj okrutni komentar koji si mu sinoć izrekao savršeno sjeda na mjesto.

Naravno, ti je nisi mogao izbaciti iz kreveta zbog prijatelja?

- Pio sam medovaču pa nisam ni prepoznao da je to ona koju on želi.

Podignula je obrvu. - Samo jedna od mnogih *drolja*, ha? - upitala ga je i okrenula se od njega.

Mariketa je bila razdražljiva, nema sumnje da joj je bila neugodna brzina kojom su se stvari među njima počele odvijati. Ali njezina hladnoća nije ga ni najmanje obeshrabrila zato što je sad znao da je može osvojiti. Ona je maloprije vrisnula njegovo ime. *Njegovo*. Bio je spreman boriti se za nju, a nakon ovoga će samo udvostručiti napore.

Bowe se pribojavao toga da bi mu vještica mogla ostvariti sve seksualne maštarije - a on je *stalno sanjario*.

Sad je znao da ona to može.

Da ostali već nisu shvatili da su ona i MacRieve bili intimni, ne bi im bilo teško pogoditi po njegovu ponašanju. Kad su se njih dvoje u tišini odjenuli i ponovno pridružili drugima, on je zabacio ramena, a na licu mu je počivao pobjednički izraz. Oči su mu stalno bježale na nju, a pogled mu je bio vreo i *posjednički*.

Ovaj očiti osjećaj zadovoljstva tvorio je potpunu suprotnost naspram mrkoga pogleda koji ga je pratio cijelo jutro. Sad je izgledao kao utjelovljenje muškog zadovoljstva.

Ona je uzdahnula. I, kvragu, ovaj mu je izgled dobro pristajao.

Rydstrom i Tera upućivali su prema njoj zagonetne poglede. Cade - kojemu je oko nateklo da se jedva vidjelo i čeljust mu već bila istočkana modricama - ponovno se usmjerio na njezin vrat. Kad je pocrvenjela od tog pozornog promatranja, odvrtila je pogled i čula ga kako je promrmljao MacRieveu: -Još uvijek ne vidim tvoj biljeg na njoj.

MacRieve mu je odvratio samodopadnim tonom: - Dan još nije završio, demone.

Cade ju je tad pogledao i kazao: -Ja ću vas opet predvoditi. -Izgledao je kao da se želi maknuti što dalje od njih.

Skupina je počela pratiti riječni tok uz planinu, a teren ih je ponovno prisilio da se kreću u jednom redu. To je bilo dobro. Trebalo joj je vremena da provari sve što se dogodilo. Znala je samo da se zbiljo previše toga.

Čula je MacRievea iza sebe: - Nemoj se brinuti što oni misle.

- Naravno, lako je tebi reći. Tebe neće smatrati slabim. Ni lakim.

- Nema šanse da će te smatrati slabom. Već su svjedočili mnogim dokazima tvoje snage. A neće te smatrati ni lakom samo će vjerovati da tako mlada djevojka nije mogla odoljeti zavodničkim vještinama dvanaest stoljeća starog Lykaea.

Rekla mu je tiho: - Što god *ja* sam *tebe* zaskočila! Ja sam započela.

- Aha - započeo je svečano. - I to je bio vrhunac mog dugog života.

- Daaaaa. - Zbunjeno je prešla preko mravljje kolone pažljivo promatrajući lišće koje su nosili.

- Istina je, Mariketa. Samo mi je žao što nisam imao priliku posvetiti više vremena tvojoj lijepoj guzi.

- Šššš! - zasiktala je šapatom. - Čut će te!

- Čut će me? Brineš se o tome, a maloprije si onako požudno stenjala? Jesi li uvijek onako bučna?

Lice joj se zažarilo kad je Tierney, prvi do nje u redu, pogledao preko ramena uzdignutih obrva. Usporila je kako bi se ostali odmaknuli dalje od njih.

- Pa jesi li? - ponovno ju je upitao MacRieve.

U redu, može se i ona igrati. Okrenula se prema njemu i kazala mu jednoličnim glasom: - Oh, dragi. Oh, Bowene. Bio si to ti. Samo ti.

Nasmijao se, a i njoj je došla volja za smijehom kad ga je vidjela. Pratili su rijeku koja se spuštala, sunce je sjalo, a ona je upravo doživjela dva orgazma - raspoloženje joj se definitivno popravilo.

Ne! Ne smije se uhvatiti u mrežu njegova opipljivog uzbuđenja zato što zna da uzrok tome nije ovo što su učinili, nego ono što on očekuje da će tek učiniti.

Pa ipak, svaki put kad bi nastojala prizvati prijašnji bijes prema njemu, vidjela bi ga kako se mršti dok pita Rydstroma što je *jangle pop*. Nekako je znala da MacRieve to nije pitao iz puke znatiželje, nego stoga što je nastojao naučiti zbog nje.

Tu je i još jedna jednostavna činjenica, neka joj je Hekata na pomoći, da joj se *sviđa* biti u njegovoj blizini. Njegova prisutnost bodrila ju je čak i dok ga je prezirala. A sad kad ga *nije* prezirala, on ju je uzbuđivao, radovala mu se...

Stajao je samo nekoliko centimetara iza nje i kazao: - Pitam se svršiš li uvijek tako brzo?

- Ne znam, a ti?

Uputio joj je poluosmijeh. - Zahtjevna vještice. Zaboravljaš koliko sam dugo bio bez ovakvih stvari. Ali ja se brzo oporavljam od toga. - Kradomice joj je zgrabio ruku i položio je na rastući penis.

Ako ju je mislio posramiti, trebao se sjetiti nekog boljeg rješenja. Ona nije ni trepnula i kazala mu je: - Pa, Bowene, čini mi se da flertuješ sa mnom. - Nije odvratila pogled i počela ga je znatiželjno trljati. Podignula ga je, a on je zaljuljao kukovima prema njezinoj ruci. Ispustila ga je i bezbrižno nastavila dalje.

Rekao joj je grubim glasom: - Očito nisam dobar u flertanju kad me to moraš pitati. - Potom je suho dometnuo: - Možda bih trebao biti izravniji?

Nije si mogla pomoći - zahihotala se i prikrla to kašljanjem. Smatrala se šarmantnom, ali i on je obavljao hvalevrijedan posao tjerajući je na smijeh i protiv vlastite volje.

Zar je tako laka da je dva urnebesna orgazma i nepokolebljiva privlačnost koju je osjećala prema njemu mogu natjerati da zaboravi što se među njima zbilo? Odgovarala je u sebi i pomislila: *Pa zašto se onda boriti protiv toga?* Mari nikad nije upadala u bitke, a kamoli ih gubila.

Nagnuo se prema njoj i šapnuo joj na uho: - Pokaži mi te lijepe grudi.

- Pa upravo si ih gledao! - viknula je srdito, iako je potajno bila zadovoljna koliko je cijenio njezino tijelo.

- Da se mene pita, vještice, ti nikad ne bi nosila gornji dio. Grizla je unutaranju stranu obraza kako se ne bi nasmijala, ali nije htjela da on to opazi pa je ubrzala korak. - Zar se ne bi trebao brinuti oko toga da me sigurno izvedeš iz ove džungle?

- Hajde, podsjeti me na ono zbog čega bih drage volje bio spreman umrijeti.

Ponašao se tako... *vučje*. Dražio ju je. Mari je shvatila da joj je to na neki način *zabavno*. Ona je očekivala da će se on početi poigravati s njom i grickati je za uši. Smatrala je da bi to mogla voljeti.

Čekala je dajući mu dovoljno vremena da prekine i pretpostavi kako ga ignorira, a potom se okrenula prema njemu podignutih obrva - i topa i grudnjaka - te ga potpuno zabljesnula. Zašepao je i spotaknuo se. Položio je ruke na srce i pao na koljena, a ona je strgnula odjeću sa sebe i počela se vrtjeti oko njega zadržavajući tupav osmijeh na licu.

Ali on se u trenu stvorio iza nje. - Dobra djevojko - promrsio je - daj da to osjetimo.

Ona ga je pljesnula.

- Zezam te.

- Zavodim te - odvratila je.

- Aha, to svakako. Prije deset minuta si me dovela do takvog orgazma da su mi se oči počele okretati u glavi i zbog tebe sam već pohotniji nego što sam bio sa svojom prvom mljekaricom.

Okrenula se i kucnula prstom po bradi. - Hmm. Želiš li da odjenem korzet i nagnem se nad vjedrom mlijeka?

Čeljust mu se opustila. - Samo ako želiš vidjeti čovjeka koji će u istom trenu izliti svoje sjeme.

Promatrala je njegovu krupnu erekciju. - Onda smo se dogovorili.

Uzdahnuo je i brzo joj se približio. - Samo me sekunda dijeli od toga da te sad odvojim na stranu i nagnem preko stijene.

Ha! - Onda dobro gledaj nešto što je ovoliko - udarila se dlanom po kuku - uzdignuto.

- Ah, sviđa mi se ovo s tobom! Ne sjećam se kad sam zadnji put osjetio da je nešto ovako... - Zastao je, kao da nije shvaćao kroz što sad njih dvoje prolaze.

- Zabavno? - ponudila je odgovor.

- Aha, zabavno. Mislim da sam otkrio u čemu je tvoja tajna. - A što bi to bilo?

- Ako ti utažim želju, zauzvrat dobijem nasmijanu djevojku. Sviđa mi se takva pogodba, mačkice.

- Kvragu, MacRieve, nastaviš li me nazivati mačkom, pronaći ću nešto slično za tebe, na primjer pesek i tad ćemo oboje biti na gubitku.

Nasmijao se na ovo i upitao: - Onda, koliko si točno uspjela čuti razgovor između mene i Rydstroma? Položila je ruku na prsa. - *Mooolim ?*

- Ma daj. Znam da si prislušivala, vještice. Što si čula? - Čula sam da misliš kako sam seksi. Naj... seksi.

- Aha, razumije se - rekao je, a u njoj se pojavila želja za šepirenjem. - A što je s tobom? Ja te više privlačim od onog demonskog dečka.

- *Momka*. Rekla sam da mi je on bio momak. A iako me više privlačiš, to ti nikad ne bih rekla, da ti ne hranim ego.

- Pa kako je došlo do toga da te napustio?

- Zašto pitaš? - upitala ga je i osjetila da postaje još mekša prema MacRieveu. - Misliš li da mu je bilo teško?

MacRieve se nestrpljivo namršti, kao da je njezino pitanje smatrao blesavim. Mari je po drugi put pomislila: *Možda sam se stvarno zaljubila u ovog muškaka.*

Ali mislim da mi se sviđa osjećaj.

- Koliko si dugo bila s njim?

Slegnula je ramenima. - Gotovo sedam godina.

- Pa to je gotovo trećina tvog života! - zagrmio je. - Isuse, uopće me nije briga za to. Jesi li... jesi li ga voljela?

- Jesam - odgovorila je pošteno.

Glas mu se utišao kad ju je upitao: - A voliš li ga još uvijek?

Odgovorila je preko ramena: - Mislim da će dio mog srca uvijek pripadati njemu.

Okrenula se kad je primijetila da se MacRieve zaustavio. Vidjela je da mu je čeljust stegnuta, šarenice su mu opet poprimitile ledeno plavu boju, a kandže su mu se izdužile i potamnjele. Sad je jasnije opažala zvijer koja se u njemu krila.

Mari je progutala pljuvačku i podsjetila se da ovdje ima posla s odraslim muškakom Lykaeom. I to onim koji je smatra družicom za kojom već stoljećima boluje. Ona se *igrala* vatrom. Ne, nema više zezanja ni poigravanja s ovim seksualno izgladnjelim vukodlakom. - Zaboravi da sam išta kazala...

Pritisnuo ju je uz jednu stablo, daleko od pogleda ostalih. - Želim zabiti kandže u vrat tog demona i iščupati mu prokletu kralješnicu.

- MacRieve, čekaj malo...

Pružio je ruku i položio joj je na zatiljak. Sagnuo joj se do uha. - Večeras ćeš biti moja, Mariketa. - Naglasak mu je bio izražajan, glas grub, a čak su mu se i glasnice izmijenile dok je prolazio kroz preobrazbu. - Taj drugi muškak može imati dio tvog srca, ali ja ću posjedovati cijelo tvoje tijelo. - Spustio joj je ruku s vrata na grudi i obje ih objužio. Bradavice su joj se još uvijek *napinjale* pod njegovim vrelinim i grubim dlanom, baš kao što joj je obećao. - Zapamti što sam ti rekao, tako ću te uzeti da se više nećeš sjećati nikoga prije mene.

Silina... Podigla je pogled prema njemu i osjetila se tako sitnom i ranjivom da bi se već trebala uplašiti. Umjesto toga opet se uzбудila - od duboka glasa, ruke koja ju je milovala, od same ideje da će je snažno uzeti i da bi to moglo trajati satima.

- Nakon ove večeri izvijati ćeš se na moj dodir i žudjeti za mojim poljupcima. Kad te preplavi vrelina, svaki centimetar tvoga tijela priznat će me za gospodara.

Bila je šokirana i teško je disala - i da, bila je uzbuđena - od njegovih riječi i samopouzdanja.

- Smatraj to obavljenim, vještice.

Oh, ne, ne. Već sam gledala ovaj film - rekla je Mariketa kad su stigli do drvenog mosta stotinu metara iznad riječnog klanca. Visina je bila tolika da je rijeka pod njima izgledala poput niti. - I nije se radilo o komediji! - Odmah se vratila do Bowea i ukočila se. Prije nego što se mogla povući, on joj je položio ruku na prsa, a drugom ju je obuhvatio oko struka.

Uplašio ju je ranije - prepoznala je taj osjećaj u istom trenu. Ali njega je ispunjavala ljubomora kakvu ona nikad prije nije upoznala. Zbunilo ga je što mu je to otkriće da je voljela drugoga došlo poput udarca čizmom u jaja.

Boweu ne treba Mariketina *ljubav*, stalno je to ponavljao u sebi. Važno je samo da on *nju* posjeduje.

Pa zašto onda zavidi tom bezličnom demonu - uskoro mrtvom demonu koji je upoznao Mariketinu ljubav?

Sad kad se stisnula uz njega, kao da traži potporu, on je nakratko dotaknuo nosom njezinu meku kosu kako bje obodio. - Mariketa, pa ti drhtiš. - Visine me skamene.

- Rydstrom mi je to rekao. Pa čemu taj strah? Zar ti se nešto dogodilo?

- Da, dogodila mi se nadmorska visina. Znaš, rijetko sam iznad nje.

- Aha, shvaćam. - Potom je Bowe upitao Rydstroma: - Zar ne možemo prijeći na neki drugi način?

Cade se upravo vratio iz izviđanja i odgovorio: - Za takvo što trebala bi nam dodatna dva dana.

Dva dana bila bi prekasno za njega i Mariketu. Pogledao je Rydstroma.

- Most je izdržljiv - uvjeravao ju je Rydstrom. - Vojske su preko njega prelazile kamionima. Moramo krenuti ovim putem.

Tera je kazala: - U redu, a tko će obaviti onu stvar sa stijenom?

- Kakvu stvar? - upitao je Bowe.

Mariketa je rekla: - Ma znaš, netko baci stijenu, a mi gledamo u tišini kako ona pada dok razmišljamo kako ćemo se i sami survati u smrt?

Oh, *ta* stvar sa stijenom. - Mariketa, neće biti nikakvog pada. Ovdje ćemo moći sigurno prijeći. Čak su bočno postavljene ograde od konopca. Obavit ćemo to. - Ona je prigušeno zacviljela kad je čula te riječi. Znajući koliko je važno ispasti snažan pred ostalima - tako i treba biti u svijetu Učilišta - Bowe ju je povukao na stranu. - Što kažeš na to da pretrčim preko mosta kako bih ti dokazao da je siguran, a potom se vratim i prenesem te preko njega?

Odrješito je odmahнула glavom. - Mogao bi ga znatno oslabiti sa svakim korakom tijekom prelaska.

Savio je prste i dodirnuo je ispod brade. - Djevojko, neću dopustiti da ti se išta dogodi. Nikad.

- Imam neki loš predosjećaj.

- Pa da, bojiš se visina kako bi uopće mogla imati *dobar* predosjećaj? Odmah se vraćam.

- Ne, pričekaj - šapnula je i zgrabila ga za ruku. - Nemoj ići. Mahnuo je ostalima. - Sustići ćemo vas.

Tera je rekla:

- Je li sve u redu, Mari? Bolno joj se osmjehnula. - Srce si.

- Pusti da te prenesem - ponovio joj je kad su ostali sami. -Možeš slobodno držati oči zatvorenima.

- O-oboje, zajedno? Pa samo ti si težak sigurno sto deset kilograma.

- Pogledaj druge - rekao je. Tierney je šetao *po* konopcu - i zadirkirivao je.

Suzile su joj se zjenice. - Ma je li on to mene... je li me upravo nazvao kukavicom? - Točno tako.

Uzdahnula je kao da je poražena. - Pritisak vršnjaka uvijek je bio moja slabost. - Pogledala je Bowea i upitala: - Hoćeš li me pratiti ako sama krenem preko mosta?

Uvijek. - Pratit ću te u stopu.

- Budi blizu - rekla mu je i žurno dometnula: - Ali nemoj stajati na istoj gredi.

- U redu, primljeno na znanje. Sad nemoj gledati dolje. Prati pogledom Rydstromova leđa. Pogledaj, već je prešao polovinu mosta.

- U redu - kratko je kimnula i uhvatila se za ogradu. - Ja ovo mogu. Samo ne smijem gledati dolje.

Uhvatio ju je strah, zjenice su joj bile poput tanjurića, ruke su joj se tresle na konopcu, ali je ipak zakoračila jednom sitnom čizmicom na most. Znao je da je hrabra djevojka, ali kad je obavila prvi korak, htio je zaurlati od ponosa. Umjesto toga rekao je: -Nešto sam razmišljao. Možda bi ostala ekipa iz Učilišta više voljela vještice da niste plaćenice.

- Ali mi *jesmo* plaćenice! - odbrusila je bez okretanja prema njemu.

- Znam to, ali mora li stvarno biti tako?

- Kuća je tisućama godina vrvjela plaćenicama. To ti je isto kao da kažeš da bi ljudi više voljeli Lykae da nisu tako vučje nastrojeni. I da ti kažem, vi ste stvarno *izrazito* vučje nastrojeni.

- Pa, dobro je što sam bogat i što te mogu uzdržavati, mačkice. Pretpostavljam da nisi zaradila puno novaca za Kuću.

Usprotivila se kroz stisnute zube: - Zašto to govoriš? I ne zovi me mačkicom!

- Budimo realni. Ne mogu zamisliti da si uspjela skupiti neku lovu svojom magijom i načinom na koji raznosiš stvari oko sebe. Ima li tvoja jazbina kakvo jamstvo za povrat novca...

- Nastojiš me obodriti kako bih zaboravila na strah.

- Aha. I djeluje. Već si prešla pola mosta. - Prefrigani, prokleti vuče...

Ptice su odjednom izletjele s obje strane šume oko klanca.

Nekoliko trenutaka poslije zemlja se zatresla. Svi osim Bowea sledili su se na mostu od iznenađenja, a on je rukom obgrlio Mari oko struka i čvrsto je stisnuo uz sebe.

- *Oh, bogovi! MacRieve?* - šapnula je drhtavim glasom, a dlanovi su joj zasjali od magije, kao da se radi o refleksu.

- Evo me, Mariketa. - Za nekoliko sekundi sve se smirilo. -Gotovo je. Čuješ li kako se sve u šumi stišalo...

Opet se sve zatreslo. Ona se rukama grčevito držala za ogradu, ali su joj noge popuštale pa ju je on uspravno držao. - Ne, ne, Mari. Držim te. Dođi. Možemo se vratiti natrag ako hoćeš, samo pusti tu ogradu.

Divlje je odmahnula glavom, a oči su joj bile poput dvaju ogledala.

- Mari, moraš pustiti, ne želim da ozlijediš ruke.

Osjetili su iznenađan pritisak u zraku. Kad je on trznuo glavom naviše, opazio je Rydstroma koji ga je promatrao nabranih obrva.

- Spusti se! - viknuo je Rydstrom, a Bowe se uspio sagnuti s Mariketom i izbjeći da im stijena padne ravno na glavu. Svom silinom je udarila u most i namreškala ga poput biča prije nego što je puknuo.

On je omotao uže oko ruke i drugom rukom je čvrsto privukao uza se. Sad ih je mogao samo držati dok su se njihali poput klatna ravno prema stijeni.

Mari je vikala dok su se sve više približavali planini. MacRieve se jednom rukom pridržavao ograde tako da su se zavrtjeli u zraku. Ona je čvrsto stisnula oči, a vrisak joj je zamro na usnama kako ju je on sve jače stezao. *Ovo nije moguće!*

Okrenuo se točno prije nego što su udarili o stijenu i svojim tijelom ju je zaštitio od udarca. Odbili su se, a on se ponovno okrenuo.

Kad su se napokon primirili, rekao je: - Jesi li ozlijeđena? Mariketa? Odgovori mi!

Odron stijene uzvitlao je kamenčice i prašinu pa se morala nakašljati prije nego što mu je odgovorila: - Oh, bogovi, ovo nije moguće.

- Tiho. Tiho. Ja sam tu. Samo se smiri. Ja te sad držim. Zanemarila je potrebu da obriše oči i umjesto toga ga jače stegnula. Tako je snažno omotala ruke oko njega da su joj se nokti zabili u njegove mišiće, ali on ipak nije ništa kazao na to. - J-jesi li u redu?

- Aha, dobro sam. Samo neka se ova prašina malo slegne i odmah ću se uspeti.

- Što... što je to bilo?

- Potres. Ovo je područje poznato po njima.

- A ostali? Jesu li na sigurnom?

- Samo trenutak, djevojko, da pogledam. I tamo se sliježe ova silna prašina. Sigurno vise poput nas.

Boweu se čeljust opustila. Kad se zrak raščistio, vidio je da je most na drugoj strani... nestao. - Vidiš li ih?

- Dobro su. Uspjeli su prijeći - rekao joj je. I nije nužno lagao. Možda su skočili prije nego što je most propao, iako je izglednije da su i oni pali.

Pa ipak, ako su im glave ostale na ramenu, to znači da ih pad nije mogao ubiti. Mislio je kako nije pametno reći da su joj se prijatelji survali stotinama metara u provaliju dok god je ne spusti s ove planine i skloni iz trenutačnog škripca.

- Sad se i mi moramo dokopati sigurnog terena. Mogu iskoristiti daščice na mostu kao prečke. Samo ćemo se uspeti. Je li to u redu, Mari?

- B-Bowene, čekaj! Ako me ne ispustiš dok se budeš penjao, ja ću biti dobra prema tebi i... spavat ću s tobom! Stvarno hoću.

- Pa, u tom slučaju ću te sigurno čvrsto držati da ne padneš - rekao je i ispružio ruku iznad sebe.

- Ti mi se podsmjehuješ.

- Ništa na ovoj zemlji ne bi me natjeralo da te ispustim. - Već je gotovo stigao do vrha. - Čak i ako si bila okrutna prema meni.

- Ja sam bila okrutna?

- Aha, i poigravala si se mnome.

- O čemu ti to govoriš? - zahtijevala je odgovor.

- O tome da si me navela na pomisao kako ćeš popustiti, a potom se jednostavno povukla.

- Nikada te nisam navodila ni na što! - Zar me nisi *zaskočila*?

- Opet mi nastojiš odvratiti pozornost! - vrisnula mu je uz uho kad je skočio preko ruba mosta.

- Tako, sad smo opet na tlu. Vidiš, sve je u redu. - Čim su došli do stabala, osovio ju je na noge i držao je za ramena sve dok nije u potpunosti povratila ravnotežu. Ona se odmah bacila na njega i omotala mu ruke oko struka, kao da grli stablo.

Zurio je u nju.

- Mariketa?

- H-hvala ti što nisi dopustio da umrem.

Podignuo joj je ruke do svojega vrata, a potom joj približio glavu prsima i privukao je uza se.

- Neću dopustiti da ti se ikada dogodi išta loše. - Dok ga je stezala osjećao se potrebitim i snažnim -napokon se našao u ulozi zaštitnika za koju je i rođen.

Šapnula je: - Bowene, mislim da si mi trenutačno najomiljenija osoba na svijetu.

- *Tvoja.*

Znam. I doista je znao. Tjednima je mislio o njoj i sanjao je. Osjećao je strahopoštovanje prema njezinoj strasti. Divio se toj hrabrosti i ljepoti. Sad je jednostavno prihvaćao ono što je toliko očajnički želio.

Bila je njegova.

Samo on i ona. I točka.

- Nisam mogla vjerovati da ćeš se uspjeti onako održati - rekla je. - Stvarno si, hm, snažan.

- Moram biti, kako bih te mogao zaštititi. Oboje su zašutjeli.

- Ne mene, MacRieve.

- Donio sam odluku, djevojko. - Povukao se i obujmio joj lice. - Da sada dobijem priliku, *ne bih* se vratio. Ti si moja. I učinit ću sve što treba da i ja postanem tvoj.

Ispustila je nekakav zvuk koji je odavao frustriranost. - Tipično muško! To je zbog onog što se dogodilo u špilji, zar ne?

- Aha, ima malo veze s tim. Ali i s onim što se poslije zbilo. Mi savršeno pristajemo jedno uz drugo, ja i ti, i mogli bismo ostvariti zajednički život. I, vještice... - pogledao ju je izravno u oči -stvarno ćemo uživati u tom zajedničkom vremenu.

MacRieve se utišao dok su nastavljali put, kao da je na leđima nosio sav teret ovoga svijeta. Mari nije mogla shvatiti što se zbiva u njemu i počela se pribojavati toga da je požalio zbog svoje prijašnje izjave.

Rekla je da prekine šutnju: - Sigurno ti nedostaje klan. Čula sam da ste jako povezani.

Slegnuo je ramenima. - Ja ti baš nisam dio toga ili nisam bio neko vrijeme - rekao je opazivši njezin upitan pogled: - Stalno se pitaju zašto nisam izvršio samoubojstvo nakon onog gubitka. Želim te dovesti njima i kazati: 'Ovo je ono što me održalo, tikvani jedni. Pogledajte sad moju nagradu.' Mari - oprez - *zaljubljena si do ušiju!* - Jesi li se već našla u blizini moje vrste? - upitao je.

- Vidjela sam dvojicu Lykaea na Ulici Bourbon blizance, ali se nisam upoznala s njima.

- Ah, zloglasni Uilliam i Munro. Čudim se što te odmah nisu počeli opsjedati. Jesi U tad još uvijek bila sa svojim *demonom*? - posljednju riječ izgovorio je rezanjem.

- Ne, tad smo se već prestali viđati.

- Pa zašto si prekinula s njim? Je li te povrijedio?

- On je napustio *mene*.

- Ne laži...

- Ne lažem! On je prekinuo.

Kad je MacRieve sporo kimnuo glavom, ona je rekla: - Što? To te nimalo ne čudi?

- Ma ne, samo sam razmišljao o jednoj izreci iz moga klana: 'Uživaj u nagradi koja ti padne u krilo. A neka ti je u slast ako ju je izgubio neoprezan čovjek.'

Zaljubljena do ušiju. Možda je premlada da odoli. Možda ju je obrađivao poput tijesta. Zato što je upravo sada njegovo predviđanje da će je večeras uzeti bilo u potpunosti točno. - Ti u meni vidiš nagradu?

- Aha. - Oči su mu bile tako usredotočene i iskrene. - I jedva čekam preuzeti je.

Zbunila se i rekla kako bi prekinula taj trenutak: - Dakle, MacRieve, kaži mi pet stvari o sebi koje još ne znam.

Izgledao je čudnovato nelagodno zbog njezina prijedloga pa je kazao: - Zašto to želiš?

- Da nam prođe vrijeme dok planinarimo. - Prvo ti, djevojko.

- Pa, ja se volim okretati na uredskim stolicama sve dok mi ne dođe da povratim. Moja najbolja prijateljica misli da "laissez les bons temps rouler" znači "plastične ogrlice zamjenjuju nakit". Bila sam navijačica pobunjenički raspoložena vještica-navijačica. Ali to mi je bio najkraći put do dobivanja stipendije. - Uzdahnula je. - Sve do onih godina koje sam provela pod ogrtačem.

Uzdignuo je obrve. - *Nogometna* navijačica? - I nešto malo košarke, ali uglavnom nogomet. - Pa to mi je najdraži sport. - I moj također! Onda, koliko sam nabrojila?

- Tri stvari. Nastavi. Ovo je zadivljujuće.

- Volim igrati poker za novce i uzimati gomilu love naivnim dečkima iz bratstava. A sad tvojih pet stvari.

- A što je s tvojom obitelji? - upitao je. - Roditelji? Rodbina?

- Otežeš li to s početkom?

- Zanimaš me i znatiželjan sam. Zabavi me. - Uputio joj je poluosmijeh. - Budući da te ranije nisam ispustio, sad imam pravo na to.

Odvratila je pogled i kazala: - Roditelji su me napustili u različito vrijeme dok sam još bila curica. Tatica je bio čarobnjak on me napustio ranije, a nedugo nakon toga je umro. Majka mi je vilinska druitkinja od nje sam naslijedila uši. Napustila me kad mi je bilo dvanaest godina kako bi studirala druidstvo ili kako to već zovu. - Mari je samosvjesno namignula. - Vau. A stvarno sam se potrudila ne zvučati ogorčeno.

- Žao mi je, Mariketa. Ne mogu razumjeti kako roditelj može napustiti dijete.

Iz nekog razloga nije htjela da Bowen misli loše o njezinim roditeljima. - Sigurno su imali svoje razloge. I ipak su se brinuli za mene dok smo bili skupa. - Barem je u to bila potpuno sigurna.

Kad je opazila da ga nije posve uvjerila, rekla je: - Sjećam se kad sam imala četiri godine i kad su me odveli u Disney World. Tata se poslužio magijom kako bih ja osvojila sve nagrade u bacanju prstena iako bi svaki put podignuo ruke i popratio to nevinim izrazom lica kad bih se namrštila na njega. I mama i tata odslušali su svaki zatupljujući mjuzikl, odradili svaku vožnju i na kraju se natovarili plišanim životinjama. Oko podne me otac počeo nositi na ramenima. Na kraju dana oboje su imali onaj patnički izraz lica koji se vidi kod roditelja u zadnjim satima pokore zvane lunapark. Ipak su zastali kako bi mi priuštili još jedno zadovoljstvo. Moja mama je gotovo obnevidjela od umora i malo je nedostajalo da druidskim novčićima plati sladoled. A onda, kad smo jeli sladoled na jednom trgu, tata je skočio s klupe. 'Jill!' vikao je. 'Gdje je Mari? Oh, bogovi! Izgubio sam našu kćer!' Onda mu je majka pokazala prstom da sam mu na ramenima. Sve troje smijali smo se do suza.

Bowen je trznuo glavom prema njoj. - Zvuči kao da su podjetinjili.

Podjetinjili. Baš prikladan izraz. - Vjerujem da jesu. - Majka ju je nastavila obasipati pažnjom kad ih je otac napustio, iako je Jillian uvijek bila tužna ako bi njih dvije previše uživale. Čak i pri kraju onog čudesnog dana koji su provele na plaži, ona je djelovala zabrinuto...

Mari je osjetila nešto čudno u zraku pa je podigla glavu. Opazila je kako im iznad glava kruže gavrani i od toga joj je jeza prošla kroz kralješnicu.

- Što je? - upitao ju je MacRieve i nježno je uhvatio za ramena. - Što ti je?

- Ne znam. Vjerojatno ništa - rekla je i ipak se nastavila osvrutati oko sebe.

- Želim znati ako imaš neki predosjećaj da će se nešto dogoditi. Trebao sam te poslušati na mostu, ali odsad ću svakako prije tebe upitati.

Ali ona nije mogla pronaći riječi za ono što osjeća jer nije ništa razumjela. - Ne, dobro sam - ustrajala je i na silu se osmjehnula. - Još mi duguješ pet stvari.

Prešao je rukom po zatiljku izgledajući kao da bi se radije obračunao s tajanstvenom prijateljicom negoli otkrio pet stvari o sebi.

Bowe je otvorio usta kako bi joj odgovorio, ali riječi jednostavno nisu izlazile. I to nije iznenađujuće. Bio je nervozan zato što je ona osjetila prijetnju koju on nije mogao namirisati. A tu je, osim toga, i činjenica da joj nema što ispričati.

Život mu se kroz mnoga prošla desetljeća vrtio oko vraćanja Mariah. A te teme htio se kloniti - kao i utrke. Osim tih poslova nije imao stvarnog života u sjećanjima.

Bowe je znao da mu je egzistencija bezdušna i ogoljela, ali ta mu se činjenica nikada nije ukazala ovako jasno.

Mogao bi joj kazati da je predvodio vojsku, i to prilično snažnu. Ipak ju je Horda desetkovala u istom ratu u kojem je Rydstrom ostao bez svoje vojske pa je Boweu bilo draže da ona ne dozna za taj poraz. Danas ga je počela drukčije promatrati i on nije htio da se to promijeni.

Bio je dobar u ubijanju. Ali ni to mu ne bi pomoglo u naporima oko nje.

A prijatelji? Bowe nije imao mnogo prijatelja koje bi redovito viđao - bolje rečeno, nije ih uopće imao. Pustio je da mu prijateljstva izblijede zato što mu je uvijek bilo neugodno kad bi mu drugi nastojali iskazati suosjećanje. On ih je radije poštediti te muke - a osim toga, suosjećanje često prijeđe granicu i pretvori se u sažaljenje. Ili bi ga promatrali poput Lachlaina. Bowe je podnosio Lachlainov ispitivački pogled zato što mu je bio poput brata, ali to nije trpio kod drugih.

Isuse, pa on je čista nula.

Prvi put se zabrinuo hoće li biti vrijedan Marikete. Zaslužuje li je uopće? Da, ona je vještica, ali zapanjujuće lijepa, pametna i hrabra vještica.

- I meni se također sviđa nogomet - napokon je rekao.

- To si mi već kazao, tako da se ne računa. - Volim boju tvojih očiju.

Namjestila je jedan uvojak iza špicastog uha i uputila mu čaroban osmijeh od kojeg mu je srce zatitralo u prsima. - Koje ti je omiljeno mjesto?

Odgovorio je odsutno: - Gdje god se ti nalaziš.

- Bowene, pet stvari o tebi se ne može odnositi na mene. *Ali ti si jedina dobra stvar koju imam.* - Zašto ne?

- Gdje ti je dom? Ja čak ni ne znam gdje živiš.

- Imam kuću u Louisiani, ali moj pravi dom je na sjeveru Škotske. - Iako je rekao *moj dom* u svojoj je glavi golemu lovačku kolibu koju je nedavno obnovio smatrao *njihovim domom* - ali nije ju htio dodatno uplašiti.

- A što ti je s obitelji? Kladim se da je ogromna, kad uzmem u obzir da si Lykae i sve to.

- Moja obitelj bila je neobična. Ja sam jedina. - Nitko mu više nije preostao osim muških rođaka.

Možda je zato tako silno želio djecu i vlastitu obitelj. Uskoro će otkriti Mariketi da i on *želi* izgledati poput ispaćenog roditelja u lunaparku. On i Mariketa imali bi hrabru djecu - čak neustrašivu. Počeo mu je smetati onaj njezin flaster kao prepreka nagradi koju toliko dugo želi... nagradi za koju je sad vjerovao da mu je na dohvat ruke.

Razmišljao je što bi slijedeće mogao kazati. - Reci mi nešto o sebi što znaju samo tvoji najbliži prijatelji.

Pucnula je usnama i kazala: - Totalno me izluđuje to što ne mogu bolje kontrolirati magiju. Ponašam se kao da me to ne gnjavi, ali nije tako. Baš kad sam se spremala za odlazak na utrku došle su mi bebe vještice od kojih šest-sedam godina i rekle: 'Mari, pogledaj što mi možemo.' I njihove male čarolije predstavljale su više od onoga što sam ja mogla.

- Možda si jednostavno kasno krenula u tim godinama.

- Ne, mogla sam više nego što mogu *sada*.

Lupnuo se dlanom po zatiljku. - Ah, što da ti onda kažem.

- Zašto mi je dana takva moć bez sredstava za njezinu kontrolu? Kao da nekome daš Ferrari s mnoštvom konja pod haubom, a onda sjedneš u meko kožno sjedalo i, kvragu, vidiš da nema volana. To me tako frustrira.

- Znam da ti se ovo što ćeš čuti neće svidjeti, ali tako je moralo biti s nekim poput tebe.

- Što to znači? Upozoravam te da oprezno nastaviš. Iskrivili su mu se kutovi usana. - O ljudima poput tebe čita se u mitovima ili pričama Učilišta kao o onima koji se bore s vlastitim darovima. Ali borba je ta koja dovodi do veličine. Da si lako primila te moći, bez ikakvih problema, nikad ih ne bi cijnila onoliko koliko trebaš. I ne bi bila dobar vođa jer ne bi imala strpljenja s ostalima koji su se morali dobrano pomučiti. Ni jednom dobrom ratniku u povijesti *nikad* to nije došlo lako. - Tebi je došlo lako.

Uputio joj je poluosmijeh. - A zašto misliš da sam ja veliki ratnik?

- Rydstrom mi je rekao da si bio na prvoj crti u svakoj bitki, a još uvijek si živ. Dakle, velik si.

Nasmijao se svisoka. - Moj ego ti zahvaljuje za tako sladak kompliment. - Osmijeh mu je brzo izbljedio. Kad se sjetio Rydstroma, shvatio je da su prošli sati otkako se most srušio, a Bowe ih ipak nijednom nije mogao namirisati. Iako ih ne bi mogao otkriti lako kao vlastitu družicu - nju je mogao pronaći na stotinu kilometara udaljenosti - ipak ih je već trebao nanjušiti na četvrtinu te udaljenosti. Ali on nije osjetio ništa.

Sutra će nastupiti noć punog mjeseca, danima su skretali s puta, a sad je nitko više nije mogao štititi - od njega. Stalno je zdvajao nad tim bi li joj trebao otkriti kako je Mariah umrla. Užasavao se pomisli da bi se povijest mogla ponoviti i bojao se da bi priča mogla započeti proročanstvo koje bi se odvijalo samo od sebe.

Ako Mariketa ovdje pobjegne od njega

Snažno je odmahnuo glavom. Večeras će je uzeti više puta i obilježiti je otkrivajući joj dobar dio zvijeri koju krije u sebi. Sutra će ih ostali sigurno sustići. A ako se to ne dogodi, Bowe će je priviknuti na svoje tijelo pa se možda neće šokirati kad sigurno izgubi kontrolu pod vrelin mjesecom. Možda uspije spriječiti njezinu želju za bijegom.

Kad su čuli udaljen odjek grmljavine, odvratio je pogled od nje i rekao: - Moramo pronaći mjesto na kojem ćemo se ulogoriti. Večeras će vjerojatno padati kiša po planinskoj padini.

- Mogla bih se posavjetovati sa svojim ogledalom.

- To mi se ne sviđa, Mariketa. Radije bih da nešto razneseš nego da opet kreneš s onim sablasnim sranjem s jabukom.

- Znam. - Kako znaš?

- Vještice vjeruju da su *sablasne* čarolije najsnažnije. Što te više žvncira: vuk koji juriša prema tebi ili neotrovna zmija koja ti padne na zatiljak?

- I vi vještice razmišljate o takvim stvarima?

- Na neki smo način morale tako razmišljati. Više ne. Barem ne *ova* vještica.

Ako Mariketa želi navesti pčele da ubadaju, to je jedna stvar, ali on će joj zabraniti mračnu magiju poput čarobnjaštva i čarolija. To će joj biti kao zakon i, tako mu svih bogova, ima da ga ona

Okrenula se prema njemu i uputila mu sirenski osmijeh dok je lijeno prelazila prstom po stijeni - u visini kukova. Srce mu je snažno zalupalo i više se nije mogao sjetiti prijašnjih misli. Ovo će se stvarno dogoditi - on će nakon dvjesto godina uzeti svoju družicu.

Da, večeras.

Do trenutka kad su ugledali prvu munju te večeri, MacRieve je već dovršio postolje šatora i zaklon uz potok, a otišao je i u lov kako bi pribavio hranu za Mari. Kad je počeo noćni pljusak već su bili nahranjeni i čisti. Ona je opet bila udobno odjevena u njegovu košulju - i na sebi nije imala više ništa. A on ju je upravo prvi put duboko poljubio. Kad se udaljio, trebalo joj je nekoliko trenutaka da otvori oči. Vidjela je da njegove svjetlucaju od jantarne do ledeno plave boje i da su posve usredotočene na nju dok joj je pratio reakcije. Uzdahnula je: - Stvarno mi se sviđa način na koji me ljubiš.

- Nadam se da će ti se nešto svidjeti još više od mojih poljubaca.
- Bowene, nećeš valjda izgubiti kontrolu? Ja dugo nisam to radila.
- Ne, djevojko, neću. A koliko dugo nisi? - Dulje od četiri godine.

Gorko se nasmijao. - A što kažeš na sto osamdeset? Obrve su joj se nabrale. - Nijedna žena? Nijedan spoj?

- Nijedan. Kvrugu, možda sam i zaboravio kako se to radi.
- Pa ide kao s vožnjom bicikla, zar ne?

- Vidjet ćemo. - Opet se nagnuo poljubiti joj vrat paluajući jezikom sve dok nije meko zastenjalo. Nagnula se na njegovu čvrstu ruku dok joj je on gužvao košulju oko struka.

Potom je položio svoje grube dlanove na unutarnju stranu bedara i razmaknuo joj noge. Iako je počela drhtati, nije joj dodirnuo golo spolovilo. Ali stalno ga je gledao ledeno plavim očima i počeo tiho režati.

Kad se obližnuo, ona se stresla i postala još vlažnija znajući što on sad planira s njom. - *Bowene...* - Ugrizla se za unutarnju stranu obraza da ga ne počne preklinjali da stavi jezik na nju. Cijelo joj je tijelo žudjelo za tim.

Smjestio joj se među noge ljubeći joj torzo i dodirujući joj *piercing* nosom. Potom se spustio još niže

Kad je otvorio usta uz njezino spolovilo i gurnuo jezik među meke nabore, ona je izvila leđa od užitka i ščepala ga za kosu. Hrapavo je uzdahnio i snažno joj stegnuo butine, kao da je potpuno zaboravio na sve.

- Sanjao sam da ću te okusiti - zarežao je i ona je osjetila njegov vreli dah na sebi. Zurila je u njega ispod teških kapaka. Obrve su joj se nabrale dok ju je lizao i zadirkivao, a on je čvrsto sklopio oči, kao da se nalazi u agoniji užitka.

Borila se s rastućom napetošću, želeći da taj trenutak potraje zauvijek. Ali vodila je uzaludnu bitku protiv njegovih gladnih poljubaca.

- Svrši za mene, djevojko - promrsio je i nježno joj usisao klitoris paluajući snažnim jezikom po njemu.

Vrisnula je u noć, zamršeno klupko požude počelo se odmotavati. Uspravila se kad je počela svršavati. Uхватила ga je za kosu i njihala bokovima dok mu je trljala meso uz jezik. On je režao uz nju i divlje je lizao. - *Vještice... izluđuješ me...*

Kad je izvukao i zadnji drhtaj iz nje, ona ga je morala odgurnuti od sebe.

Lijeno joj je ljubio bedra, kao da mu se ne da odvojiti od nje, a ona je osjetila kako mu ruke drhte.

- Bowene - šapnula je. - Trebam te u sebi.

- Što god ti kažeš - protisnuo je i ustao odbaciti odjeću sa sebe dok je ona ležala i zurila u njega sa strahopoštovanjem.

Ovo će se stvarno dogoditi.

Iako je bio sav zapjenjen od lizanja njezina spolovila - i sav drhtav od putene reakcije koju je pokazala prema njemu - nekako se uspio kontrolirati kako bi bio siguran da je

spremna primiti ga. Gurnuo joj je prste u usko spolovilo sve dok mu nije zarila nokte u ramena od frustracije.

Napokon je dopustio sebi da joj legne među bedra. Opet je omamljeno pomislio: *Ja ću je uzeti.*

I bio je nervozan.

Zakleo joj se da nikad neće poželjeti napustiti njegovu postelju i govorio joj je s bahatošću koju je nekada posjedovao - prije nego što je ušao u celibat u trajanju od gotovo dva stoljeća.

Iako se nalazio na samom rubu ulaska u nju, nekako se sjetio onog flastera. Dodirnuo ga je prstom i rekao najježnije što je mogao: - Dakle, ovo ćemo skinuti.

Upitala ga je bez daha: - Zašto bi to htio od mene?

- Nemaš razloga nositi ga. Nećeš imati drugog muškarca osim mene, a ja moram imati djecu sa svojom družicom, samo s tom ženom to mogu. Dakle, ako ostaneš trudna, tim bolje. Tad ću bez ikakve sumnje znati da si moja.

- Štooo? - ukočila se pod njim i odgurnula mu ruku. - Ja ne *želim* ostati trudna.

Čuvši to, potonuo je. *Naravno. Ništa se nije promijenilo.* Okrenuo se na svoju stranu.

- Pa ja imam samo dvadeset tri godine. Prerano je! Pogledao ju je. - Ali ti... ti to namjeravaš jednoga dana, zar ne?

- Naravno, ali ne sada - rekla je, a on je osjetio navalu olakšanja. - Neću do tridesetih ili četrdesetih. Kronoloških. To je plan.

Znam da ne izgledam poput žene s planom, ali ovog plana se držim.

- Pa koja je razlika između sad ili deset godina u nekoj široj slici?

- Moram ispraviti dosta toga u svom životu. Moći, mjesto u Kući. Trenutačno se ne mogu brinuti ni za sebe, a kamoli za nekoga drugog.

- Ja ću se brinuti za tebe. Uvijek. - Obujmio joj je lice rukama. - Ne moraš se nikad više brinuti ni o čemu.

Čekaj malo... - Ukočila se. - Znači, o tome se ovdje radi? Sve je to zbog toga da ti budeš siguran? -Njemu su se zjenice proširile, a njoj oči zasuzile. - Cijelo zavođenje. Prava zavodnička opsada sinoć, danas, večeras. A sve kako bi se uvjerio jesam li ja tvoja družica ili nisam.

- Misliš li da ne postoji nikakav drugi razlog zbog kojeg bih htio biti u tebi? - Gurnuo joj je dlan na bolnu batinu, ali ona je istrgnula ruku.

- Nijedan nije toliko važan kao sigurna spoznaja, ona tvoja crno-bijela stvar. Danas si mi rekao da si se odlučio za mene pa čemu onda ovaj test? - Sjela je i povukla košulju kako bi se pokrila. -Ja ću ti odgovoriti: to je stoga što ti još uvijek razmatraš mogućnost da ja neću *proći* taj test. Nastojiš me uvjeriti da sve karte bacim na tebe, da te prihvatim kao svojega, a ti sam to ne radiš! - Suza joj je kliznula niz obraz i ona ju je obrisala rukom. - Uskoro ću postati besmrtnica i biti ću imuna na ozljede, a ti ne možeš pričekati da se preobrazim? Stvarno, MacRieve, smrtnica koja bi rodila dijete gotovo dva i deset visokom vukodlaku? A Lykai ih još istodobno začnu po dvoje ih troje, zar ne? Misliš li da bih preživjela porođaj?

- Kvragu, nisam razmišljao o tome.

Kao što mu Lachlain uvijek govori: - Ah, Bowe, ovog puta si zajebao.

- Ti nikad ne razmišljaš o takvim stvarima?

- Mariketa, ja sam ti dijete svoga vremena. Većinu života proveo sam gledajući muškarce i žene koji su željeli djecu i koji bi sve dali da ih mogu imati. A budući da ti ne izgledaš kao smrtnica niti se tako ponašaš, sa svakim novim dokazom tvoje moći ja sve lakše zaboravljam da si još uvijek ranjiva. Nikad ne bih htio da ti se nešto dogodi.

- Zato što bi to *tebe* povrijedilo! - viknula je. - Svi misle da si jako nesebičan u ljubavi prema mrtvoj družici. Ali istina je da si ti najsebičniji muškarac kojeg sam ikada susrela.

Žudiš za družicom zato što se *ti* ne želiš osjećati praznim ili krivim zbog njezine smrti, a nikako iz ljubavi prema njoj.

- Pretjeruješ, Mariketa - rekao je iako je njezin komentar još uvijek odjekivao u njemu. Počeo se zapitkivati... je li *ikad* istinski volio Mariah.

S vješticom je proveo tek nekoliko dana. Jesu li osjećaji prema ovoj djevojci već zasjenili ono što je iskusio s Mariah?

- Ne slažem se. Onaj incident u grobnici nije bio slučajnost. Ti si stvarno nemilosrdan gad. Samo mi se makni s očiju. "

- Mariketa...

- Miči se - posegnula je za ogledalom - ili ću te ja ukloniti.

- Oh, ne, ne, vrag me odnio ako ti dopustim da to opet učiniš.

- Ne bi više mogao samo sjediti i gledati kako ona šapće s ogledalom, a on uopće ne može čuti o čemu razgovaraju.

- Zašto te privlači ta prokleta stvar?

Mari je bila gotovo podjednako bijesna na to što joj je htio oduzeti jedinu istinsku, pouzdanu moć kao i na to što ju je htio *napumpati*.

Osjetila je da se nalazi na rubu nečega krupnog sa svojom magijom. Odraz ju je poučavao. Svaki put kad bi obavila čaroliju osjetila bi kako stječe više kontrole nad svojom moći. Vjerovala je da svakim novim ugrizom jabuke postaje tjelesno snažnija. - Privlačnost? Zapitat ću odraz jesu li ostali dobro zato što, iz nekog razloga, nemam povjerenja u sve što si mi dosad rekao.

Prekrižio je ruke na prsima. - Samo to ne radi u mojoj blizini.

- Onda ti je bolje da požuriš i otiđeš.

- Misliš da neću? - skočio je na noge, navukao traperice i upao u čizme. - Trebao bih te ostaviti

ovdje samo da te podsjetim koliko sam ti potreban.

- Učini to. Izazivam te! I nemoj da te grana ošine po guzici kad budeš odlazio.

- Oh, pa ovo je odlično!

- Oh, aha, ovo je *ludilo*.

Uperio je kažiprst u nju i otvorio usta kako bi nešto rekao, a potom ih jednostavno zatvorio. -Ne mislim ovo gledati - napokon je zarežao prije nego što se počeo udaljavati krupnim koracima.

Mari je sad ležala sama i omamljena onim što se upravo zbilo. Mislila je da će voditi ljubav cijelu noć zato što je on želi, a ne zato što je želi oploditi.

Ili barem pokušati. MacRieve je morao obaviti svoj mali test zato što, iz nekog razloga, nije mogao gledati u nju, čuti njezin glas, biti u njezinoj blizini i znati da je *ona* njegova.

Koji bi vrag natjerao nekoga da kaže Mari: "Ja sam *tebe* izabrao?"

Mislila je da bi se zaprepastila i šokirala kad bi je netko upoznao, prosudio samo po njezinim osobnim zaslugama - nikakvom konceptu družice ili *bilo kojem* konceptu - i rekao joj: "Nema sumnje. Ti si prava osoba za mene."

A što bi MacRieve učinio ako ona ne bi zatrudnjela nakon višestrukih pokušaja? *Napustio bi me, eto što.*

Ta ju je spoznaja doista pogodila zato što ga je sada, kad bi zamišljala budućnost u New Orleansu, daleko od ove džungle, stalno viđala u svom svijetu.

Obrisala je još jednu suzu. Kvragu, što je to u njoj što je čini tako odbacivom?

Nekad je Bowe mogao odmah znati da će mu sjećanje i za tisuću godina biti jednako bistro kao i onog dana kad mu se određena stvar dogodila.

Kad se vratio do logorišta nakon naporne trke, znao je da će mu se scena pred očima oštro urezati u sjećanje i pratiti ga cio besmrtnički život.

Munje su sijevale u pozadini i padala je kišica, a on je opazio Mariketetu kako leži na boku u zaklonu držeći jednu ruku ispod glave. Drugu je ruku podigla dok joj je golemi pauk plazio po blještavoj koži. Pogledala ga je nehajno sjajnim očima nalik na dva zrcala. Nikad prije nije vidio da su joj usne tako duboko crvene - krvavo crvene - a tri jabuke sablasna izgleda stajale su napola pojedene pokraj nje. Izgledala je poput nadnaravnog odraza koji je vidio u vodi.

- *Budi oprezan.*

One zloslutne povijuše rasle su u izobilju, savijale su se u gustim slojevima iznad zaklona, kao da ga brane, a cio teren bio je okružen zvjerkama - iguanama, žabama, zmijama, bjelonogim miševima i nosatim medvjedima koji su polako stvorili pravi opkop. U krošnji iznad nje posjednički raspoređeni majmuni urlikavci sjedili su oprezno i u nekoj čudnoj pozi, a grane su dijelili sa sovama. Kao da ih je vještichino trenutačno raspoloženje sve privlačilo.

- *Oprez. Njezina je moć nestabilna.*

Osjetio je jezu i počeo drhtati iako se oznojio nakon trke, a opet je dio njega poželio jurnuti tamo i utješiti je.

Mogao je osjetiti njezinu tugu i razočaranje - njime. Bijes mu se preobrazio u zamornu spoznaju

Ako je želi, onda će se *on* morati promijeniti.

Prije nekoliko tjedana gadilo mu se što je Lachlain dopustio svojoj vampirskoj družici da pije izravno iz njega. Vampiri su mučili Lachlaina na nezamislive načine i desetkovali mu obitelj. On je zauzvrat ubio tisuće pripadnika njihove vrste.

Vampirski ugriz bio je znak slabosti i bijedne sramote među Lykaeima; Lachlain je pokazivao Emmin ugriz poput odličja. Promijenio se zbog nje i nekako uspio nadvladati tisućljetnu omrazu.

Bowe je sad shvaćao što je potaknulo Lachlaina na takve stvari. Ali može li on prihvatiti ovu nezaboravnu žensku ispred sebe? Može li zbog nje promijeniti duboko ukorijenjen misaoni sklop?

Bowe je savjetovao Lachlaina da ne pokušava na silu priviknuti Emmu na njihov način života, ali to nije značilo da mu je rekao kako zbog toga mora prigrliti njezin način.

Upitao je Mariketetu: - Jesi li doznala što se dogodilo s ostalima?

Odvrtila je ne pogledavši ga: - Na sigurnom su.

- Stižu li?

Slegnula je ramenima. - Ne znam upravo sam doznala da se ne nalaze u neposrednoj opasnosti.

Kad je on zašutio, promrmljala je: - Varaš se ako misliš da ja ne znam kako sada izgledam. Ništa u stilu leptirića, paunova i ptica pjevica za mene. - Napokon se okrenula prema njemu. - Sigurno ti je teško prvo gledati pravu vilinsku princezu, a potom opaku vješticu koja ubija za novac. - Namrštila se. - Mislim da je meni namijenjena uloga zlikovca u ovom djelu.

- Možda bismo se baš zbog toga mogli dobro slagati. - Kvrugu, pa kako bi mogao očekivati od nje da podnosi zvijer u njemu ako on ne može prihvatiti njezinu urođenu moć?

- Ako si ti zlikovac, ne zaboravi da sam ja onda čudovište.

Mari je položila ruke na koljena i udisala zrak, a pletenice su joj se njihale naprijed sa svakim novim udahom. - Ovo činiš da mi se osvetiš za sinoć. - Tog jutra tjerao ju je kilometrima, mačetom i kandžama se probijao kroz džunglu vratolomnim ritmom. - U redu. Skinu mi flaster... napumpaj me da rodim čitav čopor, ali samo me pusti da *stanem!*

- Ovo nije iz osvete. - Nije baš bio razdragan nakon što je sinoć spavao na kiši i raspoloženje mu se sve više pogoršavalo što je dan odmicao.

- Zašto si onda tako navalio?

- Nadao sam se da će nas Rydstrom i ostali dosad već sustići. Zakolotala je očima. - Može jedan savjet? Trebaš *usporiti* ako želiš da te netko sustigne.

- Pa oni su sigurno dvaput brži od nas. Trebali su nam se već pridružiti. - Pružio joj je čuturicu. - Slušaj, Mariketa, želim da znaš kako mi je žao zbog onoga sinoć. Iako već dugo želim djecu, ja bih se zauvijek odrekao toga ako bi to značilo da ćeš ti patiti. Ne znam kako bih te uvjerio u to, ali to je istina.

Izgledao je tako iskreno, a ona ipak nije pala na to. - Ni ja sama ne znam kako bi me mogao uvjeriti.

- Evo. - Pružio joj je ruku. - Nosit ću te na leđima, ali moramo krenuti. Možda se negdje u blizini nalazi magistrala. Mogla bi se njome odvesti do Belizea i stići do obale, možda čak i do zračne luke.

- Zašto bih samo ja stopirala? - Kad je prešao prstima kroz kosu, rekla je: - Što je? Kaži mi.

- Večeras je pun mjesec.

- Oh. - Naravno da je to primijetila, ali nije razmišljala da bi Posljedice mogle biti strašne dok mu sad nije opazila izraz lica. *Oh, koragu.*

- Razmišljao sam koji je najbolji način da te sklonim od sebe. Ako ja odem, ostavljam te u nezaštićenom položaju. A ako ostanem s tobom - odmaknuo se.

- Izgledaš kao da je došlo do smaka svijeta. Zar je to stvarno toliko opasno?

Nije ju htio razuvjeriti pa je kimnuo glavom. - Aha. Ja tad potpuno izgubim kontrolu nad samim sobom, a razlika u snazi među nama je jednostavno prevelika. Ako bih te uzeo u tom stanju, razderao bih te na dva dijela.

Progutala je pljuvačku. - U što se ti točno pretvoriš, MacRieve? Opiši mi to.

Odgovorio joj je: - Lykai to zovu *saorachadh ainmhidh bho a cliabhan*: puštanje zvijeri iz kaveza. Lice će mi se promijeniti i postati mješavina vučjeg i ljudskog. Tijelo će mi postati krupnije i više. Snaga će mi se povećavati geometrijskom progresijom.

- Vidjela sam očnjake i kandže.

- Oni postaju oštrije i duži. A svjetlucanje iznad mene predstavljat će vjernu sliku zvijeri u meni. To je... potresno za one koji ne pripadaju mojoj vrsti.

- A što bi mi učinio?

Odvratio je pogled. - Uzeo bih te u blatu poput životinje. Obilježio bih ti tijelo očnjacima, a čak i kad bi taj ugriz zacijelio, Lykai bi ga mogli uvijek vidjeti i znati da si prisvojena. - Prešao je rukom preko usta kao da to zamišlja. - A što ti instinkt govori o meni? - upitao ju je i opet se okrenuo prema njoj. - Izuzmi sve ostalo što osjećaš?

Razmislila je na trenutak nastojeći provariti sve što joj je rekao. Zнала je da se Lykai grizu i grebu tijekom seksa. Ali nikad nije pomislila da bi joj Bowen poželio zariti očnjake u kožu i zauvijek je obilježiti - ili da bi mogao tako potpuno izgubiti kontrolu. - Iskreno, nemam pojma. Ali mogu upitati ogledalo što mi je činiti.

Čeljust mu se stisnula, očito se u sebi protivio takvoj zamisli. - A što ti može kazati? - napokon je upitao.

- Uglavnom dobijem površne odgovore. Klasično proročište.

Dugo je čekao, a unutarnji sukob jasno mu se odražavao na licu. - Onda ga upitaj. Je li opasnije pobjeći od mene ili ostati u blizini?

Mari je ponestajalo daha, osjećala je da je na izmaku snaga i raspizdilo ju je to što će Bowen poludjeti zbog mjeseca. Sad je morala sama prijeći džunglu, doslovno bježati da spasi život i sve to.

On je trčao u suprotnom smjeru. Ali čak i ako se ne vrati u civilizaciju i ne pronade nekakvo brzo vozilo, to ništa neće značiti. Rekao joj je da može prijeći *stotine i stotine* kilometara kako bi došao do nje u ovakvoj noći.

Kleknula je pokraj jednog potočića da malo predahne i poprskala lice vodom pazeći da ne popije ni kapi. Dok je skidala čuturicu kako bi protrljala vrat, pomislila je kako bi bilo dobro stići do nekoga grada, pobjeći od nje i uživati u vreloom tušu po prvi put u mjesec dana. Doručak bi bio topao i pun keksa.

Sledila se pomislivši da je čula gibanje u obližnjoj šikari, a potom je promotrila teren oko sebe. Vjerojatno neka životinja. Ima ih dosta po džunglama. Okrenula se prema potoku - Stavi ruke na glavu.

Nije životinja. Dok je sporo ustajala i okretala se, opazila je da to nisu lokalni ljudi. Radilo se o opakim momcima od kojih su trojica držala strojnice uperene prema njezinu licu.

Prevedeno na njezino trenutačno raspoloženje, to je značilo: *Pa, čovječe, pretvorit ću ih u žabe!* Kad je posegnula za ogledalom u džepu, oni su napeli oružje.

Najstariji muškarac očito je bio voda, a ton mu je bio smrtno ozbiljan kad joj je rekao: - Ruke na glavu ili metak u glavu. - U glasu mu se nije čuo izražen naglasak. Ovo su očito međunarodni narkoteroristi, ljudi prema kojima karteli djeluju blago. Toliko o procjeni ogledala.

Osim ako ovo nije još uvijek bolje od Bowena.

Prije nego što je uspjela izmudrovati nekakvu čaroliju, jedan vojnik položio joj je cijev na sljepoočnicu. Mislila je da će biti hladna, ali je bila neugodno topla.

Kroz nju je prostrujao strah i podigla je ruke. Vojnik joj ih je svezao onim plastičnim trakama kakvima se služi policija, a ona mu je rekla: - Nemate pojma kakvu grešku činite. Ovdje ima ljudi koje će jako razjariti ova otmica.

- Nikad takvo što nismo čuli od taoca. - rekao je drugi vojnik kad su se već počeli kretati. Snažno ju je zgrabio za ruku, povukao iz vode, povlačio uzbrdo i potom dolje pa opet do sljedeće uzvisine. Borila se i nastojala pronaći nekakav način da ih nagovori da je oslobode.

- A što vi znate tko sam ja, možda sam iz CIA-e ili DEA-e - rekla je kad je čula motor u praznom hodu. Vozilo im je blizu - to znači da ni cesta nije daleko.

- Premlada si - rekao je prvi pomoćnik. - Meni izgledaš poput ekologinje koja se izgubila.

Kad su stigli do zelenoga vojnog kamiona, počela se opirati smještanju na stražnje sjedalo. - Zašto me niste upitali za osobne podatke? - zahtijevala je odgovor. Čovjek ju je jednostavno ugurao u kamion i tako je snažno udario u koljeno da su joj oči zasuzile.

- A zašto bismo te to pitali? - upitao ju je vođa sladunjavim tonom.

Obrve su joj se nabrale kad joj je sve postalo jasno. Oni ne misle tražiti otkupninu za nju - barem ne u početku. Misle je *zadržati*. Gotovo je povratila od te pomisli. Morala je osloboditi ruke.

Kad je kamion krenuo po izrovanim cestama, shvatila je da je odvođe ravno u MacRieveovu smjeru. - Slušajte me, preživjet ćete ovu noć samo ako me odmah oslobodite. - Već je vidjela blijed, ali pun mjesec, iako je bio dan. Zlokoban podsjetnik. - Ne možete ni zamisliti kakvu ćete nevolju navući na sebe. - Zanimarili su to što im je govorila i nisu mogli ni znati da zapravo odvođe mamac na polazište.

Znala je da će MacRieve krenuti prema njoj, ali to je tek pola problema. Večeras nije htjela biti laka meta.

Stigavši do skrivenoga stražarskog mjesta, trojica su je izvukla iz kamiona iako im se opirala. Kad su je izgurali van, prisilili su je da se spusti duboko u jedan bunker koji je vodio prema podzemnim tunelima. *Hladno i tamno. Kako mi se to sviđa.*

U jednom tunelu nalazilo se mnoštvo ćelija od kojih je svaka imala čelična vrata, kao da su blindirana. Zapravo, sve je na ovome mjestu tako izgledalo. Jedan je muškarac ukucao zaporku u tipkovnicu i vrata do njih su se otvorila. Drugi vojnik gurnuo ju je u nenamještenu ćeliju u kojoj su se nalazili samo zahod i viseći krevet. Budalasto se prisjetila kako je Carrow nazivala zatvor: *doiije slavine i viseći.*

- Morate me odvezati.

- Nisi u položaju bilo što zahtijevati - rekao je vođa. - Najbolje ti je prihvatiti ono što te čeka i pripremiti se za večeras. - A što me to čeka?

- Jednostavno je. Mi smo otišli opskrbiti se - objasnio je ne skidajući pogled s nje. - A ti si nam sad zaliha. - Okrenuo se prema vratima.

- Onda ne mogu učiniti ništa za vas - promrmljala je. - Kunem vam se da nećete preživjeti ponoć. A zadnji prizor koji ćete vidjeti prije nego što umrete bit će takav da ćete osjetiti olakšanje što odlazite.

Jedan vojnik nervozno se nasmijsao. Drugi pomoćnik se namrgodio. Voda se u hipu vratio i ošamario je, a njegov teški prsten zahvatio joj je sljepoočnicu kad se pokušala sagnuti i izbjeći udarac. Snažan udarac oborio ju je na pod. Ruke su joj još uvijek bile svezane iza leđa pa je pala na lice.

S mukom se uspravila na koljenima i obrisala sljepoočnicu ramenom. Kad je opazila krv, uputila mu je zloban osmijeh. - Zbog ovog će ti smrt biti dodatno otežana.

Bowe u sumrak više nije mogao odolijevati privlačnosti svoje ženke. Miris joj je još bio u džungli - nije stigla do grada niti je pobjegla zrakoplovom. Tad se počeo boriti sa samim sobom, osjetio je da mijenja smjer i vraća se prijašnjim tragovima k njoj. Nikad nije ovako brzo trčao ne, to se već jednom dogodilo Odbacio je to sjećanje. Doživao ga je Mariketin primamljiv miris i ništa drugo nije bilo važno. Hektari teškog terena promicali su mu pod nogama a da nije osjećao nikakav napor. Još samo kilometar ili malo više dok je ne pronađe. *Bliže.* Znao je da je ona blizu sad ih dijele samo metri, ona je gore, na obali potoka. Zastao je kad ju je namirisao.

Nije bila ovdje. Pratio je pogledom njezinu torbu, odjeću. Kvragu, pa gdje je? Čaturica joj je pala sa strane - a ona se nikad nije odvajala od prokuhane vode. Sad je osjećao i druge mirise - agresivnih ljudskih mužjaka, maziva za strojnice, cigareta. Opazio je otiske čizama u blatu. Na sljedećoj uzvisini i tragove guma. Vojnici su je oteli.

Bowe je znao razlog. Zabio je kandže u dlanove.

Jedva je uspio namirisati još nešto. Njezin strah.

- *Kazniti ih.*

Oteli su mu ženku, uplašili njegovu ranjivu družicu. *Preobražaj je već započeo.*

Sve će ih poklati, sve.

Zaurlao je od bijesa i oslobodio zvijer.

Stigao je. Mari je to znala kad je po tunelima bunkera počela odjekivati pucnjava. Muškarci su autoritativno izvikivali naredbe, a strojnice su štekale u usmjerenim valovima.

Ipak je organizirana obrana uskoro postala kaotična. Naredbe su se pretvorile u krikove.

Ovi ljudi - zajedno s njom - zarobljeni su u podzemlju s čudovištem. On je počeo ubijati, a ona je mogla samo ustravljeno čekati. Ljuljala se naprijed-natrag na krevetu, a ruke su joj još bile vezane na leđima.

Divlji juriš kao da je pratio ritam teškog lupanja njezina srca. Čula je uplašenu viku čvrstih momaka prije nego što su počeli grgljati iz prerezanih grkljana.

Je li se MacRieve služio zubima ili kandžama? Hoće li *ona* vrisnuti kad ga ugleda?

- *Dios mio!* - protisnuo je jedan vojnik. Jeza joj je prošla kroz vene kad je čula još jedno *jecanje* -koje se odmah utišalo.

Sekundu nakon divljeg štektanja strojnica čula se eksplozija i svjetlo je zatreperilo. Lampa iznad nje je zatitrala i rasula se na komadiće, a ona je vrisnula zbog iznenadne tame. Negdje iz tunela dopirao je njegov razjareni urlik.

Progutala je pljuvačku od straha. Nekoliko trenutaka poslije zazujale su crvene lampice za uzbunu. Kad je opazila da su komadi stakla pali sa stropa, leđima je došla do najkrupnijeg komada i sagnula se kako bi ga pokupila svezanim rukama. Potom je nespretno počela rezati poveze.

Upravo kad je pomislila da će ih se osloboditi, čula je lupanje po tipkovnici izvan ćelije. Nije disala kad su se vrata otvorila.

Voda je ušao unutra, nečujno zatvorio i zaključao vrata za sobom. Tiho je zasiktao: - Reci mi tko stoji iza ovog upada! Tko je...

Naglo se okrenuo i podigao pušku.

Pred vratima se čulo grubo i teško disanje.

MacRieve je stigao. A ona nije mogla ni zamisliti što će učiniti kad prijede ovu prepreku. Hoće li izmasakrirati vojnika, a potom joj gurnuti lice na krevet? *Uzeo bih te u blatu poput životinje*, tako joj je rekao.

Zašto sad oklijeva? Čula je kako vršcima kandži grebe po čeličnim vratima ćelije. Položio je dlanove na vrata?

Da, a potom je prislonio čelo. Bio je toliko frustriran da su mu kandže počele prodirati u vrata. Srce joj je stalo.

Bowen nije htio da ga vidi ovakvoga.

Zato što čudovišta ponekad znaju kako izgledaju. Osjetila je da su joj oči zasuzile od suosjećanja prema njemu, iskusila je iznenadan poriv da ga utješi

Čuo se zaglušujući zvuk drobljenja kad je istrgnuo vrata iz utora.

Vojnik dovoljno dugo nije obraćao pozornost na nju pa je uspjela presjeći poveze oko zapešća. Kad je podigla glavu, mogla je vidjeti samo MacRieveov obris u sjeni. Disao je tako glasno da je zvučalo više poput rezanja. Golema ramena su mu se dizala i spuštala od teških udisaja.

Čovjek je mlitavo podigao pušku i opalio. Iz mraka su sijevnule kandže koje su razrezale cijev puške kao da je od papira.

Potom je MacRieve prešao prag. Sad je napokon postao vidljiv pod crvenim svjetlom za uzbunu.

Vojnik je samo jednom pogledao MacRivea i odmah se popišao na pod, a ona se zateturala na nogama.

Toliko krvi MacRieve je bio prekriven njome.

Mari je počela sporo i mutno opažati i promišljati stvari oko sebe. *Padam li u stanje šoka? Pogledaj mu lice, tijelo. Zar sam mislila da bih se mogla nositi s ovim? Ili ga umiriti?*

Iznenada su mu se zjenice svijetloplavih očiju suzile prema ožiljku koji joj je nagrdio sljepoočnicu, a potom su mu oči sijevnule nezamislivim bijesom. *On je doista zvijer, čudovište iz Učilišta.*

U njoj je rasla panika i tresla se podjednako kao i vojnik koji ga je na mucavom španjolskom preklinjao da mu poštedi život.

MacRieveov uznemirujući pogled prešao je s muškarca na njezino lice. - *Udarilo tebe?*- Glas mu je bio dubok i hrapav, a glasnice su mu se potpuno izmijenile.

Tupo je zurila, nije mogla odgovoriti. MacRieve je podigao ruku iznad čovjekove glave da mu zada smrtni udarac, a crne kandže su mu blistale pod crvenim svjetlom. Nalet zraka. Stisnula je oči dok joj je vrela i gusta krv iz vratnih žila prskala po licu.

Ono što je uslijedilo bilo je već posve mutno. Ona je vrisnula. Svjetlost joj je navrla iz ruku i očiju. MacRieve je poletio preko cijele sobe. Dok je žurila prema izlazu, iskoristila je magiju kako bi podigla teška vrata ćelije, a potom ih je zalupila za sobom i zatvorila poput čepa.

Urlik mu se odbijao od čvrstih zidova.

Zvuk čudovišta.

Bila je ustravljenjena, trčala je zadimljenim tunelima odsutno trljajući ruke kako bi joj proradila cirkulacija u zapešćima. Posvuda su ležali mrtvi, izmrcvareni vojnici, a obnevidjele oči su im još bile krupne od šoka. Krv je poprskala zidove i natopila tlo, pod svjetlom je izgledala crna poput katrana. Stisnula je čeljust da ne povrati od mučnog smrada, ali nije imala nimalo suosjećanja za ovakve ubojice.

Zaključala je i zapečatila iduća vrata, pa još jedna, svjesna da ovako samo odlaže MacRieveov dolazak. Jedina nada bila joj je pronaći kakvo vozilo

Spotaknula se na stubama ispred izlaza i iskoristila ruke da se podigne na površinu. Sad je barem izišla. Slobodno je otrčala u kišnu noć, šljapkala po lokvama, a blato ju je smočilo sve do bedara. *Trebam kamion, trebam kamion... s ključevima.*

Spotaknula se i podignula glavu. *Tamo... kamion.*

Ukradeni kamion. Nije imao ni vrata ni krov, a kiša je nemilice padala, ali možda su tu... da,

ključevi!

Pojurila je i sjela na glatko sjedalo, uhvatila ključ i snažno ga okrenula. Motor je zabrujao i stao. Potom je još jednom uspio upaliti se i odmah stati. *Hajde, hajde, kreni, kujo!*

Paljenje! Nagazila je gas - nije poštedjela ni spojku - i kamion se pokrenuo. Po prvi put bilo joj je drago zbog mirisa sprženih lamela.

Ceste su bile natopljene. Kiša je padala u jakim naletima i prestajala. Zanosila je stražnjim dijelom kamiona i nastojala pokrenuti brisače dok joj je kiša bubnjala po očima. Proklizala je, vozila je prebrzo, prebrzo. *Moram ili će me uhvatiti*

Kad je udarila u nagib i gotovo odskočila s kamionom, zavezala je pojas. Žmirkajući je prepoznala područje i prisjetila se strmina koje su obrubljivale ceste. *Prebrzo.*

Odmahnula je glavom. Ne, riskirat će i s tim strminama, samo da je se on ne dočepa. Ponovno je zadrhtala kad se sjetila njegova izgleda - suluda pogleda u sablasnim očima, krvi koja mu se slijevala niz rubove usta i kapala s očnjaka, potom njegove *veličine.*

I to se čudo htjelo *pariti* s njom u takvom stanju. Zariti joj krvave očnjake u kožu.

Ne. Usredotoči se! Ona to može, može pobjeći. Rukom je obrisala mokro lice

Potom su svjetla osvijetlila oči koje su gledale u nju. *Njegove.*

Nagazila je kočnicu i trznula volan udesno, od čega se kamion zaljuljao. Volan se divlje okretao sve dok stražnjim dijelom nije skliznula s ruba ceste, zastala i zabila se podvozjem u blatnjav nasip.

Moram trčati! Drhtavim je rukama nastojala odvezati pojas. Cijela cesta počela je proklizavati.

Vikala je, a kamion je klizao bočno niz strmi nasip sve dok nije udario u jedan panj i odskočio. Ponovno je pao na tlo dok mu se prednji dio nakrivio pod kutom od gotovo devedeset stupnjeva.

Podigla je ruku, a granje krupnih stabala zabilo se u prednji branik, ali kamion se jednostavno više nije mogao zaustaviti. Široko lišće lupalo je po prednjem staklu dok se brzina povećavala. Opet je vrisnula kad se staklo napokon razbilo.

Oh, bogovi, ne rub je sigurno blizu. Upravo kad je podignula ruke da zaštiti lice, tijelo joj je katapultirano naprijed, a pojas ju je ponovno vratio na mjesto. Dahtala je, spustila ruke i otvorila oči.

MacRieve je stajao na prednjoj strani - *uhvatio je* kamion u padu. Čula je kako mu se kandže zabijaju u poklopac motora dok se borio održati je na rubu ponora.

Svjetla su mu osvijetlila krvavo lice, odjeću i napete mišiće. Zapanjila ju je moć njegova preobraženog tijela.

- *Izađi... vani!* - viknuo je onim zvjerskim glasom. - *Popni se... sad!*

Zjenice su joj se proširile dok je petljala oko pojasa. Ne može ga otkaćiti. *Ne... ne... ovakva sranja događaju se samo u filmovima!*

Kiša se pretvorila u pravi potop. Zemlja se pomicala ispod kamiona, osjećaj je bio nestalan, gumen, *labav...* Sledila se, pogledala ga u oči.

On je u hipu pojurio i zatoptao nogama po poklopcu motora. Odsjekao je pojas dvama brzim pokretima i prebacio je preko ramena. Pretrčao je cijelu dužinu kamiona kako bi se probio do uzvisine, ali tlo mu je počelo propadati pod nogama.

Bowe je učinio jedino što je mogao kad su počeli naglo padati niz strminu - omotao je tijelo oko nje i molio se da je tako uspije zaštititi.

Padanje... strah za nju bunio se u njemu dok ju je čvrsto stezao. Dočekivanje... u dubokoj vodi?

Žmirnuo je i htio zaurlati zbog ovakve sudbine. Nije bilo vremena. Brzaci su ih usisali.

Dok ih je voda nosila, on ju je gurnuo iznad sebe da uhvati zrak i stalno se prevrtao kako bi je zaštitio od sudara sa stijenama ili krhotinama.

Ona bi pobjegla, kao i ranije, ali on neće dopustiti da umre. Počeo je plivati uzvodno kako bi se domogao obale. Oslobodili su se rijeke, on ju je izvukao na obali i počeo pipati u potrazi za ozljedama. Nije pronašao nijednu.

- Sigurna je.

Njegova ženka neozlijeđena. Stalno je bila ugrožena - svaki put mu je srce htjelo iskočiti iz prsa kad bi je vidio u opasnosti - a ipak ju je nekako, u svem tom kaosu, sačuvao od ozljeda.

Uspravila se na rukama i koljenima, ali brzo je pala. Spustio se odmah iza nje nastojeći uhvatiti zraka. Primio je više metaka nego što je mislio, ali prije ih nije osjećao. Sad su rane počele uziimati svoj danak.

Nije znao koliko su dugo tako ležali. Pa ipak, kad je kiša jenjala i mjesec se dignuo visoko na nebu, on više nije mogao zanemariti miris svoje ženke.

Odupiranje potrebi... nagoni koji ga pokreću... borba da zanemari instinkt: - *Prisvoji ono što je tvoje. Ona je jaka.*

Jaka je, istina, ali i zgađena njegovim izgledom - vidio je neprikriveno zgražanje u omamljenim izrazima lica čak i prije nego što je riskirala život da pobjegne od njega.

Ponovno.

Sklopio je oči mrzeći nemilice samog sebe zbog onoga što je bio

Ona je poskočila i jurnula naprijed šokirajući ga brzinom.

Teško je ustao. Meci koji su mu se zabili u tijelo probadali su ga poput bodeža. - Ne, nemoj bježati od mene!

Bježati od njega je najgora stvar koju može učiniti, od toga će on još više poludjeti za njom. Lako ju je sustigao, a potom se napeo za skok. Bacio se naprijed i ispružio ruku kako bi je zgrabio za gležanj.

Vrisnula je kad ju je počeo povlačiti prema sebi.

Mari je mahnito puzala po blatu, ali stisak na gležnju bio je željezan.

- Ne možeš pobjeći - promrsio je s mukom iza nje.

Vraga ne može. Mari je lupnula čizmom i petom ga zahvatila bočno po licu. Sva njegova osveta bila je u tome što je tiho zarežao, mlatnuo je po guzi i ispljunuo zub koji mu je izbila. Nije bilo bijesa koji je očekivala.

Nije se više tako silno opirala, a tako se plašila pogledati iza sebe Kad ga je napokon ugledala, opazila je da su mu kiša i rijeka isprale krv s usta, lica, stegnutih ruku i kandži. Gledao ju je svijetlim očima - divlji bijes koji je vidjela u njemu sad se stišao.

Njegove crte lica nisu joj bile odvratne. Više nije izgledao poput čudovišta - sad je to bio samo nepoznat muškarac sa životinjskom potrebom da prisvoji ono što je smatrao svojim.

- Nemoj bježati od mene

Približila mu se, a on je izgledao kao da ga je to zbunilo. - Neću. - Kad je čuo te riječi u očima su mu zasjali i olakšanje i tjeskoba. - Ja sam samo... Nikad nisam vidjela nešto poput tebe i to me preplašilo.

- Razumljivo... da znaš što ja trebam, što namjeravam... učiniti... - Munjevito je ispružio ruku da joj strgne gaćice kandžama.

- Ne, kvragu! Samo mi daj, daj mi minutu da provarim sve ovo!

Kad ju je na silu gurnuo ispod sebe i počeo joj gristi košulju, vrisnula je: - Ne!

Svjetlost je eksplodirala. Moć vlastitih ruku nakratko ju je zasljepila. Kad je žmirnula i opet otvorila oči, zjenice su joj se proširile. MacRieve je stajao pritisnut uz golemo stablo ceibe, kao da je vezan, a ruke su mu stajale iza leđa sve dok nije položio dlanove na široko deblo iza sebe.

Kvragu.

Borio se da se oslobodi i zabijao kandže u ispruganu koru drveta. Ali okovi koje je iskoristila protiv njega čvrsto su se držali. - Ne bori se, ne možeš se osloboditi. Samo ćeš se ozlijediti. - Kad je ona shvatila da se on ne bori samo protiv njezine magije, nego i protiv vlastitoga potpunog preobražaja, teturavo je ustala i pristupila mu. - Zašto se još uvijek boriš?

Oči su mu bile tako pune žudnje. - *Želim te.*

Kad bi mu uspjela odvratiti pogled s lica, vidjela bi da mu je odjeća izrešetana mecima. - Oh, bogovi, pa ti si pogođen! I to koliko prokletih puta! Kako si mogao držati kamion i izvući nas iz rijeke?

Brada mu se samo malo podigla, kao da je pun ponosa. - *Samo da te zaštitim.*

Srce joj se topilo zbog te zvijeri.

- Jesi, Bowene. Oslobodio si me i zaštitio. - Cio masakr dogodio se samo zbog njezine sigurnosti - izvršen je zato što su je oni muškarci namjeravali stalno ozljeđivati. Bowen je tako divljački ubijao samo zbog nje. Sad je i ona njega htjela zaštititi i iscijeliti bezbrojne rane koje je podnio zbog nje. - Mogu li te još malo gnjaviti magijom?

Žustro je kimnuo glavom. - Obori me... baci u nesvijest... lupi mi glavom o stijenu... znaš da možeš.

- Nije mi baš to bilo na pameti. - Pretpostavljala je da ih je struja odnijela dovoljno daleko od onog bunkera, ali je ipak upitala: - Bi li mogao namirisati muškarce koji bi nam se približili?

- Aha. Tebi nitko neće prići.

Kimnula je. - Bowene, zadržat ću te malo u ovom položaju, u redu? - promrmljala je kad mu je počela skidati odjeću. Kad mu je skinula mecima izrešetanu košulju, shvatila je da *ona* može pokretati njegove udove i ruke, smještati ih po vlastitoj volji - iako on sam to još nije mogao.

Ovo je neka opojna magija. Osjećala se snažnom i dominantnom - velika promjena od osjećaja koji ju je pratio kad je bježala od Bowena ili kad su uperili pušku u nju u onom turobnom bunkeru.

Skinula mu je čizme, a potom pažljivo potegnula uzdignut patent njegovih traperica. Opazila je da mu tijelo drhti od iščekivanja, čula je kako mu tihi uzdasi potresaju prsa dok mu erekcija postaje sve veća. Glavić mu je blistao, a batina mu je nabubrila i napinjala se prema njoj. Kosa joj je pala po njemu dok mu je spuštala traperice i on je hrapavo uzdahnuo.

Kad ga je konačno razodjenula, počela mu je trljati kožu širokim zamasima, vidjela je to od drugih vještica kad bi nekoga liječile. Ruke su joj se zažarile nad svakom ranom. Znala je da ga liječi i na neki način rastapa metke u njemu. Oči su joj zatitrale od čudnog, ali nimalo neugodnog osjećaja. Kad bi pomaknula ruku za sobom je ostavljala glatku i zdravu kožu.

Istraživala ga je dok mu je pomagala, nastojala se bolje upoznati s ovim novim oblikom. Nema bijesa ni krvi... *Vjerujem da ću se moći nositi s ovim.* Nastavila ga je milovati osjećajući da ju je uzbudio. Divni mišići i ogromno tijelo bili su prenaplašeni, ali ispod slike zvijeri koja je titrala nad njim i tjelesnih promjena, koža mu je još uvijek bila ista.

Stala je iza njega i dodirnula rane od metaka na lopaticama i visoko na bedru. On joj je lizao i ljubio vrat dok mu je jednom rukom prelazila preko leđa, a drugom preko kamenih mišića guze.

Tek kad ju je gricnuo za vrat shvatila je da je golog i gotovo potpuno preobraženog vukodlaka zarobila svojom snagom. Mogla je raditi s njim što je htjela.

U tom trenu shvatila je što namjerava s njim i iznenadila ju je silna volja da to i provede. Na neki način Mari će potpuno ovladati njim.

Neće pobjeći, pomislio je Bowen sa zapanjenim olakšanjem iako je u njemu rastao pritisak da je prisvoji i obilježi. Trzao se i nastojao osloboditi njezina zahvata, ali je isto tako shvatio da ga ona može istraživati i proučavati ovako pribijenog uz stablo - možda čak i izgubiti strah koji osjeća prema njemu. - Ne gadim ti se?

- Ne, ne gadiš mi se kad nisi prekriven krvlju i kad ona ne kapa s tvojih krupnih očnjaka. - rekla je činjeničnim tonom dok ga je masirala mekim rukama. - Neću ti lagati: vraški si me uplašio. Ali mislim... Vjerujem da sam se sad više priviknula na to stanje.

- Pa čak i kad sam... ovakav? Nakon što sam ubijao? Kimnula je. - Svijet je sada bolji pošto si uništio one muškarce - rekla je. - Ali, kaži mi odgovara li ti ovo što ti radim, Bowene?

Stalno mu je postavljala pitanja kako bi se uvjerila da je *njemu* udobno. Iako više nije osjećao rane, ona ga je nastavljala dodirivati, ali zašto?

Svaki mišić tijela mu se napeo kad joj je uhvatio predivan miris rastućeg uzbuđenja. - Oslobodi me! - I ona je njega također željela. Iako se nalazio u ovakvom stanju, njoj se tijelo pripremalo za njega, a on je još nije ni dodirnuo.

- Ne, ja ovo ne mogu - rekla je. - Neću. Pusti me da se priviknem na sve ovo.

Naravno, ona će biti pažljiva. A on bi se uvijek radije nosio s njezinim oprezom negoli gađenjem. - Onda se skini.

Spustila je ruke s njega i prebacila mokri top preko glave, ali je ipak zastala kod grudnjaka. Kimnuo joj je i ona mu je napokon u cijelosti otkrila svoje kremasto meso. Mogao bi joj zauvijek zuriti u grudi. Bradavice su joj bile iste rubinske boje kao i usne - ta privlačna crvena boja izluđivala ga je da konačno položi usta na njih.

- Sve skini. - Usta su mu se otvorila od užitka, a očima joj je pratio svaki pokret dok se skidala. Njezina koža bila je lijepa i znao je da će mu biti podatna pod jezikom.

Kad se skinula do kraja, opet ga je počela masirati i gnječiti, a grudi su joj padale po njegovim prsima. Uskoro je osjetio da joj ruke još uvijek trljaju ono mjesto na kojem su netom bile, sve dok nije osjetio da mu se svaki dio tijela masira istodobno. Zadrhtao je i noge su mu zaklecale.

- Što... što mi to radiš?

Grlen sirenski glas: - Ne znam. Događa se samo od sebe.

- *Izludjet ću... od ovoga... tako je jebeno dobro...*

Riječi su mu zamrle na usnama kad je kleknula pokraj njega. Zurio je u nevjerici dok mu je ona rukom uzimala batinu i zapanjena lica ga počela navlačiti cijelom dužinom. *San... sigurno*. Ona je nestvarna.

Njegova ženka stigla mu je ravno iz snova. I podizala je pogled dok su joj oči bile pune... *žudnje prema njemu*.

Osjetio je topao dah prije nego što mu je nježno liznula procjep glavića. Vrisnuo je i nastojao trznuti privezanim kukovima, htio je ući dublje u te vlažne, crvene usne.

Blago slankast osjećaj na jeziku poticao ju je i uzbuđivao do tjeskobe.

Bowen je sa strahopoštovanjem zurio u nju, kao da nastoji zadržati u sjećanju pogled na nju dok mu ugađa. Tijelo mu je odgovaralo na svaku njezinu kretnju. Kad mu je počela lizati donju stranu batine, od vrha do dna, počeo je mrmljati nekakve opake kletve. A kad je osjetio njezin jezik na teškim mudima, zastao mu je dah.

Zadrhtao je divlje kad mu je uvukla vlažan glavić još dublje u usta, a prsni mišići su mu iskakali od napinjanja. Meso mu je bubrilo uz njezine usne i ona je stenjala uz njega.

Nije ga mogla cijelog primiti pa ga je usput gladila rukom. Osjetila je pod dlanom da mu je korijen batine natekao i nabubrio od sjemena, spolovilo joj se stezalo za njega i žudjelo

za ispunjenjem.

Bio je na samom rubu i borio se da joj ga ne gurne još dublje u usta. Potom je izgledao kao da će se početi tresti. - *Ne mogu više ovako* - promrsio je. - *Moram biti u tebi.*

Iako ga je mogla ljubiti cijelu noć, Mari ga je također željela u sebi. Posljednji put ga je sporo polizala, a potom pustila i ustala.

Gledala je oko sebe i razmišljala o najsigurnijem načinu da to obavi. Kad je odlučila, položila mu je ruke na ramena. Oboje su se spustili u klečeći položaj, ruke su mu kliznule niz deblo, a još uvijek je bio prikovan na mjestu. Ona je trznula glavom i raširila koljena kako bi se on mogao još niže spustiti. Okrenula mu se leđima kad je došao u ravninu s njom i položila mu spolovilo na vrh dignute batine.

- *U tebi* - zvučao je izmučeno što ne može prodrijeti u nju. - *Stavi ga sama.*

Približila se njegovim prsima i okrenula glavu ljubeći ga u vrat i mrmljajući: - *Želim biti spremna za tebe. Budi strpljiv sa mnom*

- *Jebeo se trudim!*

Vještica ga je uzela za ruku i primaknula je k sebi draškajući bradavice njegovim prstima. Drugu ruku mu je spustila niže ispod ravnog trbuha i pokraj prstena koji ga je toliko uzbuđivao. Kad mu je cio dlan položila među noge i dala mu da osjeti njezinu vlažnost, on je vrisnuo.

Zagušljiva frustracija - osjetiti koliko je vlažna, a ne moći joj staviti jezik ili batinu između bedara...

Kad je gurnula njegov prst i tiho zastenjala, on joj je mahnito protrljao lice uz vlažan obraz i vrat.

Potom drugi prst. Mučenje. - *Tako si uska.*

Jebala se s njegovim prstima, spremala se za njega, a on je kričao u agoniji, kao da će svakog trena izgubiti kontrolu nad vlastitim osjetima. Kurac mu se bolno napinjao, trzao joj se među nogama, pulsirao sa svakim divljim otkucajem srca. - *U tebi. Odmah!*

Drhtavo je kimnula i povukla mu prste sa spolovila. Kad mu je pomaknula ruke na grudi, počela je uvlačiti glavić u sebe. Dok ga je nastojala primiti osjećala je da joj se cijelo tijelo trza i trese, mogla je čuti oštre udisaje.

- *Dublje* - zahtijevao je. - *Primi više.*

Ali činilo se da to nije moguće. - *Oh, bogovi...* - stenjala je i uvijala mu se kukovima oko kurca.

Kiša je odjednom prestala. Počeo je puhati vjetar koji mu je hladio vrelu kožu i tjerao oblake na nebu. Mjesečevo svjetlo probilo se kroz šumski pokrov.

Osjetio ju je poput žara na vlastitoj koži, čak i na batini koja je još uvijek čekala da se zabije u nju. Gledao je kako svjetlo kupa savršenu kožu njegove družice - od čiste bjeline ramena do uočljive tetovaže pri dnu leđa te preko oble guze koju se ljulja na njemu.

- *Želim te okusiti.*

Kad se dodirnula i podignula mu prste do usta, on ih je zgrabio usnama. Sisao joj je okus s vršaka prstiju i režao od užitka.

- *Bowene! Ja ću...* - riječi je prekinuo vrisak kad je počela svršavati. Bio je dovoljno duboko da osjeti kako ga steže, kako joj tijelo pohlepno žudi za onim što joj on ima dati.

Glasno je viknuo i odmah joj se pridružio. Ušao je u nju samo glavićem, pumpao svoju vrelinu i drhtao u ekstazi što ju ispunjava vlastitim sjemenom.

Još uvijek je svršavao, a onda ga je mjesec privukao snažnije i od nje.

Kad je zabacila glavu, Mari je osjetila vibraciju snažnog urlika koji mu se probio iz prsa i odjekivao džunglom. Ejakulacija je bila obilna, prskala je iz krupnoga glavića koji joj je ugurao.

A onda se mjesec probio kroz stabla, sjaj mu je bio nestvarno srebrn i ona je znala. Znala je da je on u takvom stanju toliko moćan da ga ne može obuzdati nikakvom magijom. Iako je upravo svršio, još uvijek je bio tvrd u njoj, a mišići su mu se napinjali kao i prije.

Mari je željela silinu, divljaštvo. Progutala je pljuvačku i sklopila oči pripremajući se. Sada će to i dobiti.

Nekoliko sekundi kasnije istrgnuo se od stabla i gurnuo je naprijed tako da je pala na koljena i ruke. Približio joj se kako bi je zgrabio za vrat, a potom joj pritisnuo tijelo uz zemlju i tako je držao dok mu je krupna ruka počivala na njezinoj šiji.

Sad se nije mogla ni pomaknuti, a on joj je polako uvlačio batinu, centimetar po centimetar, tako da je počela vrištati od užitka.

Mislila je da joj ga je uvukao najdublje što je mogao, ali on se onda stisnuo uz nju, počeo pomicati kukove i prisilio je da primi još više.

Uspio se nekako kontrolirati kad je ušao toliko duboko i dao joj je vremena da se navikne na njegovu veličinu. Ona je zastenjala i poželjela još više, a on joj je čvrsto obuhvatio struk objema rukama. Propeo se snažno i brzo pa ušao još dublje. - Ah, bogovi! - vikala je. - Učini to opet

I on je to stalno ponavljao, zubi su joj škrgutali od siline, ali ona je voljela tako, sviđalo joj se kako on ne popušta, voljela je divlji zvjerski glas kako joj opako šapuće: - *Tako si uska, dobra i vlažna. Želim zauvijek biti u tebi.*

Kad mu je ponovno gurnula ruku među noge kako bi mu obujmila i milovala teška muda, on je zarežao u odobravanju. Potom je izgledalo kao da se prisilio skloniti joj ruku. - *Nemoj... svršit ću... već sam spreman.* - Na silu joj je stavio ruke iza leđa. - *Prestani, mala družice.*

Prvi put ju je nazvao družicom u ovakvoj situaciji. Ako ju je u cijelosti prihvatio kao svoju, onda je znala da ova noć može završiti samo na jedan način. Može se samo predati zvijeri iza vlastitih leđa.

Zgrabio joj je ruke za laktove i podignuo je još više na koljena, a potom je spustio niže i počeo mahnito trzati kukovima uz nju. Grudi su joj podrhtavale. Koža joj je bila vlažna, a vjetar je prelazio preko nje poput milovanja.

To je tako dobar osjećaj.

Nastojala se osloboditi kako bi ga mogla dodirnuti, ali on ju je čvrsto držao za laktove. - *Moram te... obilježiti. Obilježiti kao svoju.*

Iako se plašila ugriza, nije bilo toga što mu u tom trenutku ne bi dopustila. - Da, učini to!

Zasiktao je, a batina mu je pulsirala u njoj u iščekivanju. - *Nisi me mogla... više zadovoljiti.*

Ona je također drhtala od iščekivanja. Hoće li boljeti? Hoće li plakati? Znala je da se ovo ne može zaustaviti. Potpisala je da ide do kraja. Morala je učiniti ovaj korak.

Položio joj je usta između vrata i ramena te glasno zarežao, upozoravao ju je, ali i uzbuđivao. Osjetila je kako je liže snažnim jezikom po onom mjestu...

Očnjaci su probili kožu. Vrisnula je od boli i šoka zato što je divlji orgazam počeo bjesnjeti u njoj. Potpuno se zaboravila i izvila leđa ispod njega, raširila koljena i bezumno uvijala kukovima tražeći još više.

Nastavio se zabijati među njezinim nogama, ali nije povukao očnjake, kao da je nije htio osloboditi sad kad ju je posjedovao na ovaj način.

Upravo kad je pomislila da više neće moći podnijeti, osjetila je kako mu se cijelo tijelo napelo nad njom. Zarežao joj je divlje uz kožu, a potom svršio u silnom valu, ali ju je i dalje jebao.

Konačno ju je pustio i svalio se na nju još uvijek se lagano zabijajući, kao da uživa u njihovoj pomiješanoj vlažnosti.

- *Nikad te neću pustiti.*

- Moram se... odmoriti, Bowene. - Tijelo ju je boljelo i bila je potpuno iscrpljena. - Nisam dovoljno snažna da izdržim ovo svaki sat. Molim te, samo kratak odmor...

- *Spavaj.* - Bez povlačenja ih je okrenuo na bok, a potom ju je počeo ljubakati. Još uvijek je bio u njoj, ispružio je ruku da je obujmi između nogu, približio je k sebi i dirao joj spolovilo. Posesivno.

Vidjela je ispod teških kapaka kako je počinju prekrivati povijuše. *Vještica, priroda, dobro.* Ona se opuštala osjećajući da je on sav ukočen iza nje, još više se primaknuo i prebacio nogu preko njezine. Nagnuo se pomirisati povijuše pa zastao. Ali nije ju pomaknuo, a činjenica da ju je tako čvrsto držao upućivala je na to da je i on također opkoljen.

Spremala se utonuti u san i šapnula je: - U redu je, Bowene. - On se nije bunio.

Kad se probudila još uvijek je bio mrak, povijuše su nestale, kao i ogrebotine na koljenima i dlanovima te bol u mišićima. Bowen se ispružio iznad nje pridržavajući se na laktovima. Opazila je da slika zvijeri počinje blijedjeti i svijetloplave oči postaju tamnije.

Pridržavao joj je lice objema krupnim rukama i stalno upitno pogledavao u nju. Osjećala je da će joj oči zasuziti umjesto odgovora.

Nježno ju je ljubio po čelu, kopcima, nosu. Ako je ranije vidjela zvijer u mahnitom požudi, sad je gledala kako iskazuje počast svojoj družici zbog toga što ga je zadovoljila.

A onda mu se pogled počeo zadržavati na njezinu vratu. Više je puta tijekom noći opazila kako gleda ugriz doimljući se u isti mah ponosan i smiren. - Koža ti je zacijelila. Ali biljeg je ostao. - Glas mu se vraćao u normalno stanje. Ona se na neki način priviknula na onaj zvjerski glas i hrapava mrmljanja i bilo joj je drago što će ih slušati i slijedećeg mjeseca.

Namrštila se. Hoće li ona uopće ostati toliko dugo s njim?

- Prisvojio sam te zauvijek.

Pa, bar jedno od njih vjeruje u to. Tko zna što će se dogoditi između njih? Doveo ju je do novih visina i njezinu tijelu postavio zahtjeve za koje nikad nije mislila da će ih moći ispuniti. U njoj je snažno izbijala privrženost koju je počela osjećati prema njemu.

Tko zna što će se dogoditi?

- Opet ćeš mi trebati prije zore.

Kad mu je žustro kimnula, on se spustio zgrabiti batinu i namjestiti je. Zabacila je glavu kad ga je osjetila i izvila se prema njemu, kao da će se po prvi put združiti. Opustio je kukove i postupno počeo kliziti u nju do samoga kraja, a potom promrsio: - Ne mogu te se zasititi.

Još jednom se spustio na laktove i polako se spuštao dok im se kože nisu dodirnule. Sporo i lijeno se gibao uz nju dok ju je ljubio, vještim pokretima kukova prodirao batinom dok mu se tijelo spremalo da se zabije u nju do samoga kraja. Nikako nije ubrzavao ritam i to je toliko ponavljao sve dok ona nije počela dahtati. Zajecala mu je uz usne: - *Bowene...*

- Poznajem ton svoje ženke - protisnuo je. Ona je mogla osjetiti koliko je nabubrio i znala je da se nalazi na samom rubu, ali on je ipak škripao zubima i nastavljao se odmjerenim pokretima zabijati u nju sve dok nije došla do vrhunca. Vrisnula je u noć, izvila leđa i stegnula mu noge oko struka.

- Daješ mi... *tako mnogo!*- viknuo je kad mu se tijelo nepokretno ukočilo, a potom joj se počeo nekontrolirano trzati među butinama. Smijala se ushićena osjetom njegove vreline koja se izlivala u nju, a on joj je zarežao uz uho: - *Mariah!*

Bowe se probudio i opazio da mu u zagrljaju više nema tople vještice divnih oblina. To ga je ozlovoljilo. Vidio je da se teško može otresti omamljenosti i shvatio da ga je ona uspavala još jednom od svojih prokletih čarolija. Kvragu, zašto? Omirisao je zrak kako bi je pronašao i odmah skočio na noge. Nestala je.

Zar je bio pregrub s njom? Da je nije možda opet uplašio? Zašto bi inače pobjegla?

Potom je s bočne strane opazio komad zemlje gdje je ona ciljano raskrčila šikaru. U blatu mu je ostavila poruku ispisanu urednim slovima.

Kretenu!

Zovem se MariKETA. Idi koragu!

VJEŠTICA, koja upravo sad priprema gadnu čaroliju.

Ponovno je pao na tlo i prekrpio lice rukom dok je tiho izgovarao nekakve kletve. Pa zar ju je sinoć oslovio s Mariah? *Oh, koragu. Ah, Bowe, ovog puta si stvarno zajebao.*

Sigurno je bijesna. Ili još gore, povrijeđena. Vještica mu je pružila nezamislivo zadovoljstvo, a on joj ovako zahvaljuje?

Sviđalo mu se sve Mariketino kao i način na koji su provodili vrijeme zajedno. Navukao se na okus njezina mesa kao i na osjećaj sitnoga vlažnog jezika koji ga je odvažno lizao po cijeloj koži. Zanimjela se i ugrizla ga za rame, vrištala mu je uz mišiće, zabijala nokte u stražnji dio bedara dok ju je uzimao s leđa i sad mu se dizao od samog prisjećanja na to.

Priuštila mu je zadovoljstvo na koje je čekao cijeloga svog dugog života

A ja sam joj iskazao zahvalnost tako što sam je nazvao imenom druge žene.

Zažmirio je kad je pomaknuo ruku. Opazio je iznad sebe traperice i čizme koje su visjele visoko na krošnji golemog stabla visine pet katova.

Ustao je, odlučan u tome da je pronađe i da mu ona oprosti. A onda će, neka su im bogovi na pomoći, nastaviti ondje gdje su sinoć stali. Omirisao je zrak i možda uspio uhvatiti tračak nje prema južnoj obali.

Mariketa je magijom dobro sakrila tragove, kao i miris. Ali nije shvaćala. On je ne mora pratiti. Postoji samo nekoliko mjesta na kojima može biti, a on je spreman tisuću puta ići prema obali, vraćati se i misliti da je svakim korakom bliže njoj.

Ponovno je pogledao prema trapericama i začudio ga je vlastiti gromoglasan smijeh. Cerekao se u njezinu smjeru.

Ah, kako je uživao u igricama koje su njih dvoje igrali.

- Samo malo, da nešto razjasnimo. To što te u džungli lovio od pomame pomahnitali Lykae predstavlja jednu od sigurnijih dodatnih aktivnosti na tvom putovanju? - upitala je Carrow. - O tome ti govorim. - Mari je namjestila hotelski telefon uz rame, a potom ispila još jedan gutljaj burbona s ledom ukrašenog ružičastim papirnatim kišobranom.

Nekako se uspjela domoći hotela na plaži u Belizeu, na težak i ujedno komičan način, a potom je toliko uspjela očarati menadžera da je drage volje sve njezine troškove stavio na račun hotela.

Magija... *dobro.*

- Jesam li ti rekla da ne ideš sama, jesam li? - Carrow je zahtijevala odgovor. - Što sam ti govorila?

I dok je Carrow ponavljala, Mari je poslušno i jednoglasno mrmrljala: - *Darwin govori da ljudi poput tebe trebaju umrijeti.*

- Da, to sam ti rekla. I nakon svega što ti se dogodilo, ja se čudim što si još živa.

Nije samo bila živa, nego i istuširana, s novom odjećom za plažu i sandalama iz hotelske trgovine, a uživala je u kartici bez ograničenja na baru dok je čekala let koji će je odvesti kući.

- Pa, neka ovo posluži kao prijava u Kuću kako bismo izbjegli katastrofu. Kasnit ću samo jedan dan. Nadam se da si svima rekla kako nikad u životu nisam stigla točno na vrijeme.

- Katastrofa je izbjegnuta. Već me zvao neki lik po imenu Hild. A i demon Rydstrom se ovdje pojavio prije nekoliko sati.

- Uh, uh.

- E, da, uh, uh. Nisam bila tamo, ali sam čula da su vještice svaki pogled njegovih zelenih očiju popratile skidanjem i nuđenjem gaćica.

- Carrow, tako se šire glasine - rekla je Mari prijekornim tonom. - Je li kazao nešto o ostatku svoje skupine?

- Rekao je da su svi iz njegove skupine dobro. - Mari je uzdahnula od olakšanja, a Carrow je dometnula: - Ostavio ti je svoj broj. Ti znaš da *mu ja* mogu reći da si u redu uz večeru i piće.

Na ovo se mogla samo nasmijati. Rydstrom će je možda voljeti ili prokleti zbog ovoga, ali svejedno je kazala: - Da, nazovi ga. I reci mu da smo i ja i MacRieve na putu od jutros.

- Dakle, odletjet ćeš prije nego što te veliki, zločesti vuk pronađe?

- Budi sigurna u to. - Gad ju je nazvao... *Mariah*. Zar je to sve što mu je Mari predstavljala? Zamjenu? Drugi izbor? *Jebenu B-momčad!* Sad ju je ta misao još više razjarila zbog prošle večeri...

Bowen MacRieve mi je potpuno ogadio svakoga drugog muškarca.

Gotovo je poželjela da nikad nije doznala da postoji takav seks - ili da je ono što je u prošlosti smatrala velikim užitkom naspram ovoga puki uron prsta u široki ocean. Nervozno je lupkala vršcima prstiju po šanku i dala znak konobaru za još jednu rundu.

- Pretpostavljam da nisi pronašla veći zrakoplov? - upitala je Carrow. - A jesi li možda uspjela čvaknuti koji Xanax?

- Ne i ne. - Mary se gadila B-momčad, a upravo će odletjeti sićušnim zrakoplovom. - Ali sretna sam što ću uopće moći odletjeti. Uostalom, liječim samu sebe viskijem. Sletjet ću oko sedam pa onda dođi po mene, ako ti još nisu oduzeli vozačku i pokupi moju pijanu guzicu.

- Hoću. Ali, Mari, moram ti reći da možda ne gledaš jasno na ovaj problem s vukodlakom jer... pa i ti sama imaš neke *probleme*.

- Što bi to sad trebalo značiti?

- Ti se stvarno iživciraš oko ovakvih stvari. Razmisli o tome, kad se taj Lykae prošli put nalazio u sličnoj situaciji, dakle, kad je trčao oko svoje družice, bio nestašan ili što već *vi ljudi* radite u takvim prilikama, bilo je to sa ženom koja se zvala *Mariah*. Sinoć, kad je bio onako vučje raspoložen, pod utjecajem mjeseca i kad je ševio po prvi put u... koliko si ono rekla?... sto osamdeset godina, on je samo zaboravio dodati *keta* tom imenu. Olabavi malo s njim. Ili učini da se zaljubi u kuhinjsku krpu. Ti sama odluči. Ali ako je seks bio doista...

- Katakлизмиčki?

- Da, to si ponovila već trideset puta, ti mala ljubiteljice burbona. Dakle, ne želiš biti uhvaćena? Ni najmanje?

Mari je uzdahnula. - Možda... ako bi on želio *mene*.

- *Ja te stvarno želim, djevojko.*

Okrenula se oko sebe. *MacRieve!* Bio je u novoj odjeći i izgledao istuširano i smireno. - Kvrugu, kako si mogao ovako brzo stići?

- Nedostajala si mi, vještice. Trčao sam kao lud. A sad spusti taj prokleti telefon.

- Oh, velika Hekato, je li to njegov glas?! - vrisnula je Carrow. - *Ja sam upravo doživjela orgazam!* Promijeni i ime ako treba, ali samo uzmi *malo-malo*. I zapamti, prijateljice će uvijek

uskočiti za zamjenu jedna drugoj...

Klik. - Koliko dugo si ovdje? - Stigao sam sat nakon tebe. - Zar sam toliko spora?

- Ne, ja sam jednostavno brz. Stigao bih i prije, ali morao sam obaviti mnoge stvari. - Pogled mu se zaustavio na njezinu piću. - A kog vruga ti radiš?

- Sladim se koktelom. - Zašto?

Slegnula je ramenima. - Malen zrakoplov, a velik strah. Frknuo je. - Je li to burbon? Pa tko pije viski na plaži?

- Meni zvuči kao odlično ime za piće! Kako si me pronašao?

- Dobro si skrila tragove. Ali ja sam izvrstan lovac. - I, također, vrlo skroman.

- Nisi me trebala onako napustiti. Kog vruga si mislila kad si se opet odlučila izložiti opasnosti? Vjerovao sam da smo se razumjeli.

- Jesmo. A onda si me oslovio imenom druge žene. - Izgledao je kao da je jedva uspio sakriti bol.

- Shvatila sam da sam nešto krivo razumjela u tom našem prešutnom sporazumu.

MacRieve ju je uhvatio za lakat i odveo do privatnog dvorišta okruženog hibiskusom. - Kvrugu, vještice, neću moći odmah zaboraviti nekoga tko mi je odigrao tako važnu ulogu u životu.

Ako o nekome toliko dugo razmišljaš, onda to ne možeš tek tako obrisati za nekoliko tjedana.

Pucnula je prstima i rekla: - Točno. Ne može se za nekoliko tjedana. Ne može ni za godinu. Ne može ni za vječnost. Ti nikad nećeš biti sretan bez nje.

- Ne vjerujem više u to. A mogu ti obećati da se ovo više neće ponoviti.

- Ne znam što me više uznemiruje: činjenica da si me nazvao imenom druge žene ili činjenica da ćeš se sada morati svjesno truditi da to ne ponoviš. U oba slučaja ispada da ti još uvijek misliš o njoj.

- Ako želiš otići zbog bojazni ili strahova koji su ti ostali od sinoć, onda idi. Ali ne možeš otići zato što misliš da mi je druga draža od tebe. Jednostavno nije tako.

- Kako mogu povjerovati u to nakon što si vrisnuo njezino ime?! - viknula je.

- Moram ti nešto reći - prošao je prstima kroz kosu - a o tome ne govorim, nikad. Ali s tobom ću porazgovarati. - Pogledao je udesno kad je rekao: - Kad je Mariah umrla, umrla je... bježeći od mene. Trčala je kao ti sinoć. Iako sam mislio samo o tebi, u meni se uvijek u određenoj mjeri zadržava krivnja zbog njezine smrti.

Mari je uzdahnula. - Pa zašto mi to nisi rekao?

Napokon ju je pogledao. - Mislio sam da bi te povrijedilo ovakvo otkriće, da bi moglo doći do slične situacije. Toga sam se jako plašio.

- Ipak je to bio nesretan slučaj. Zar ne? Ne možeš stalno nositi tu krivnju.

- Ponekad, u posljednje vrijeme, osjećam da je gore, zato što... - Odmaknuo se. - Zbog čega? Protrljao je lice rukom. - Unatoč tome što vjerujem da imaš istu dušu kao Mariah, ja *nikad* nisam

želio nju kao što želim tebe. - Izgledao je posramljen ovim priznanjem iako je ona osjećala da postaje mekša prema njemu, kao nikada dosad. - I što to govori o meni? Kako bi mogla izabrati za sebe muškoga koji nema odanosti. Kad se ja *želim* riješiti ove proklete krivnje?

- Naravno da želiš, pa prošla su skoro dva jebena stoljeća. Što je dovoljno, dovoljno je.

- Bogovi, nadao sam se da ćeš smatrati da sam čekao dovoljno dugo - uzdahnula je s olakšanjem.

- Želim gledati u budućnost.

- I trebaš. Olabavi malo.

- Obavljeno... ako ćeš i ti malo olabaviti prema meni. Ispustila je hrapav zvuk frustracije. - Oh, ti prefrigani...

- Djevojko, ponekad ćemo se suočiti s određenim problemima. Oboje ćemo praviti pogreške i opraštati. Sad se radi o jednom takvom trenutku.

- Ponašaš se kao da sam potpisala nekakav ugovor na duge staze. A nisam.

- Što trebam učiniti da mi pružiš drugu priliku?

- Ne možeš ništa. Još malo i napuštam ovo mjesto...

- Ništa? Ali nisi vidjela ništa od onoga što ja posjedujem. Što ako ti ponudim maslinovu grančicu koju će plaćenica u tebi znati cijeliti? - Savio je prst i podmetnuo joj ga pod obraz. - Nikad se nisi ustručavala, a ovo što ti nudim sad sigurno nećeš požaliti.

Trebala je ostati jaka, bijesna. Ali samo mu se željela vratiti. - Pruži mi priliku, vještice. Tad ga je zlokobno pogledala. Bowen MacRieve zadržavao je dah.

Proklet bio! Nestala je sva njezina snaga i bijes, pretvorila se u cendravicu. Ipak ga je pogledala u oči. - Nemoj me više zvati njezinim imenom, Bowene. To boli.

- Ššš, djevojko. - Obujmio ju je onim krupnim rukama i približio toplim prsima. - Neću, obećavam ti. - Kad se konačno opustila uz njega, počeo joj je draškati uho. Osjetila je kako su mu se usne svinule netom prije nego što joj je kazao: - Nemoj mi više vještati odjeću po visokim stablima.

Bowenova maslinova grančica za nju bio je privatni otok odmah uz obalu Belizea na kojem se nalazio brod i vila usred palmi koje je često njihao povjetarac.

Dva tjedna koja je tamo provela s njim bila su joj najsretnija u cijelom životu. Večeras su sjeli na deku na plaži i lijeno promatrali vatru od naplavljenog drvla. Povjetarac se probijao kroz krošnje palmi, a zvijezde su grozničavo sjale na nebu. Ležala mu je na prsima i razmišljala o vremenu koje je provela s njim.

Isprva je pomislila da je potrošio cijelo bogatstvo na unajmljivanje posjeda, ali onda joj je rekao: - Ako želiš, sve ovo je tvoje. - Očito je da se nije radilo o pukom bogatašu, nego o besramnom bogatunu. Zato mu je odgovorila kao što bi to učinila svaka vještica koja drži do sebe: - Prenesi to vlasništvo... na mene.

Nakon prve večeri neprekidnog seksa probudila se očarana, nije se mogla prestati blesavo cerekati. Zar je ona doista vjerovala da seksualni odnosi mogu biti nesavršeni? On je izgledao iznenađen njezinom reakcijom, a potom je isturio bradu sav ponosan na sebe. - Ostarjeli vukodlak još uvijek može, ha, djevojko? - Škakljao ju je sve dok nije počela vrištati od smijeha.

Tek su kasnije, kad su odlučili ostati na otoku nekoliko tjedana, ustanovili određena pravila zajedničkog boravka.

Ona nije smjela raditi "stvar s ogledalom" dok su tu zato što je on rekao: - Svaki put kad te vidim da petljaš oko te čarolije, u meni se pojavi oštar osjećaj nekog kobnog znaka. Instinkt mi govori da to nije u redu, dapače, da je opasno.

A što se tiče magije općenito: - Jedna je stvar kad ti se dogodi zato što te nešto zbunilo, ali jako mi smeta kad svojevolumeno pjevaš vlastitom odrazu.

Ona je od njega tražila da ne omalovažava njezinu vrstu - i da ne zvuči kao da je želi skloniti od vještica ili Kuće.

Oh, i trebalo joj je još nešto odjeće.

Tijekom dana plivali su po Karibima, a on je ulovio jastoge koje su navečer skuhalo na plaži. Istraživali su šarolike gradove na kopnu, kupovali, razgledavali i ljubakali se po zabačenim uličicama.

Danas ju je pritisnuo uz štandove za voće. U sparnom zraku osjećao se miris šećerne trske, a njegove vrele i posjedničke ruke milovale su joj grudi. Uzeo ju je i prigušio joj vrisku poljupcima

- Djevojko, vidim da te nešto pogađa, o čemu razmišljaš?

- Hmm? Oh, ni o čemu.

- To uvijek kažeš. Ne mogu si pomoći, osjećam da nešto kriješ od mene.

Možda je nešto tajila, vjerojatno je strahovala da bi je još jedna osoba do koje joj je stalo mogla napustiti. A i bojala se da će on uvijek sumnjati u to da je njegova, bar dok ne zatrudni. Ipak je upitala: - Kako to?

-Ne sviđa mi se što imaš neke svoje tajne.

-Tajne? - Ton je zvučao nevino, ali ona je doista skrivala tajne od njega, i to mnoge.

Na primjer, nikako se nije mogla odvojiti od ogledala unatoč tomu što joj je on rekao da ga to gnjava ili da bi ga usrećila kad bi se toga odrekla. Ona je pak mislila da ako odraz već odgovara na samo nekoliko pitanja pri svakom razgovoru, onda mora obaviti što veći broj razgovora.

Nije mu rekla ni to da iz večeri u večer sanja neke bizarne snove, tako žive i stvarne da prilikom buđenja ima problema razabrati radi li se o javi ili snu.

U jednom snu stoji na bezobličnoj, crnoj ravnini. Vidi vlastitu majku koja jeca i pritišće dlanove na oči. Otac joj je ležao na nekoj kamenoj ploči, nepokretan, sklopljenih očiju i

stegnutih šaka.

Drugi put sanjala bi kako je tisuću glasova preklinje da požuri - ali nije imala pojma što joj je činiti. Ponekad bi na ovom miomirisnom otoku što ga ljubi povjetarac sanjala o snježnoj, goljoj šumi s granama punim gavranova

Unatoč bojaznima i tajnama, Mari se sve više i više zaljubljujivala u svog snažnog i ponosnog vukodlaka. Imala je dobar osjećaj o Bowenu.

Zašto onda nemam dobar osjećaj o nama?

- I ti također tajiš neke stvari od mene - napokon je rekla.

I tajio je. Bowe je mrzio to što joj nije bio prva ljubav i bojao se da zbog toga nikad u potpunosti neće biti njegova. A tu je uvijek bila prisutna i slutnja da bi ponovno mogao izgubiti družicu. Nije mogla postati besmrtnica onako brzo kako bi on to želio.

- Možda sam sumnjičav naspram ovoga zato što je predobro - odgovorio je iskreno. - Pretpostavljam da sam se toliko naviknuo na bijedu da me svako skretanja s tog smjera uznemiri.

- Zar ti je tako dobro? - upitala ga je tiho.

Iako su ga stalno pratile sumnje, nikad prije nje nije iskusio takvo zadovoljstvo, nije znao ni da postoji. - Aha, djevojko. Za mene je tako.

Osim vještichkih poslova, volio je sve o svojoj novoj družici. Sviđalo mu se što bi ona, iz nekog razloga, kad bi išli u lov na *jastoge*, znala uzviknuti: - Idemo na rakove, dušo! - Volio je što je jela, pila i igrala se s užitkom. Njezin smisao za humor ga je po cijele dane tjerao na smijeh.

Vođenje ljubavi s njom ispunjavalo ga je na načine koje nije mogao ni zamisliti.

Čak se počeo privikavati i na njezine male magije. Kad bi spavala i bila zadovoljna, svjetlost bi joj prostrujala kroz sićušne dlanove, kao da prede. Taj prizor ga je isprva živcirao, a sada ga je očaravao i nasmijavao.

Povremeno bi se *pojavile* i bizarne stvari. Sinoć se probudio i vidio da je sve u sobi, od zavjesa do zidnog sata, nakratko poplavilo. Slegnuo je ramenima, zašuškao je i ponovno utonuo u san.

Iako mu je obećala da više neće pjevati zrcalu, Instinkt ga je stalno upozoravao.

- Moć joj je nestabilna. Budi na oprezu.

Otresao se svojih bojazni. - Dobro je. I mislim da će biti još bolje. Na primjer, vjerujem da bi voljela posjetiti Škotsku. *Živjeti* u Škotskoj. - Nadao se da će joj se svidjeti njihov dom, a ako joj se i ne sviđa, on će joj kupiti sve što joj treba da bude sretna. Nadao se da će se dobro slagati s rođacima i klanom, a ako netko samo pomisli prezreti je zbog toga što pripada vješticama, on će ga zadaviti.

- Kako ti je tamo?

- To ti je obnovljena lovačka koliba s ogromnim kaminima i velikim gredama na stropu. Zimi postaje nestvarno kad padne i snijeg. Nekada padne tiho, a ponekad noću oluja počne zavijati i nastane prava mećava.

- Predivno zvuči. Nikad nisam vidjela snijeg.

- *Molim?* - promrsio je zapanjeno. - Nikad?

- Snijeg ne pada često u Noli. Prije ovoga samo sam jednom putovala u inozemstvo, i to u Cancun tijekom proljetnih praznika. U Gvatemali sam prvi put vidjela planine.

- Želiš li vidjeti i druge zemlje?

- Ako mogu do njih doći velikim zrakoplovom i primiti pravi sedativ na putovanju, onda bih voljela.

- Mogu te odvesti na mjesta na kojima sam ja bio. Pokazati ti neke stvari.

- Na primjer?

- Možemo piti vino u Italiji i roniti oko grčkih otoka. Možemo gledati izlazak sunca na Indijskom oceanu.

Zjenice su joj se proširile od uzbuđenja i kimnula je glavom.

- Želim ti pokazati sve i promatrati izraz tvoga lica pri svakom novom prizoru. - U posljednja dva tjedna, kad je shvatio koliko bi stvari htio raditi s njom, otkrio je da mu se potreba za potomstvom malo povukla. Sad je mora voditi na tisuću mjesta prije nego što se skrase. - Bit ću ti izvrstan vodič.

Nasmijala se. - Kako je samo moj muškarac *skroman*.

- Ali zimi te želim odvesti kući u Škotsku. - Zurio je u nju i znao da će je vidjeti u svojoj zemlji, da će šetati pokraj njega. Srce mu je bilo na mjestu. - Snijeg će ti pristajati, djevojko.

- Sjećaš li se gdje sam stavio mrežu?! - Bowe je doviknuo Mariketi. Večeras joj je namjeravao uloviti omiljenu ribu. Ako će se već uskoro preobraziti, onda je mora dobro hraniti i osigurati da joj ne nestane ni centimetar oblina. Mogao je samom sebi priznati da razvija slatku opsesiju njezinim skladnim sitnim tijelom.

Ona je uvijek znala gdje on ostavlja svoje stvari, od brodskih ključeva do novčanika i omiljenog mamca. Počeo se pitati kako je uopće izdržao prošlo tisućljeće bez nje.

Otvorio je vrata ormara u hodniku upravo u trenutku kad je ona dotrčala iza ugla i rekla: - Ne otvaraj!

Unutra se prevrnula vreća za smeće, po podu su bubnule jabuke, bilo ih je mnoštvo oko njega.

Odmaknuo se s jezom u kostima. - Što ovo znači, Mariketa? Ona je protrljala gležanj stopalom. - Voljela bih da ti mogu reći da nije ono kako izgleda, ali... istina je.

- Koliko si puta otišla do zrcala?

Slegnula je ramenima. - Ako želiš znati, prebroji jabuke.

- Lagala si mi. Šuljala si se i sakrila ovo.

- Ti si me prisilio na to.

- Kako to misliš?

- Želiš da se odreknem magije, ali to je dio mene koji ja ne mogu zaniijekati.

- Ne, možeš se toga riješiti ako pokušaš. Prakticiranje magije slobodan je izbor.

- Onda se i ti zbog mene odreci nečega što ti je drago - rekla je s izazovom u glasu.

- Na primjer?

- Na primjer *lov*. Nikad više nemoj ići u lov i nemoj trčati noću. - Ti si luda.

- Pa to je jednako!

- Ne, nije. Lov ne šteti drugima.

- A ti pretpostavljaš da ću ja naškoditi nekome? - Suzile su joj se zjenice. - Znam da su Lykai nepovjerljivi prema vješticama, ali ovdje se radi o nečemu što je dublje od predrasude.

- Aha, tu si u pravu. - Prošao je prstima kroz kosu. - Jedna vještica je davno ubila pet mojih ujaka. Krivnja zbog tih smrti uništila mi je oca. Nikad više nije bio svoj, sve do dana dok nije umro.

Uzdahnula je i lice joj je probljedjelo.

- Moj tata tad je bio momčić koji je poželio da bude snažniji od vlastite braće. Ona ih je sve ubila i ispunila mu želju.

Oh, velika Hekato.

- Bowene, žao mi je što se to dogodilo tvojoj obitelji. Ali trebao si mi to reći ranije.

- Zašto?

- Zato što ti nećeš tek tako *prijeći preko toga*. - Nakon ovog otkrića morala se upitati ima li uopće ikakve šanse s njim. - Mi inače zaobilazimo taj problem, ali sad *znam* da nikad nećeš prihvatiti moju jazbinu. A neće ni one prihvatiti tebe zato što ti nećeš poštivati odgovornosti koje ja imam.

- Jebote, neka se netko drugi pobrine za njih.

Oh, pomisao na odricanje od te puste odgovornosti bila je primamljiva. Kad bi se Bowen ponašao kao da se i sunce i mjesec okreću oko nje, Mari bi uhvatila samu sebe kako sanjari da ne radi ništa i samo putuje s njim po svijetu.

Zašto bi bila opterećena nečim što nikad nije tražila - i za što nikad nije pokazivala talent?

Ipak, vidjevši ovakvog Bowena, sjetila se Cadeovih riječi: *Ako okreneš leđa svom poslanju, možda kako bi postala uplašena družica i žena jednog Lykaea, sudbina te onda neće samo prezreti. Ona će te stalno kažnjavati.*

Mari je još jednom razmislila o tom predviđanju. Možda je ovaj ratnik ne želi samo *tjelesno* odvojiti od Kuće. Možda bi ona bila toliko uplašena da će izgubiti još jednu osobu do koje joj je stalo, da će zbog toga sve žrtvovati - *prognati* samu sebe iz jazbine, odbiti se od vlastitog poziva, zaboraviti stari život - Možda bih ih i mogla napustiti, ali zato ne mogu okrenuti leđa sudbini. I to nije kao da ti kažem: 'Pogledaj me, kako sam samo važna frajerica.' Više se radi o tome da se bojim ne prihvatiti odgovornost. U svakom slučaju, to se mora obaviti.

- Kvrugu, radi se o tvom slobodnom izboru. Ja se više neću slagati s tim.

Uplašena. U njoj je rastao gnjev i ona mu je odbrusila: - Ma koji si ti vrag da mi naređuješ što ću raditi? Ili da budiš u meni sumnju zbog onoga što jesam i što moram učiniti? Jasno mi je samo to da, ako me ne možeš prihvatiti ovakvu kakva jesam, više ne mogu biti s tobom.

- U redu, vještice - zarežao je i osjetio kako mu bijes tinja. - Ti me nećeš prisiliti da promijenim mišljenje o ovome!

- To shvaćam! -1 to savršeno jasno. On se *nikad* neće promijeniti. A prokleta bila ako će pristati na unaprijed izgublenu bitku. - Zato neću ni pokušavati! - viknula je i pojurila prema spavaćoj sobi.

Slike na zidu hodnika ljuljale su se od njezinih silovitih osjećaja još dugo nakon što je prošla pokraj njih.

Izrekao je neku podlu kletvu, požurio niz stube do plaže, a potom trčao satima sve dok znoj nije počeo kapati s njega i dok sunce nije zašlo. Zar je magija doista u ovolikoj mjeri dio nje? Zar joj je toliko bitna kao što su njemu lov i trčanje?

Kad se vratio već je bila u dubokom snu, dlanovi su joj bili tamni, a izgledala je kao da je plakala. Nabranih obrva opipao joj je jastuk. Kad je osjetio da je još uvijek vlažan, došlo mu je da si zarije mač u prsa.

Zar je osuđen na to da svako malo povrijedi svoju ženu? Da je čini jadnom zato što je on toliko različit od nje - i toliko nepopustljiv u bilo kakvoj promjeni?

Možda ga cijelo ovo iskustvo, ova reinkarnacija, treba poučiti većoj toleranciji. One večeri u džungli Bowe je shvatio da će se morati promijeniti ako želi biti s Mariketom i pitao se može li u potpunosti prihvatiti tako privlačnu ženu - naučiti sve o njoj, o njezinoj vrsti, čak i otići među njih.

Večeras je odlučio da će pokušati.

Istuširao se, a potom joj se pridružio u krevetu i približio je k sebi. U snu je sanjao da su na polju uz kolibu u Škotskoj posadili voćnjak jabuka.

Kad se probudio, Mariketa je već ustala i trčkarala po sobi iako je još uvijek bilo rano jutro. Protrljao je oči. - Što to radiš?

- Odlazim. Moram se vratiti.

- Vraga odlaziš. - Iskočio je iz kreveta. - Ne ideš nigdje bez mene!

Uvijek ga je promatrala kad ne bi imao odjeće na sebi. Sad se okrenula od njega kao da više nema strpljenja biti u istoj prostoriji s njim.

Bowe je otišao do prozora kad se truba oglasila vani. Čekao ju je vodeni taksu. Čovjek koji je upravljao brodom pokupio je torbu koju je ona već ostavila na doku.

Zar ga doista namjerava ostaviti?

- Daj mi samo pet minuta da se odjenem. - Brzo je navukao traperice, a potom se osvrnuo oko sebe u potrazi za cipelama. Ona je uvijek znala gdje ih ostavlja.

Rekla mu je na ulazu u spavaću sobu: - Ovo je doista najbolje rješenje. Očito se nitko od nas ne može promijeniti, a ja ne mislim provesti cijelu vječnost skrivajući ono što jesam samo da bih tebi ugodila.

- Pet prokletih minuta, Mariketa!

- Otrovna prokleta veza, Bowene! - Okrenula se i izjurila iz sobe. Dok je trčao prema njoj, ona je trznula dlanom u njegovu smjeru. Kad je stigao do praga, naletio je ravno na nevidljivu zapreku koja ga je bacila na guzicu. - Mala prokleta vještice! - Podigao se na noge i stao juriti od jednog do drugog prozora. Ali ona ih je sve zatvorila, baš kao i vrata.

Napustiti ga? Pao je na koljena i zabio kandže u drveni pod. *Nikad.* Zlobno se smijao dok je trgao drvo. - Ah, vještice, podcijenila si svojega partnera.

Mariketa je zakolotala očima kad se Bowe uvukao u kabinu nakon preskakanja po dvije stube kako bi stigao do zrakoplova.

Pilot, nizak, neopisiv neljudski mužjak, zatvorio je vrata za njim, a potom se počeo užurbano pripremati za polijetanje. Očito su oni jedini putnici na letu.

Bowe je požurio niz prolaz do njezina sjedišta, a zatim se svalio pokraj nje. - Znaš li da je pilot demon?

- Znam, i što onda? Oh, čekaj, sigurno i prema njima imaš neke predrasude.

- S demonima ti je polovična šansa da ćeš naletjeti na nitkova.

- Ovaj me trebao odvesti prije dva tjedna, onda kad sam se *trebala* vratiti. - Ponašala se hladno prema njemu. - Mislim da sam maloprije bila jasna. Ništa se nije promijenilo otkako sam te napustila.

- Možda se nije promijenilo kod tebe. - Što to znači?

Pilot je stigao do piste, upalio oba propelera, a zrakoplov se počeo tresti.

- Moram ti nešto reći - Bowe se odmaknuo i namrštio kad je vidio koliko čvrsto steže naslon. - Mari, osjećam da ti srce suludo lupa, moraš se smiriti. Ova buka je normalna pojava. - Bio je to tipičan karipski zrakoplov, skakač preko lokvi i vjerojatno, na nekim dijelovima piste, izbjegavač koza. - Nemaš se čega bojati.

Kako su sve brže rulali pistom, treštanje i cviljenje motora se pojačalo. - Postavili su krila na kosilicu - promrmljala je. \

- Putovanje će trajati samo dva sata, to ti je zapravo izlet. - Obratio joj se samouvjerenim tonom iako ga je ljutila činjenica da se u kokpitu nalazi demon. Možda je doista *imao* predrasude.

Kad su polijetali, čvrsto je stisnula oči. Uhvatio ju je za ruku i ona mu je to dopustila.

Kad su dosegli određenu visinu i izravnali se, Bowe joj je nevoljko ispustio ruku i ustao. -Odmah se vraćam.

Vidio je u njoj želju da ostane i to ga je obodrilu. Možda nije uprskao sve šanse s njom. Stigao je do kokpita i otvorio vrata kabine. - Je li sve u redu ovdje? - upitao je pilota.

- Da, gospodine. - Ponašao se ležerno, čak i s nekom aurom dosade.

- Kojoj vrsti demona pripadaš? Aha, nemoj me gledati iznenađeno. Ja znam prepoznati.

- Ja sam Ferine. Oni nisu bili *nimalo* miroljubivi demoni.

Bowe se vratio Mariketi. - Imaš li onaj satelitski telefon koji smo dobili na kopnu? Izvukla ga je iz torbice pod nogama i predala mu ga upitna pogleda.

Nazvao je rođaka. Kad mu se Lachlain javio, Bowe je počeo razgovarati s njim na gelskom. Izrazio je nelagodu zbog trenutačne situacije u kojoj se nalaze. - Imaš li ljude koji bi nas mogli dočekati na aerodromu? - upitao je. - Možda letimo ravno u nevolju. Ili, još bolje, može li Emma pratiti ovaj telefon? Pilot možda uopće ne namjerava sletjeti u New Orleans.

- Zašto sam ne preuzmeš stvar u svoje ruke? - upitao ga je Lachlain.

- Ne znam upravljati zrakoplovom, ali vjeruj mi da ću to srediti u roku tjedan dana.

- Bit ćemo tamo, spremni na sve.

Bowe je rekao: - Možda ne bude ništa. - Ali ako se nešto dogodi, znao je da pokraj sebe ne može imati pouzdaniju osobu od Lachlaina.

- Ako je tako, onda ću u najgorem slučaju imati priliku upoznati tvoju vješticu. Jedva čekam da je nagradim svim sramotnim pričama o tebi.

Bowe se namrštio. Lachlain nikad nije ponudio nešto slično Mariah.

Kad je prekinuo poziv, vidio je da je Mariketa sklopila oči. Izgledala mu je kao da se svojski trudi isključiti iz ove situacije pa je zato vratio telefon na svoje mjesto i pustio je na miru...

Osim pojave slabijeg naleta vjetra, idući sat protekao je bez ikakvih događaja i na istoj trasi. Stalno su letjeli iznad kopna, ali on se *ipak* nije mogao riješiti zlokobnog predosjećaja.

- Mariketa, trebaš mi pomoći oko nečega - nastavio je kad je otvorila oči. - Ne želim te uplašiti bez razloga, ali ne mogu se riješiti osjećaja da pilot namjerava nađuti nekome od nas ili oboma.

- Zar me stvarno *pokušavaš* potpuno izivcirati? - U tom trenu munja je udarila pokraj krila i ona se trznula od strave.

- Ne, ne, vjerojatno nije ništa ozbiljno.

- Pa š-što onda želiš od mene?

- Ne mogu vjerovati da ovo izgovaram, ali pitaj onu svoju vješticu, onu u ogledalu, namjerava li nam ovaj pilot nađuti.

- Oh, sad *želiš da se poslužim magijom?* - upitala ga je i počela nervozno gledati kroz prozor kako se oluja pojačava.

- Samo učini to.

Drhtavim rukama izvukla je preklopno ogledalo iz torbice. Kad je počela šaptati staklu: "*Ne smiješ proći... crvene usne tiho šapuću*", odraz je potamnio. Bowe se jedva suzdržao od drhtaja.

- Namjerava li nam pilot nađuti? - konačno je upitala. Trenutak poslije problijedjela je, a zrcalo je napuknulo od snažnog stiska.

-Mariketa, reci mi! Kakav je odgovor? Pogledala ga je tupo i šapnula: - Pilot je *nestao*.

Bowe je odjurio do kabine i razvalio zaključana vrata. Unutra nije bilo nikoga. Gad se trasirao, blokirao komande i polomio kontrolnu ploču - cio je ostao samo mjerač goriva.

Smanjio je brzinu. *Jebeni demoni!*

- Z-zašto bi nas on napustio?! - doviknula je Mariketa. - Znaš li ti upravljati zrakoplovom?

Bowe je prošao prstima kroz kosu. *Razmisli!* Pretražio je svaki odjeljak, ali nije pronašao padobrane, a to je pak značilo da nemaju nikakve alternative. Ako ona ne uspije nešto učiniti, sigurno će se srušiti.

Bowe nije ništa mogao.

Ponašao se mirno, vratio se k njoj i kazao joj najpribranije što je mogao: - Uvalio nas je u škripac, djevojko. I, ne, ne znam upravljati zrakoplovom.

Oči su joj se sjajile, a tijelo drhtalo. - Zar ćemo pasti?

- Ne, ne, ne mora značiti - rekao je iako je kiša počela bubnjati po staklima dok su gubili visinu zbog oluje. - Rekla si mi da te taj odraz poučava? Čini i čarolije? - Kad je kimnula, rekao joj le: -Moramo te na neki način izvući iz zrakoplova. Misliš li da bi ti ogledalo moglo kazati kako bi se mogla sama teleportirati?

- A što će biti s tobom?! - viknula je podižući glas zbog sve glasnijeg brujanja motora.

On bi kao besmrtnik i mogao preživjeti. Ali ona nije imala šanse. - Pobrini se samo za sebe...

Vrisnula je kad je zrakoplov počeo oštro padati: njega je bacilo duž prolaza, a nju je samo pojas držao na mjestu. Doteturao je do nje. - Usredotoči se, Mari, i upitaj kako se možeš izvući iz zrakoplova.

- Pokušavam! - Suze su joj se slijevale niz lice, a svaka mu je bila poput noža u srce.

Protrljao joj je ruku. - Hajde, djevojko, usredotoči se zbog mene.

- Ne mogu čuti što mi šapuće zbog motora! Ne znam što mi govori! - Kad ga je Mariketa pogledala, zjenice su joj bile nevjerojatno proširene, takvo što nije vidio u životu. - *Bowene, j-ja je ne mogu čuti.*

Srce joj je divlje lupalo, a disala je tako ubrzano i isprekidano da se pitao kako je uopće ostala pri svijesti. Od straha je gotovo postala katatonična.

Hoće li je jednostavno prodrmati? Ili prihvatiti sudbinu i moliti se za milost? Prodrmao ju je. -Vještice, slušaj me. - Protresao ju je za ramena, snažno, sve dok joj se glava nije počela tresti. Nije reagirala. Posrnuo je od još jednog poniranja zrakoplova, a potom odmah pojurio prema njoj. -Mari! - *Ništa.*

Satelitski telefon ispao je iz njezine prevrnute torbice i dokotrljao se prolazom do njega. Zgrabio ga je, pritisnuo zadnji poziv i uključio GPS.

Kroz staklo je vidio kako se približavaju vodi. Nema dovoljno vremena. Nikako nije mogao pobijediti njezin strah kako bi dopro do nje.

Zato joj je rasjekao pojas i podignuo je. Sjedio je na podu u stražnjem redu i držao je u naručju snažno je obgrlivši. - Misli o nečemu drugom - promrmljao je i ljuljao je što je nježnije mogao.

- Misli na svoj dom. Ili na snijeg koji ću ti pokazati. Misli na bijele snježne plahte.

Oh, bogovi, samo da ona preživi. Molim vas

Počela se nekontrolirano tresti. - Hajde, malena - rekao joj je uz kosu. - Ne dam da te išta povrijedi.

Ako te izgubim, ovog puta ću te pratiti bez razmišljanja.

Osjetio je sol. *Blizu su.* - To je moja dobra djevojka. A sad, sklopi oči...

Brujanje u ušima... pjenušanje pod vodom... silina koja slama kosti. Na bedru joj je rastao strašan pritisak sve dok nije osjetila kako se razdvajaju kost i meso.

Ne mogu plivati - ne mogu se micati. Sve dublje tonem. Utapam se.

Kakav je ovo zahvat na ruci?

Bowen. Povlačio ju je prema površini.

Čula ga je čim je osjetila nalet valova, prvo nejasno, a potom glasnije. - Mari! Ah, bogovi, probudi se! - Prelazio joj je rukama po tijelu i drhtao zbog svake ozljede. Kad joj je dodirnuo nogu, iz njega se prolomio tjeskoban urlik.

Smrad požara na vodi bio je nesnosan. Čula je kako plamen sikće pod kišom.

- Da se nisi usudila napustiti me, vještice! - glas mu je bio potresan. Držao joj je ruku na zatiljku i približio je k sebi ušuškavajući je na prsima. - *Ti ćeš ostati sa mnom.*

Htjela je kimnuti, umiriti ga - nikad prije nije čula da nekoga toliko boli - ali nije mogla govoriti, nije mogla otvoriti oči...

Svijest se gubi i vraća. Nije znala koliko su dugo ostali u tom položaju. Probudilo ju je nejasno zujanje koje je postajalo glasnije - ritmično brujanje elise helikoptera. Učinilo joj se da je promrmljao: - Lachlaine...

Kad je osjetila vjetar na licu, on je promrsio: - Bit ćeš u redu, na sigurnom. - Učinilo joj se daju je poljubio u sljepoočnicu. - Nećeš mi tako lako pobjeći.

Bowe je bio uništen kad je izgubio Mariah. Lachlain je svjedočio tome i znao je da mu je rođak shvatio kako su mu svi snovi o budućnosti i obitelji umrli s njom i zauvijek nestali. Mučila ga je i krivnja zbog njezine jezive smrti.

To vrijeme bilo je ništa u usporedbi s protekla četiri dana kad je život male vještice visio o niti. Ležala je sva slomljena i izgledala tako mala u Bowenovu krevetu. Doživjela je frakturu lubanje i izgubila nogu. Tijelo su joj prekrili zavoji i gips.

Bowe je tiho govorio dok joj je zaglađivao kosu s omotanog čela. - U više navrata me nazvala sebičnim i bila je u pravu. Da sam se makar malo potrudio shvatiti nju i njezine vještine, ona bi mogla vježbati magiju, izoštriti je. Možda bi se tako spasila od ovoga. Ali ja sam bio previše tvrdoglav, pun predrasuda.

Bowe je također bio ozbiljno ozlijeđen, ali se zaliječio iako nije ni jeo ni spavao. Sat za satom je sjedio pokraj nje držeći joj sitnu ruku u svojim drhtavim rukama, a oči bi mu zasuzile kad god bi zastenjala od boli. - Prihvatila je moju narav, moje potrebe. A zbog toga što ja nisam isto učinio s njom, ona sad leži i umire.

Lachlain je dokučio da je jedino što je još održava na životu magija ujedinjenih jazbina i čarobnica koja ju je hranila energijom.

Njezina je vrsta htjela odvesti Mariketetu, ali nitko iz Kuće nije se usudio izazvati suludog vukodlaka koji ju je tako divlje štitio. Zato je otada Boweov dom postao krcat vješticama, stizale su i odlazile po volji, donosile hranu, Mariketinu odjeću i posebne napitke. Bowe je izgledao kao da ga uopće nije briga za njih, a samo dva mjeseca ranije ovo bi za njega predstavljalo poseban pakao.

Ali darovana magija nije mogla održati Mariketetu zauvijek. Bila je presnažna. Cijelo joj se biće naviknulo na moć i zahtijevalo je.

Iscrpljivala je ostale i bilo je samo pitanje vremena kad će je pustiti ili otići zajedno s njom u propast.

U protekla četiri dana pojavile su se neke sablasne stvari na imanju. Lachlain bi zadrhtao kad bi se sjetio. Prve noći stotine crnih mačaka počelo se šuljati oko kuće, držale su

otvorena usta, ali nisu mijaukale, samo su pozorno gledale. Iduće noći kao da su žabe počele kišiti s neba, udarale su o limeni krov i padale s njega neozlijeđene.

Lachlain je u sumrak, kad se Emma trasirala do njega, napustio Bowea i pridružio joj se u hodniku ispred sobe. - Jesu li jazbine pronašle demona koji je ovo učinio? - I on je također poslao svoje ljude u potragu.

- Doslovno tisuće vještica gledaju u kuglu i traže ga - rekla je Emma. - Nema šanse da će umaknuti ovakvoj mreži. Vjerojatno radi za nekoga, ali vještice još uvijek ne mogu dokučiti tko bi im htio nauditi.

- Mariketa je rezervirala zrakoplov i pilota prije nego što joj se Bowe pridružio. Ima ih na stotine koji bi je htjeli ubiti prije postizanja besmrtnosti.

Emma je pogledala prema Boweovim vratima. - Što će se njemu dogoditi ako ona... ne ozdravi?

- Nakon što bi izvršio osvetu nad onim tko stoji iza ovoga, ne bi doživio sljedeći tjedan. Nažalost, sad točno zna gdje treba otići i umrijeti

Bowe je bez upozorenja izletio iz sobe s vješticom u naručju. Lachlain se opet stresao kad je vidio da joj nedostaje noga. - Bowe, ne smiješ je pomicati. - Lachlain mu je doviknuo dok je Bowe izlazio kroz stražnja vrata u noć: - Rekle su da bi je to moglo ubiti! Kvragu, kamo je vodiš? -Lachlain se na pragu okrenuo. - Ti, Emma, bar jednom ostani unutra!

Kad je Lachlain došao do rođaka, uvjerio se da je ovaj potpuno sišao s uma.

Bowe je pažljivo polagao Mariketu na zeleni bršljan u podnožju jednoga hrasta. Kao da je nešto očekivao i, kad se nije dogodilo ono čemu se nadao, počeo je trgati bršljan nastojeći je cijelu prekriti lišćem. - Prekasno je - zarezao je i pao na koljena. - Prekasno sam je doveo.

Lachlain je prešao rukom po vratu kad je zrak postao zagušljiv, a tad je žuta munja sijevnula vodoravno na crnom nebu. Osvrnuo se oko sebe i opazio nepomične, sjajne oči koje su zurile u njih iz obližnje močvare.

Nakostriješio se kad su povijuše počele omatati vješticu. Izrekao je neku kletvu i povukao se.

Bowe bi se trebao tresti od nelagode, ali on je umjesto toga, kad je ona bila potpuno prekrivena, s olakšanjem sklopio oči.

Kad je Mariketa uzdahnula, kao da joj godi to što su je povijuše prekrile, Bowe je obrisao lice rukavom. A onda koža joj je počela dobivati ružičastu boju i zacjeljivati. Dok se oporavljala od ozljeda, Bowe joj je strgnuo zavoje i presjekao gips. Nježno je odstranio nepotrebne šavove.

Vještica je za petnaest minuta ozdravila... potpuno ozdravila.

Mariketa je pogledala Bowea bistrim sivim očima.

- Djevojko, jesi li u redu? - Glas mu se snizio za oktavu dok mu se grlo stezalo. - Kaži mi nešto.

Kad je šapnula: - Što sam propustila? - on se morao suzdržati od osjećaja koji su ga preplavili.

On ju je zamalo izgubio.

Obgrlio ju je drhtavim rukama i smeteno promrmljao objašnjenje o tome gdje je bila i što se dogodilo. Kad je zadrhtala, podigao ju je i pojurio prema kući prolazeći pokraj vidno zbunjenog Lachlaina.

Kad su ušli, Bowe ju je odveo do kupaonice i pustio vodu. Nježno ju je položio u kadu i polijevao joj nesigurnom rukom leđa i ramena. Htio joj se ispričati za sve, za tvrdoglavost i glupost, ali nije osjetio da sad može govoriti o nečemu tako važnom. Ne još. Glas bi mu zamro svaki put kad bi pokušao.

- Bowene, jesam li to čula svoje prijatelje vani?

Nakašljao se u šaku i rekao: - Aha, samo pristižu u svako doba dana i noći. Carrow i Regin su sad ovdje.

- Možeš li im reći da sam u redu? I da ću izaći za minutu? -upitala ga je Mariketa.

- Hoćeš li moći sve sama?

Kimnula je. - Dobro sam. Zelenilo me vratilo u normalu.

- Aha, onda, u redu. Odmah se vraćam.

U dnevnom boravku pronašao je Lachlaina i Emmu, Carrow i Valkiru Regin. Prijatelji su joj se počeli grliti kad im je prenio Mariketinu poruku.

- Pa rekla sam vam da će se izvući - kazala je Carrow, a potom otvorila bocu šampanjca samo za sebe.

- Aha, ona je pametna djevojka. - Rekao im je Bowen osjećajući da će mu se prsa rasprsnuti od ponosa. - Izliječila je *samu sebe*. - Njegova će družica sada dobiti sve što poželi. A koliko partnera to može osigurati?

Lachlain i Emma bili su vidno uzbuđeni zbog njega. - *Sad* ću je moći nagraditi pričama o tebi

Iznenada su svi ušutjeli, a pogledi su bili prikovani za vrata iza njega.

- Što? - Upitao je Bowe okrećući se. - Što je? Na vratima je stajala Mariah.

Kakav je ovo trik? Još uvijek je mogao namirisati Mariketetu u kupaonici.

Ovo je sigurno neko drugo biće. Ovo je... Mariah. - Ja... ja... - Nije mogao pronaći riječi. Nije se dogodila reinkarnacija?

Ona mu se obratila uplašenim glasom: - Vidim da sam te šokirala, Bowene.

- Kako kako je ovo moguće? - Bowe je tako dugo žudio za ovim, zamišljao je njihov ponovni susret na tisuću različitih načina. Padao je na koljena i preklinjao sudbinu za još jednu šansu.

Sad mu je očito pružena.

- Vraćena sam tebi - rekla je i nečujno došetala do njega. -Uskrsnula me jedna čarobnica.

Bowe se osvrnuo oko sebe u nadi da bi mu netko mogao objasniti što se događa. Ali svi su djelovali zabezegnuto, baš kao što se on osjećao. - Kako si uspjela stići *ovamo*?

Njezin namješten osmijeh počeo je brzo blijedjeti. Naravno, vjerovala je da će on biti izvan sebe od radosti. Prije dva mjeseca doista bi se osjećao tako.

- Čim sam oživjela, odmah sam poslana k tebi.

- Ali zašto *sad*?

- B-Bowene, zvučiš kao da si ljut. - Ljubičaste oči su joj se ovlažile.

Toliko se naviknuo na to da mu je vještica ravnopravna da je zaboravio koliko neke žene mogu biti bojažljive. - Mislim, zašto se to nije dogodilo prije? Prošla su gotovo dva stoljeća.

- Čarobnici je trebala energija koja se skuplja pred Veliki rat kako bi me mogla vratiti. - Točno to je Mariketa rekla o drugoj reinkarnaciji. - One večeri kad sam ležala na samrti u šumi, poželjela sam da mogu proživjeti cio život s tobom, poželjela sam to cijelim svojim bićem. - Dometnula je tišim glasom: - Da barem nisam bježala od tebe.

Stresao se od sjećanja.

- To biće je čulo moje urlike, nježno me poljubilo i otklonilo bol.

- Čarobnica ti to ne bi učinila iz puke ljubaznosti. Što je zahtijevala od tebe?

- Zahtijevala je da joj vječno predam dušu. Ali toga sam se rado odrekla, Bowene, samo kako bih dobila drugu priliku s tobom. - Mariah se nježno osmjehnula. - Iako ćeš me morati štititi da opet ne umrem.

Prenerazila ga je žrtva koju je podnijela.

Ipak, umjesto radosti zbog povratka ili zahvalnosti zbog onoga čega se odrekla, prvo što mu je palo na pamet jest to da se želi što prije pridružiti vještici u kupaonici i pomoći joj.

Zašto se Bowen nije vratio?

Mari se nadala da se nije porječkao s Carrow iako je to lako mogla zamisliti - najveća ljubiteljica vještica koju Mari zna protiv njihova najvećeg neprijatelja?

Kad je u susjednoj sobi pronašla torbu sa svojim stvarima, brzo se odjenula i odlučila primiriti bilo kakav sukob koji je mogao izbiti. Ušla je u dnevni boravak, a prijatelji su zapanjeno zurili u nju.

- Što je? - Mari je upitala Carrow i Regin, ali njih dvije su stajale nepomično uza zid. - Znam da grozno izgledam, ali, kvragu, ipak sam ovaj tjedan *preživjela* zrakoplovnu nesreću... - Ne, one su zurile preko njezina ramena.

Mari je osjetila trnce po leđima i vratu i sporo se okrenula. Nekako je znala što je očekuje. Žena koja je tamo stajala bila je Mariah.

Nisu dijelile zajedničku dušu.

Plava princeza stajala je uz Bowena, visoka i elegantna, a bila je sva blistava u dugoj bijeloj haljini. Zajedno su izgledali *savršeno*. Ljubičaste oči su joj sjale od osjećaja dok je

pogledavala od Mari prema Bowenu. U Bowenovim očima blistalo je neko zagonetno svjetlo.

Ostani stajati... ostani stajati. - Ona se vratila?

- Aha. Uskrsnula ju je neka čarobnica. Znaš što sam vjerovao o tebi i njoj. Reci mi kako je sad ovo moguće, Mariketa.

Nije ju opet izravno optuživao za čaranje, ali mu se osjetila sumnja u glasu. Čak je i ona počela sumnjati sad kad se suočila s ovakvom situacijom. - Kako bih ja to mogla znati? - Palcem i kažiprstom uštinula se za čelo. Glava joj je počela pucati iako je tek ozdravila.

- Zato što si vještica.

- Vještica, Bowene? - Mariah je stala još bliže Bowenu, kao da traži zaštitu. - Ali ti ih prezireš!

Odsutno joj je dodirnuo ruku i obratio se Mari: - Ti si stručnjakinja u ovom području.

- *Nisam* stručnjakinja za uskrsnuća. Znam samo da ih može izvršiti vrlo ograničen broj bića na zemlji. A većina ih to *odbija* - odgovorila je Mari. - Slušaj, ne znam što se ovdje događa, tek sam se izvukla iz avionske olupine i malčice sam zbunjena. Ali znam da ovo možemo riješiti. - Pogledala ga je u oči i pružila mu ruku. - Zajedno.

Upravo kad je pomislila da se Bowenovo tijelo napelo i pripremio za pokret - prelazak onih deset koraka do Mari - princeza je rekla: - Bowene, *tko je ova žena? Zar si... zar si našao drugu?* Rekao si mi da sam ja jedina - dometnula je nježno. - Zakleo si mi se da *nikad nećeš poželjeti drugu dok si živ.*

Nije prešao deset koraka.

Mari je uzdahnula, nije bila ni svjesna da suzdržava dah i ispustila je ruku. Mogla je shvatiti poruku. Pa koji bi to vrag mogao nekoga prisiliti da nju pogleda i kaže "*biram tebe*"? - Ako danas odem, MacRieve, odlazim zauvijek.

Princeza je izgledala kao da će se onesvijestiti. Šapnula je: -Odrekla sam se vlastite duše da ti se ponovno pridružim. Zar je ta žrtva bila uzaludna?

Ispružio je dlanove ispred sebe kao da želi svima poručiti da uspore. - Daj mi samo minutu da razmislim

Vlastitu dušu? Kako se može natjecati s tim ? Mari ju je htjela prezirati, trebala je, ali mogla je samo sažalijevati ženu koja se odrekla svega da bi mogla biti s muškarcem kojeg voli. Promrmljala je: -Kad samo pomislim da sam se brinula da ćeš se vratiti po nju, a ona je već bila na putu prema tebi

U ljubičastim vilinskim očima bljesnula je nada. - Pokušavao si doći do mene?

- Gotovo dvjesto godina - rekla joj je Mari. *Neumorno. Nemilosrdno se rješavao svih prepreka u potrazi za svojom divnom princezom princezom iz bajke.*

Mariah je ime koje je izgovorio u noći kad je povjerovao da je prisvojio svoju družicu.

- Onda ti je sigurno još uvijek stalo do mene - rekla je Mariah. - Još nosiš moj privjesak nakon svih ovih godina.

Mari je pogledala medaljon na njegovu vratu - onaj koji nikad nije skidao.

Čak ni kad je vodio ljubav s njom. *Gad!*

Oborio je glavu, kao da je iznenađen što ga još uvijek nosi. -Samo mi treba nekoliko prokletih minuta da razmislim. Samo... samo me pusti *da razmislim.*

Rezervna momčad. A što me tu uopće iznenađuje?

- A o čemu tu imaš razmišljati, Bowene? - Mari je zahtijevala odgovor. - Imaš izbor i odluči se. -

Ali izaberi mene!

Zjenice su mu se suzile. Možda se ona ponaša nerazumno. Možda je nije uhvatio za ruku ne stoga što ne želi Mari, nego zato da poštedi princezu nepotrebne boli. Ali Mari je *toliko trebalo da dođe do nje i kaže jasno i glasno da je njegova: žudjela je za tim.* -MacRieve?

- Nemoj me požurivati, vještice.

Vještica. Srce ju je zaboljele. *On nikad neće prijeći preko toga.* Mari su te riječi podsjetile na to da ona i Bowen nisu izgledali probleme - zato što *ne mogu*. Vilinska princeza mu je bolje pristajala i vjerojatno je imala više prava na njega zbog žrtve koju je podnijela.

Mari je iznenada postala svjesna skupine koja je svjedočila ovoj sceni - Emma i njezin muž Lykæ gledala su sa simpatijom na nju i Bowena dok su Carrow i Regin nju gledali sa sažaljenjem, a njemu upućivali bijesne poglede. Mari je znala da ga k njoj ne bi vratila ovakva svađa i takav pristup. Sad se nije mogla sjetiti ničega što bi ga vratilo. A bila je poznata kao ona koja se ne uvlači u unaprijed izgubljene bitke.

Trebala se izvući iz ove igre - ponovno. - Idem po svoju torbu. - Uspravila je ramena i okrenula se prema vratima odbijajući plakati.

A to je bilo teško - zato što je već bila zaljubljena u Bowena MacRievea.

Prokleta vještica što me onako požuruje!

Bowe je znao zašto je osjećala da mora otići. Mislila je da je opet odbačena. Oba roditelja su je napustila, a i prva ljubav ju je iznevjerila.

Rekao sam joj da osim nje neću imati druge žene - a onda mi se družica pojavila na pragu.

Ali, kvragu, on još ništa nije odlučio, nije izabrao Mariah umjesto nje.

Regin je zasiktala prema njemu i krenula prema Mariketi, dok ih je Carrow pratila u stopu. Prolazeći pokraj Bowea, Carrow mu je rekla: - *Govnaru.* Ti i tvoja dvaput rođena zaslužujete jedno drugoga.

Udario se po čelu od frustracije i okrenuo prema Mariah. - Sjećaš se Lachlaina, zar ne? - upitao ju je kao da se obraća djetetu. - On i njegova supruga će sjesti s tobom nekoliko minuta. Sve će biti u redu.

Lachlain je zakoračio držeći ruku čvrsto oko Emmine struka. - Aha, siguran sam da imaš mnogo pitanja za nas

Ali Mariah je objema rukama zgrabila Bowenovu. - Molim te, nemoj ići. Sve me ovo zbunjuje. Ovo mjesto i vrijeme u kojem sam se našla. - Kanule su suze. Gotovo je zaboravio koliko je ona *krhka*. - *Ah, bogovi, molim vas, Bowene.*

Bowe je pogledao prema vratima kroz koja je Mariketa upravo izišla. Vještica je išla prema spavaćoj sobi. *Zaustavit ću je prije nego što pokuša pobjeći.*

Mari je brisala suze rukom dok je zurila u ogledalo na toaletnom stoliću. Nije morala moliti da se odraz pojavi. Znala je da će vjerojatno dobiti samo jedan odgovor pa se odlučila na ovo pitanje: - Jesam li ja njegova družica ili nisam? - *Jesi.*

Uzdahnula je. Mari je očito njegova - a on ju je ipak odbacio! - Pa koji se vrag upravo dogodio?

Ruka je pružala jabuku kroz staklo. - *Pođi sa mnom.*

- Kvragu, ako postoji trenutak kad mi treba odgovor na više od jednog pitanja, onda je to sada! Reci mi kako je ovo moguće!

- *Jesi li spremna doznati istinu?* - šapnuo je odraz.

- Istinu o čemu? - odbrusila je Mari. Odraz se nasmiješio. - *O svemu.*

Mari se namrštila kad je napokon shvatila da je *spremna* poći. *Ništa ne mogu izgubiti.* Poći će na putovanje u tajanstveni svijet ogledala.

Kimnula je. - Jesam. - Mari je uzela jabuku i položila je na stolić, a potom uhvatila pruženu ruku. Uspela se i prošla kroz portal ulazeći u drugu dimenziju. Tu je sve bilo meko, cijelo mjesto bilo je obavljeno maglom i svečanom tišinom.

Odraz je nestao - zar je sad Mari *postala* odraz? Odmah ju je prožela sumnja zbog svog čina. Kad je pogledala preko ramena, vidjela je Carrow i Regin kako ulijeću u sobu, potpuno zbunjene onim čemu su svjedočile.

Iza njih skupili su se gavrani na prozorskoj dasci.

Gavrani? Zar je upravo svjesno krenula u propast?

Dok se Bowe nastojao osloboditi Mariah, osjećao se kao da je potpuno potonuo - po drugi put u samo nekoliko minuta. Mariketin miris posve je ispario.

Pojurio je prema sobi, ali nje tamo, naravno, nije bilo. - Kvragu, gdje je? - zaurlao je na Carrow.

Carrow je proširenih zjenica pokazala palcem na stolić. - U ogledalu.

Pokraj zrcala je stajala samo jedna crvena jabuka.

- Elianna? - šapnula je Mari kad je opazila mentoricu koja ju je tamo očekivala. - Jesi li stvarna?

Namrštila se i dodirnula svoju naboranu kožu. - Kad sam posljednji put provjerila, bila sam stvarna.

Mari se uštinula za čelo. - Jesam li *ja* stvarna u ovom zrcalu? Ili je odraz bio lažan?

- Svi su stvarni - zahihotala se Elianna. - Odraz predstavlja samo jednu stranu tvog bića. Nešto poput astralne projekcije. I prije nego što pitaš, da, izgledaš paklenski kad se služiš snažnom magijom.

Mari se sad malo smirila i zagrlila je. I kao što se uvijek događalo, iz mnoštva džepova Eliannine pregače počeli su se među njima širiti prodorni mirisi pudera i osušenog lišća. - Nedostajala si mi! Pitala sam se zašto nisi bdjela skupa s Carrow.

- Pa, nemoj pomisliti da te nisam pratila i gledala.

Mari se osvrnula oko sebe. Ovo je bila crna ravnica iz njezinih snova. - Kakvo je ovo mjesto?

- Ovo je tvoj novi dom. Tvoja vlastita dimenzija. - Vedro se osmjehnula i mahnula rukom. - Možeš ga ukrasiti kako god poželiš.

- Hm, pa što će mi novi dom? - upitala je Mari.

- Svaka velika čarobnica ima svoju dimenziju. - Ja nisam čarobnica.

- A zar ne želiš postati? - upitala je Elianna čudnim glasom.

- Samo želim razumjeti što se događa.

- Trenutačno moraš biti na ovom mjestu - rekla je. - Ovdje si sigurna od tuđih magija. A mogu ti doći samo obitelj i ostali članovi Wicca, ostali samo ako odmah pošalješ po njih.

- Jesam li bila u opasnosti? - upitala je Mari.

Kimnula je. - Pođi sa mnom. - Elianna je došla do *velikog kotla*, a Mari ju je pratila dok ju je unaprijed gotalo ono na što će naići. Ovakvim vješticijskim poslovima nije godinama svjedočila.

Elianna je promiješala pjenušavu tekućinu jednim štapom i raščistila dim kako bi se scena mogla vidjeti. Vidjele su dva mramorna oltara u dimenziji sličnoj ovoj u kojoj su se nalazile.

Na vrhu su ležali Marini roditelji.

Otac joj je ležao stegnutih šaka na hladnoj kamenoj ploči, baš kao što je Mari sanjala. Majka je ležala pokraj njega, a divno lice joj je bilo zaleđeno od boli.

Mari je suspregnula jecaj. - Oh, bogovi, što je ovo? Jesu li živi?

- Jesu, ali ih je oborila moćna čarobnica. Začarala ih je mračna sila.

- Tko? Tko bi im učinio takvo što?

Elianna je zastala i konačno odgovorila: - Haxa. Mari je progutala pljuvačku. - Pa ona se *doista* hrani zatočenim dušama.

Elianna je kimnula i nastavila: - Otac ti je prvi podlegao.

- Nije nas nije nas tek tako napustio?

- Ne, gotovo ga je ubilo to što je morao napustiti obitelj, ali on je moćan čarobnjak i sudbina mu je odredila da se stalno bori s Haxom. Bio je nemilosrdan u pripremama pred bitku. Crna magija, opasni savezi kako bi se postigle snažnije čini. Stupao je u kontakte s vragovima i čarobnjačkim nitkovima. Ipak nije uspio ubiti je.

- A Jillian?

- Haxa ti je zaledila majku kad je došla preklinjati za njegov život. Jillian je znala da je to jalov pokušaj, ali nije mogla živjeti bez njega.

Mari se osjetila kao da se guši. Nije čudno da je Jillian uvijek izgledala tužna - njoj je nedostajao suprug

- A druidski dopust, Elianna? - Otac joj je živ? Majka nije ostala svojevolumno? - Kako si mi mogla to zatajiti?

- Jillian je htjela da što duže vodiš normalan život.

- Normalan? Pa ja sam mislila da sam neželjena! Da su me oboje odlučili napustiti.

Elianna je izgledala zbunjena. - Ali oni su te obožavali, sigurno se sjećaš toga?

Mari je uperila prst u nju, kao da je optužuje. - Trebala si mi ispričati što im se dogodilo!

- A kada to? Zar sam ti, kad si navršila osamnaestu, trebala reći: 'Roditelji su ti zaleđeni u vječnoj boli i agoniji, a ti još godinama nećeš moći ništa učiniti da to promijeniš?' I onda ti poželjeti sreću na ispitima?

Roditelji su ju voljeli. - Kako ću ih probuditi? Elianna je odvratila pogled. - Moraš ubiti onu koja im je to učinila.

Haxa je bila samo korak od boginje, najmoćnija čarobnica koja je ikad živjela. "Sudbina ne troši svoje streljivo uzalud", tako joj je rekao Bowen. I bio je u pravu. Mari će se boriti protiv najveće neprijateljice vještica. Pribojavala se te misli, ali nije mogla smiriti bijes koji je kuhao u njoj. Elianna joj je zurila izravno u oči i Mari je znala da su se promijenile.

- Idem u potragu za njom. Kaži mi kako ću je pronaći.

- Znat ćeš kako ćeš je pronaći kad budeš spremna za borbu s njom.

- Hajde bar jednom prekini s tim vještičjim, mističnim sranjima, Elianna! Želim je ubiti sad!

- Nisi spremna - ustrajala je Elianna.

- Ako misliš da ću samo sjediti i čekati da postanem besmrtna

- To ništa ne znači - tiho ju je prekinula Elianna. - Haxa može svako živo biće pretvoriti u prašinu. Besmrtnost ili smrtnost tu ne čine nikakvu razliku.

- Pa imam li ja onda uopće šanse pobijediti je? - zahtijevala je odgovor Mari. - Što kažu proroci?

- Svatko tko je pokušao zamisliti bitku između Marikete Očekivane i Haxe... poludio je. Sumnjamo da čak ni Haxa to još nije mogla vidjeti.

- Nije važno. Idem u potragu za njom, s tvojom ili bez tvoje pomoći.

- Ako te Haxa pobijedi, preuzet će tvoje moći. To ne smijemo riskirati, inače će postati nezaustavljiva.

- Ja ću smisliti nešto!

- Roditelji ti nisu jedini koji se nalaze u ovom stanju. Ima ih na tisuće iz svih dijelova Učilišta, skupilo ih se tijekom vremena. Pomisli na tuđe patnje. I prema njima također imaš odgovornost.

Tisuće glasova zazivalo ju je u snovima.

- Kako ću se onda pripremiti?

- Znaš gatati pomoću ogledala. Iskoristit ćeš medij koji ti je dan kako bi nešto naučila. Više nećeš dobivati štire informacije ili moć. Ti si sad Kraljica Odraza pa će se znanje prenijeti ravno iz zrcala u tvoje biće. Naučit ćeš sve, kako dobiti vatru iz vode, kako se zaštititi od napada tuđe magije, kako otkloniti štetu.

Mari je razmislila o svemu što joj je Elianna otkrila nastojeći ostati mirna. - Ima li Haxa kakvih slabosti?

- Čuli smo da joj je vid loš. Njoj bliske životinje vide bolje od nje.

- Bliske? Kakve?

- Trolovi, koboldi, gavrani i...

- Gavrani? - protisnula je Mari. Kad je Elianna kimnula, Mari je rekla: - Haxa me već promatra! Vidjela sam gavrane na prozorskoj dasci dok sam ulazila u ogledalo.

- Logično mi je što se brineš zbog nje. A i pretpostavljala sam da će te već početi uhoditi. Ali zapamti, ona ti ovdje ne može ništa.

- Jesi li gledala onaj prizor kad se pojavila vilinska princeza? - upitala je Mari.

Elianna je sućutno kimnula. - I te kako.

- Mariah je rekla da ju je oživila jedna čarobnica, sigurno je Haxa to učinila. Ima li boljeg načina stvaranja košmara od vraćanja družice muškarcu koji je već odlučio krenuti dalje sa životom. -Pomislila je: *Ima li boljeg načina da me se povrijedi? Prvo oduzimanjem roditelja, a potom razdvajanjem od muškarca kojeg volim.*

- I te kako je moguće. To je u njezinu stilu.

- Što će se dogoditi ako doista uspijem ubiti je? Hoće li se svijet promijeniti?

Elianna je odgovorila: - Osim oslobađanja tolikih duša, tvoj čin neće utjecati na *sadašnjost*. Ali ako se Haxu sad ne zaustavi, ona će postajati sve snažnija. Uskoro će doći vrijeme kad će cio svijet zarobiti u jadu i bijedi. Pakao će vladati zemljom.

- Ali ako nestane Haxa, što će se dogoditi s ravnotežom između nje, Hekate i Hele?

- Možda je ta ravnoteža već narušena budući da Haxa više nije boginja. Neki govore da ni Hela više nije onakva *dobrotvorka* kakva je bila.

Mari je dugo uzdahnula pitajući se hoće li se jednoga dana morati boriti i protiv Hele. Možda se uplašila zamisli da će doseći vrhunac karijere u dvadeset trećoj? - Kako ću započeti?

- Mislim kako je najbolje da prvo prizoveš ogledalo. Zamisli ono koje si vidjela i ovdje će se pojaviti kopija.

Mari je zamislila ovalno starinsko ogledalo uokvireno hrastovim drvom i s vretenastim postoljem. Kopija se u nanosekundi sama pojavila. - Da samo stanem ispred?

- Da, ali budi oprezna - rekla je Elianna. - Znanje je moćno i stvara ovisnost. Spoznat ćeš stvari kakve nijedan smrtnik još nije spoznao. Osjetiš li da preduboko zaranjaš, moraš se vratiti natrag.

Mari je kimnula i okrenula se prema ogledalu. *Divno ogledalo.*

Oči su joj zasjale i vidjela je njihov odraz. Činilo joj se kao da joj se u očima odražava sama vječnost. Nema više napornih pitanja i odgovora. Znanje se počelo slijevati ravno u nju, a čini i magija postajale su dio nje.

Bilo je izvanredno, ali sad je željela znati samo jednu stvar.

Kako ubiti čarobnicu.

- Stalno si vani - rekla je Mariah kad se pridružila Boweu uz ogradu trijema. - Želiš li je namirisati? -Bilo je prošlo već nekoliko dana i Mariah se smjestila najbolje što je mogla.

- Samo želim znati je li na sigurnom. - Bowe se upravo vratio s još jednog neuspješnog pokušaja da dozna gdje se točno nalazi Mariketa. Jedva je povjerovao u to, ali vještice njezine jazbine dopuštale su mu da odlazi i dolazi do Andoaina kad god to poželi.

Bowe je na prvi pogled opazio da se imanje sastoji od velebne kuće okružene stablima krcatim jabukama i čudesno zelenim lišćem. Leptiri su letjeli posvuda.

Ali kad je na sekundu žmirnuo, ugledao je potpuno drukčiji krajolik. Iz užarenog kamenja izbijala je para, a dim je obavijao ruševnu kuću. Zmije su vijugale duž trulih balustrada. To je bio pravi Andoain - Mariketin dom.

- Tako si jadan, Bowene. Jasno mi je da je bacila čini na tebe. Samo ne shvaćam zašto izgledaš kao da te nije briga za to.

- Mariah, godine nakon tvoje smrti bile su gadne.

- Znam. Ali ja želim prijeći preko tog doba i okrenuti se budućnosti. Trebaju mi nova sjećanja. Posljednja se odnose na moju smrt koja je bila grozna. Ali ti znaš da te ja ne krivim.

Pa zašto onda to spominješ? pomislio je i zacrvenio se. Nikada prije nije ga ovako živcirala. Ona se po svemu razlikovala od vještice, a to je značilo da je sve njezino pogrešno.

- Sada drukčije gledam na mnoge stvari. Želim naučiti sve o tebi i podariti ti djecu koju si uvijek želio.

- Što se promijenilo?

- Prije sam bila sebična i ne znaš koliko mi je sada žao zbog toga. Smrt mi je ukazala na prioritete. Želim stvoriti život - stidljivo mu se nasmiješila. - S tobom.

Mariah mu se sad nudila onako kako je preklinjao bogove desetljećima. Kao da su se sve teškoće s njom izbrisale. Više nije imao posla s vješticom neopisive moći, nego s nježnom vilom.

Predstavljala je sve ono što je mogao poželjeti.

Za vješticu nije uopće bio siguran da će ga primiti natrag. Svađali su se prije zrakoplovne nesreće i nisu svladali teškoće.

Ipak, to nije bilo važno.

Nije važno je li vještica njegova družica ili nije - zato što je osjećaj prema njoj bio snažniji čak i od ove privlačnosti. On se već zaljubio u nju.

Bowen je po prvi put u svom vječnom, usamljeničkom životu volio.

Mari se posramila shvativši da, iako sudbina zemlje, tisuća izmučenih duša i *njezinih roditelja* ovisi o pobjedi nad Haxom, još uvijek ne može prestati misliti na Bowena.

Marljivo je učila i trenirala u novom domu - zamišljeno sklonište u zrakoplovu pretvorilo se u mješavinu kolibe u kojoj je odrasla, sobe u Andoainu i vile na otoku u kojoj se zaljubila u Bowena. Elianna i Carrow svaki su dan provodile s njom u - kako ju je Carrow prozvala - "Koanvi".

Kad bi završila s poukama o napadanju i uzmicanju te vještine hvatanja tuđih moći, ona bi koristila zrcalo da dozna nešto više o princezinu uskrsnuću. Svaki put kad bi se obratila ogledalu, ono bi se zamutilo i ne bi joj pružilo nikakav podatak - što ju je dodatno uvjerilo da iza uskrsnuća stoji Haxa...

Ponekad bi Mari poželjela uzeti ogledalo samo kako bi mogla gledati Bowena. Kao sad.

Virnuvši kroz vrata sobe, kradomice bi provjerila je li joj koja prijateljica u blizini. Iz nekog razloga smatrala je da bije mogle prezreti što nalazi vremena za uhođenje bivšeg ljubavnika dok budućnost svijeta leži u njezinim rukama.

Njih dvoje sjedili su u udobnoj kućici uz vatru. Zrak je bio čist.

Mari se očito nije mogla suzdržati od špijuniranja - iako je znala da ne bi mogla izdržati pogled na to kako je ljubi ili nešto još gore. Dosad ih je rijetko viđala zajedno. Zapravo, Bowen je provodio više vremena u Andoainu ili u potrazi za Nix negoli na imanju Lykaea.

Ipak, znala je da će, prije ili poslije, vidjeti nešto s čim neće moći izići na kraj.

Zar ja doista želim ovo?

Kimnula je i šapnula: - Pokaži mi Bowene.

Slika u zrcalu se izmijenila, ugledala ga je kako šeće po dnevnom boravku, a izgledao je kao da nije spavao danima. Kao da je htio nešto kazati, ali se nije mogao prisiliti na to. Mariah je strpljivo sjedila na kauču, prekriživši ruke na krilu. Savršena dama.

- Mariah, bio sam ti odan - napokon je počeo. - Bio sam ti odan godinama.

- Znam. Ti si pošten muškarac. Ne mogu biti ponosnija na tebe.

- Kvragu, ne želim te povrijediti, ali bio sam s Mariketom i osjećam nešto prema njoj. Ne mogu to poreći.

Marine zjenice su se proširile. *On njoj ovo govori ?*

- Bowene, shvaćam da ti je sigurno bilo teško sve te silne godine. I opraštam ti tvoju nepromišljenost. Ali valjda shvaćaš da te vještica prevarila? Začarala?

- Ne mogu vjerovati da ovo što osjećam prema njoj nije stvarno. - Prošao je prstima kroz kosu. - Pa zar bi me ti željela znajući da te neću voljeti?

Princeza je ustala i prišla mu. - Mogu promijeniti ono što osjećaš prema meni. Odvedeš li me u svoj krevet, za devet mjeseci ćeš dočekati naše prvo dijete.

Odvedeš li? Znači, nisu još voditi ljubav?

- Razmisli, zasnovat ćemo obitelj koju si oduvijek želio, obitelj koju možeš imati samo sa mnom. Sve će biti divno. Ja ću te usrećiti, a ti ćeš paziti *na mene*. Baš kako nam je providnost namijenila.

Bogovi, ova zna svoj posao.

- Žao mi je, Mariah, stvarno mi je žao zbog svega kroz što si prošla. Pomoći ću ti da pronađeš drugog muškarca, dobrog zaštitnika, onog koji će te voljeti kao što zaslužuješ. Pomoći ću ti na svaki mogući način.

On doista govori vili ove stvari!

Naravno, Mari je znala koliko ju je boljelo kad je napustila Bowena, ali nije mogla samoj sebi priznati koliko je bila uništena sve dok se nije pojavila nada da može opet biti s njim. Može pomoći Bowenu da pronađu nekoga za princezu - vezati je s drugim muškarcem

idealno je rješenje! Odlučila je odmah zgrabiti Rydstroma i Cadea za rogove. Kvrugu, princeza je visoka i plava - *Acton* bi je obožavao.

Mari se namrštila. Zar će doista uvaliti prvu ljubav nekoj drugoj ženi samo kako bi mogla biti s Bowenom?

Neće razmišljati ni jebenog trenu.

Ali princeza Mariah se još nije predala: - Dala sam ti svoju dušu - počela je tiho jecati, a njezine suze su ga očito ubijale. - Meni si se zakleo prije nje. Možeš li nam barem pružiti šansu? Zar ne misliš da mi to duguješ?

- Dugujem ti to.

Mari je potonula čuvši ovo.

- Ali ja ne mogu živjeti bez Marikete - rekao je i Marine zjenice su se proširile. - Ja *neću* živjeti bez nje.

Princeza je sad počela plakati bez suzdržavanja, a s Bowenova lica moglo se jasno iščitati koliko ga to muči.

- Ti, odani Lykae, prekršit ćeš zavjet koji si dao družici i odreći se mogućeg potomstva zbog nečega što uopće nije stvarno? Zbog neke *vještice*?

Iako je izgledao kao da će se zgrčiti od krivnje i srama, ipak je protisnuo: - Mariah, ja se neću povući. Ako ne mogu živjeti s tom *vješticom*, radije neću uopće živjeti.

Mari je uzdahnula. Mariah je iznenada okrenula glavu i suzila zjenice prema zrcalu.

Ništa nije mogla čuti, a ipak je izgledalo kao da zuri ravno u Mari.

Nemoguće. Osim ako

Mari se odmaknula od zrcala. - Oh, velika Hekato!

Ili, bolje rečeno, velika Haxo lažnoga lica. Mariah se uopće nije vratila, nije uskrsnula. Tu se radi samo o Haxi, a ova čarobnica se sad *hranila*. Pametno je izazivala jad u Bowenu i potom ga držala u svojim rukama.

- Elianna, Carrow, ja idem! - Kad su uletjele u sobu, navlačila je na sebe nekakve platnene hlače s džepovima sa strane - njih je namjeravala napuniti s onoliko ogledala koliko može stati u njih. - Pronašla sam je, pronašla sam Haxu. Nabacila je lažno lice i prurušila se u Mariah. Eno je iza ogledala hrani se mojim muškarcem!

Izbuljile su oči i pogledale u ogledalo.

Potom je Elianna uzdahnula i rekla: - Jasno je: uvijek se pruruše ili u batlera ili u oživljenu družicu.

Mari se namrštila na to, a Carrow je upitala Eliannu: - Je li Mari spremna za ovu borbu?

Izgledalo je kao da se Elianna na silu osmjehnula. - Mari nikad neće biti spremnija za bitku nego sada.

Carrow je bila previše uzbuđena da bi primijetila koliko je Eliannin odgovor zagonetan ili kako joj oči sad izgledaju tužne.

Ali Mari se sledila. *Možda ću umrijeti večeras.*

- Evo ga, Mari - rekla je Elianna dok je prekopavala po naizgled bezdanom džepu svoje pregače i izvukla kutijicu prekrivenu zrcalima. - Tvoji roditelji htjeli su da ti ovo dam. Napravili su ih druidski tkalci.

Mari je uzela kutijicu. Unutra je bio par rukavica odrezanih prstiju napravljenih od crne mrežaste tkanine. - Hm, hvala? - Bile su doista lijepe i uočljive, ali možda ipak neprikladne za sadašnji trenutak. Marina mentorica bila je smušena kao nikada dosad.

Elianna se ugrizla za usne. - Samo ih preokreni.

Kad je Mari to učinila, zjenice su joj se proširile i kazala je: - *Stvari su upravo postale zanimljive.*

Na podstavi svakog dlana bilo je po jedno *zrcalo* - napravljeno od finog stakla. Staklo je bilo savršeno pokretljivo, glatko i otporno. Navukla je rukavice i zapanjilo ju je kako joj dobro pristaju, kao da se meka tkanina prilagođavala ruci.

Elianna je objasnila: - Ove rukavice će povećati tvoju moć. I uvijek će ti biti pri ruci, da tako kažem, ako ih poželiš protrljati za malo više koncentracije.

- Napuni i pali, malaaa! - viknula je Carrow i vidjelo se da je i te kako spremna za okršaj s čarobnicom. - Marinci, mi *odlazimo!*

Ali Haxa nije bila nekakva demonska ništarija ili zlobna fantomka protiv koje dodatna čarolija može prevagnuti između uspjeha i poraza. Čarobnica može jednostavno iskoristiti Marine prijatelje i upotrijebiti ih protiv nje.

Kao što bi učinila i s Bowenom da je kojim slučajem doznala koliko se silno Mari zaljubila u njega.

- Idem sama.

- Sama? - Carrow je trepnula. - Što sam ti govorila o ovakvim stvarima? Počinje s 'Darwin kaže'. Ma daj, Mari, koliko šansi može vještica poput mene dobiti da oslobodi svijet od čistoga zla?

Mari je znala da će Carrow nastaviti s protestima pa je rekla: -Slušaj, idemo na kompromis. Vi gledajte borbu kroz zrcalo. Ako upadnem u kakvu nevolju, onda se samo provucite i spasite me. To je pošteno, zar ne? - rekla im je, iako je planirala blokirati portal da nitko ne može ući osim nje.

Carrow je izgledala razočarano, ali kad je Elianna rekla: - Tako je najbolje - pristala je ostati. - Zasad.

Kad se to sredilo, Mari je pogledala prema neprijateljici. Svi prijašnji strahovi i sumnje pretvorili su se u bijes. Ovo je zlo već uništilo Marinu obitelj, a sad želi iskoristiti Bowenove osjećaje prema Mari kako bi mučilo tog ponosnog i nepokolebljivog ratnika - ratnika koji je izabrao Mari... *prije svega ostalog.*

Haxa se već može smatrati mrtvom.

- Idem. - Mari možda neće preživjeti noć, ali ako već ode, sigurno će i Haxu povući za sobom. Okrenula se. - Moram uništiti jednu opaku kuju.

Carrow ju je gledala izravno u oči s izrazom strahopoštovanja. - Mari, mislim... mislim da si *ti* opaka kuja.

Bowe se potrljao po vratu osjećajući da on i Mariah više nisu sami. Okrenuo se pretražujući sobu. Je li se to ogledalo na zidu upravo pomaknulo?

Staklo se odjednom ispupčilo. Dvije ručice u rukavicama probile su površinu po sredini razmičući sada savitljivo staklo u stranu. *Mariketa.*

Srce mu je odmah jače zakucalo kad ju je vidio iako je znao da ga Mariah pomno promatra. Nije ju htio bespotrebno povrijediti, ali nije mogao ni sakriti uzbuđenje. Počeo se već pribojavati da više neće imati prilike razgovarati s Mariketom i kazati joj što osjeća prema njoj.

Ipak, vještica ga nije ni pogledala. Magija je izbijala iz dlanova pokrivenih čudnim rukavicama, a u staklenim očima sjao je ubojit pogled. Odmah je krenula prema Mariah koja se povukla, vidno uplašena.

- Vještice, kog vruga to radiš? - Bowe je skočio prema njoj i shvatio da je više zabrinut zbog toga što bi Mariketa mogla ozlijediti nevinu osobu negoli što se brinuo zbog sigurnosti Mariah.

Zar joj se pomračio um? Zbog čarolija ili onoga što je smatrala Bowenovom izdajom? Da nisu možda na *nju* bačene čini?

Mariketa se sjajnih očiju osvrtnala preko ramena. - Nemoj se boriti sa mnom, Lykae. - Hladnoća koju je osjetio u njoj zapanjila ga je podjednako kao i sve ostalo

Mahnula je rukom i prikucala ga uza zid tako da se nije mogao ni pomaknuti. Osjetio je istinski strah.

Nije se mogao micati, nije mogao govoriti, mogao je samo gledati kako se vještica približava, spremna ubiti.

Mari se pitala koliko će dugo čarobnica nastaviti s ovom lakrdijom. Sladunjavost i cijela igra postale su preočite sad kad je Mari doznala pravi Haxin identitet.

Haxa se još uvijek skrivala, ali se konačno suprotstavila. - Došla si se boriti sa mnom zbog njega?

Mari se gorko osmjehnula kad su stale kružiti jedna oko druge. - Ne, Haxa. On uopće nije bitan - odvažno je slagala. - Da te ne namjeravam uništiti, poželjela bih vam sve najbolje.

- Uništiti me, je li? Pa pitala sam se kad ćeš napokon skupiti dovoljno hrabrosti da se suočiš sa mnom. - Glas joj se počeo mijenjati, postajao je sve hrapaviji dok se cerila. - Ili kad ćeš odvratiti taj svoj lijepi pogled s ogledala.

Mari je mogla *osjetiti* Bowenovu zbunjenost, čula je kako se komeša. Njemu se još uvijek činilo da sve to govori Mariah.

- Da, ja znam sve o tebi - nastavila je Haxa. - Umišljena vještica. Kraljica Odraza. - Pogledala je u Bowenovu smjeru. - Pitam se tuče li Lykaeovo srce tako ludo zbog mene ili zbog tebe?

- Želim znati, prije nego što te ubijem, zašto si se namjerila na njega. Zašto si iskoristila Mariah?

- Ubiti mene? Oh, maštovito dijete. Ogorčilo ju je što je ovo zabavlja.

- Reći ću ti. Prije osamnaest desetljeća jedna razmažena princeza zamolila me da ga začaram.

Marine usne su se razdvojile. Dakle, radi se o čaranju - samo što ga nije izvršila Mari.

Čula je iza sebe kako je Bowenovo komešanje iznenada prestalo. Ovo otkriće ga je nesumnjivo zbunilo.

Haxa je nastavila: - Čini se da Mariah nije cijnila to što Bowen nije pokazivao nikakvog interesa za nju dok su svi drugi muškarci puzali pred njom i preklinjali za njezinu ruku. Čak je izgledao kao da je prezire Mariah, *princezu*. Godinama ga je voljela izdaleka ili je barem maštala da je zaljubljena u njega. Ni jedan drugi nije joj valjao. *Morala* je imati njega. Zato sam joj ispunila želju znajući da će cijela situacija biti puna boli i patnje te da ću ispunjenjem te želje pobrati konačnu bijedu *svih uključenih*. Dala sam njega njoj i nju njemu pa je ubila nakon nekoliko tjedana. One večeri kad sam skrivila njezinu smrt shvatila sam da će me vuk odvesti ravno do *tebe*, do Očekivane. Jedva sam se osvrnula na njega, sve dok mu ti nisi ušla u život. - Okrenula se prema Bowenu. - Tebi zahvaljujem što si joj skinuo ogrtač. Uvijek me živciralo što mi se vid maglio od one crvene boje.

- A što je sa zrakoplovnom nesrećom? - upitala je Mari. - I s potresom kad smo bili na mostu?

- Ma, to sam se samo igrala. Svaki put kad bi ovaj pomislio da će te izgubiti, ja sam uživala u pravoj infuziji oćavanja. Osim toga, onaj demonski pilot me molio da mu odledim obitelj i dragovoljno se ponudio da će obaviti za mene sve što treba. Kako sam mogla odoljeti?

Mari je u hipu napustilo neprijateljsko raspoloženje prema pilotu.

Haxa je nastavila: - Otkako sam se vratila kao Bowenova uskrsla družica, on mi je ponudio pravu gozbu bijede začinjene krivnjom. Slasno. A tebe sam mogla ubiti kad god sam htjela. Ali ti nisi koristila magiju protiv mene pa ti je nisam mogla ugrabiti. Draga moja gataro iz ogledala, ja tako silno želim tvoje jedinstvene moći.

Haxa? Bowe je s teškom mukom nastojao dokučiti što se događa.

Ona može poprimiti bilo koji oblik, tako je kazala Mariketa. Haxa je otkrila da je on, zapravo, bio začaran - i to znatno prije nego što je upoznao Mariketu.

Mariketa je ispružila ruku prema njemu pokazujući čudno zrcalo na dlanu rukavice. Iznenada mu se medaljon počeo trgati s vrata i osjetio je jaku bol. Kao da mu je pustio duboko korijenje u koži koje se sada čupa povlačenjem. Prije bi svaki put zaboravio skinuti taj medaljon kad bi se na to odlučio. Sad je spoznao razlog i shvatio zašto Mariketa nije osjetila drugu kletvu na njemu - zato što je ova postala *dio* njega, poput raka.

Kad se otrgnuo, medaljon je poletio preko sobe ravno u njezine ruke. Ona ga je uhvatila, rastalila na žaru dlana s ogledalom sve dok se nije pretvorio u nešto nalik na olovnu kuglu.

Bacila ga je na pod, a Bowe je osjetio kao da mu se vid oslobodio nekakve guste izmaglice. Sad kad je gledao u sliku Mariah, mogao je osjetiti samo *bijes*.

Dugo je patio od neizmjerne tuge. Hodao je poput zombija osjećajući da mu u životu postoje samo žudnja i bol - a razlog svemu tome bio je *hir razmažene princeze*.

Mariah je uvukla ovu čarobnicu u njegov život, pobrinula se za to da Haxa pronađe Mariketu i zabije klin između Bowea i njegove prave družice. Mariketa je maloprije izgledala kao da ga ne može ni pogledati.

- Umišljena vještice, jesi li vidjela tijela svojih roditelja? Da samo znaš kako je lijep moj ručni rad.

Što je učinila mojim roditeljima?

- Ja ti neću poslužiti kao hrana, Haxa. Osjećam samo mržnju.

- Nisam na gubitku. Toliko sam se nasitila onog Lykaea da sam sad snažnija nego ikad. Jesi li sigurna da se želiš boriti sa mnom? Kad ti oduzmem moći, ponovno ću postati boginja.

- A kad ja oduzmem tvoje, postat ću čarobnica - rekla je Mariketa zvučeći samouvjereno i hrabro.

- Nemaš pojma s čim se igraš, dijete. Večeras će biti posebna noć i ja ću te poučiti posljednjoj lekciji.

Haxa je sad napokon počela skidati maske sa sebe, kao što se zmija izvlači iz mrtve kože. Prozori su eksplodirali i vjetar je prodro u prostoriju hujeći iznad njih. Zavjese su poletjele, a namještaj je klizio po drvenom podu. Slika na zidovima razletjele su se poput diskova.

Njezin pravi izgled bio je odvratn. Bjeloočnice su joj pocrnjele, a zjenice postale mutno žute. Koža joj je poprimila voštanu i sivu boju. Bila je visoka gotovo dva i pol metra s kandžama dugim poput prstiju.

Mariketa je u usporedbi s njom djelovala tako krhka i sitna, kosu joj je uskovitlao vjetar i borila se ostati na nogama.

Haxa je podigla ruke, Mariketina zjenice su se proširile. Ispružila je dlanove i bacila stol ispred Haxine zrake prije nego što ju je uspjela pogoditi. Drvo se raspalo *u prašinu*.

Sijevnule su još dvije zrake. Mari je izbjegla jednu tako što se podignula na prste i izvila leđa. Druga ju je pogodila i zavitlala ravno u zid.

U Boweu je vrištao Instinkt da je zaštititi, ali nije mogao ništa učiniti.

Mariketa se izmaknula još jednoj zraci, ali postajala je sve slabija i sporija. Konačno je pobjegla i sakrila se iza zida preko puta onog na kojem je Bowe bio zarobljen. Došla je do kuta i spustila se na pod. Opazio je da guta pljuvačku od straha, da viri preko ruba zida i potom stišće oči kad je za dlaku izbjegla iznenadni udarac u lice. Zabacila je glavu unatrag i zurila u strop. Jedva ju je čuo kad je šapnula: - *Sranje, sranje, sranje*.

Bježi! Htio je da Mariketa pobjegne. Ona je, umjesto toga, ponovno upotrijebila magiju na dlanovima. Tad je, kao da gleda je li zrak čist, provirila iz kuta i konačno uputila zraku prema čarobnici.

Haxa je poletjela preko cijele sobe.

Mariketa je uzdignula obrve i pogledala u dlanove.

Čarobnica je vrisnula od boli i bijesa. Dim se počeo olujno kovitlati oko nje, postajao je sve gušći i gušći dok je nije potpuno sakrio. Mariketa je ustala i prošetala kako bi se suočila s njom dok su joj oči grozničavo sjale. Izgledala je kao da će ući u tu maglu skupa s njom.

Ne idi tamo! Ne idi...

Napokon se prolomio urlik u kojem se osjetio sav strah koji je osjećao zbog nje. Mariketa se okrenula prema njemu što je ču uz sam rub oluje. Pomislio je da ga uopće nije primijetila. Gadjiva siva ruka pojavila se iz dima i prekrila joj cijelu glavu. Kandže su pale poput kaveza preko njezina čela, a Mariketa je položila kažiprst na crvene usne kako bi ga stišala.

Potom se *osmjehnula* dok ju je ova uvlačila u kaos.

On se borio protiv nevidljivih okova i trzao se svom snagom. *Ruke su oslobođene*. Morao je ući i doći do nje. Dim ga je gušio, a unutra je sijalo zasljepljujuće svjetlo

Haxa je iznenada izletjela iz oluje.

Mariketa se pojavila odmah poslije nje, ne dotičući nogama tlo. Nikad nije vidio ovakvu pojavu - ubojicu spremnu za potpuno uništenje.

Držala je podignutima dlanove s ogledalima i upućivala jednu postojanu zraku prema Haxi. Bowe je vidio da se Haxin vrat počinje rastezati i čuo je kako joj kosti pucaju. Vrištala je i otpuštala nasumične zrake prema Mariketi, ali one su sad već bile beskorisne. - Daj mi još jednu, Haxa - cerila se. - Ovu nisam baš osjetila. Odrubi joj glavu! Učini to!

Haxa je podignula glavu i uputila zraku prema njemu, kao da su joj njegove mahnite misli privukle pozornost.

Udarac ga je pogodio ravno u prsa, poput malja. Kostu su mu se slomile od siline.

Koncentracija joj je ostala dovoljno dugo poljuljana pa joj je Haxa privukla zrake i povukla je prema sebi. Trznula ju je kao loptu na konopcu i potom je tako jako šutnula da je poletjela.

Mari je pala na leđa tako silovito da joj je krv počela prskati iz usta. Iako je bila nagnuta, podigla je rukavice i pokušala je napasti, ali Haxa joj je nekako uspjela suzbiti dotad uspješnu magiju.

- Samo ti ostani na podu, dijete moje - rekla je i počela se približavati Mari u svojoj zastrašujućoj visini. - Otac ti nije ovako dugo izdržao. A zijevala sam dok sam ti ledila majku.

Haxa se nadvila nad nju, magija joj je rasla u očima, ustima, rukama. Samo je rasla... rasla. Iskoristit će sve čime raspolaže kako bi ovo dovršila i pretvorila Mari u pepeo.

Kraljica Lažnih Lica bila je jednostavno presnažna. Bližio se ubojiti udarac.

Mari je iskašljavala krv i nagnula glavu u stranu, želeći posljednji put vidjeti Bowena

Noga mu je bila slomljena, a kost mu je stršila kroz traperice. Iz prsiju je obilato krvario. Krv mu je natopila cijelu košulju i ostavljala trag na podu dok se on još uvijek borio doći do Mari.

Mari je u trenu shvatila zašto ljudi prihvaćaju unaprijed izgubljene bitke - zato što ako nešto silno želiš, *ne možeš učiniti ništa drugo, moraš se boriti.*

Mari će se boriti.

Ogledalo kroz koje se uspela ležalo je na podu između nje i Bowena. Pogledala ga je u oči i krišom otvorila dlan prema ogledalu. Prizivala ga je, možda ga je malo i pomaknula. Bowen je zaškrgutao zubima i poletio prema njemu, gurnuo ga je po drvenom podu sve dok ga njezina magija nije privukla i približila.

Čarobnica je zaškiljila prema njima, a potom bijesno vrisnula otpuštajući svoju moć. Mari je u zadnjoj sekundi uspravila ogledalo i zgrčila se iza stakla poput viteza koji se brani štitom od zmajevog riganja vatre.

Zraka se odbila i zarobila Haxu vlastitom, nezaustavljivom moći.

Tako je vrelo... izdrži... bori se!

Haxini urlici odjekivali su u noćnoj tišini. Zraka je u krugu oko Mari polomila pod kao da je probijen pneumatskim čekićem. Iverje je poletjelo uvis. Kolci su se zabili u strop.

Samo moram izdržati dulje od nje.

Haxina vriska se utišala.

Izdrži

Bowe je promatrao kako Haxino tijelo puca iznutra i rastvara se. Stisnula je kandže od boli i počela se preobražavati - na tisuće oblika bljesnulo je iznad nje.

Bowe je usred njih opazio vješticu gavranski crne kose odjevenu u crnu stolu.

Potom je svjetlo eksplodiralo u njoj i zapalilo je.

Jedan energetski stup izletio je iz nje poput atomske bombe prije nego što je poletio uvis. Snaga te energije odnijela je krov s kuće i odmah ga spalila te pretvorila u pepeo. Žeravica je padala s njega dok su zidovi ječali i rušili se.

Mariketa je drhtavom rukom odmaknula ogledalo. Opazio je kako je oborila glavu, kao da promatra trbuh.

- Oh. - Vidjela je nešto ispred sebe i trznula se. Prsti su joj postali mlohavi i ispustila je jedan špicast komad drva natopljen krvlju. Oslonila se na bok i pokušala ustati, ali je pala na stranu. Još jednom je pokušala i napokon ustala.

Pogledala je Bowea i on se trznuo kad joj je vidio krvavo lice i masnice koje su se već počele isticati. Kosa joj je bila puna čađi. Došepala je do njega, a oči su joj se počele vraćati u

normalu.

- Mari - zarežao je - moraš samu sebe izliječiti.

- Bowene, tvoje noge... prsa. - Bit će u redu

Iznenadni nalet vjetra uzvitlao je krhotine. Mariketa je viknula kao da ju je napala neka nevidljiva sila, kao daju je nešto davilo iznutra.

- Što ti se događa? - zaurlo je. - Što je ovo?

Prošlo je nekoliko mučnih trenutaka. Kad se vjetar smirio i kad ju je pustilo ono što ju je zgrabilo, ona je izgledala zbunjeno. - Mislim... mislim da je to bila Haxina moć

Ako je istina ono što je Mari rekla ranije o uništenju čarobnice, onda je upravo primila u sebe gotovo božansku moć.

Opet je krenula prema Boweu, bjeloočnice i šarenice preplavila joj je crna boja, kao da je netko prolio tintu - oči su joj bile kao Haxine. Mariketa je, kao opsjednuta, odvratila pogled s njega i usmjerila sablasne oči na ogledalo koje je ležalo na podu.

Izraz lica bio joj je gladan, čak *požudan*, i ona je pohrlila prema njemu. Odjednom, zemlja kao da se otvorila ispod nje i ona je propala, iščezla.

Bowe je vikao od straha zbog nje i dovukao se do ogledala kako bje uhvatio. Ali ona je već nestala.

Prešao je kandžama preko stakla i očajnički je htio slijediti je.

Mari je nekako uspjela začarati *samu sebe*. Danima je ostala u svojoj dimenziji i stajala nepomično ispred velikog, antiknog zrcala. Bila je svjesna svega i brzo se oporavljala, ali se nije mogla pomaknuti, nije mogla odvratiti pogled. Čak nije mogla rastaviti usne. Kad bi joj se nešto pojavilo između pogleda i zrcala, njezine oči - potpuno crne od Haxine moći - to bi odmah spalile.

Mari je ionako već hodala po samom rubu oštrice zbog novostečenih sposobnosti gatara iz ogledala, a sad je opterećena i Haxinom snagom. Ta moć u osnovi nije bila zla, ali je bila pohlepna i žudjela je za znanjem koje joj je ogledalo bespomoćno ustupalo. Mari se nije mogla osloboditi

Kad su joj se roditelji probudili i vratili kući s Haxine ravnice, Mari ih čak nije mogla ni zagrliti, nije mogla ni zaplakati od frustracije koju je osjećala, iako je njezina dimenzija bila sva mokra od kiše. Izgledali su jako zabrinuti zbog nje, a ipak ponosni zbog onoga što je ostvarila.

Njih dvoje planirali su uz pomoć jazbine zadržati Haxinu moć u njoj i dati Mari vremena da se kroz nekoliko desetljeća postupno privikne na nju. Ali nisu mogli zauzdati moć dok je bila u upotrebi - na primjer, kad bi ledila neuke vještice ispred ogledala. Marine oči neprestano su sjale poput dviju dioda.

Ali barem joj je jazbina preuzela odgovornost, vještice su motivirale jedna drugu kao lude. Ono što ih je očito razbudilo jest trenutak kad je Haxa, jedna od najdrevnijih i najzlobnijih svjetskih sila, ustala i pojavila se točno u župi do njihove kuće u Andoainu. Više se nisu osjećale odvojene i zaštićene zakonom *laissez les bons temps rouler*.

Svijet neće znati što ga je snašlo kad se ta ekipa sastavi.

Carrow i Elianna su je svaki dan posjećivale u "Koanviju", baš kao i roditelji. Znali su da će ih Mari čuti pa su brbljali i donijeli joj čaj kao da će ga ona popiti. Poticali su je da skine čaroliju sa sebe, kao da su mislili da Mari nije u potpunosti uvjerena da to želi učiniti. Htjela im je ukazati na novu moć i reći: "Sprijateljite se s budalom."

Bowen nije mogao doći do nje jer se nalazila na ravnici Wicca, a i nije ga mogla pozvati. Prijatelji i obitelj shvatili su da sniježi kad god joj on nedostaje - ravnica bi u cijelosti prekrila bjelinu.

Danas se Carrow umotala u deke i igrala pasijans kod Mari. Elianna je razvrstavala krakove osušenih žaba po veličini, a potom i po obliku. Marini roditelji izašli su i savjetovali se s prorocima kako bi doznali na koji način spasiti Mari. Danas će se susresti s jednim od najmoćnijih proročišta na svijetu - Lebenu Judom Nix.

- Kvrugu, Mari, hladno je! - Carrow je trljala ruke. - Shvaćam cijelu ovu narnijsku priču kroz koju prolaziš, stvarno shvaćam. I stalno motrim ne bih li opazila brbljave dabrove u oklopu, ali daj, ovo već postaje smiješno! Ako ti taj Škot toliko nedostaje, onda se oslobodi.

Elianna je rekla: - Znaš li da je kupio imanje odmah do Andoaina kako bi te mogao namirisati one sekunde kad se vratiš kući. A i zato što je njegova kuća uništena.

- Slušaj, Mari, moraš se izvući iz ovoga i učiniti nešto - rekla je Carrow. - Riješi ga ove bijede *ili* dopusti meni da ga začaram i da se zaljubi u neku staru krpku. Ti odluči. - Slegnula je ramenima. - Znam da si se brinula da Bowen neće htjeti ni prići jazbini, ali mi ga sad ne možemo natjerati da *ode*. Neke vještice očito su mu priznale da si na drugoj ravnici, nekad stvarno zna biti uporan s pitanjima i sad je odlučio doći ovamo. Zanimljivo, povjerovao je u to da ravnica postoji, ali nikako ne vjeruje u činjenicu da do nje ne može doputovati.

- Svakog dana vraća se u Andoain, ponekad svakog sata, kako bi istraživao sve o vješticama - rekla je Elianna.

Carrow se namrštila. - Pa, možda se ne bi stalno vraćao kad mu ti i ostale ne biste krišom ostavljale hranu!

Elianna je prekrížila ruke na prsima i rekla tvrdoglavim tonom: - Drukčije ne bi ni jeo.

- Što god. Ali iskreno, Mari, njemu je tako teško zbog svega da mu se čak i *Regin* smilovala zbog svega kroz što je prošao.

Elianna je dometnula: - I pogledao je kasetu s tvoje mature toliko puta da sam sigurna kako je već naučio napamet himnu škole koju si pohađala.

- A ja nemam pojma što radi s kasetama gdje si snimljena kao navijačica u srednjoj, stalno ih nosi kući. - Carrow je brzo podigla i spustila obrve. - Ali imam neke sumnje o čemu bi tu moglo biti riječi.

Elianna se blago nakašljala.

- Pa, sad kad si obavila ono što se od tebe očekivalo... bar jedan dio toga... svi ti nastoje pronaći novo ime - rekla je Carrow. - Ako se ne riješiš ove čarolije, glasovat ću za Mariketu Staklenu Vješticu ili skraćeno "Maristak". Udari me sad nogom u guzicu ako ti se ne sviđa, inače...

Elianna je zaškiljila prema Mari i uzdahnula. - Mislim da bi se ona željela zvati Mariketa MacRieve.

Mari je to doista željela. Htjela je otići k Bowenu i ispričati mu koliko ga voli, htjela ga je posjetiti s obitelji i prijateljima, htjela je... i odjednom ništa. Znanje je teklo njezinim žilama, moć je zahtijevala svoje.

Činilo se da će biti prisiljena ostati tu dok god ne dozna sve.

A to znači da nikada neće otići.

Zato što je sve upravo ono što ne može znati.

Kad je Bowe napokon uspio pronaći Nix, ova se nadvila poput vodorige na krovu jedne zgrade u Ulici Bourbon. Popeo se k njoj osjećajući bol u nozi koja je zacjeljivala. - Nix, moraš mi pomoći.

- Zašto tako drhtiš, vukodlače?

- Sve si pogodila, o utrci, o tome da ću pronaći družicu. Sva predviđanja su ti se obistinila iako si mi mogla reći *tko* je bacio čini na mene.

Napokon ga je pogledala. - Rekla sam ti da si začaran, nisu se bacale nikakve čini, a svi znaju da Mariketa tad još nije bila čarobnica. - Zakolutala je očima. - Mislim stvarno, mazo... *uh?*

Samo se suzdrži.

Nastavila je: - Iako mi je istinski žao što si proveo osamnaest desetljeća u nepatvorenoj bijedi.

Bowe je usporedio princezina djela s vješticom koja mu je povrijedila oca. Jedina razlika bila je u stupnjevima boli. Ali on nije imao vremena misliti o tome što mu je učinila što je učinila svima. -Moram pronaći Mariketu. - Bogovi, stvarno ju je morao pronaći. Žudnja za vješticom bila je tisuću puta snažnija od bilo čega što bi najjača čarobnica na svijetu mogla izazvati u njemu.

- Zar smo je opet izgubili? Bowene, moraš bolje držati oko na svojoj gatari iz ogledala!

- Nix!

- Oh, znam već, naravno. Otišla je na ravnicu vještica, u drugu dimenziju. Reći ću ti, prije nego što mi postaviš pitanje, da se ta ravnica smatra svetom i da ti ne mogu dati upute kako ćeš doći do nje. Postoje neki zakoni koje čak ni protovalkira ne smije prekršiti.

- I ti mi, nakon svega, nećeš reći kako da stignem do tog mjesta?

Trznula je glavom prema njemu. - *Ti*, Bowene MacRieve, želiš ući u svijet u kojem žive samo vještice i njihova svojta? Gdje je magija prisutna u svemu, od kišne kapi do ptičjeg pera?

- Nix, kvragu, želim učiniti sve što je potrebno da - Voljela bih ti pomoći. Doista. - Uzdignula je obrvu. - Pogotovo zato što si se počeo ponašati malo bolje. - Zarezala je zrak kandžom u njegovu smjeru, a on se namrštitio. - Zapravo, postoji jednostavan način na koji možeš doći do nje. Tako je očito da me boli... *boli me*, kažem ti.

- Kvragu, o čemu se radi, Valkiro?

- Imaš pravo biti na ravnici vještica kao i svi ostali.

- Ali ja nisam krvno povezan s njima. I nisam Marin suprug nisam još.

- Dokuči sam što ti da je pravo, a ja ću ti pomoći logistikom. Prikovala je pogled za nešto ispod njih. Sitno tijelo joj se napelo, kao da je predator. Kao da je opazila *Regin*. Ili ju je netko drugi pratio. - Moram ići - napokon ga je pogledala u oči. - I ne dolazi mi bez odgovora... - Potom je poput bljeska skočila na tlo i izgubila se u gomili.

Bowe je iduće noći uspio zaspati samo sat vremena - pao je iscrpljen na madrac koji je bacio na pod svojega novog stana - a kad je sjeo na krevet, osjetio je kako mu srce lupa. Odgovor mu je bio na vrhu jezika.

Nekad je mrzio bogove zbog onog što je postao. Sad je shvatio da je to odgovor koji će ga dovesti do nje.

Bowe je navukao traperice. Nije mogao pronaći cipele pa je krenuo bez njih. Još uvijek je navlačio košulju kad je istrčao u noć kako bi pronašao Nix.

Ona je, na svu sreću, još uvijek bila u Val Hallu i primijetio je da je dovoljno lucidna kad ga je dočekala ispred Valkirina doma.

- Nix, shvatio sam kako joj se mogu pridružiti - rekao je u jednom dahu. - Rekla si mi da vještice i njihova svojta mogu pristupiti tom mjestu. Iz onoga što sam čitao shvatio sam da se to odnosi i na *zaštitnike*.

- Hm, Bowene - započela je sporo. - Zaštitnici su *životinje*. Uzdignuo je obrve i namjestio izraz lica u stilu "na što ciljaš".

- Čitao sam da zaštitnici mogu biti čuvari: *ja* sam Marin čuvar. Jedna vještica imala je tigra, druga medvjeda. Zašto Mari ne bi mogla imati Lykaea?

Nix je pucala od ponosa. - Zadivljena sam!

- Pa kako onda mogu do nje?

- Idi u njezinu sobu u Andoainu.

- Pa bio sam tamo ovog... - odmaknuo se znajući da ne treba postavljati pitanja u ovakvim stvarima u nekim slučajevima ne treba ih uopće postavljati. - U redu.

U Andoainu je preskakao po tri stube odjednom do Marine sobe zanemarujući sve intenzivniju bol u nozi. Krajičkom oka opazio je kako vještice škilje prema njemu iza vrata svojih soba. Opazio je da su svijeće posvuda upaljene kao da su ga očekivale.

Otvorio je Marina vrata. Odjednom se našao u nekoj drugoj kući, a vani je padao gust snijeg. Osvrnuo se oko sebe boreći se protiv osjećaja nelagode. Je li išta od ovoga stvarno? Sanja li?

Zakoračio je i pronašao ženu koja je sličila Mariketi. Pokraj nje je stajao čovjek koji je prekrizio krupne ruke na prsima i podignuo obrve kad je opazio Bowea.

Bowe je u tom trenu shvatio da se susreo s Marinim roditeljima i da je, uz bose noge i neobrijano, grubo lice, još navukao košulju naopako. Koja je usto bila sva zgužvana.

- Ovo je muškarac s kojim se viđa? - promrmljao je čovjek. - Pa on se ne zna ni odjenuti.

Bowe je jedva suzbio poriv da mu kaže kako se možda ne zna odjenuti, ali da zato i te kako zna kad ima posla s balavcem. Umjesto toga ugrizao se za jezik. Ovaj čarobnjak bio je bahat, ali to je ipak Boweov budući punac.

- Vukodlak, Jill? Mislim, stvarno.

- Šuti. - Žena ga je lupnula rukom po truhu, a potom rekla: - Ja sam Jillian. A ovo je moj muž Warren. Mi smo Marini roditelji. I znamo da si ti Bowen MacRieve iz klana Lykae.

Kimnuo je prema njoj.

Warren je zahtijevao odgovor od Bowea: - Zar nisi malo prestar za moju kćer?

Jillian je vedro nastavila kad se Bowe namrgodio: - Čekamo te. Mari te čeka. Treba tvoju pomoć.

- Gdje je ona?

- Prati me. - Jillian ga je uvela u sobu koja je izgledala poput mješavine one u Belizeu i Marine u Andoainu.

Zastao mu je dah. Mari je stajala ispred velikog ogledala, potpuno ukočena, a tamne oči bile su joj nepomične. Tiho je upitao: - Što joj se dogodilo?

Jillian je odgovorila: - Kad je primila Haxine moći, praktički je samu sebe začarala. A nitko nije dovoljno jak da se bori s njezinom magijom.

- Ne možeš popraviti ono što jedva možeš dodirnuti - rekao je Warren.

Jillian je dometnula: - Ali mi mislimo da bi je *ti* mogao nagovoriti da se odbije od ovoga. Nix nam je jutros rekla da namjeravaš postati njezin čuvar.

- On je zvjerski zaštitnik - narugao se Warren.

- A samim tim i čuvar vukodlak. Zato mu je dopušteno ući ovdje.

- Može li me čuti? - upitao je Bowe zanemarujući činjenicu da je razgovarao s Nix prije samo nekoliko minuta.

- Mari je svjesna svega što govorimo - odgovorila je. - Kako ću je osloboditi?

- Moraš je nagovoriti da u sebi pronađe moć kojom bi se mogla odbiti. Razgovaraj s njom, ohrabri je za borbu - rekla je Jillian. - Odrazi su Marina snaga, ali i slabost. Mogu je povrijediti ako se previše zagleda u njih. Kad je oslobodiš, moraš se pobrinuti za to da se više nikad ne izgubi u sličnom ogledalu.

Sad ga nije čudilo što je onako burno reagirao kad je pjevala svoje čarolije pokraj tog ogledala.

Warren je dometnuo: - Večeras ćemo, *ako* uspiješ, privezati Haxinu moć za nju. Mari će nekoliko desetljeća morati štedljivo koristiti ogledalo za stjecanje znanja... samo u *krajnjoj nuždi*.

Može putovati kroz zrcala i koristiti ih kako bi izoštrila čarolije, ali znanje je ono za čim Haxina moć stalno žudi, a privezivanja nisu uvijek pouzdana.

- Možemo li ti to povjeriti? - upitala je Jillian. Bowe je oštro kimnuo. - Aha, ja ću se za to pobrinuti.

- I nemoj joj ništa stavljati pred oči - rekao je Warren. - Spalit će sve što joj stane na put pogledu. I što god uradio, *nemoj* razbiti zrcalo.

Bowe je upitao ne skidajući pogled s Mari: - Zašto ne? - Njemu je to zvučalo kao idealno rješenje. Jillian je promrmljala: - Šok bi je mogao... mogao bi je ubiti. *Nije idealno*.

- Želim ostati sam s njom - rekao je Bowe.

Kimnula je. - Mi idemo na svečanost privezivanja. Sretno, Bowene.

Zatvorili su vrata, ali Bowen je mogao čuti Marina oca kako govori: - Jill, zašto se toliko pouzdaješ u ovog MacRievea?

- Zato što neće biti na miru sve dok mu se ona ne vrati - odgovorila je prije nego što su se spustili stubama.

Kad je ostao sam s Mari, Bowe je kazao: - Djevojko, moramo napraviti malu stanku s tim ogledalom. Kako ću se oženiti tobom pred svim onim vješticama na sablasnoj i sramotnoj svečanosti ako ne želiš odvratiti pogled?

Nema reakcije.

Položio joj je ruku oko struka i sagnuo se poljubiti joj vrat sklapajući oči od zadovoljstva što je opet u njezinoj blizini.

- Ne želiš se maknuti od tog ogledala? U redu. Onda mu postavi nekoliko pitanja dok si tu. Pitaj koliko si nedostajala svom Lykaeu?

Je li to trepnula?

Promrmljao joj je na drugo uho: - Pitaj koga Bowe voli.

Usne su joj se razdvojile. Tijelo joj se počelo tresti, kao da se svim unutarnjim silama borila kako bi se oslobodila.

- Aha, tako je. Pitaj tko je jedina osoba koju je Bowe ikada volio? - Prešao joj je prstima po obrazu i poželio je pogledati u zrcalu. - I zadnje pitanje koje ćemo postaviti prije nego što pođeš sa mnom, pitaj koliko će nam dobri biti životi kad opet budemo zajedno, čim se okreneš i poljubiš me.

Obrve su joj se nabrale, ukočila se u krutoj pozi, a potom opustila. Kapci su joj se sklopili.

- Tako je, to je to, lijepa djevojko - zarežao je i približio joj lice. Odgurnuo je ogledalo iza nje dok se nije prevrnulo na stražnji okvir. - A sad me poljubi, vještice.

Kad je Mari ponovno otvorila oči, osjetila je Bowenove tople i čvrste usne na svojim. Potom ju je podignuo i odveo do kreveta.

Smjestio ju je u krilo, a ona mu je položila ruku na neobrijan obraz. Kako joj je samo nedostajao! Nešto ju je probolo kad je opazila koliko iscrpljeno izgleda. - Ne mogu vjerovati da si uspio stići ovamo.

- Ja sam tvoj zaštitnik. - Isturio je bradu na onaj svoj ponosni način. - Ja te čuvam. Osim toga, ne možeš me se tako lako riješiti. - Gledao ju je ravno u oči kad je kazao: - Pratim te kamo god odeš, Mari.

- Tako sam... vau - šapnula je iznenada, a ruka joj je poletjela prema čelu. Zamorna težina Haxine moći je popuštala. - Jesu li mi oči sad bistrije?

- Aha - uzdahnuo je od olakšanja. - Privezivanje djeluje.

- Osjećam to. - Ugrizla se za usnu. - Bowene, o onome ranije... žao mi je što je tata bio grub prema tebi. I tako mi je žao zbog svega što ti se dogodilo. Čarolija...

- Meni nije žao. - Ispravio se kad mu je uputila sumnjičav pogled. - U početku sam bio bijesan. A onda sam shvatio da me sve vodilo prema tebi ako nam je već suđeno da budemo zajedno. Razmisli malo, moram čak biti zahvalan onom prokletom vampiru koji me pobijedio u utrci. Da nije bilo toga... - odmaknuo se zadrhtavši. - Osim toga, borba mi uopće ne pada tako teško ako je nagrada tako vrijedna.

- Ali sigurno te izjeda što si morao toliko toga proći i bilo ti je tako mučno.

- Ako sumnjaš u ovo što ti govorim, onda očito nisi shvatila što osjećam prema tebi. Učinio bih *sve* da mogu biti s tobom. Ako me želiš. - Obrve su mu se nabrale. - Znaš što osjećam prema tebi, ali nisam siguran da me voliš - Volim te - brzo je rekla.

- Ne želiš razmisliti o tome? Biti sigurna u svoje osjećaje? Praviti se stidljiva?

- Nema šanse. - Odrješito je odmahнула glavom. - Potpuno si me osvojio još od onog otoka, a zanimao si me od prve večeri koju smo proveli zajedno. Ali možeš li se ti nositi sa svim ovim vještičarenjem?

- Htio sam ti reći još od zrakoplovne nesreće da sam odlučio učiniti sve što treba kako bih te zadržao, a to znači prihvaćanje svakog dijela tebe. Boli me briga za sve promjenjivosti dok god smo *mi* stalni zajedno. - Stisnuo ju je i privinuo na prsa.

Držao ju je čvrsto - kao da je nikada ne namjerava pustiti. A njoj se to učinilo kao izvanredno dobra stvar. Potom se namrštila. - Bowene? - Da, ljubavi?

- Zašto si košulju odjenuo naopako?

- Dakle, tako ćemo se igrati, ženo? - rekao je Bowen kad ga je gruda snijega pogodila ravno u lice. Stresao je snijeg sa sebe na onaj vučji način koji je toliko voljela. - Izazivaš gazdu na vlastitu odgovornost i smatraj se pravodobno upozorenom.

Mrdnula je prstima u rukavicama prema njemu. - Samo kreni, djedice.

Ali zjenice su joj se proširile kad je počeo praviti najveću grudu koju je ikad vidjela. Okrenula se i počela trčati prema kolibi.

Igranje u snijegu - čudesan način za završetak jednog ionako predivnog dana. Jutros su stigli u Škotsku. Mogla je zaboraviti na let - doslovno, uz pomoć prikladnih sedativa. A sinoć su joj, baš prije polijetanja, roditelji rekli da će *imati bebu*. To ju je oduševilo iako im je obećala da će "poludjeti" zbog novog brata ili sestre...

Bowenova mamutska gruda lupila ju je po guzici i zamalo oborila. Uzdahnula je i pogledala preko ramena.

- E, tako se baca gruda. - Nasmijao se, naklonio i poletio prema njoj.

Bowen se sad često smijao. I, kvragu, stvarno mu je pristajalo. Bude li se ovako igrala s njim, shvatila je, šanse da dođe do četrdesete bez vlastite djece bile su nikakve.

Zacičala je i pustila ga da je uhvati, a on ju je povukao u snijeg. - Nisam te ozlijedio, zar ne? - upitao ju je dok ju je spuštao ispod sebe.

Još uvijek ju je to pitao iako je prije tri mjeseca postala besmrtnica. Vjerovala je da će je to stalno pitati i voljela ga je zbog toga. - Ma kakvi.

- Dakle, sviđa ti se ovdje?

- Obožam ovo mjesto.

- Ne kažeš to tek tako? Zato što mogu...

- Želim živjeti ovdje pola godine. - Drugu polovicu će provesti na njihovu imanju pokraj Andoaina. - Ako me jazbina zatreba ili iskrsne nekakav posao, mogu putovati pomoću ogledala. - Naporno je radila nekoliko posljednjih mjeseci, organizirala jazbinu Andoain uz pomoć roditelja i sama počela prodavati čarolije. Je li joj svaka magija bila uspješna? Nije, ali je barem nastavila dobivati upute.

- Osim jabuka koje sam posadio ljeti - započeo je - kupio sam i pravo, metar i osamdeset visoko ogledalo. Tako da možemo *zajedno* putovati. Povest ćeš me sa sobom. Ipak sam ja tvoj zaštitnik.

Ozbiljno se prihvatio dužnosti "čuvara svoje vještice", pratio ju je na svakom poslu i samo bi malo gundao kad bi mu kazala da je *prijateljski odgovoran* za njezinu magiju. - To mi dobro zvuči.

- Onda, što misliš o *pravom* snijegu? - zadirkivao ju je bez prestanka zato što su u njezinoj dimenziji snijeg očito zamišljali kao ono što se koristi na filmskim snimanjima.

- Prekrasno je.

- Aha, prekrasno - rekao je gledajući je izravno u oči. - Znao sam da će ti snijeg pristajati. Znaš, ne mogu još vjerovati da napokon uživam u svom omiljenom godišnjem dobu, i to s tobom. To mi je omiljeni prizor.

Obujmio joj je lice i sagnuo se kako bi je lagano poljubio. Ali kad mu je omotala ruke oko vrata i snažno ga zagrlila, položio je usta na njezina i stao je strastveno ljubiti sve dok nije počela drhtati pod njim.

Promrmljala mu je u usne: - *Bowene*

Odmaknuo se. - Poznajem glas svoje žene. Sad ću te odvesti u krevet.

Žustro je kimnula i on se lukavo nasmiješio. - Tvoj vukodlak još uvijek ima to, ha, djevojko? Ostala je bez daha i nasmijala mu se. - Ako pod *to* podrazumijevaš *mene*, onda to nikad nećeš izgubiti.

Susjeda

